

URADNI LIST

REPUBLIKE SLOVENIJE

[tevilka 1

Ljubljana, torek 10. januarja 1995

Cena 840 SIT

ISSN 1318-0576

Leto V

1.

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pogojih za opravljanje reproduktivne video in avdio dejavnosti

Razglašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o pogojih za opravljanje reproduktivne video in avdio dejavnosti, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 19. decembra 1994.

Št. 012-01/94-164

Ljubljana, dne 27. decembra 1994.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POGOJIH ZA OPRAVLJANJE REPRODUKTIVNE VIDEO IN AVDIO DEJAVNOSTI

1. člen

V zakonu o pogojih za opravljanje reproduktivne video in avdio dejavnosti (Uradni list RS, št. 42/94 in 50/94) se črtajo drugi, tretji in četrti odstavek 2. člena, 2. točka prvega odstavka 7. člena in drugi odstavek 14. člena.

2. člen

Za 6. členom se doda nov 6.a člen, ki se glasi:

“6.a člen

Z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, če opravlja reproduktivno video oziroma avdio dejavnost brez registracije (prvi odstavek 2. člena).

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekrške posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.”

3. člen

V napovednem stavku prvega odstavka 7. člena se črta besedilo “iz 1. člena tega zakona”.

V drugem odstavku se besedilo “120.000 tolarjev” nadomesti z besedilom “najmanj 80.000 tolarjev”.

4. člen

V 8. členu se besedilo “120.000 tolarjev” nadomesti z besedilom “najmanj 100.000 tolarjev”.

5. člen

V 10. členu se za besedo “iz” doda beseda “6.a.”.

Doda se drugi odstavek, ki se glasi:

“Odvzeti predmeti iz prejšnjega odstavka se uničijo.”

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 610-01/92-9/7

Ljubljana, dne 19. decembra 1994.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jožef Školč l. r.

2.

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o odlikovanjih Republike Slovenije

Razglašam zakon o odlikovanjih Republike Slovenije, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 19. decembra 1994.

Št. 012-01/94-165

Ljubljana, dne 27. decembra 1994.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O ODLIKOVANJIH REPUBLIKE SLOVENIJE

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Odlikovanja Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: odlikovanja) so najvišja priznanja države za izjemne zasluge in dejanja posebnega pomena za blaginjo Slovenije.

2. člen

Odlikovani so lahko državljani Republike Slovenije.

Odlikovani so lahko tudi tuji državljani.

Odlikovanje se lahko podeli tudi posmrtno.

Izjemoma so lahko odlikovane tudi skupine državljanov, pravne osebe in druge organizacije ter tuje in mednarodne organizacije.

3. člen

Predsedniku republike pripadajo od izvolitve dalje najvišja odlikovanja.

4. člen

Državljan Republike Slovenije sme prejeti tuje državno odlikovanje samo s soglasjem predsednika republike po predhodnem mnenju Vlade Republike Slovenije.

II. ODLIKOVANJA

5. člen

Odlikovanja po tem zakonu so redi in medalje.

Redi so:

Red za izredne zasluge

Zlati red za zasluge

Srebrni red za zasluge in

Red za zasluge.

Medalje so:

Medalja za zasluge

Medalja za hrabrost in

Medalja za častno dejanje.

6. člen

Odlikovanja se podeljujejo za zasluge, dosežene na:

– civilnem področju,

– diplomatsko mednarodnem področju in

– vojaškem področju.

7. člen

1. Za izjemno delo in zasluge pri uresničevanju suverenosti, blaginje, ugleda in napredka Slovenije na kulturnem, gospodarskem, znanstvenem, socialnem in političnem področju, se podeljuje

RED ZA IZREDNE ZASLUGE

Red za izredne zasluge se podeljuje državljanom Republike Slovenije ter izjemoma skupinam državljanov, pravnim osebam ter drugim organizacijam.

2. Za izjemne zasluge, dosežene za Slovenijo na civilnem, diplomatsko mednarodnem in vojaškem področju se podeljuje

ZLATI RED ZA ZASLUGE

Zlati red za zasluge se podeljuje državljanom Republike Slovenije, tujim državljanom ter izjemoma domačim, tujim in mednarodnim organizacijam.

3. Za izjemno delo in zasluge pri varnosti, obrambi in zaščiti Republike Slovenije ter za mednarodne sodelovanje na teh področjih se podeljuje

SREBRNI RED ZA ZASLUGE

Srebrni red za zasluge se podeljuje državljanom Republike Slovenije in tujim državljanom ter izjemoma skupinam državljanov, pravnim osebam in drugim organizacijam.

4. Za zasluge, dosežene za Republiko Slovenijo na drugih področjih, se podeljuje

RED ZA ZASLUGE

Red za zasluge se podeljuje državljanom Republike Slovenije, skupinam državljanov, pravnim osebam ter drugim organizacijam kot tudi tujim državljanom in tujim ter mednarodnim organizacijam.

5. Za posebno uspešne dosežke in rezultate na področjih, ki pomenijo pomemben prispevek k razvoju in uveljavljanju Republike slovenije se podeljuje

MEDALJA ZA ZASLUGE

Medalja za zasluge se podeljuje državljanom Republike Slovenije, tujim državljanom, skupinam državljanov ter domačim in tujim organizacijam.

6. Za osebno hrabrost in požrtvovalnost pri reševanju človeških življenj in materialnih dobrin se podeljuje

MEDALJA ZA HRABROST

Medalja za hrabrost se podeljuje državljanom Republike Slovenije.

7. Za izjemna dejanja vredna posebne časti, se podeljuje

MEDALJA ZA ČASTNO DEJANJE

Medalja za častno dejanje se podeljuje samo posameznikom, državljanom Republike Slovenije in tujim državljanom.

8. člen

Odlikovanja sestavljajo znak, nadomestni znak (zastavica) in listina o podelitvi odlikovanja.

Listina o podelitvi je javna listina.

Evidenco odlikovanih oseb vodi Kadrovska služba Vlade Republike Slovenije.

9. člen

Obliko odlikovanj, način nošenja ter druge značilnosti posameznega odlikovanja določi Vlada Republike Slovenije s statutom.

III. PRISTOJNOST

10. člen

Odlikovanja podeljuje predsednik republike z ukazom.

11. člen

Predlog za podelitev odlikovanja lahko dajo državni organi, organi lokalne samouprave, organizacije in državljani Republike Slovenije.

Predsednik republike lahko podeli odlikovanja tudi brez predhodnega predloga po lastni odločitvi.

12. člen

Odlikovanje oziroma nadomestni znak sme nositi samo odlikovanec. Odlikovanec odlikovanja ne sme odtujiti.

Nošenje odlikovanj in primeren način nošenja sta čast in moralna obveza odlikovancev.

13. člen

Izdelovanje in nošenje znakov ter drugih predmetov, ki imajo obliko ali videz odlikovanja, in promet z njimi, ni dovoljeno.

14. člen

Odlikovanje posmrtno odlikovanega ali odlikovanje, ki odlikovancu ni bilo vročeno v času življenja, se vroči njegovim družinskim članom po vrstnem redu: zakonec, potomci oziroma posvojenci in njihovi potomci, starši oziroma posvojitelji, bratje oziroma sestre.

IV. ODVZEM ODLIKOVANJA

15. člen

Predsednik republike lahko odvzame odlikovanje, če je odlikovanec s pravnomočno sodbo sodišča obsojen na kazen zapora za kaznivo dejanje zoper človekove pravice in svobščine, zoper varnost Republike Slovenije in njeno ustavno ureditev ter zoper človečnost in mednarodno pravo.

Sodišče mora o pravnomočni sodbi, s katero je bil odlikovanec obsojen, obvestiti predsednika republike.

16. člen

Odlikovanec, ki je s pravnomočno sodbo sodišča obsojen na kazen zapora, ne sme nositi odlikovanja med prestajanjem kazni.

V. ZBIRKA PODATKOV O PREDLAGANIH ZA ODLIKOVANJA

17. člen

Zbirko podatkov o predlaganih za odlikovanje vodi Urad predsednika republike.

Zbirka vsebuje ime in priimek predlaganega za odlikovanje ter priimek ob rojstvu, enotno matično številko občana, podatke o državljanstvu in naslov stalnega prebivališča oziroma ime in sedež predlagane organizacije, utemeljitve, vrsto podeljenega odlikovanja, številko in datum ukaza o podelitvi odlikovanja ter datum vročitve odlikovanja.

Osebni podatki iz prejšnjega odstavka se lahko uporabljajo samo v postopkih podeljevanja odlikovanj.

VI. KAZENSKÉ DOLOČBE

18. člen

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali zasebnik, ki samostojno opravlja dejavnost, če nepooblaščen izdeluje ali če daje v promet znake ali druge predmete, ki imajo obliko ali videz odlikovanja (13. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo najmanj 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

19. člen

Z denarno kaznijo najmanj 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik če nosi odlikovanje, s katerim ni bil odlikovan ali če odlikovanje sramoti (12. člen).

20. člen

Z denarno kaznijo najmanj 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odlikovanec, ki odtuji odlikovanje (12. člen).

VII. PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

21. člen

Odlikovanje častni znak svobode Republike Slovenije, ustanovljeno z zakonom o odlikovanju častni znak svobode Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/92), se podeljuje še naprej kot najvišje odlikovanje Republike Slovenije za zasluge pri obrambi svobode in uveljavljanju suverenosti Republike Slovenije.

22. člen

Državljeni Republike Slovenije, ki so bili odlikovani po prejšnjih predpisih o odlikovanjih ohranijo pravico do nošenja teh odlikovanj.

Določbe 12., 13. in 15. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za odlikovance, ki so bili odlikovani na podlagi predpisa iz prejšnjega odstavka.

23. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 090-01/90-1/10

Ljubljana, dne 19. decembra 1994.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jožef Školč l. r.

3.

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi carinskega zakona

Razglašam carinski zakon, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 1994.

Št. 012-01/94-170

Ljubljana, dne 28. decembra 1994.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

CARINSKI ZAKON

I. DEL

SPLOŠNE DOLOČBE

1. p o g l a v j e

Splošne določbe in definicije

1. člen

(vsebina zakona)

Carinski zakon ureja pravice in obveznosti udeležencev v carinskem postopku ter pooblastila carinskih organov v zvezi s prometom blaga med carinskim območjem Republike Slovenije in tujimi carinskimi območji.

2. člen

(carinsko območje)

(1) Carinsko območje Republike Slovenije (v nadaljevanju: carinsko območje) obsega ozemlje Slovenije, teritorialno

morje Slovenije in zračni prostor nad ozemljem in teritorialnim morjem Slovenije. Carinsko območje je omejeno s carinsko črto, ki je identična z mejno črto, kakor je ta definirana v zakonu o nadzoru državne meje (Uradni list RS, št. 1/91-I).

(2) Carinski zakon se izvaja enotno na celotnem carinskem območju, če ni s tem zakonom, posebnim zakonom ali mednarodno pogodbo določeno drugače.

3. člen (definicije)

Za uporabo tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

1. izraz "carinski organ" pomeni carinarnico ali njeno organizacijsko enoto, ki je v skladu z zakonom o carinski službi (Uradni list RS, št. 1/91-I, 58/93 in 65/93) pristojna za vodenje carinskega postopka in postopka za ugotavljanje odgovornosti in kaznovanje za carinske prekrške na prvi stopnji;

2. izraz "carinski dolg" pomeni obveznost osebe iz 5. točke tega člena, da plača v skladu z zakonom obračunan znesek uvoznih dajatev (carinski dolg ob uvozu) oziroma izvoznih dajatev (carinski dolg pri izvozu);

3. izraz "uvozne dajatve" pomeni:

– carino in druge dajatve z enakim učinkom, ki se plačujejo ob uvozu,
– posebne dajatve, ki se plačujejo pri uvozu kmetijskih proizvodov in živil v skladu s posebnim zakonom;

4. izraz "izvozne dajatve" pomeni:

– carino in druge dajatve z enakim učinkom, ki se plačujejo ob izvozu,
– posebne dajatve, ki se plačujejo pri izvozu kmetijskih proizvodov in živil v skladu s posebnim zakonom;

5. izraz "carinski dolžnik" pomeni osebo, ki je odgovorna za plačilo carinskega dolga;

6. izraz "carinski nadzor" pomeni ukrepe carinskih organov, s katerimi se preprečuje neupravičeno ravnanje s carinskim blagom in zavaruje njegova istovetnost, dokler ni blago sproščeno v prost promet kakor tudi zagotavlja spoštovanje drugih predpisov v zvezi s carinskim blagom;

7. izraz "carinska kontrola" pomeni izvajanje specifičnih ukrepov, kot npr. pregled in preiskava blaga, prevoznih in prenosnih sredstev, preverjanje obstoja, verodostojnosti in točnosti dokumentov, preverjanje obstoja, verodostojnosti in točnosti poslovnih knjig in drugih evidenc, pregled prtljage in stvari, ki jih potniki nosijo s seboj in izvajanje uradnih preiskav z namenom, da se zagotovi pravilna uporaba carinskih predpisov in drugih določb glede blaga, ki je predmet carinskega nadzora;

8. izraz "carinsko dovoljena uporaba oziroma raba blaga" pomeni:

- (a) predložitev blaga v carinski postopek,
- (b) vnos blaga v prosto carinsko cono,
- (c) ponoven izvoz blaga iz carinskega območja,
- (d) uničenje blaga pod carinskim nadzorom,
- (e) prepustitev blaga carinskemu organu v prosto razpolaganje;

9. izraz "carinski postopek" pomeni:

- (a) sprostitvev blaga v prost promet,
- (b) carinsko skladiščenje,
- (c) uvoz blaga za proizvodnjo za izvoz,
- (d) predelava pod carinskim nadzorom,
- (e) začasni uvoz,
- (f) začasni izvoz na oplemenitenje,
- (g) carinski postopek za izvoz blaga,
- (h) tranzitni postopek;

10. izraz "carinska deklaracija" pomeni vlogo, s katero oseba v predpisani obliki in na predpisan način zahteva izvedbo določenega carinskega postopka;

11. izraz "carinski deklarant" pomeni osebo, ki vloži carinsko deklaracijo v svojem imenu ali v imenu druge osebe pri carinskem organu, na podlagi katere se izvede carinski postopek;

12. izraz "predložitev blaga" pomeni obvestilo carinskemu organu, ki se opravi na predpisan način, da je blago prispelo k carinskemu organu oziroma na kraj, ki ga je carinski organ določil;

13. izraz "prepustitev blaga" pomeni dejanje, s katerim carinski organ dovoli uporabo blaga v zahtevanem carinskem postopku;

14. izraz "upravičenec" pomeni osebo, ki ji je priznana katera od ugodnosti v skladu s tem zakonom;

15. izraz "carinski zavezanec" pomeni osebo v imenu katere je bila carinska deklaracija vložena ali osebo na katero so bile prenešene pravice in obveznosti prve osebe v zvezi z določenim carinskim postopkom;

16. izraz "proizvodne operacije" pomeni:

- (a) obdelavo blaga, vključno z montažo, sestavljanjem in pritrjevanjem blaga na drugo blago,
- (b) predelavo blaga,
- (c) popravilo blaga, vključno z montažo, obnavljanjem in usposabljanjem blaga,

(d) uporabo določenega blaga, ki ni vdeleno v pridobljene proizvode, vendar omogoča proizvodnjo tega blaga in se popolnoma ali delno porabi v tem proizvodnem procesu;

17. izraz "pridobljeni proizvodi" pomeni vse proizvode, ki so rezultat proizvodnih operacij iz prejšnje točke;

18. izraz "enakovredno blago" pomeni domače proizvode, ki se uporabijo namesto uvoženih za proizvodnjo pridobljenih proizvodov;

19. izraz "normativ" pomeni količino ali odstotek pridobljenega proizvoda, ki se proizvede iz določene količine uvoženega blaga.

4. člen (carinsko blago)

(1) Carinsko blago v smislu tega zakona so:

– vse stvari, ki se uvažajo na carinsko območje in niso bile sproščene v prost promet,

– vse stvari, za katere se vloži carinska deklaracija za izvoz iz carinskega območja. Vse ostalo blago je domače blago.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za carinsko blago ne štejejo:

1. javne listine,
2. pisemske pošiljke, ki ne vsebujejo carinskega blaga in druge pošne pošiljke, ki vsebujejo knjige,
3. trgovska korespondenca, poslovne knjige, blagovna, pravna in finančna dokumentacija,
4. efektivni denar, čeki, menice, delnice in drugi vrednostni papirji, ki se uporabljajo kot plačilno sredstvo.

5. člen

(uporaba mednarodnih pogodb)

Določbe tega zakona se ne uporabljajo pri plačevanju carine za uvoženo blago ali vodenje carinskih postopkov, če je plačevanje carine ali vodenje carinskih postopkov blaga drugače urejeno z mednarodno pogodbo, ki jo je Slovenija uveljavila v skladu z zakonom.

6. člen

(uporaba zakona, ki ureja splošni upravni postopek)

(1) Če s tem zakonom ni drugače določeno, vodi carinski organ carinski postopek v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Če carinski organ v carinskem postopku v celoti ugotovi zahtevku, se odločba lahko izda v obliki uradnega zaznamka na vlogi.

(3) Zoper odločbo, ki jo izda carinski organ v upravnem postopku, je mogoča pritožba na Carinsko upravo Republike Slovenije.

2. p o g l a v j e

Informacije o carinskih predpisih

7. člen

(potrdilo o uvrstitvi blaga v nomenklaturu carinske tarife)

(1) Carinska uprava Republike Slovenije izdaja potrdila o uvrstitvi blaga v carinsko tarifo na podlagi pisne zahteve.

(2) Potrdilo iz prejšnjega odstavka je zavezujoče za carinske organe samo glede razvrstitve blaga v nomenklaturu carinske tarife v carinskem postopku, ki ga vodijo z imetnikom potrdila. Potrdilo je zavezujoče le za blago, za katero se carinski postopek začne po dnevu izdaje potrdila o uvrstitvi blaga v carinsko tarifo.

(3) Imetnik potrdila mora dokazati, da blago, ki ga deklarira v vseh elementih ustreza blagu, ki je opisano v potrdilu.

(4) Potrdilo iz prvega odstavka je veljavno eno leto od dneva izdaje, razen če je ugotovljeno, da je potrdilo nično, ker temelji na netočni ali nepopolni informaciji vložnika zahtevka za izdajo potrdila.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek potrdilo preneha veljati, ko:

(a) zaradi spremembe predpisov potrdilo ni več v skladu z veljavno zakonodajo,

(b) potrdilo ni več v skladu z uradnimi tolmačenji carinske nomenklature zaradi njene spremembe ali spremembe mednarodnih predpisov, na katerih temelji carinska nomenklatura. V tem primeru potrdilo preneha veljati naslednji dan po uradni objavi spremembe,

(c) je imetnik potrdila obveščen o preklicu, spremembi ali umiku potrdila.

(6) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena se lahko uporablja le za določitev višine uvoznih ali izvoznih dajatev ter določitev višine izvoznih spodbud ali drugih povračil, povezanih z vodenjem kmetijske politike.

(7) Minister, pristojen za finance predpiše način izdaje in prenehanja veljavnosti potrdil iz prvega odstavka tega člena, pogoje in način njihove uporabe ter nadomestila za izdajanje potrdil iz prvega odstavka tega člena.

3. p o g l a v j e

Druge splošne določbe

8. člen

(dolžnost predložitve dokumentov)

(1) Za izvajanje carinskih predpisov je vsaka oseba, ki je posredno ali neposredno vključena v posle v zvezi z blagom, dolžna carinskim organom na njihovo zahtevo predložiti vse potrebne dokumente in pojasnila, ne glede na obliko njihovega zapisa, ter zagotoviti carinskim organom potrebno pomoč.

(2) Kdor zahteva, da carinski organ odloči o zadevi, ki zadeva izvajanje carinskih predpisov, mora carinskemu organu predložiti vse potrebne dokumente in druge podatke, ki jih carinski organ potrebuje za odločitev.

9. člen

(hramba dokumentov, potrebnih v carinskem postopku)

Osebe so dolžne dokumente iz prejšnjega člena hraniti zaradi izvajanja carinske kontrole tri leta od dneva, ko:

(a) je bila sprejeta deklaracija za sprostitev blaga v prost promet oziroma deklaracija za izvoz blaga, vendar le, če ne gre za primere opredeljene v alineji (b) tega člena,

(b) je pretekel rok carinskega nadzora (67. člen) v primeru uvoza blaga, ki je bilo ob sprostitvi v prost promet oproščeno plačila carine oziroma mu je bila carinska stopnja znižana zaradi namena za katerega se je uvozilo,

(c) je bil kateri drug carinski postopek v zvezi blagom zaključen,

(d) je bilo blago, vnešeno v prosto carinsko cono ali iznešeno iz nje.

II. DEL

PODLAGE ZA DOLOČITEV VIŠINE UVOZNIH OZIROMA IZVOZNIH DAJATEV TER DRUGIH UKREPOV TRGOVINSKE POLITIKE

1. p o g l a v j e

Carinske stopnje in razvrstitev blaga v carinsko tarifo

10. člen

(carinska tarifa)

(1) Carina se plačuje v primerih, ki so predvideni s tem zakonom po stopnjah, ki so določene v carinski tarifi, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Carinsko tarifo določa poseben zakon.

11. člen

(plačilo drugih uvoznih in izvoznih dajatev)

(1) Druge uvozne dajatve, ki jih določajo posebni predpisi, se plačujejo v skladu s predpisi, ki veljajo za plačevanje carine, če ni s posebnimi predpisi drugače določeno.

(2) Izvozne dajatve se plačujejo v skladu s predpisi, ki določajo te dajatve. Če ti predpisi nimajo določb o plačevanju dajatev, se primerno uporabljajo predpisi, ki veljajo za plačevanje carine.

2. p o g l a v j e

Poreklo blaga

12. člen

(osnovno pravilo o poreklu blaga)

(1) Kadar je plačilo uvoznih dajatev ali določitev carinske stopnje odvisno od porekla blaga, ki je zavezano plačilu uvoznih dajatev, se poreklo blaga ugotavlja v skladu s tem zakonom, če ni z drugim predpisom ali mednarodno pogodbo določeno drugače.

(2) Kot blago s poreklom iz določene države se šteje:

1. v tej državi v celoti pridobljeno ali proizvedeno blago ali

2. v tej državi zadosti predelano blago.

(3) Šteje se, da je blago zadosti predelano v določeni državi, če je bila tam izvršena zadnja bistvena ekonomsko upravičena predelava oziroma obdelava, pri čemer predelava ali obdelava pomeni pridobitev novega blaga oziroma njegovega bistvenega elementa.

(4) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) določi kriterije za ugotavljanje in način dokazovanja porekla blaga.

13. člen

(v celoti pridobljeni proizvodi)

Šteje se, da so naslednji proizvodi v celoti pridobljeni ali proizvedeni v določeni državi:

- (a) mineralni proizvodi, pridobljeni v tej državi,
- (b) rastlinski proizvodi, ki so v tej državi nabrani,
- (c) žive živali, skotene in vzrejene v tej državi,
- (d) proizvodi, pridobljeni iz živih živali, vzrejenih v tej državi,
- (e) proizvodi, pridobljeni z lovom in ribolovom v tej državi,
- (f) proizvodi morskega ribolova in drugi proizvodi, pridobljeni iz morja izven teritorialnih voda te države z ladjami, ki so registrirane v tej državi in plujejo pod zastavo te države,
- (g) blago, pridobljeno ali proizvedeno na ladjah - tovarnah iz proizvodov, omenjenih v točki (f), če je takšna ladja registrirana v tej državi in pluje pod njeno zastavo,
- (h) proizvodi pridobljeni iz oziroma izpod morskega dna izven teritorialnih voda te države, pod pogojem, da ima ta država izključno pravico za izkoriščanje tega morskega dna,
- (i) odpadki in ostanki proizvodov, ki izvirajo iz proizvodnih operacij in rabljeni proizvodi, če se zbirajo v tej državi izključno zaradi reciklaže surovin,
- (j) blago, ki je proizvedeno izključno iz blaga, omenjenega v točkah (a) do (i) ali iz njihovih proizvodov.

14. člen

(zadosti predelano blago)

- (1) Blago, katerega proizvodnja zajema več držav, se šteje, da je po poreklu iz tiste države, v kateri je bila opravljena zadnja bistvena ekonomsko upravičena obdelava ali predelava, katere rezultat je bil pridobitev novega proizvoda ali predelava, ki predstavlja pomemben postopek v proizvodnji določenega proizvoda.
- (2) Kot zadnja bistvena ekonomsko upravičena obdelava ali predelava iz prejšnjega odstavka se ne more šteti:
 - (a) pakiranje ali prepakiranje blaga, ne glede na to, kje je bila izdelana embalaža,
 - (b) razdeljevanje večjih količin na manjše ali združevanje manjših količin v večje,
 - (c) sortiranje, klasiranje, izpranje ali razdeljevanje blaga z rezanjem ali ustekleničenjem,
 - (d) etiketiranje in zaznamovanje blaga,
 - (e) konzerviranje blaga za transport oziroma skladiščenje,
 - (f) zlaganje blaga v skupine,
 - (g) zakol uvožene žive živine pred potekom treh mesecev od dneva uvoza.

3. p o g l a v j e

Carinska vrednost

15. člen

(namen določanja carinske vrednosti)

Carinska vrednost blaga predstavlja osnovo za uporabo carinske tarife in, če tako določajo drugi ukrepi trgovinske politike, tudi za njihovo izvajanje.

16. člen

(definicija in osnovno pravilo za ugotavljanje carinske vrednosti)

(1) Carinska vrednost uvoženega blaga je dogovorjena cena (transakcijska vrednost), to je dejansko plačana cena ali cena, ki jo je treba plačati za blago, kupljeno zaradi uvoza v Slovenijo, če ustreza pogojem, navedenim v naslednjem odstavku.

(2) S ceno, ki pomeni carinsko vrednost je mišljeno:

1. da so vključeni vsi stroški in drugi izdatki (20. člen) v zvezi s prodajo in dobavo blaga do tam, kjer prihaja blago na carinsko območje,

2. da so izključeni vsi stroški, davščine in takse, ki se zaračunavajo na carinskem območju,

3. da ni omejitev za kupce glede razpolaganja ali uporabe blaga, razen omejitev, ki so določene s slovenskimi predpisi, omejitev, ki se nanašajo na prepoved nadaljnje prodaje v tretje države ali omejitev, ki bistveno ne vplivajo na vrednost blaga,

4. da v pogodbi o nakupu in prodaji ni pogojev ali obveznosti, katerih vrednost se ne more ugotoviti glede na vrednost blaga, ki se carini,

5. da prodajalec ne bo neposredno ali posredno prejel nobenega dela prihodka od kupčeve nadaljnje prodaje ali kakšnega drugačnega kupčevega razpolaganja ali od kupčeve uporabe blaga, razen v primerih iz 20. člena tega zakona,

6. da kupec in prodajalec nista vzajemno povezana oziroma, če sta povezana, da na dogovorjeno ceno ni vplivalo trgovinsko, finančno ali kako drugo razmerje med kupcem in prodajalcem.

(3) Carinska vrednost za blago, ki se izvažajo, je vrednost blaga, dobavljene na slovenski meji.

17. člen

(uporaba pravil o enakem in o podobnem blagu)

(1) Če carinske vrednosti za uvoženo blago, ni mogoče ugotoviti na podlagi prvega odstavka 16. člena tega zakona, se vzame za carinsko vrednost dogovorjena cena za blago enake kvalitete in enakih lastnosti, kupljeno za uvoz v Slovenijo in uvoženo v istem ali v približno istem času kot blago, ki se carini.

(2) Če carinske vrednosti za uvoženo blago ni mogoče ugotoviti na podlagi prvega odstavka 16. člena tega zakona in prvega odstavka tega člena, se vzame za carinsko vrednost dogovorjena cena za podobno blago, kupljeno za uvoz v Slovenijo in uvoženo v istem ali v približno istem času kot blago, ki se carini.

(3) Za ugotovitev carinske vrednosti na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se uporabi dogovorjena cena za enako ali podobno blago, prodano v enaki obliki nakupa in prodaje (prodaja na drobno ali na debelo) in v približno enaki količini, kot blago, ki se carini. Če ni takšnih prodaj, se uporabi dogovorjena cena za enako ali podobno blago, prodano v drugačni obliki nakupa in prodaje ali v drugačnih količinah.

(4) Če je več dogovorjenih cen za enako oziroma podobno blago, se uporabi za ugotovitev carinske vrednosti za uvoženo blago najnižja dogovorjena cena.

18. člen

(druga pomožna pravila za ugotavljanje carinske vrednosti)

(1) Če carinske vrednosti za uvoženo blago ni mogoče ugotoviti na podlagi 16. in 17. člena tega zakona, je treba ravnati takole:

1. če se uvoženo blago oziroma enako ali podobno uvoženo blago prodaja v Sloveniji v enakem stanju, kot je bilo uvoženo, se carinska vrednost za uvoženo blago ugotovi na podlagi cene za mersko enoto, po kateri se uvoženo blago oziroma enako ali podobno uvoženo blago prodaja v takem stanju osebam, ki niso vzajemno povezane z osebami, od katerih kupujejo to blago, v največji skupni količini v istem ali približno istem času, ko se uvažajo blago, ki se carini, pod pogojem, da se ta cena zmanjša za znesek:

– običajnih provizij, stroškov prometa in drugega dobička v zvezi s prodajo enakega ali podobnega blaga, uvoženega v Slovenijo,

– carine in uvoznih davščin ter drugih davščin in taks, ki se zaračunavajo pri prodaji blaga v Sloveniji.

Če se uvoženo blago oziroma enako ali podobno blago ne prodaja v Sloveniji v enakem stanju kot je bilo uvoženo in

če to zahteva carinski zavezanec, se carinska vrednost za uvoženo blago ugotovi na podlagi cen za mersko enoto, po kateri se uvozno blago po oplemenitju prodaja v največji skupni količini osebam v Sloveniji, ki niso povezane z osebami, od katerih kupujejo to blago, pogoj pa je, da se ta cena zmanjša za znesek vrednosti oplemenitja in za stroške iz prvega odstavka te točke,

2. če carinske vrednosti ni mogoče ugotoviti po prejšnji točki, se ugotovi na podlagi obračunane vrednosti, ki ustreza znesku:

– vrednosti materiala in stroškov, nastalih pri proizvodnji uvoženega blaga,

– dobička, ki ga pri uvozu v Slovenijo običajno dosežejo proizvajalci enakega ali podobnega blaga iz države izvoza, kot je blago, ki se carini, in stroškov, ki jih imajo pri takem uvozu,

– stroškov in drugih izdatkov iz 20. člena tega zakona.

(2) Na zahtevo carinskega zavezanca se lahko spremeni vrstni red uporabe 1. in 2. točke prejšnjega odstavka.

19. člen

(ugotavljanje carinske vrednosti na drugo ustrezen način in omejitve pri tem)

(1) Če se carinska vrednost za uvoženo blago ne more ugotoviti na podlagi 16., 17. in 18. člena tega zakona, se ugotovi na drugačen ustrezen način v skladu z zakonom na podlagi podatkov, ki so na razpolago.

(2) Carinske vrednosti iz prejšnjega odstavka ni mogoče ugotavljati na podlagi:

1. prodajne cene blaga proizvedenega na carinskem območju Slovenije,

2. postopka, po katerem je mogoče za carinsko vrednost uporabiti višjo od dveh alternativnih vrednosti,

3. prodajne cene blaga na domačem trgu države izvoznice,

4. stroškov proizvodnje, razen tistih, ki so kot stroški določeni v skladu s prvo alineo 2. točke prvega odstavka 18. člena tega zakona,

5. cene blaga za izvoz v druge države,

6. najnižjih carinskih vrednosti ali

7. poljubnih ali fiktivnih vrednosti.

20. člen

(stroški in izdatki, ki se vtevajo v carinsko vrednost)

(1) Pri ugotavljanju carinske vrednosti v skladu s 16. členom tega zakona se v carinsko vrednost prištejejo naslednji stroški in izdatki, če le-ti še niso zajeti v dejansko plačani ali plačljivi ceni:

1. provizije posrednikov in druge provizije, razen nakupnih provizij,

2. stroški posebne embalaže, ki jo je mogoče obravnati kot del blaga,

3. stroški embalaže in sicer stroški za material in delo,

4. naslednji stroški prevoza do mesta vnosa na carinsko območje:

(a) stroški prevoza in zavarovalnine za uvoženo blago in

(b) stroški skladiščenja ter stroški obdelave, ki so nastali med prevozom uvoženega blaga;

5. sorazmerni del vrednosti surovin, reprodukcijskega materiala in delov za vdélavo, kupljenih v tujini, ki jih je kupec zagotovil brezplačno ali po znižani ceni in so bili uporabljeni pri proizvodnji uvoženega blaga;

6. sorazmerni del vrednosti drugega blaga, ki ga je kupec zagotovil brezplačno ali po znižani ceni in je bilo uporabljeno pri proizvodnji uvoženega blaga;

7. sorazmerni del vrednosti orodja, kalupov, matric in podobnih proizvodov, ki jih je kupec zagotovil brezplačno ali po znižani ceni in so bili uporabljeni pri proizvodnji uvoženega blaga;

8. nadomestila in stroški v zvezi s pravicami do uporabe patentov, modelov, znakov ali tuje tovarniške ali trgovske znamke, ki jih kupec plača neposredno ali posredno, če je prodaja pogojena s takšnim plačevanjem;

9. del zneska, dosežen z nadaljnjo prodajo, odstopom ali uporabo uvoženega blaga, ki se neposredno ali posredno plača prodajalcu;

10. sorazmerni del vrednosti storitev, opravljenih v tujini, ki jih kupec posebej plača in so potrebne za proizvodnjo blaga, ki se uvažja. Vrednost storitev ne obsega stroškov raziskav, opravljenih v tujini.

(2) Ne glede na 8. točko prejšnjega odstavka se nadomestila in stroški ne vtevajo v carinsko vrednost, če se blago uvažja s pravico do reprodukcije.

21. člen

(upoštevanje doplačil, posebnih plačil ipd.)

(1) Če se uvažja blago, za katero je dogovorjena obveznost iz 8. do 10. točke prejšnjega člena, mora carinski zavezanec to označiti v carinski deklaraciji.

(2) Carinski zavezanec mora naknadno prijaviti pristojnemu carinskemu organu prodajo, odstop ali uporabo uvoženega blaga, iz katere izhajajo obveznosti doplačila določenega zneska prodajalcu, najpozneje v 30 dneh od dneva, ko nastane takšna obveznost.

(3) Na podlagi vložene prijave izda carinski organ odločbo, s katero obračuna carino in druge uvozne davščine, ki jih mora carinski zavezanec plačati.

22. člen

(vračunavanje skupnih stroškov v carinsko vrednost več vrst blaga)

(1) Če je v posamezni pošiljki več vrst blaga, ki se carini po raznih carinskih stopnjah, se celotni stroški, ki se nanašajo na nakup blaga, ter stroški s prevozom, zavarovanjem in dostavo obračunavajo v sorazmerju z vrednostjo posamezne vrste blaga.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko carinski organ na zahtevo deklaranta celotne stroške, ki se nanašajo na več vrst blaga v posamezni pošiljki, doda vrednosti tistega blaga, ki se uvršča v tarifno številko, katere carinska stopnja je najvišja.

23. člen

(upoštevanje fakturne vrednosti, valuta)

(1) Za carinsko vrednost se vzame vrednost blaga, ki je navedena v prodajalčevi fakturi, če ta vrednost ustreza določbam tega zakona, ki se nanašajo na dogovorjeno ceno.

(2) Carinski organ sme v carinskem postopku zahtevati od deklaranta vse podatke, ki so potrebni za ugotavljanje carinske vrednosti po 16. do 20. členu tega zakona.

(3) Če je v fakturi navedena vrednost blaga izražena v tuji valuti, se valuta preračuna v domačo valuto, po tečaju, ki v skladu z zakonom, ki ureja devizno poslovanje, velja na dan nastanka obveznosti plačila carine.

(4) Če faktura iz opravičenih vzrokov ni predložena oziroma če je carinski organ glede na okoliščine uvoza mnenja, da vrednost blaga, ki je navedena v fakturi, ne ustreza določbam tega zakona o dogovorjeni ceni, ugotovi carinsko vrednost v skladu s 16. do 19. členom tega zakona.

(5) Na zahtevo carinskega zavezanca izda carinski organ pisno obvestilo o višini carinske vrednosti in o načinu njenega ugotavljanja.

24. člen

(finančni stroški)

Obresti za kredite in stroški za zagotovitev denarnih sredstev v tujini (finančni stroški), ki se nanašajo na plačilo uvoženega blaga, se ne všttevajo v carinsko vrednost, če je finančni sporazum sestavljen pisno, pod naslednjima pogojema:

1. če so obresti ločene od dejansko plačane cene ali cene, ki jo je treba plačati za blago, kupljeno za uvoz v Slovenijo; ali

2. če so obresti vsebovane v ceni, kupec pa lahko dokaže, da je plačana cena ali cena, ki jo je treba plačati, približno enaka dejansko plačani ceni za istovrstno ali podobno blago, kupljeno brez finančnega sporazuma, in da je obrestna mera v okviru mer za takšne transakcije v državi, v kateri je zagotovljen kredit.

25. člen

(upoštevanje popustov, znižanj cen)

(1) Za določitev carinske vrednosti blaga, za katerega v trenutku ugotavljanja carinske vrednosti dogovorjena cena še ni bila plačana, se kot carinska vrednost praviloma upošteva cena, ki bi morala biti plačana za izpolnitev obveznosti.

(2) Vsa znižanja cene in kasa skonto se upoštevajo pri določitvi carinske vrednosti blaga, če so v času ugotavljanja carinske vrednosti že določeni in bodo uveljavljene v predpisanem roku po uvozu blaga.

(3) Stroški montažnih del, ki se opravljajo v Republiki Sloveniji, se ne všttevajo v carinsko vrednost za stroje, aparate in naprave, ki se uvažajo.

26. člen

(carinska vrednost blaga, poslanega brezplačno)

(1) Carinska vrednost za blago, ki se uvažuje brez plačila protivrednosti se ugotavlja na podlagi 17. do 19. člena tega zakona.

(2) V primeru, da se blago, ki se uvažuje poškoduje pred sprostitvijo blaga v prost promet, se carinska vrednost blaga določi tako, da se ustrezna dogovorjena cena zmanjša za odstotek poškodbe. Odstotek poškodbe ugotovi carinski organ s cenitvijo. V primeru pa, da je bila na podlagi dobropisa dogovorjena nova cena, ki ustreza pogojem iz 16. člena tega zakona, ta cena predstavlja novo carinsko vrednost.

27. člen

(posebna pravila in natančnejši predpisi)

(1) Ne glede na določila tega poglavja, se lahko s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi določijo posebna pravila za določanje carinske vrednosti blaga, ki je bilo pred sprostitvijo v prost promet predmet drugih vrst carinsko dovoljene rabe ali uporabe.

(2) Minister, pristojen za finance izda predpise o natančnejših pogojih in načinu ugotavljanja carinske vrednosti.

III. DEL

RAVNANJE Z BLAGOM, KI JE VNEŠENO NA
CARINSKO OBMOČJE, PREDEN JE ZANJ V
CARINSKEM POSTOPKU DOVOLJENA RABA ALI
UPORABA

1. p o g l a v j e

Vnos blaga na carinsko območje

28. člen

(carinski mejni prehodi)

(1) Carinsko blago je dovoljeno vnesti ali iznesti iz carinskega območja le preko carinskih mejnih prehodov.

(2) Carinske mejne prehode in njihovo klasifikacijo določi na predlog ministra, pristojnega za finance, in ministra, pristojnega za notranje zadeve, vlada.

(3) Promet blaga, ki je zavezano fitopatološki, veterinarski ali drugi predpisani kontroli je dovoljen le preko tistih carinskih mejnih prehodov, ki so v skladu s posebnimi predpisi določeni za promet takšnega blaga.

(4) Čas, v katerem se sme vnesti oziroma iznesti blago iz carinskega območja oziroma smejo osebe s carinskim blagom prestopiti carinsko črto določi direktor Carinske uprave Republike Slovenije v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve in to javno objavi. Pri tem upošteva kategorizacijo carinskega mejnega prehoda, gostoto prometa preko tega carinskega mejnega prehoda, kadrovske zmožnosti in uskladitev z delovnim časom mejnih služb sosednje države. Pri določitvi delovnega časa na carinskih mejnih prehodih, kjer so poleg carinske še druge inšpekcijske službe, se upoštevajo tudi delovni časi teh služb.

(5) Direktor Carinske uprave Republike Slovenije da soglasje za gradnjo, rekonstrukcijo ipd. objektov na carinskih mejnih prehodih v delu, ki je namenjen carinskim organom oziroma carinski kontroli in nadzoru.

29. člen

(carinsko nadzorstvo)

(1) Blago, ki se uvažuje pod carinskim nadzorstvom od vnosa na carinsko območje dokler ni blago sproščeno v prost promet oziroma dokler ni blago vnešeno v prosto cono, ponovno izvoženo, prepuščeno carinskemu organu oziroma uničeno pod carinskim nadzorom.

(2) Niso pod carinskim nadzorstvom:

1. domače in tuje ladje, ki plovejo pod vojaško pomorsko zastavo,

2. ladje organov za notranje zadeve,

3. domača in tuja vojaška letala in helikopterji.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek je pod carinskim nadzorstvom blago, ki se naloži ali razloži iz ladij iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka kot tudi promet med temi ladjami in obalo ter blago, ki se naloži ali razloži iz vojaških letal in helikopterjev iz 3. točke prejšnjega odstavka, kakor tudi pristajanje vojaških letal in helikopterjev na domačih letališčih. Pod carinskim nadzorom je tudi blago, ki ga nosijo s seboj osebe, ki se vkrcajo ali izkrcajo na ladje oziroma letala iz prejšnjega odstavka.

(4) Blago, ki je namenjeno izvozu, začasnemu izvozu na oplemenitenje, tranzitu, v smislu 121. člena tega zakona, ali carinskemu skladiščenju zaradi naknadnega izvoza, je pod carinskim nadzorom od trenutka sprejema carinske deklaracije do trenutka, ko zapusti carinsko območje, je uničeno ali pa je deklaracija razveljavljena.

30. člen

(določitev carinske poti)

Vlada lahko določi primere in poti, po katerih mora carinsko blago potovati od mejnega prehoda do carinskega organa in obratno.

31. člen

(posebnosti carinskega nadzora glede na obliko transporta)

Posebnosti carinskega nadzora glede na obliko transporta (cestni, železniški, letalski, pomorski, poštni) določi minister, pristojen za finance v soglasju z ministrom, pristojnim za promet in zveze.

2. p o g l a v j e

Predložitev blaga carinskemu organu

32. člen

(predložitev carinskega blaga)

(1) Oseba, ki je blago vnesla na carinsko območje, mora to blago kakor hitro je mogoče predložiti carinskemu organu bodisi ga prepeljati na drugo mesto, ki ga je določil carinski organ, in o tem takoj obvestiti carinski organ.

(2) Za izvršitev obveznosti iz prejšnjega odstavka je odgovorna tudi oseba, na katero je prešla obveznost prevoza blaga po vnosu na carinsko območje.

(3) Obveznost iz prvega odstavka se ne uporablja za blago, ki ga potniki nosijo s seboj v potniškem prometu, maloobmejnem prometu, blago v poštnem prometu ali v prometu blaga neznatne vrednosti, če sta carinska kontrola in nadzor zagotovljena na drug primeren način.

(4) Če oseba iz prvega oziroma drugega odstavka ne more izvršiti svojih obveznosti zaradi višje sile ali drugih nepredvidljivih okoliščin, mora takoj obvestiti najbližji carinski organ o razlogih za neizpolnitev obveznosti in sporočiti, kje se blago nahaja ter v kakšnem stanju je.

33. člen

(ravnanje s predloženim blagom)

(1) Prekladanje in raztovarjanje, kakor tudi premeščanje predloženega blaga je možno le ob predhodnem soglasju carinskih organov.

(2) Soglasje iz prejšnjega odstavka ni potrebno v primeru nenadne nevarnosti. V tem primeru je treba carinske organe obvestiti o prekladanju, raztovarjanju ali premeščanju kakor hitro je mogoče.

(3) Zaradi pregleda blaga in prevoznega sredstva sme carinski organ kadarkoli zahtevati, da se blago razloži ali razpakira.

3. p o g l a v j e

Skupna prijava

34. člen

(vložitev skupne prijave)

(1) Če oseba, ki je vnesla blago na carinsko območje oziroma oseba, na katero je prešla obveznost za prevoz blaga po vnosu na carinsko območje ob predložitvi blaga carinskemu organu ne vloži tudi carinske deklaracije, mora predložiti skupno prijavo.

(2) Če oseba iz prejšnjega odstavka predloži carinskemu organu skupno prijavo, jo mora predložiti istočasno, ko predloži blago.

(3) Carinski organ lahko dovoli, da oseba iz prvega odstavka tega člena predloži skupno prijavo tudi naknadno, vendar ne kasneje kot prvi delovni dan po dnevu, ko je bilo predloženo blago.

(4) Za blago, ki ga potnik nosi s seboj in za poštne pošiljke, lahko carinski organi ne zahtevajo vložitev skupne prijave, če s tem ni ogroženo izvajanje carinskega nadzora in če pred iztekom roka iz prejšnjega odstavka potnik vloži zahtevo za odobritev katere od carinsko dovoljenih rab ali uporab blaga.

35. člen

(vsebina in oblika skupne prijave)

(1) Skupna prijava mora vsebovati vse podatke, potrebne za ugotovitev istovetnosti blaga. Podpisati jo mora oseba, ki jo izpolni.

(2) Skupna prijava se izpolni na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Kot prijava se lahko, pod pogoji, ki jih določi minister, pristojen za finance, uporablja tudi komercialni in drugi dokumenti, ki vsebujejo podatke, potrebne za ugotovitev istovetnosti blaga.

(3) V skladu s pogoji iz drugega odstavka 46. člena tega zakona lahko carinski organ dovoli uporabo tehničnih pripomočkov za elektronsko izmenjavo podatkov.

36. člen

(potrditev skupne prijave)

(1) Carinski organ potrdi sprejeto skupno prijavo v skladu s predpisom iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Carinski organ zadrži en izvod skupne prijave zaradi naknadnega preverjanja, ali je bila za blago, na katero se skupna prijava nanaša vložena carinska deklaracija za izvedbo določenega carinskega postopka v roku, ki ga določa 37. člen tega zakona.

37. člen

(roki za vložitev zahteve za carinsko dovoljeno rabo ali uporabo blaga)

(1) Če je blago predloženo carinskemu organu skupaj s skupno prijavo, mora deklarant vložiti carinsko deklaracijo za začetek carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga najpozneje v:

(a) 30 dneh po sprejemu skupne prijave, če gre za blago pripeljano v pomorskem prometu;

(b) 10 dneh po sprejemu skupne prijave, če gre za blago, pripeljano z drugimi transportnimi sredstvi.

(2) V posebej upravičenih primerih lahko carinski organ rok iz prejšnjega odstavka podaljša, vendar najdalj še za 20 dni.

4. p o g l a v j e

Začasna hramba blaga

38. člen

(začasna hramba predloženega blaga)

(1) Carinsko blago se lahko od vnosa na carinsko območje do začetka carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga, po predložitvi blaga pristojnemu carinskemu organu v skladu z 32. členom tega zakona, začasno hrani pod carinskim nadzorom.

(2) Začasno hranjeno carinsko blago se lahko hrani v skladu s prejšnjim odstavkom le v prostorih in pod pogoji, ki jih odobri carinski organ.

(3) Carinski organ lahko od osebe, ki začasno hrani carinsko blago, zahteva predložitev instrumenta zavarovanja za plačilo morebiti nastalega carinskega dolga.

39. člen

(ravnanje z začasno hranjenim blagom)

Medtem, ko je carinsko blago začasno hranjeno, je lahko predmet le tistih operacij, ki zagotavljajo ohranitev blaga v nespremenjenem stanju, ne da bi se spreminjal njegov izgled ali tehnične karakteristike.

40. člen

(ravnanje carinskih organov v primeru kršitev rokov iz 37. člena tega zakona)

(1) Carinski organ sme sprejeti potrebne ukrepe v skladu s tem zakonom, vključno z odvzemom in prodajo začasno hranjenega carinskega blaga, če imetnik blaga ne opravi formalnosti za začetek carinskega postopka v rokih, predvidenih v 37. členu tega zakona.

(2) Carinski organ lahko v okviru ukrepov iz prejšnjega odstavka premesti carinsko blago v drug poseben prostor, ki je pod carinskim nadzorom. Premestitev v skladu s tem odstavkom se opravi na strošek in odgovornost imetnika blaga.

(3) Če carinski organ v skladu s prvim odstavkom tega člena začasno hranjeno blago proda, ravna v skladu z 58. členom tega zakona.

5. p o g l a v j e

Druge določbe

41. člen

(uporaba določb tega dela zakona za tranzitno blago)

Za blago, ki v skladu s tranzitnim carinskim postopkom prispe na namembni kraj in mora biti v skladu s tem postopkom predloženo carinskemu organu, se uporabljajo določbe 3. in 4. poglavja tega dela zakona.

42. člen

(uničenje predloženega carinskega blaga)

(1) Če okoliščine posameznega primera tako zahtevajo, lahko carinski organ predloženo carinsko blago uniči. Carinski organ mora o uničenju blaga obvestiti imetnika blaga. Stroške uničenja nosi imetnik blaga.

(2) Če gre v primerih iz prejšnjega odstavka za blago, za katerega so predpisana pravila ravnanja v zvezi z odstranjevanjem, odlaganjem ali uničevanjem, mora carinski organ ravnati na predpisan način.

43. člen

(nezakonit vnos carinskega blaga)

Če carinski organ najde blago, ki je bilo vnešeno na carinsko območje nezakonito ali je bilo odstranjeno izpod carinskega nadzora, sprejme potrebne ukrepe, vključno s prodajo blaga, da vzpostavi zakonito stanje.

IV. DEL

CARINSKO DOVOLJENA RABA ALI UPORABA BLAGA

1. p o g l a v j e

Splošno

44. člen

(načelo nediskriminatornosti)

(1) Carinski deklarant lahko, če so izpolnjeni predpisani pogoji, zahteva odobritev katere koli predvidene vrste carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga, ne glede na naravo, količino, poreklo blaga, vrsto pošiljke ali njen namembni kraj.

(2) Izjemoma lahko vlada za določene vrste blaga prepove ali omeji katero od predvidenih vrst carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga zaradi interesov javne morale, varnosti, varovanja zdravja in življenja ljudi, živali in rastlin, varstva okolja, varovanja nacionalnih vrednot umetniške, zgodovinske ali arheološke vrednosti ali zaradi varovanja industrijske lastnine.

(3) Vlada lahko določi, da določene vrste blaga zaradi svojih specifičnih lastnosti lahko v zvezi z odobritvijo carinsko dovoljene rabe oziroma uporabe blaga obravnavajo le posebej določeni carinski organi.

2. p o g l a v j e

Carinski postopki

1. podpoglavje

Začetek carinskega postopka

45. člen

(obveznost vložitve carinske deklaracije, posledice)

(1) Za vse blago, za katerega zahteva uvedbo carinskega postopka, mora carinski deklarant vložiti carinsko deklaracijo.

(2) Carinski postopek se začne na podlagi vložene carinske deklaracije.

46. člen

(oblika carinske deklaracije)

(1) Carinski deklarant mora izpolniti carinsko deklaracijo v pisni obliki na predpisanem obrazcu.

(2) Če tehnične možnosti to dopuščajo, se lahko namesto pisne deklaracije uporabi tehnične pripomočke za elektronsko izmenjavo podatkov, pod pogojem, da uporabo takšnih pripomočkov odobri Carinska uprava Republike Slovenije.

(3) Obliko in način izpolnjevanja carinske deklaracije določi minister, pristojen za finance.

47. člen

(carinski deklarant)

(1) Carinski deklarant je lahko katerakoli oseba s sedežem oziroma stalnim prebivališčem v Sloveniji, ki predloži ali lahko predloži blago carinskim organom skupaj z vsemi drugimi dokumenti, ki so potrebni za izvedbo določenega carinskega postopka.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena lahko vlagajo carinske deklaracije v svojem imenu in za svoj račun, v svojem imenu in za tuj računa ali v tujem imenu in za tuj račun. V svojem imenu in za tuj račun ter v tujem imenu in za tuj račun lahko vlagajo carinske deklaracije le tiste osebe, ki izpolnjujejo minimalne pogoje za opravljanje posredovanja v carinskem postopku. Minimalne pogoje predpiše vlada z uredbo.

(3) Če sprejem carinske deklaracije naloži določeni osebi kakršnekoli dolžnosti, mora, ne glede na prejšnji odstavek, biti carinski deklarant ta oseba ali oseba, ki izpolni deklaracijo v imenu te osebe.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena je lahko carinski deklarant tudi podružnica tuje pravne osebe, ki je v skladu z zakonom registrirana na carinskem območju.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena je lahko carinski deklarant tranzitnega blaga ali blaga, ki se začasno uvaža tudi oseba, ki nima sedeža ali stalnega prebivališča v Sloveniji, če carinski organ šteje takšno deklaracijo za primerno. Carinski deklarant blaga, ki se uvaža neobrtoma, je prav tako lahko tudi oseba, ki nima sedeža ali stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, če carinski organ šteje takšno deklaracijo za primerno.

1. oddelek:

Pisna carinska deklaracija

A. Običajni postopek

48. člen

(izpolnitev carinske deklaracije)

(1) Carinski deklarant izpolni carinsko deklaracijo v skladu s predpisom iz tretjega odstavka 46. člena, tako da

izpolnjena deklaracija vsebuje vse tiste podatke, ki so potrebni glede na izbran carinski postopek. Carinska deklaracija mora biti podpisana.

(2) Carinski deklarant v carinski deklaraciji navede, katera vrsta carinskega postopka naj se izvede za blago, navedeno v deklaraciji.

(3) Deklaraciji mora deklarant priložiti vse druge dokumente, ki so potrebni za izvedbo zahtevanega carinskega postopka oziroma dokazila o tem, da je bila izvršena predpisana veterinarska, fitopatološka ali druga predpisana kontrola.

49. člen

(sprejem carinske deklaracije)

(1) Carinski organ mora popolno deklaracijo skupaj s prilogami in dokazili iz tretjega odstavka prejšnjega člena sprejeti takoj, pod pogojem, da je blago, na katero se deklaracija nanaša, predloženo temu carinskemu organu.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko carinski organ sprejme carinsko deklaracijo za izvoz blaga preden je blago predloženo carinskemu organu.

(3) Če carinski organ ob sprejemu deklaracije ugotovi pomanjkljivosti v deklaraciji, jo vrne skupaj s prilogami deklarantu in navede na njej, v čem je pomanjkljivost, z namenom, da bi deklarant odpravil ugotovljene pomanjkljivosti.

(4) Če se deklarant ne strinja s popravki, ki jih zahteva carinski organ, carinski organ izda sklep, s katerim zavrže carinsko deklaracijo kot pomanjkljivo.

(5) Če ni drugače izrecno določeno, se za izvajanje izbranega carinskega postopka upoštevajo predpisi, ki so veljali na dan sprejema carinske deklaracije za ta postopek.

50. člen

(sprememba podatkov v carinski deklaraciji)

(1) Carinski organ lahko na podlagi zahteve deklaranta dovoli, da deklarant spremeni posamezne podatke v deklaraciji, ki jo je že sprejel, vendar se deklaracija tako ne sme razširiti še na drugo blago, razen tistega, na katerega se je že prvotno nanašala.

(2) Spreminjanje deklaracije ni več mogoče dovoliti po tem, ko je carinski organ:

1. obvestil deklaranta o tem, da namerava pregledati blago ali

2. ugotovil, da so podatki, ki jih deklarant želi spremeniti, netočni ali

3. sprostil blago izpod carinskega nadzora.

51. člen

(umik carinske deklaracije)

(1) Carinski organ lahko na podlagi izjave deklaranta dovoli umik že sprejete deklaracije, če deklarant predloži zanesljiv dokaz o tem, da je bilo blago deklarirano za določen carinski postopek zaradi nenamerne napake ali da zaradi posebnih okoliščin izpeljava deklariranega carinskega postopka ne bi bila več upravičena.

(2) Če je carinski organ že obvestil deklaranta o nameranem pregledu blaga, o umiku deklaracije odloči šele po pregledu blaga.

(3) Umik deklaracije praviloma ni več mogoč po tem, ko je bilo blago prepuščeno v izbrani carinski postopek. Izjeme določi minister, pristojen za finance.

52. člen

(preverjanje carinske deklaracije)

(1) Zaradi preverjanja točnosti in pravilnosti sprejete deklaracije lahko carinski organ:

1. pregleda dokumente, ki spremljajo deklaracijo. Carinski organi lahko zahtevajo od deklaranta, da predloži še druge listine in dokumente, da bi se preverila točnost navedb v deklaraciji;

2. pregleda blago, vzame vzorce za analizo ali podrobnejši pregled.

(2) Rezultati preverjanja deklaracije so namenjeni za uporabo določb o carinskem postopku, katerega je deklarant zahteval. Če se preverjanje deklaracije ne izvede, se za uporabo določb o carinskem postopku upoštevajo podatki, ki jih je carinski deklarant navedel v deklaraciji.

(3) Če se rezultati preverjanja deklaracije ne ujemajo z navedbami v deklaraciji ali navedbe v deklaraciji ne ustrezajo dejanskemu stanju blaga, carinski organ o tem izda odločbo.

(4) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

53. člen

(pregled blaga in drugi carinski ukrepi za preverjanje deklaracije)

(1) Pregled blaga in vse drugo ravnanje z blagom, ki se opravi zaradi pregleda ali odvzemanja vzorcev, se opravi na odgovornost deklaranta. Stroške nosi deklarant.

(2) Deklarant ima pravico, da je prisoten pri pregledu blaga in jemanju vzorcev. Carinski organ sme zahtevati od deklaranta, da je sam ali njegov zastopnik prisoten pri pregledu blaga oziroma jemanju vzorcev, če je njegova pomoč potrebna, da bi se olajšal pregled blaga ali odvzemanje vzorcev.

(3) Carinski organ ni dolžan deklarantu plačati nadomestila za vzorce blaga, če je količina oziroma vrednost tega blaga, vzeta kot vzorec v okviru vzorčnih količin, ki omogočajo normalno izvedbo kontrole.

(4) Pogoje in način jemanja vzorcev določi minister, pristojen za finance.

54. člen

(delni pregled blaga)

(1) Carinski organ lahko pregleda le del blaga, ki je zajet s posamezno deklaracijo. Ugotovitve delnega pregleda veljajo za celotno pošiljko.

(2) Deklarant lahko zahteva nadaljnji pregled blaga, če meni, da rezultati delnega pregleda blaga niso ustrezni glede na preostalo blago.

(3) Če se ena sprejeta carinska deklaracija nanaša na več različnih vrst blaga, se šteje, za izvajanje prvega odstavka tega člena, da je za vsako vrsto blaga vložena samostojna deklaracija.

55. člen

(ukrepi za naknadno ugotavljanje istovetnosti blaga)

(1) Carinski organ lahko sprejme potrebne ukrepe, ki bodo omogočili naknadno ugotavljanje istovetnosti blaga, če je to potrebno zaradi ugotavljanja in zagotavljanja skladnosti s pogoji, določenimi za carinski postopek, kakršnega je za deklaracijo določeno blago izbral carinski deklarant.

(2) Carinske oznake, ki so pritrjene na blago ali transportna sredstva sme odstraniti ali uničiti samo carinski organ ali druga oseba z njegovim dovoljenjem, razen če je zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile njihova odstranitev ali uničenje nujno potrebna, da bi se zavarovalo blago ali transportno sredstvo.

56. člen

(prepustitev blaga)

(1) Carinski organ prepusti blago takoj, ko je končano preverjanje podatkov iz deklaracije oziroma, ko je deklaracija sprejeta brez preverjanja navedenih podatkov, če so izpol-

njeni pogoji za izbran carinski postopek in če za zadevno blago ne veljajo kakšne omejitve ali prepovedi, ki preprečujejo izvedbo izbranega carinskega postopka.

(2) Vse blago, ki je zajeto s posamezno carinsko deklaracijo, se prepusti deklarantu istočasno. Če pa je z eno deklaracijo zajetih več vrst blaga, se šteje, kot da je za vsako vrsto blaga predložena samostojna deklaracija.

(3) Če je zaradi sprejema carinske deklaracije nastal carinski dolg, blago ne more biti prepuščeno deklarantu, ne glede na prvi odstavek tega člena, dokler dolg ni poravnani ali zavarovan v skladu s 152. členom tega zakona.

(4) Če mora v skladu s pogoji predpisanimi za dovolitev določenega carinskega postopka carinski zavezanec predložiti ustrezno zavarovanje za plačilo mogočega carinskega dolga, blago ne more biti prepuščeno deklarantu, dokler takšno zavarovanje ni predloženo carinskemu organu.

(5) Deklarant ne sme začeti uporabljati ali rabiti blaga prej preden mu blago v skladu s prvim odstavkom tega člena ni prepuščeno.

57. člen

(posebni ukrepi carinskih organov v zvezi z blagom)

(1) Carinski organ lahko sprejme katere koli potrebne ukrepe, vključno z odvzemom blaga in njegovo prodajo, če:

1. blago ne more biti prepuščeno deklarantu, ker:

– ni bilo mogoče začeti ali nadaljevati pregleda blaga v roku, ki ga je določil carinski organ zaradi razlogov na strani deklaranta ali

– dokumenti, ki bi morali biti predloženi za odobritev izbranega carinskega postopka, niso bili predloženi ali

– plačilo ali zavarovanje, ki bi moralo biti predloženo za zavarovanje obveznosti plačila carine, ni bilo izvršeno ali predloženo v predpisanem roku ali

– za blago veljajo prepovedi ali omejitve, ki bi preprečevale izvedbo zahtevanega postopka;

2. blago ni odstranjeno iz začasnega skladišča v roku desetih dni po prepustitvi deklarantu.

58. člen

(prodaja ali brezplačen odstop odvzetega blaga)

(1) Blago, ki je odvzeto po določbah tega zakona, se praviloma da na prodaj. Prodaja se izvrši z javno licitacijo. Izjemoma lahko vlada odvzeto blago brezplačno odstopi državnim organom in človekoljubnim organizacijam, če to blago potrebujejo za opravljanje svoje dejavnosti, če pa gre za predmete zgodovinske, arheološke etnografske, kulturne, umetniške ali znanstvene vrednosti pa pristojnemu organu za spomeniško varstvo.

(2) Natančnejše predpise o pogojih in načinu prodaje in o ravnanju z blagom iz prejšnjega odstavka ter o razdelitvi s prodajo pridobljenih sredstev določa vlada.

B. Poenostavljeni postopek

59. člen

(poenostavitve glede carinskih deklaracij)

(1) Carinski organ lahko v primerih in na način, ki ga določa vlada, odobri eno od naslednjih poenostavitev:

1. opustitev navedbe določenih podatkov v deklaraciji, ki bi morali biti navedeni v skladu z 48. členom tega zakona ali opustitev predložitve določenih dokumentov, ki bi morali biti v skladu z 48. členom predloženi skupaj z deklaracijo;

2. predložitev komercialnega ali drugega uradnega dokumenta, skupaj s prošnjo za izvedbo določenega carinskega postopka namesto deklaracije iz 48. člena tega zakona;

3. deklariranje blaga na podlagi knjigovodskih vpisov blaga; v tem primeru lahko carinski organ oprosti deklaranta obveznosti predložitve blaga v pregled;

4. ustno carinsko deklaracijo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, morajo predloženi dokumenti vsebovati vsaj podatke, potrebne za evidentiranje blaga in ugotavljanje njegove istovetnosti. Če deklarant za blago vodi predpisano knjigovodstvo, mora vsak tak vpis opremiti z datumom vpisa.

(3) Razen v primerih, ki so posebej določeni v predpisu iz prvega odstavka tega člena, mora deklarant kljub odobreni poenostavitvi, predložiti carinskemu organu dopolnilno carinsko deklaracijo. Način vložitve in obliko te deklaracije določa predpis iz tretjega odstavka 46. člena tega zakona.

(4) Dopolnilne carinske deklaracije in poenostavljene deklaracije iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena tvorijo enotne nedeljive dokumente, ki učinkujejo od dneva sprejema poenostavljenih deklaracij iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena.

(5) Knjigovodski vpis iz 3. točke prvega odstavka tega člena ima enak učinek kot sprejem deklaracije iz 46. člena tega zakona.

2. oddelek:

Druge deklaracije

60. člen

(uporaba zakona pri drugih oblikah deklaracij)

Če je carinska deklaracija narejena z uporabo tehničnih sredstev za prenos podatkov ali je bila dovoljena ustna deklaracija, se zanje primerno uporabljajo 46. ter 48. do 56. člena tega zakona.

61. člen

(ravnanje drugih državnih organov v zvezi s carinskim blagom)

(1) Državni organi (sodišča, inšpekcijski organi, organi za notranje zadeve itd.) so dolžni takoj prijaviti in predložiti najbližjemu carinskemu organu vsako carinsko blago, ki se znajde pri njih, če gre za blago, ki so ga ti organi začasno ali dokončno odvzeli in je utemeljen sum, da gre za carinsko blago.

(2) Dokončno ali začasno odvzeto carinsko blago se lahko prepusti drugi osebi le, če so carinski organi dovolili eno od predvidenih carinsko dovoljenih rab ali uporab blaga oziroma če je bil že nastali carinski dolg poravnani.

(3) Carinski dolg iz prejšnjega odstavka se izterja od carinskega dolžnika oziroma poravnava iz kupnine za prodano blago. Carinski dolg, ki se poravnava iz kupnine, se plača po poravnavi stroškov, nastalih v zvezi z blagom iz prvega odstavka tega člena (hramba, prodaja itd.).

3. oddelek:

Naknadno preverjanje deklaracij

62. člen

(naknadno preverjanje deklaracij)

(1) Carinski organi lahko po svoji lastni iniciativi ali na zahtevo deklaranta preverijo deklaracijo tudi po prepustitvi blaga, do poteka rokov iz 9. člena tega zakona.

(2) Carinski organ lahko tudi po prepustitvi blaga deklarantu, do poteka rokov iz 9. člena tega zakona, zaradi preverjanja točnosti podatkov v deklaraciji, naknadno pregleda komercialne, tehnološke in druge dokumente in po-

datke, ki se nanašajo na uvozne ali izvozne postopke v zvezi s tem blagom ali na kasnejše komercialne postopke v zvezi s tem blagom. Ti postopki se lahko izvedejo v prostorih deklaranta ali druge osebe, ki je neposredno ali posredno poslovno vključena v omenjene operacije ali v prostorih katerekoli druge osebe, ki poseduje omenjene podatke in dokumente v poslovne namene. Carinski organ lahko prav tako pregleda blago, če je to še vedno mogoče.

2. podpoglavje

Sprostitev blaga v prost promet

63. člen

(sprostitve v prost promet)

(1) S sprostitvijo blaga v prost promet pridobi carinsko blago status domačega blaga.

(2) Za sprostitve blaga v prost promet mora deklarant izvesti formalnosti glede uvoza blaga in carinski dolžnik plačati uvozne dajatve in izpolniti druge ukrepe trgovinske politike.

(3) Blago sproščeno v prost promet izgubi status domačega blaga, če je plačana carina, ki je predpisana za takšno blago, povrnjena ali plačilo odpuščeno:

– v okviru postopka uvoza blaga za proizvodnjo za izvoz v obliki povračila plačane carine ali

– v skladu z osmim odstavkom 158. člena tega zakona zaradi poškodb na blagu oziroma ker blago ne ustreza določbam pogodbe;

– v drugih primerih, navedenih v 158. členu tega zakona, kjer je povrnitev ali odpustitev carine pogojena z izvozom oziroma ponovnim izvozom blaga oziroma odobritvijo kakšnega drugega carinskega postopka.

64. člen

(nižja carinska stopnja)

(1) Ne glede na 151. člen tega zakona se, v primeru, da je blago, ki se uvaža, zavezano plačilo carine, njena stopnja pa se zniža po dnevu sprejema deklaracije za sprostitve blaga v prost promet, vendar pred prepustitvijo blaga, lahko na zahtevo deklaranta uporabi nižja carinska stopnja.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne velja v primerih, ko hitrejša prepustitev blaga ni bila mogoča zaradi razlogov, nastalih na strani deklaranta.

65. člen

(skupna carinska stopnja)

(1) Če je pošiljka sestavljena iz blaga, ki se razvršča v različne tarifne številke, izpolnjevanje deklaracije z razvrščanjem in obračunavanjem carine po vsaki od teh tarifnih številk pa bi povzročilo delo in stroške, ki bi bili v nesorazmerju z obračunano carino, lahko carinski organ, na zahtevo deklaranta, sklene, da se carina obračuna za celotno pošiljko na podlagi razvrstitve v tarifno številko tistega blaga, katerega carinska stopnja je najvišja.

(2) Skupno carinsko stopnjo je mogoče uporabiti le za blago, katerega skupna vrednost ne presega vrednosti, ki jo določi vlada.

66. člen

(enotna carinska stopnja)

(1) Ne glede na prvi odstavek 11. člena tega zakona se za naslednje blago uporabi enotna carinska stopnja v višini 15 % od carinske vrednosti blaga:

1. za blago, ki ga ena fizična oseba pošilja po pošti drugi fizični osebi ali

2. za blago, ki ga potnik prinese s seboj, vendar le pod pogojem, da takšno blago ni komercialne narave in pod pogojem da vrednost posamezne pošiljke ali blaga, ki ga potnik prinese s seboj ne presega predpisane vrednosti.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za blago, za katerega je z zakonom o carinski tarifi predpisana carinska stopnja "prosto" in za blago, ki je v skladu s tem zakonom oproščeno plačila carine.

(3) Ne glede na prvi odstavek lahko potnik ali prejemnik pošiljke zahteva, da se blago carini po stopnji, ki je predpisana v carinski tarifi.

(4) Šteje se, da blago ni komercialne narave:

1. če gre za pošiljko blaga fizične osebe drugi fizični osebi in taka pošiljka:

– ni namenjena preprodaji ali opravljanju druge pridobitne dejavnosti in

– vsebuje le blago, izključno za osebno uporabo prejemnika ali njegovih družinskih članov, ki živijo s prejemnikom v istem gospodinjstvu, ter po naravi in količini ne odraža komercialnega namena ter

– je poslana brezplačno;

2. če gre za blago, ki ga potnik prinese s seboj in le-to: – ni namenjeno preprodaji ali opravljanju druge pridobitne dejavnosti in

– je namenjeno izključno za osebno rabo potnika in njegovih družinskih članov, ki z njim živijo v istem gospodinjstvu ali za darila, če njegova narava in količina ne odraža komercialnega namena.

(5) Vlada določi vrednost blaga iz prvega odstavka tega člena ter vrste blaga, za katero se ne more uporabljati enotna carinska stopnja.

67. člen

(ohranitev carinskega nadzora)

(1) Če je bilo določeno blago sproščeno v prost promet in pri tem oproščeno plačila carine ali je bila carinska stopnja znižana zaradi namena, zaradi katerega se blago prepusti v prost promet, ostane takšno blago pod carinskim nadzorom. Carinski nadzor preneha, ko se izpolnijo pogoji oziroma potečejo roki za oprostitve plačila carine ali znižanje carinske stopnje ali ko je takšno blago izvoženo ali uničeno ali ko se zaradi uporabe, ki se ne sklada z namenom, za katerega je bila odobrena carinska oprostitve ali olajšava, carina naknadno obračuna in plača.

(2) Za blago iz prejšnjega odstavka se primerno uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 70. člena tega zakona.

3. podpoglavje

Carinski postopki z ekonomskim učinkom

1. oddelek:

Skupne določbe

68. člen

(vrste carinskih postopkov z ekonomskim učinkom)

(1) Carinski postopki z ekonomskim učinkom so:

1. carinsko skladiščenje,

2. postopek uvoza zaradi proizvodnje za izvoz,

3. predelava pod carinskim nadzorom,

4. začasni uvoz blaga,

5. začasni izvoz blaga na oplemenitenje.

(2) Kateri koli od postopkov z ekonomskim učinkom iz prejšnjega odstavka je mogoč z odločbo carinskega organa,

ki se praviloma izda v skladu z drugim odstavkom 6. člena tega zakona.

(3) Vlada v predpisu iz 72. člena tega zakona določi, za katere postopke iz prvega odstavka tega člena ni mogoče izdati odločbe v skladu s prejšnjim odstavkom.

69. člen

(splošni pogoji za odobritev carinskega postopka z ekonomskim učinkom)

(1) Splošni pogoji za odobritev posameznega postopka iz prejšnjega člena so:

1. oseba, ki zaprosi za odobritev mora dati vsa jamstva, ki so potrebna za pravilno izvajanje odobrenega postopka,
2. oseba, ki zaprosi za odobritev izpolnjuje vse druge predpisane pogoje v zvezi s poslovanjem v okviru posameznega postopka.

(2) Pogoji, pod katerimi se izda dovoljenje, morajo biti v njem določeni.

(3) Če upravičenec ne izpolnjuje svojih obveznosti v skladu z izdanim dovoljenjem, mu carinski organ dovoljenje odvzame. Pritožba na izdano odločbo o odvzemu dovoljenja ne zadrži njene izvršitve.

70. člen

(obveznosti upravičenca in njihov prenos na drugo osebo)

(1) Oseba, kateri je dovoljenje izdano (v nadaljevanju: upravičenec) mora carinski organ sproti obveščati o vseh dejstvih, ki nastanejo po izdaji dovoljenja in so pomembni za vsebino oziroma veljavnost dovoljenja.

(2) Carinski organ lahko zahteva, da upravičenec predloži ustrezni instrument zavarovanja za zavarovanje plačila carine, če bi v zvezi z blagom lahko nastala obveznost plačila carine.

(3) Pravice in obveznosti upravičenca, je ob predpisanih pogojih, mogoče prenesti na drugo osebo, ki izpolnjuje pogoje, predpisane za to vrsto carinskega postopka.

71. člen

(konec postopka z ekonomskim učinkom)

(1) Carinski postopek z ekonomskim učinkom se konča, ko carinski organ dovoli drugo obliko carinsko dovoljenje rabe ali uporabe blaga, ki je bilo deklarirano za postopek z ekonomskim učinkom ali za nadomestno blago ali za blago, proizvedeno v času trajanja postopka z ekonomskim učinkom.

(2) Carinski postopek z ekonomskim učinkom se konča tudi z odvzemu dovoljenja za izvajanje carinskega postopka z ekonomskim učinkom ali s potekom roka za izvedbo postopka, ki je bil določen z dovoljenjem.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka carinski organ določi rok, v katerem mora carinski deklarant vložiti novo carinsko deklaracijo za blago, ki je predmet carinskega postopka z ekonomskim učinkom.

(4) Rok iz prejšnjega odstavka ne more biti daljši od 15 dni. Izjemoma carinski organ lahko rok podaljša, vendar najdalj za 15 dni.

(5) Če carinski deklarant ne konča carinskega postopka v skladu s predpisanimi pogoji ali ne vloži nove carinske deklaracije v skladu s tretjim odstavkom tega člena v predpisanem roku, ali ne predloži dokazov o končanem odobrenem carinskem postopku z ekonomskim učinkom v predpisanem roku, carinski organ ukrepa v skladu s 57. členom tega zakona.

72. člen

(natančnejši predpisi)

Vlada določi natančnejše kriterije in način izvajanja carinskih postopkov z ekonomskim učinkom.

2. oddelek:

Carinsko skladiščenje

73. člen

(blago, ki se skladišči v carinskem skladišču)

V carinskem skladišču se lahko v skladu z določbami postopka o carinskem skladiščenju blaga, pod carinskim nadzorom skladišči:

1. carinsko blago, ne da bi bilo pri tem zavezano plačilo carine ali bilo predmet drugih ukrepov trgovinske politike;
2. domače blago, ki v skladu s posebnimi predpisi pridobi s hrambo v carinskem skladišču status izvoženega blaga.

74. člen

(prostori)

(1) Carinsko skladišče je lahko kateri koli prostor, ki ga odobri carinski organ in je pod njegovim nadzorom, v katerem se lahko skladišči carinsko blago v skladu s predpisanimi pogoji.

(2) Carinski organ lahko v posebej upravičenih primerih dovoli skladiščenje blaga v drugih prostorih, ki niso prvenstveno namenjeni carinskemu skladiščenju blaga, če so zagotovljeni potrebni pogoji za izvajanje carinskega nadzorstva.

(3) Če so za skladiščenje kakšnega blaga in ravnanje z njim predpisani posebni pogoji, carinski organ dovoli, da se blago skladišči v carinskem skladišču ali drugem prostoru le, če so izpolnjeni ti pogoji.

75. člen

(vrste carinskih skladišč)

(1) Carinsko skladišče je lahko javno ali zasebno.

(2) Javno carinsko skladišče pomeni carinsko skladišče, v katerem lahko v skladu s predpisanimi pogoji skladišči blago katera koli domača ali tuja oseba.

(3) Zasebno carinsko skladišče je carinsko skladišče, namenjeno za skladiščenje carinskega blaga imetnika carinskega skladišča.

76. člen

(definicije imetnika in depozitarja)

(1) Imetnik carinskega skladišča je oseba, ki ji carinski organ v skladu s 77. členom tega zakona dovoli poslovanje s carinskim skladiščem.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je lahko imetnik carinskega skladišča tudi carinski organ.

(3) Depozitar je oseba, ki mora blago na podlagi deklaracije za carinsko skladiščenje dati v hrambo v carinsko skladišče ali oseba, na katero so bile prenešene pravice in obveznosti v zvezi s skladiščenim blagom.

77. člen

(dovoljenje za upravljanje carinskega skladišča)

(1) Dovoljenje za upravljanje carinskega skladišča se, v primerih, ko carinskega skladišča ne upravljajo carinski organi sami, izda na podlagi pisne prošnje, ki vsebuje vse podatke, potrebne za pridobitev dovoljenja, predvsem pa podatke, ki dokazujejo ekonomske učinke obstoja takšnega skladišča, podatke, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev za izvajanje carinskega nadzorstva ter podatke o vrstah blaga, ki bi ga prosilec želel hraniti v carinskem skladišču.

(2) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena lahko pridobi le oseba, katere sedež je na carinskem območju in izpolnjuje druge predpisane splošne in posebne pogoje.

(3) Carinski organ izda dovoljenje za odprtje carinskega skladišča z odločbo. V odločbi mora biti navedeno za

kakšno vrsto carinskega skladišča se dovoljenje izdaja, pogoji, pod katerimi imetnik lahko odpre carinsko skladišče, vrste blaga, ki se v skladišču lahko hranijo in druge obveznosti imetnika carinskega skladišča do carinskih organov.

(4) Oseba iz drugega odstavka tega člena mora zahtevku za odobritev carinskega skladišča priložiti dokazila, iz katerih je razvidno, da izpolnjuje pogoje, predpisane s posebnimi predpisi v zvezi s hrambo določenih vrst blaga, opravljanjem posameznih dejavnosti ali v zvezi z ravnanjem z blagom, ki se carinsko skladišči v takšnem skladišču.

78. člen

(obveznosti imetnika carinskega skladišča)

(1) Imetnik carinskega skladišča mora:

1. zagotoviti, da blago, ki je shranjeno v carinskem skladišču, ostane pod carinskim nadzorom;
2. zagotoviti, da se izpolnijo obveznosti, ki izhajajo iz hrambe blaga v postopku carinskega skladiščenja in
3. izpolnjevati in stalno preverjati izpolnjevanje pogojev, navedenih v dovoljenju za odprtje carinskega skladišča.

(2) Carinski organ lahko zahteva, da imetnik carinskega skladišča predloži ustrezen instrument zavarovanja za zavarovanje obveznosti iz prvega odstavka tega člena.

79. člen

(obveznosti depozitarja)

(1) Ne glede na prvi odstavek 78. člena je lahko v dovoljenju za javno carinsko skladišče navedeno, da je samo depozitar odgovoren za obveznosti iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena.

(2) Depozitar je odgovoren za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz zahtevanega postopka carinskega skladiščenja blaga.

80. člen

(izjemna dovoljenja za poslovanje carinskih skladišč)

(1) Carinski organ lahko izjemoma dovoli:

1. hrambo drugega domačega blaga, kot je tisto, navedeno v 2. točki 73. člena tega zakona, v prostorih carinskega skladišča,

2. predelavo carinskega blaga v prostorih carinskega skladišča v skladu s postopkom uvoza zaradi proizvodnje za izvoz, če so izpolnjeni pogoji za takšen postopek in če je carinsko skladišče v skladu s posebnimi predpisi urejeno za opravljanje takšne predelave;

3. predelavo carinskega blaga v prostorih carinskega skladišča v skladu s postopkom predelave pod carinskim nadzorom, če so izpolnjeni pogoji za takšen postopek in če je carinsko skladišče v skladu s posebnimi predpisi urejeno za opravljanje takšne predelave.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka lahko carinski organ izda le, če ni ogrožen carinski nadzor nad poslovanjem carinskega skladišča.

(3) Blago iz prvega odstavka tega člena ni predmet postopka carinskega skladiščenja.

(4) Carinski organ lahko zahteva, da se o blagu iz prvega odstavka vodi posebna evidenca, kot je to določeno s predpisom iz 81. člena tega zakona.

81. člen

(vodenje evidenc)

(1) Imetnik carinskega skladišča mora voditi evidenco o blagu, ki se nahaja v carinskem skladišču v obliki in na način, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Carinski organ lahko v skladu s predpisom iz prejšnjega odstavka oprosti imetnika carinskega skladišča vode-

nja evidenc, če je za izpolnjevanje obveznosti, navedenih v 1. in 2. točki prvega odstavka 78. člena tega zakona odgovoren izključno depozitar in če je bilo blago carinsko skladiščeno na podlagi pisne deklaracije ali dokumenta iz 2. točke prvega odstavka 59. člena tega zakona (poenostavljen postopek).

82. člen

(roki)

(1) Praviloma se blago lahko hrani v carinskem skladišču najdalj eno leto.

(2) V upravičenih primerih lahko carinski organ rok za skladiščenje blaga podaljša.

(3) Če carinski deklarant po preteku roka carinskega skladiščenja blaga, ne vloži zahteve za podaljšanje carinskega skladiščenja oziroma ne vloži carinske deklaracije za drug carinski postopek, carinski organ postopa z blagom v skladu s 57. členom tega zakona.

83. člen

(ravljanje z blagom v carinskem skladišču)

(1) Carinsko blago je v carinskem skladišču lahko predmet običajnih postopkov in ravnanja, ki se opravljajo z namenom, da se blago ohrani, pripravi za trg oziroma prodajo ali ohrani kvaliteta blaga.

(2) Carinski organ mora vnaprej odobriti postopek oziroma ravnanje z blagom v skladu s prejšnjim odstavkom. Carinski organ mora v dovoljenju določiti pogoje, pod katerimi se omenjeni postopki lahko opravljajo.

(3) Vlada s predpisom iz 72. člena tega zakona določi listo dovoljenih postopkov in ravnanj ter primere, v katerih so postopki iz prvega odstavka tega člena prepovedani.

84. člen

(premeščanje blaga iz carinskega skladišča)

(1) Če okoliščine posameznega primera tako zahtevajo, se blago, ki je carinsko skladiščeno, lahko začasno odstrani iz carinskega skladišča. Takšno odstranitev mora vnaprej dovoliti carinski organ in določiti pogoje takšnega ravnanja.

(2) V času, ko blago ni v carinskem skladišču, je lahko predmet postopkov in ravnanj iz prejšnjega člena, če je to navedeno v dovoljenju iz prejšnjega odstavka.

(3) Carinski organ lahko dovoli premestitev blaga iz enega carinskega skladišča v drugo.

85. člen

(carinska vrednost skladiščenega blaga)

(1) Če je v zvezi z blagom v carinskem skladišču nastal carinski dolg in carinska vrednost tega blaga temelji na dejansko plačani ceni oziroma ceni, ki jo je treba plačati in ta vključuje stroške skladiščenja in ohranjanja blaga med skladiščenjem, se ti stroški ne vštevajo v carinsko vrednost blaga pod pogojem, da so prikazani ločeno od dejansko plačane cene oziroma cene, ki jo je treba plačati za to blago.

(2) Če je bilo skladiščeno blago predmet običajnih postopkov in ravnanj iz 83. člena tega zakona, se, na zahtevo carinskega deklaranta, pri določanju višine carinskega dolga, ne glede na 151. člen tega zakona, upošteva narava blaga, carinska vrednost in količina blaga, kot da le-to ne bi bilo predmet navedenih običajnih postopkov in ravnanj.

86. člen

(stroški skladiščenja)

Stroški skladiščenja v carinskem skladišču katerega imetnik je carinski organ, se obračunavajo v skladu s tarifo stroškov, ki jo določi minister, pristojen za finance.

87. člen

(proste carinske prodajalne)

(1) Proste carinske prodajalne so prodajalne, katerih imetniki pridobijo dovoljenje carinskega organa, in ki lahko potnikov, ki odhajajo iz carinskega območja in prihajajo nanj, prodajajo blago brez plačila carine.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka lahko carinski organ izda samo pod naslednjimi pogoji:

1. vložnik zahtevka in bodoči imetnik proste carinske prodajalne je oseba s sedežem v Sloveniji;

2. predvidena prosta carinska prodajalna se nahaja na letališču, odprtem za mednarodni promet, v pristanišču, odprtem za mednarodni promet ali na mednarodnem cestnem mejnem prehodu na lokaciji, ki zagotavlja ustrezen carinski nadzor in onemogoča dostop nepooblaščenim osebam;

3. bodoči imetnik proste carinske prodajalne predloži zadovoljive dokaze za to, da bodo lahko spoštovani pogoji, pod katerimi lahko poslujejo proste carinske prodajalne.

(3) Imetnik proste carinske prodajalne mora:

1. plačati uvozne dajatve za blago, ki ga prodaja nepooblaščenim osebam ali za blago, za katerega se ne da ugotoviti, da je bilo dejansko prodano v skladu s predpisi, ki veljajo za prodajo blaga v prostih carinskih prodajalnah;

2. voditi predpisane evidence o blagu, ki ga ima v prodajalni in izpolnjevanje vseh ostalih pogojev, ki so določeni v dovoljenju za odprtje proste carinske prodajalne.

(4) Za hrambo blaga v prosti carinski prodajalni se uporabljajo določbe o postopku carinskega skladiščenja blaga.

(5) Vlada določi natančnejše kriterije za odprtje, način zapiranja in poslovanja prostih carinskih prodajal.

88. člen

(specializirana skladišča)

(1) Tuje ladje, tuje jahte in čolni, namenjeni za šport ali razvedrilo, ki so v domačih pristaniščih ali marinah, tuja plovila na popravilu v domačih ladjedelnicah ali marinah, tuja letala na domačih letališčih, domače ladje in letala v prometu na tujih relacijah se smejo tisti čas, ko se mudijo v Sloveniji, pod carinskim nadzorstvom v specializiranih carinskih skladiščih oskrbovati z živili in drugimi potrebnimi proizvodi.

(2) Za blago iz prvega odstavka tega člena se ne plačuje carina, pod pogojem da se porabijo v skladu z namenom in pogoji, pod katerimi so bili prodani.

(3) Z namenom oskrbovanja prevoznih sredstev iz prvega odstavka tega člena sme carinski organ osebi s sedežem v Sloveniji dovoliti odprtje specializiranega skladišča pod pogoji in na način, kot je določen za postopek carinskega skladiščenja blaga.

3. oddelek:

Uvoz blaga za proizvodnjo za izvoz

89. člen

(pojmem carinskega postopka uvoza zaradi izvoza)

V skladu s postopkom uvoza blaga za proizvodnjo za izvoz (v nadaljevanju: uvoz zaradi izvoza) se lahko na carinskem območju uporabi naslednje blago za eno ali več proizvodnih operacij:

1. blago, sproščeno v prost promet, pri čemer se zanj lahko zahteva povračilo plačanih ali odpustitev plačila uvoznih dajatev, če se blago izvozi iz carinskega območja v obliki pridobljenih proizvodov (sistem povračila carine - drawback sistem);

2. carinsko blago, ki je v lasti domače osebe, namenjeno pa je za ponoven izvoz v obliki pridobljenih proizvo-

dov, ne da bi bilo to blago zavezano plačilu carine in ne da bi se zanj izvajali ukrepi trgovinske politike (sistem odloga plačila carine);

3. začasno uvoženo blago, ki ostane v lasti tuje osebe, pri čemer začasno uvoženo blago ni zavezano plačilu carine in ni predmet drugih ukrepov trgovinske politike, če so pridobljeni proizvodi ali začasno uvoženo blago ponovno izvoženi v določenem roku (začasen uvoz blaga na oplemenitenje).

90. člen

(sistem odloga plačila carine in sistem povračila carine)

(1) Sistem odloga plačila carine v skladu z 2. točko prejšnjega člena bo carinski organ odobril, če bo upravičenec izkazal namen, da večino pridobljenega blaga po opravljenih proizvodnih operacijah tudi dejansko izvozi in bodo izpolnjeni vsi ostali predpisani pogoji za postopek uvoza zaradi izvoza. V tem primeru carinski organ odobri odlog plačila carine za vse blago, ki je namenjeno proizvodnji za izvoz.

(2) Sistem povračila carine v skladu s 1. točko prejšnjega člena bo carinski organ odobril, če so izpolnjeni pogoji iz 99. člena tega zakona in upravičenec izkaže, da obstoji možnost, da bo večina pridobljenih proizvodov tudi izvožena.

(3) Če obstajajo pogoji za uporabo prvega ali drugega odstavka tega člena, lahko upravičenec sam izbere bodisi sistem odloga plačila carine bodisi sistem povračila carine.

(4) Sistema odloga plačila carine ni mogoče odobriti za blago, ki je predmet posebnih ukrepov kmetijske politike.

(5) Vlada določi še natančnejše kriterije za uporabo sistema odloga plačila carine in sistema povračila carine.

91. člen

(uporaba enakovrednega blaga)

(1) Vlada v predpisu iz 72. člena tega zakona določi primere in kriterije, pod katerimi se lahko:

1. pridobljeni proizvodi proizvedejo iz enakovrednega blaga;

2. pridobljeni proizvodi iz enakovrednega blaga izvozi-jo iz Slovenije pred uvozom blaga.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se uvozno blago šteje kot enakovredno, enakovredno blago pa kot uvozno.

(3) Enakovredno blago, katerega uporaba se dovoli v skladu s prvim odstavkom tega člena, mora biti enake kvalitete, imeti enake lastnosti in biti razvrščeno v isto postavko carinske tarifne številke kot uvoženo blago. Če tako določa predpis iz 72. člena tega zakona, pa lahko Carinska uprava Republike Slovenije dovoli, da se uporabi enakovredno blago, ki je obdelano bolj, kot uvozno blago.

(4) Če se uporabi 2. točka prvega odstavka tega člena in je pridobljeni proizvod, če ne bi bil izvožen oziroma ponovno izvožen v okviru postopka uvoza zaradi izvoza, zavezan plačilu izvozne dajatve, mora upravičenec priskrbeti ustrezno zavarovanje za plačilo izvoznih dajatev za primer, da uvoz blaga ne bil bil izvršen v predpisanem roku.

92. člen

(dovoljenje za uvoz zaradi izvoza)

(1) Dovoljenje za uvoz zaradi izvoza iz 1. do 3. točke 89. člena tega zakona izda carinski organ na podlagi zahtevka osebe, ki izvaja proizvodne operacije ali osebe, ki organizira njihovo izvajanje.

(2) Dovoljenje se lahko izda le pod naslednjimi pogoji:

1. če je prosilec iz prejšnjega odstavka oseba s sedežem v Sloveniji;

2. če se uvoženo blago, razen v primerih iz alineje d 16. točke 3. člena tega zakona, lahko prepozna v pridobljenem proizvodu oziroma, v primeru iz 91. člena tega zakona, če je

mogoče preverjati izpolnjevanje pogojev za uporabo enakovrednega blaga;

3. če odobritev postopka uvoza zaradi izvoza lahko vpliva na izboljšanje pogojev izvoza ali ponovnega izvoza pridobljenih proizvodov in če niso prizadeti osnovni interesi domačih proizvajalcev (gospodarski pogoji), kakor jih določa predpis iz 72. člena tega zakona.

93. člen (rok)

(1) Carinski organ v dovoljenju iz prejšnjega člena določi rok, v katerem mora upravičenec pridobljene proizvode izvoziti ali ponovno izvoziti ali zanje zahtevati odobritev drugega carinskega postopka. Rok mora upoštevati čas, potreben za izvedbo proizvodnih operacij in prodajo blaga, vendar ne sme biti daljši od dvanajst mesecev.

(2) Rok iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem, ko je odobren postopek uvoza zaradi izvoza. Rok se lahko izjemoma podaljša na podlagi upravičene pravočasne pisne prošnje upravičenca.

(3) Kadar je izdano dovoljenje za uporabo enakovrednega blaga in so pridobljeni proizvodi izvoženi pred uvozom blaga, carinski organ določi tudi rok v katerem mora biti tuje blago prijavljeno za postopek uvoza zaradi izvoza. Ta rok teče od dneva sprejema izvozne deklaracije, ki se nanaša na pridobljene proizvode, proizvedene iz ustreznega enakovrednega blaga.

(4) Vlada lahko za posamezne proizvodne operacije ali določene vrste uvoženega blaga določi posebne roke.

94. člen (evidenca normativov porabe blaga)

(1) Upravičenec mora voditi evidenco, iz katerih so razvidni normativi porabe uvoženega oziroma začasno uvoženega blaga.

(2) Normativi iz prejšnjega odstavka so podlaga za obračun plačila oziroma povračila carine.

(3) Upravičenec mora na podlagi zahteve carinskega organa predložiti le-temu podatke o normativih porabe uvoženega oziroma začasno uvoženega blaga.

(4) Carinski organ lahko naknadno, v skladu z 62. členom tega zakona preveri točnost podatkov iz prejšnjega odstavka.

(5) Carinska uprava Republike Slovenije lahko dovoli upravičencu, ki izkaže upravičen ekonomski interes, poseben (poenostavljen) način dokazovanja normativov porabe uvoženega ali začasno uvoženega blaga, drugače, kot je to določeno na podlagi prvega odstavka tega člena.

95. člen (sprostitvev blaga v prost promet)

Uvoženo blago v nespremenjenem stanju ali začasno uvoženo blago v nespremenjenem stanju in pridobljeni proizvodi se lahko sprostijo v prost promet na domačem trgu v skladu z določbami tega zakona, ki veljajo za sprostitvev blaga v prost promet. Primere, ko sprostitvev blaga v prost promet, zaradi osnovnih interesov domačih proizvajalcev tovrstnega blaga, ni mogoča, določi vlada.

96. člen (začasen izvoz blaga zaradi oplemenitenja)

(1) Posamezni ali vsi pridobljeni proizvodi ali uvoženo blago ali na oplemenitenje začasno uvoženo blago v nespremenjeni obliki, je lahko začasno izvoženo zaradi oplemenitenja zunaj carinskega območja, če to dovoli carinski organ v skladu s postopkom, ki je predviden za začasni izvoz blaga na oplemenitenje.

(2) Če nastane obveznost plačila carine za ponovno uvožene proizvode, se obračuna:

1. carina za pridobljene proizvode ali nespremenjeno uvožno blago;

2. carina za proizvode, ponovno uvožene po predelavi izven carinskega območja v skladu z določbami, ki se nanašajo na postopek začasnega izvoza na oplemenitenje, pod enakimi pogoji kot bi bili upoštevani, če bi bili proizvodi izvoženi po tem postopku in bili sproščeni v prost promet pred izvozom zadevnega blaga.

97. člen (način določitve carinskega dolga)

(1) Če nastane carinski dolg, se višina tega dolga določi na podlagi podatkov, ki so veljali za carinsko blago v času sprejema deklaracije za postopek uvoza zaradi izvoza za to blago.

(2) Če bi bilo blago iz prejšnjega odstavka v času sprejema deklaracije za postopek uvoza zaradi izvoza lahko predmet preferencialnega carinskega tretmaja v okviru carinskih kvot in plafonov, se tak preferencialni tretman zanj upošteva le, če bi se takšen tretman lahko upošteval za enakovrstno blago v času sprejetja carinske deklaracije za sprostitvev v prost promet.

(3) V primeru, da je bil ob uvozu blaga zaradi proizvodnje za izvoz odobren sistem odloga plačila carine, carinski organ pri obračunu carine zaradi sprostitvev blaga v prost promet obračuna tudi kompenzacijske obresti.

98. člen (zavarovanje eventualnega carinskega dolga)

(1) Če carinski organ dovoli začasen uvoz blaga na oplemenitenje ali uvoz blaga po sistemu odloga plačila carine, mora upravičenec preden mu je blago prepuščeno predložiti ustrezno zavarovanje v skladu s 152. členom tega zakona.

(2) Instrumentov zavarovanja v skladu s prejšnjim odstavkom ni treba predložiti v primerih, ko bi bilo blago, če bi bilo sproščeno v prost promet lahko oproščeno plačila carine ali v primerih, ko je z drugimi ukrepi zagotovljeno jamstvo za pravilno izvajanje odobrenega carinskega postopka. Posamezne konkretne primere določi vlada v predpisu iz 72. člena tega zakona.

99. člen (podrobnejši pogoji in način povračila plačane carine)

(1) Upravičenec lahko zahteva povračilo plačane carine ali odpust carinskega dolga za vse blago, razen za tisto, ki je bilo v trenutku sprejema carinske deklaracije za sprostitvev blaga v prost promet:

– predmet kvantitativne omejitve uvoza ali
– lahko v okviru carinskih kontingentov predmet preferencialnega carinskega obravnavanja ali avtonomnega ukrepa znižanja carinskih dajatev.

(2) Na carinski deklaraciji za sprostitvev blaga v prost promet mora biti označeno, če bo upravičenec zahteval povračilo carine oziroma odpust carinskega dolga v skladu s sistemom povračila carine in pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za povračilo oziroma odpust.

(3) Uporaba sistema povračila carine izključuje uporabo določb o uporabi enakovrednega blaga in istočasnem izvozu pridobljenih proizvodov pred uvozom blaga (91. člen tega zakona).

(4) Začasen izvoz blaga v smislu 96. člena tega zakona se ne more šteti za izvoz, na podlagi katerega je mogoče zahtevati povračilo carine oziroma odpust dolga, razen če blago ni ponovno uvoženo na carinsko območje v predpisanem roku.

(5) Upravičenec lahko zahteva vrnitev oziroma odpustitev plačila carine, če lahko dokaže, da so bili pridobljeni proizvodi, proizvedeni iz uvoženega blaga, ki je bil sproščen v prost promet po sistemu povračila carine:

1. izvoženi ali

2. je bil zanj, z namenom, da bo blago izvoženo ali ponovno izvoženo, odobren carinski postopek tranzita, carinskega skladiščenja ali začasnega uvoza, začasnega uvoza na oplemenitenje oziroma uvoza zaradi proizvodnje za izvoz po sistemu odloga plačila carine ali pa je bil, zaradi nadaljnega izvoza, vnešen v prosto carinsko cono, vendar le pod pogojem, da so izpolnjeni vsi pogoji za uvedbo tega oziroma teh postopkov.

(6) Blago iz druge točke prejšnjega odstavka se šteje za carinsko blago.

(7) Upravičenec lahko vloži zahtevo za povračilo plačane carine v roku enega leta od dneva, ko so bili izpolnjeni pogoji za povračilo plačane carine.

4. oddelek:

Predelava pod carinskim nadzorom

100. člen

(pojem postopka predelave pod carinskim nadzorom)

Postopek predelave pod carinskim nadzorom omogoča upravičencu, da uporabi uvoženo blago na carinskem območju za predelavo, ki spremeni njegovo naravo ali obliko, ne da bi bilo uvoženo blago zavezano plačilu carine ali predmet drugih ukrepov trgovinske politike in dovoljuje, da proizvode, ki so rezultat takšne predelave, sprosti v prost promet pri tem pa so ti proizvodi zavezani plačilu carine, po stopnji, ki je predpisana zanje (v nadaljevanju: predelani proizvodi).

101. člen

(dovoljenje)

(1) Dovoljenje za opravljanje predelave pod carinskim nadzorom izda Carinska uprava Republike Slovenije.

(2) Dovoljenje se lahko izda na zahtevo osebe, ki izvaja postopek predelave ali osebe, ki tak postopek organizira.

(3) Dovoljenje se lahko izda le:

1. osebam, ki imajo sedež v Sloveniji,

2. če se uvoženi proizvodi lahko identificirajo v predelanih proizvodih,

3. če novo predelanega blaga ni mogoče ekonomsko upravičeno vrniti v stanje pred predelavo ter tako ponovno pridobiti sestave ali stanja blaga, v kakršnem se je uvozilo;

4. če se zaradi postopka predelave pod carinskim nadzorom ne bodo zlorabljali predpisi o poreklu blaga in količinskih omejitvah uvoza, ki bi se nanašala na uvoženo blago;

5. če uporaba tega postopka pomaga ustvarjati oziroma ohranjati proizvodnjo v državi in ne ogroža bistvenih interesov domačih proizvajalcev podobnega blaga v Sloveniji (gospodarski pogoji), kot jih določa predpis iz 72. člena tega zakona.

102. člen

(uporaba drugih določb tega zakona)

Za postopek predelave pod carinskim nadzorom se primerno uporabljajo določbe o postopku uvoza zaradi izvoza, ki se nanašajo na roke in normative (93. in 94. člen tega zakona).

103. člen

(določitev carinskega dolga)

Če nastane carinski dolg glede nespremenjenega uvoženega blaga ali polproizvodov glede odobrenega postopka

predelave pod carinskim nadzorom, se višina carinskega dolga določi na podlagi elementov, ki veljajo za uvoženo blago v času sprejema deklaracije za začetek postopka predelave pod carinskim nadzorom.

104. člen

(uporaba preferencialnih carinskih stopenj)

(1) Če za uvoz določenega blaga veljajo preferencialne carinske stopnje v času, ko je odobren postopek predelave pod carinskim nadzorom in se preferencialne stopnje lahko uporabijo tudi za proizvode, enake predelanim proizvodom, ki se sprostijo v prost promet, se carina za predelane proizvode določi z upoštevanjem teh preferencialnih carinskih stopenj.

(2) Če se preferencialne carinske stopnje iz prejšnjega odstavka glede uvoženega blaga uporabljajo le v okviru carinskih količinskih omejitev, se preferencialne carinske stopnje glede predelanih proizvodov uporabijo le, če se takšne stopnje lahko uporabijo za uvozno blago v času sprejema deklaracije za sprostitev blaga v prost promet. V tem primeru se količina uvoženega blaga, dejansko uporabljenega v predelavi predelanega proizvoda, sproščenega izpod carinskega nadzora, upošteva v okviru sprejete carinske količinske omejitve v času sprejema deklaracije za sprostitev blaga v prost promet, ne obremenjuje pa carinske količinske omejitve za proizvode, ki so enaki predelanim proizvodom.

5. oddelek:

Začasni uvoz

105. člen

(pojem)

Upravičenec lahko v postopku začasnega uvoza uporablja uvoženo blago na carinskem območju s popolno ali delno oprostitvijo plačila carine in ne da bi bilo predmet ukrepov trgovinske politike, če je to blago namenjeno ponovnemu izvozu, ne da bi bilo blago kakor koli spremenjeno, razen normalnih sprememb, ki nastanejo zaradi uporabe oziroma rabe tega blaga.

106. člen

(dovoljenje)

(1) Začasen uvoz blaga se lahko dovoli na zahtevo osebe, ki uporablja blago ali organizira njegovo uporabo.

(2) Carinski organ lahko zavrne sprejem carinske deklaracije za začasen uvoz blaga, če bi bilo ob izvozu začasno uvoženega blaga nemogoče ugotoviti istovetnost uvoženega blaga, razen če je glede na okoliščine posameznega primera mogoče ugotoviti, da opustitev ugotavljanja istovetnosti ne omogoča zlorabe tega carinskega postopka.

107. člen

(rok)

(1) Carinski organ določi rok, v katerem mora biti uvoženo blago ponovno izvoženo ali zanj določen kakšen drug carinski postopek.

(2) Pri določitvi roka mora carinski organ upoštevati namene, zaradi katerih je bilo blago začasno uvoženo, vendar pa rok začasnega uvoza ne more biti daljši od 12 mesecev.

(3) Carinski organ lahko, kadar tako zahtevajo upravičene okoliščine, podaljša roke, določene v skladu s prvim in drugim odstavkom, da bi se izvršil namen začasnega uvoza.

108. člen

(popolna ali delna oprostitvev plačila carine)

(1) Upravičenec lahko zahteva popolno oprostitvev plačila carine pri začasnem uvozu blaga, če:

1. gre za primere, ko bi bilo blago, če bi bilo sproščeno v prost promet oproščeno plačila carine v skladu s tem zakonom;

2. gre za blago, ki se začasno uvaža zaradi preizkušanja, prikazovanja ali opravljanja poskusov, če ga je tuji lastnik dal brezplačno in za določen čas;

3. gre za blago, ki se začasno uvaža zaradi razstavljanja na mednarodnih sejmih, razstavah in drugih prireditvah - za blago, ki je predmet razstavljanja in za predmete, ki se uporabljajo za urejanje sejmskih oziroma razstavitvenih prostorov;

4. gre za živali, instrumente, rekvizite in druge predmete, ki so namenjeni za kulturno-umetniške, športne in druge prireditve oziroma snemanje filmov;

5. gre za embalažo, tovorni in zaščitni pribor ipd., ki so namenjeni za dostavo ali odpravo blaga, če so tuja last;

6. gre za opremo, ki je namenjena za potrebe vladnih in nevladnih mednarodnih ter meddržavnih organizacij ali mednarodnih oziroma meddržavnih komisij, ki imajo sedež na carinskem območju oziroma njihovih predstavništev, ki imajo sedež na carinskem območju;

7. gre za opremo, ki je namenjena za odvrnitev neposredne nevarnosti epidemij, elementarnih ali drugih naravnih nesreč oziroma za odpravo njihovih neposrednih posledic;

8. gre za jahte, jadrnice in druga plovila s pripadajočimi plavajočimi privezi in priborom za sidrenje, če so namenjena za šport in razvedrilo, pod pogojem, da jih začasno uvaža podjetje ali podjetnik posameznik, ki je registriran za opravljanje dejavnosti posojanja tujih jaht, jadrnic in drugih plovil na podlagi pogodbe, sklenjenih s tujimi športnimi klubi in njihovimi zvezami, da bi jih oddajali tujim turistom - članom teh klubov in njihovih zvez za uporabo v Sloveniji;

9. za predmete za gospodinjstvo, ki jih začasno uvažajo domače in tuje fizične osebe, ki prihajajo na začasno bivanje v Slovenijo;

10. opremo, ki jo začasno uvažajo stalni dopisniki oziroma dopisništva tujih sredstev javnega obveščanja, ki so registrirani na carinskem območju.

(2) Delna oprostitvev plačila carine se lahko odobri pri začasnem uvozu blaga, ki ostane v lasti tuje osebe in ni navedeno v prejšnjem odstavku.

(3) Vlada določi natančnejše pogoje in način v skladu s katerim lahko upravičenec uveljavlja popolno ali delno oprostitvev plačila carine v skladu s tem členom.

(4) Vlada lahko, v primerih, ko je to potrebno zaradi ohranjanja proizvodnje v državi in varovanja bistvenih interesov domačih proizvajalcev podobnega blaga (gospodarski pogoji), kakor je to določeno s predpisom iz 72. člena tega zakona, določi listo blaga, za katerega pri začasnem uvozu ni mogoče zahtevati popolno ali delno oprostitvev plačila carine.

109. člen

(obračun delne oprostitvev plačila carine)

(1) Višina carine, ki se plača pri začasnem uvozu blaga z delno oprostitvijo plačila carine se določi v vrednosti 3 % od višine dajatev, ki bi jih bilo treba plačati za to blago, če bi bilo le-to sproščeno v prost promet na dan, ko je bil zanj odobren začasni uvoz. Omenjena višina se plača za vsak mesec ali del meseca, v katerem teče rok začasnega uvoza.

(2) Višina carine, ki se plača v skladu s prejšnjim odstavkom ne sme preseči zneska dajatev, ki bi jih bilo treba plačati, če bi bilo blago sproščeno v prost promet na dan, ko je bil zanj odobren začasni uvoz. Obresti se ne upoštevajo.

(3) Ugodnosti v zvezi s plačilom carine, ki so priznane upravičencu, se pri prenosu pravic in obveznosti na drugo osebo ugotavljajo samostojno.

(4) Če je prenos iz prejšnjega odstavka narejen z delno oprostitvijo plačila carine pri obeh upravičencih v okviru

istega meseca, je imetnik prvotnega dovoljenja zavezan za plačilo carine za ta celotni mesec.

(5) Upravičenec mora za začasen uvoz blaga, za katero ni odobrena popolna oprostitvev plačila carine, predložiti carinskemu organom ustrezen instrument zavarovanja za plačilo carine v skladu s 152. členom tega zakona.

(6) Pogoje, pod katerimi ni treba predložiti instrumenta zavarovanja po prejšnjem odstavku, določi vlada v predpisu iz 72. člena tega zakona.

110. člen

(obračun carinskega dolga)

(1) Če nastane carinski dolg v zvezi z uvoženim blagom, se ta določi na podlagi podatkov, ki so veljali za to blago v času sprejema deklaracije za začasni uvoz blaga. V primerih iz prvega odstavka 108. člena tega zakona, se višina carinskega dolga določi na podlagi podatkov, ki so veljali na dan nastanka carinskega dolga.

(2) Če nastane carinski dolg zaradi drugih razlogov, ne pa zaradi postopka začasnega uvoza z delno oprostitvijo plačila carine, je višina carinskega dolga enaka razliki med višino carinskega dolga, obračunanim na podlagi prejšnjega odstavka in dolgom, ki je plačljiv na podlagi prvega odstavka 109. člena tega zakona.

6. oddelek:

Začasni izvoz na oplemenitenje

111. člen

(pojem)

(1) Postopek začasnega izvoza blaga na oplemenitenje dovoljuje upravičencu, da domače blago začasno izvozi iz carinskega območja, da bi bilo oplemenitenjeno in da proizvode, ki so rezultat tega oplemenitenja, vrne na carinsko območje in sprostí v prost promet s popolno ali delno oprostitvijo plačila carine.

(2) Za začasno izvoženo domače blago se obračunajo morebitne izvozne dajatve ter uporabljajo ukrepi trgovinske politike in druge formalnosti, ki se uporabljajo za blago, ki zapuša carinsko območje.

(3) V skladu s tem zakonom se lahko blago začasno izvozi na oplemenitenje zaradi opravljanja proizvodnih operacij, navedenih v alineah (a) do (c) 16. točke 3. člena tega zakona.

112. člen

(omejitve)

(1) Postopek začasnega izvoza blaga na oplemenitenje ni mogoč za naslednje domače blago:

1. blago, katerega izvoz povzroči povračilo ali odpustitev plačila carine;

2. blago, ki je bilo, pred izvozom, sproščeno v prost promet brez plačila carine zaradi narave končne uporabe blaga - do izteka pogojev, ki so določeni za uporabo te oprostitvev plačila carine;

3. blago katerega izvoz povzroči pridobitev izvoznega nadomestila ali glede katerega se pridobi drugo finančno ugodnost.

(2) Vlada lahko na zahtevo upravičenca v posebej upravičenih primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka odobri začasni izvoz blaga na oplemenitenje.

113. člen

(upravičenec)

(1) Carinski organ odobri začasen izvoz blaga na oplemenitenje na zahtevo osebe, ki organizira proizvodne operacije, katerih predmet naj bi bilo začasno izvoženo blago.

(2) Ne glede na prvi odstavek lahko Carinska uprava Republike Slovenije na podlagi sklepa vlade izda dovoljenje za začasen izvoz blaga na oplemenitenje tudi drugi osebi (samo glede domačega blaga, za katero ne velja preferencialni carinski tretman), če gre za to, da se domači proizvodi vdelaajo v blago, proizvedeno v tujini in uvozijo kot nadomestni proizvodi, če takšen postopek podpira prodajo izvoženega blaga, ne da bi se resneje prizadeli interesi domačih proizvajalcev istovrstnih ali podobnih proizvodov, kot so pridobljeni proizvodi.

(3) Začasen izvoz blaga na oplemenitenje se lahko odobri samo:

1. osebi, ki ima sedež v Sloveniji,
2. če je mogoče ugotoviti, da so pridobljeni proizvodi rezultat predelave začasnega izvoženega blaga,
3. če takšna odobritev resneje ne ogroža bistvenih interesov domačih proizvajalcev (gospodarski pogoji), kakor jih določa predpis iz 72. člena tega zakona.

114. člen

(rok)

(1) Carinski organ ob odobritvi začasnega izvoza blaga na oplemenitenje določi rok, v katerem morajo biti pridobljeni proizvodi ponovno uvoženi na carinsko območje. Tako določen rok se lahko podaljša na podlagi pravočasno vložene zahteve upravičenca, če za to obstojijo upravičeni razlogi.

(2) Za spremljanje in kontrolo normativov porabe začasnega izvoženega blaga se primerno uporablja 94. člen tega zakona.

115. člen

(pogoji za odobritev popolne ali delne oprostitve plačila carine)

(1) Popolno ali delno oprostitve plačila carine lahko carinski organ odobri le za pridobljene proizvode, ki se deklarirajo za sprostitev v prost promet v imenu ali za račun upravičenca ali druge osebe s sedežem v Sloveniji, če je le-ta pridobila soglasje upravičenca in izpolnjuje pogoje iz dovoljenja. Delne ali popolne oprostitve ni mogoče odobriti, če kateri od pogojev ali obveznosti, ki so povezane z izvedbo postopka začasnega izvoza blaga na oplemenitenje niso izpolnjene, razen če se ugotovi, da pomanjkljivosti nimajo pomembnega učinka na pravilnost izvajanja omenjenega postopka.

(2) Delna ali popolna oprostitve plačila carine, ki jo je treba obračunati v skladu s prvim odstavkom 111. člena tega zakona, se opravi tako, da se od zneska carine, obračunane za pridobljene proizvode, ki se dajo v prost promet, odšteje vrednost carine, ki bi se morala obračunati na isti dan za začasno izvoženo blago, če bi bilo to blago uvoženo na carinsko območje iz države, kjer je bilo blago predmet proizvodne operacije ali zadnje proizvodne operacije.

(3) Vrednost, ki se odšteje v skladu s prejšnjim odstavkom se določi na podlagi količine in narave blaga na dan sprejema deklaracije za postopek začasnega izvoza blaga na oplemenitenje in na podlagi drugih podatkov na dan sprejetja deklaracije za sprostitev pridobljenih proizvodov v prost promet.

(4) Vrednost začasnega izvoženega blaga, ki se upošteva pri določanju carinske vrednosti pridobljenega blaga, je vrednost, ugotovljena v skladu s 6. točko 20. člena tega zakona ali, če se vrednost ne more ugotoviti na ta način, razlika med carinsko vrednostjo pridobljenih proizvodov in proizvodnih stroškov.

(5) Če je predmet proizvodne operacije popravilo začasnega izvoženega blaga, je lahko to blago sproščeno v prost promet s popolno oprostitvijo plačila carine, če se pristojnemu carinskemu organu dokaže, da je bilo popravilo brez-

plačno zaradi obveznosti iz garancije. Ta ugodnost se ne more uporabiti, če je bilo blago v okvari že ob prvi sprostitvi v prost promet.

(6) V primeru, da je bilo popravilo začasnega izvoženega blaga opravljeno proti plačilu, je lahko to blago predmet delne oprostitve plačila carine. Le-ta se ugotovi tako, da se ugotovi višina carine za pridobljene proizvode na dan sprejema deklaracije za sprostitev blaga v prost promet in z upoštevanjem stroškov popravila kot carinske vrednosti, če ti stroški predstavljajo edino nadomestilo za popravilo in nanj ne vplivajo kakršnekoli povezave med upravičencem in osebo, ki popravilo opravi.

116. člen

(uporaba preferencialnih carinskih stopenj)

(1) Če bi začasno izvoženo blago pri sprostitvi v prost promet lahko bilo oproščeno plačila carine zaradi namena uporabe tega blaga, se to upošteva pri izračunu višine carinskega dolga, če so bile izvršene proizvodne operacije med začasnim izvozom v skladu z namenom uporabe tega blaga.

(2) Če se za pridobljene proizvode lahko upošteva preferencialna carinska stopnja v skladu z zakonom, ki ureja carinsko tarifo in bi se preferencialna carinska stopnja lahko uporabila tudi za blago, ki se razvršča v isto carinsko tarifno številko kot začasno izvoženo blago, se za izračun višine carinskega dolga v skladu z drugim odstavkom 116. člena tega zakona, upošteva carinska stopnja, ki bi se uporabila, če bi začasno izvoženo blago izpolnjevalo pogoje za preferencialno carinsko stopnjo.

117. člen

(sistem zamenjave)

(1) Sistem zamenjave omogoča, ob upoštevanju določb 111. do 116. člena tega zakona, da uvožen proizvod (v nadaljevanju: nadomestni proizvod) nadomesti pridobljeni proizvod.

(2) Carinski organ lahko dovoli uporabo sistema zamenjave, če gre za popravilo domačega blaga. Carinski organ lahko dovoli uporabo sistema zamenjave le, če je mogoče kontrolirati izpolnjevanje pogojev iz šestega in sedmega odstavka tega člena tudi naknadno.

(3) Pogoji, predpisani za pridobljene proizvode veljajo tudi za nadomestne proizvode.

(4) Carinski organ lahko, pod pogoji, ki jih določi vlada, dovoli, da se nadomestni proizvodi uvozijo pred začasnim izvozom blaga (predhodni uvoz).

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka mora upravičenec predložiti ustrezen instrument zavarovanja za plačilo uvoznih dajatev, če izvoz ne bo izvršen v določenem roku, ta rok pa ne sme biti daljši od dveh mesecev, računano od dneva sprejema deklaracije za sprostitev nadomestnega proizvoda v prost promet. Le izjemoma se sme na podlagi prošnje upravičenca in zaradi upravičenih okoliščin ta rok podaljšati.

(6) Nadomestni proizvodi morajo imeti enako carinsko tarifno številko, biti enake trgovske kvalitete in tehničnih karakteristik kot začasno izvoženo blago, ki bo predmet popravila.

(7) Če se je začasno izvoženo blago pred začasnim izvozom uporabljalo, tudi nadomestni proizvod ne sme biti nov, ampak mora biti rabljen, razen če je bil nadomestni proizvod dobavljen brezplačno zaradi garancije ali proizvodne napake.

118. člen

(carinski dolg pri predhodnem uvozu nadomestnih proizvodov)

Pri predhodnem uvozu nadomestnih proizvodov v skladu s četrtim odstavkom prejšnjega člena, če se carina plača v

skladu s 115. členom tega zakona, se vrednost, ki jo je treba odšteti določi na podlagi podatkov, ki veljajo za začasen izvoz blaga na dan sprejema carinske deklaracije za začasen izvoz blaga na oplemenitenje.

119. člen

(uporaba drugih določb tega zakona)

Za izvajanje postopka začasnega izvoza blaga na oplemenitenje po sistemu zamenjave, se ne upoštevajo določbe drugega odstavka in 2. točke tretjega odstavka 113. člena tega zakona.

4. podpoglavje

Carinski postopek pri izvozu blaga

120. člen

(pojém)

(1) Izvozni carinski postopek pomeni izpolnitev formalnosti, vključno z ukrepi trgovinske politike in plačilom izvoznih dajatev, ki so predvidene, da domače blago lahko zapusti carinsko območje.

(2) Izvozni carinski postopek se izpelje za vse blago, ki se izvaža, razen tranzitnega blaga in blaga, ki se izvaža v skladu s postopkom začasnega izvoza zaradi oplemenitenja.

(3) Izvoz blaga se lahko dovoli pod pogojem, da blago, za katero je vložena izvozna carinska deklaracija, zapusti carinsko območje v enakem stanju, kot je bilo v času sprejema izvozne carinske deklaracije.

(4) Blago deklarirano za izvoz je pod carinskim nadzorom od sprejema izvozne carinske deklaracije do zapustitve carinskega območja.

5. podpoglavje

Tranzitni carinski postopek

A. Tranzitni postopek

121. člen

(pojém)

(1) V okviru tranzitnega carinskega postopka se carinsko blago pod carinskim nadzorom prenese:

(a) preko carinskega območja ali

(b) od enega do drugega kraja na carinskem območju, ne da bi bilo to blago zavezano plačilu carine in bilo predmet drugih ukrepov trgovinske politike.

(2) Tranzitni carinski postopek se lahko dovoli za blago, katerega uvoz ni prepovedan.

122. člen

(začetek in konec tranzitnega postopka)

Tranzitni postopek se začne s prepustitvijo blaga v tranzitni postopek in se konča, ko je blago skupaj z ustreznimi dokumenti predloženo namembnemu carinskemu organu.

123. člen

(ukrepi carinskega nadzorstva)

(1) Carinski organ sme v zvezi z blagom, ki je v tranzitu čez carinsko območje odrediti ukrepe carinskega nadzorstva, ki se mu zdijo potrebni za ugotavljanje istovetnosti blaga in izvajanje tranzitnega postopka v skladu s predpisi.

(2) Carinski organ, ki sprejme carinsko deklaracijo za tranzitni postopek lahko kot poseben ukrep carinskega nadzorstva določi tudi posebno pot, po kateri mora blago potovati, deklarant pa mora zagotoviti, da bo blago prepeljano po tej posebni poti.

124. člen

(zavarovanje carinskega dolga)

(1) Deklarant mora pri vstopnem carinskem organu predložiti instrument zavarovanja za plačilo carine za primer, če bi nastal carinski dolg.

(2) Pogoje, ob katerih ni treba predložiti instrumentov zavarovanja v skladu s prejšnjim odstavkom določi vlada.

125. člen

(obveznosti carinskega zavezanca)

(1) Carinski zavezanec mora predložiti blago v nespremenjenem stanju namembnemu carinskemu organu v predpisanem roku in spoštovati ukrepe, ki jih je sprejel carinski organ, da bi se ugotovila in zagotovila istovetnost blaga in izpolnjevati obveznosti v tranzitnem postopku.

(2) Za izpolnitev obveznosti iz prejšnjega odstavka je odgovoren tudi prevoznik ali prevzemnik blaga, ki sprejme blago vedoč, da je v carinskem tranzitnem postopku.

B. Prevoz domačega blaga iz enega dela Slovenije v drug del preko tujega carinskega območja

126. člen

(pojém in uporaba drugih določb tega zakona)

(1) Domače blago, ki se v tranzitnem postopku prevaža iz enega dela Slovenije v drug del preko tujega carinskega območja, ostane domače blago.

(2) Za prevoz domačega blaga v skladu s prejšnjim odstavkom carinski organ primerno uporablja določbe 121. do 123. in 125. člena tega zakona.

3. p o g l a v j e

Druge vrste carinsko dovoljene rabe oziroma uporabe blaga

1. podpoglavje

Proste carinske cone

127. člen

(pojém)

Prosta carinska cona je del carinskega območja, ki je posebej ograjen od preostalega carinskega območja in v katerem se šteje:

(a) da, glede plačila carine in drugih ukrepov trgovinske politike, carinsko blago ni na carinskem območju, vendar le pod pogojem, da to blago ni deklarirano za sprostitev v prost promet ali ni porabljeno ali uporabljeno drugače, kot pod pogoji in na način, kot ga določajo carinski predpisi;

(b) kot da je domače blago, ki je zaradi nameravanega izvoza vnešeno v prosto carinsko cono, izvoženo že v trenutku, ko je vnešeno v prosto carinsko cono.

128. člen

(soglasje vlade za ustanovitev proste carinske cone)

(1) Prosto carinsko cono lahko ustanovi ena ali več domačih pravnih oseb (v nadaljnjem besedilu: ustanovitelj), ki pridobi soglasje vlade in dovoljenje za začetek dela, ki ga izda komisija v skladu s 129. členom tega zakona.

(2) Vlada izda soglasje iz prejšnjega odstavka tega člena na podlagi pisne zahteve ustanovitelja, dokumentov, ki dokazujejo upravičenost ustanovitve proste carinske cone in mnenja ministrov pristojnih za finance in ekonomske odnose s tujino v roku 30 dni od prejema popolnega zahtevka.

(3) Vlada lahko odvzame izdano soglasje za ustanovitev proste carinske cone, če prenehajo obstajati razlogi in pogoji na podlagi katerih je bilo soglasje izdano ali če ustanovitelj in uporabniki ne izpolnjujejo oziroma ne izpolnjujejo več pogojev, ki so potrebni za izdajo soglasja za ustanovitev proste carinske cone.

(4) Podrobnejši način obravnavanja zahtevkov in dokumente, ki morajo biti priloženi zahtevku ter način preverjanja izpolnjevanja predpisanih pogojev, določi vlada.

129. člen

(dovoljenje za začetek dela)

(1) Ustanovitelj lahko začne z delom v prosti carinski coni oziroma odobri uporabnikom, da začnejo z delom v prosti carinski coni, ko vlada izda soglasje za ustanovitev proste carinske cone in ko komisija izda dovoljenje za začetek dela v skladu s predpisi.

(2) Komisijo iz prejšnjega odstavka imenuje minister, pristojen za gospodarske odnose s tujino. Sestavljajo jo predstavniki ministrstva, pristojnega za gospodarske odnose s tujino, ministrstva, pristojnega za finance, ministrstva, pristojnega za varstvo okolja in urejanje prostora, Carinske uprave Republike Slovenije ter predstavniki lokalnih oblasti.

(3) Komisija iz prvega odstavka tega člena preveri, ali so izpolnjeni organizacijski, prostorski, energetski, okoljevarstveni in tehnični pogoji za delo proste carinske cone in pogoji za delo carinske službe v prosti carinski coni.

(4) Komisija iz prvega odstavka tega člena izda dovoljenje za začetek dela v prosti carinski coni v roku 15 dni po ugotovitvi, da so izpolnjeni pogoji za začetek dela.

(5) Ustanovitelj je prisoten pri preverjanju izpolnjevanja pogojev iz prejšnjega odstavka.

(6) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena se lahko odvzame, če ustanovitelj ali uporabniki cone ne upoštevajo pogojev za poslovanje, ki so določeni z dovoljenjem ali če prenehajo obstajati razlogi in pogoji na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano.

130. člen

(ločitev proste carinske cone od preostalega carinskega območja)

(1) Prosta carinska cona mora biti ograjena in označena.

(2) Prosta carinska cona oziroma njen del morata biti opremljena tako, da je promet blaga iz cone ali v njo mogoč samo skozi določene izhode oziroma vhode. Ograja in vhodi ter izhodi morajo biti primerno urejeni, zavarovani in osvetljeni.

(3) Ustanovitelj mora na območju proste carinske cone zagotoviti prostore, potrebne za delo carinskih organov.

(4) Za posege v prostor oziroma graditev objektov na območju proste carinske cone je treba k dovoljenju po predpisih o urejanju prostora oziroma graditvi objektov pridobiti soglasje carinskega organa.

131. člen

(uporabniki proste carinske cone)

(1) Uporabniki proste carinske cone so lahko ustanovitelj, druge domače in tuje pravne osebe ter podjetniki (v nadaljnjem besedilu: uporabniki).

(2) Uporabniki morajo za dejavnosti, ki jih opravljajo v prosti carinski coni voditi knjigovodstvo ločeno.

(3) Uporabnik opravlja gospodarsko dejavnost v prosti carinski coni na podlagi pogodbe, ki jo sklene z ustanoviteljem proste carinske cone.

132. člen

(vnos blaga v prosto carinsko cono)

(1) Uporabnik lahko prosto vnaša v prosto carinsko cono blago iz 127. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko carinski organ zahteva, da se blago, ki predstavlja nevarnost za drugo blago ali blago, ki zaradi svoje narave zahteva posebno ravnanje in posebne prostore za hranjenje, vnesejo le v prosto carinsko cono, ki lahko zagotovi varno ravnanje z blagom oziroma posebne prostore, ki so potrebni za hranjenje tega blaga.

(3) Blago vnešeno v prosto carinsko cono v skladu s tem členom, lahko ostane v prosti carinski coni brez časovnih omejitev, razen za kmetijske proizvode, ki jih določi Vlada zaradi izvajanja kmetijske politike ter so vnešeni v cono v skladu s točko b 127. člena tega zakona.

133. člen

(predložitev carinskega blaga)

(1) Razen, če je to potrebno v skladu z drugim odstavkom 135. člena tega zakona, blaga, ki se vnaša v prosto carinsko cono ni potrebno predložiti carinskim organom niti zanj vložiti carinske deklaracije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek mora biti blago predloženo carinskim organom ter izpeljani s tem zakonom predpisani carinski postopki, če:

(a) se z vnosom blaga v prosto carinsko cono zaključi kateri drug carinski postopek za to blago, razen če je z določbami za ta postopek določeno, da blaga ni treba predložiti carinskim organom;

(b) z vnosom blaga v prosto carinsko cono blago izpolni pogoje za povračilo oziroma odpust plačila uvoznih dajatev;

(c) gre za blago iz b. točke 127. člena tega zakona.

(3) Carinski organ lahko zahteva, da uporabnik blago, ki je v skladu s posebnimi predpisi zavezano plačilo izvoznih dajatev ali če za izvoz tega blaga veljajo drugi ukrepi trgovinske politike, prijavi carinskemu organu.

134. člen

(izvajanje carinske kontrole)

(1) Dostopi, vstopi in izstopi iz proste carinske cone so pod carinsko kontrolo.

(2) V skladu s prejšnjim odstavkom so osebe in transportna sredstva, ki vstopajo ali odhajajo iz proste carinske kontrole lahko podvržene carinskemu pregledu.

(3) Carinski organ lahko v primeru, ko je sprejel ukrepe iz petega oziroma šestega odstavka 137. člena tega zakona ali ko je proti uporabniku ali ustanovitelju proste carinske cone sprožil postopek zaradi carinskega prekrška oziroma ga ovadil pristojnim organom zaradi suma storitve kaznivega dejanja, prepove ali omeji posamezni osebi dostop do proste carinske cone.

(4) Ustanovitelj ali uporabnik mora carinskemu ali drugemu pristojnemu organu omogočiti carinski ali drug nadzor.

135. člen

(preverjanje blaga)

(1) Carinski organ lahko preverja blago, ki se vnaša, iznaša ali zadržuje v prosti carinski coni.

(2) Z namenom, da se omogoči preverjanje v skladu s prvim odstavkom tega člena morajo uporabniki proste carinske cone predložiti oziroma zagotoviti carinskim organom kopijo transportnega dokumenta, ki spremlja blago pri vsakem vnosu oziroma iznosu iz proste carinske cone.

(3) Če se carinski organ odloči za preverjanje v skladu s prvim odstavkom tega člena, so uporabniki dolžni omogočiti carinskim organom dostop do blaga in dokumentacije o blagu, ki je predmet preverjanja.

136. člen
(evidence)

(1) Uporabnik mora zaradi carinskega nadzora voditi evidence:

- o blagu, ki se vnaša v prosto carinsko cono,
- o blagu, ki se iz proste carinske cone iznaša,
- o blagu, ki se v prosti carinski coni porabi in
- o spremembah na blagu v coni.

(2) Uporabnik vodi evidence o blagu kronološko na podlagi podatkov iz dokumentov, ki spremljajo blago pri izvozu in uvozu ter na podlagi normativov pri proizvodnji blaga.

(3) Minister, pristojen za finance predpiše način vodenja evidence iz prvega odstavka tega člena in ukrepe carinskega nadzora v prosti carinski coni.

137. člen
(dejavnosti v prosti carinski coni)

(1) V prosti carinski coni sme uporabnik v skladu s tem zakonom opravljati proizvodne in storitvene dejavnosti, tudi, če se opravljajo na obrtni način, ki jih opredeli ustanovitelj v ustanovitvenem aktu oziroma pogodbi.

(2) Bančne in druge finančne posle, posle premoženjskega in osebnega zavarovanja ter pozavarovanja sme uporabnik v prosti carinski coni opravljati le v zvezi z opravljanjem dejavnosti iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) V prosti carinski coni sme uporabnik opravljati promet blaga na debelo. Promet blaga na drobno sme uporabnik v prosti carinski coni opravljati le za druge uporabnike, za njihovo uporabo v prosti carinski coni.

(4) Dejavnost iz prvega do tretjega odstavka tega člena ne sme ogroziti zdravega življenjskega in delovnega okolja.

(5) Carinski organ sme, če je to potrebno zaradi ustreznega izvajanja carinskega nadzora, začasno omejiti ali začasno prepovedati opravljanje katere od dejavnosti iz prvega do tretjega odstavka tega člena, če istočasno zoper uporabnika cone ali ustanovitelja uvede postopek zaradi prekrška v skladu s tem zakonom ali ga ovadi zaradi utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja v zvezi s poslovanjem v prosti carinski coni.

(6) Carinski organ lahko uporabniku cone, ki v roku, ki je določen za uskladitev poslovanja v skladu s tem zakonom s pravnomočno odločbo, ne uskladi opravljanja svoje dejavnosti v coni z določbami tega zakona, prepove opravljanje dejavnost v prosti carinski coni.

138. člen

(izjemna dovoljenja za skladiščenje v prosti carinski coni)

(1) Domače blago, ki ni namenjeno izvozu ali predelavi v prosti carinski coni, sme uporabnik le izjemoma, ob soglasju pristojnega carinskega organa, skladiščiti v prosti carinski coni, ločeno od drugega blaga.

(2) Carinski organ ne dovoli skladiščenja blaga iz prejšnjega odstavka, če bi to otežilo kontrolo poslovanja v prosti carinski coni.

(3) Domače blago, ki ga uporabnik skladišči na območju proste carinske cone, mora evidentirati v skladu s predpisom iz tretjega odstavka 136. člena tega zakona.

139. člen

(iznos blaga iz proste carinske cone)

(1) Blago, ki se iznaša iz proste carinske cone, je lahko, če ni s posebnimi predpisi drugače določeno:

- ponovno izvoženo oziroma izvoženo s carinskega območja,
- vnešeno na preostalo carinsko območje.

(2) Če je blago vnešeno na preostalo carinsko območje, mora deklarant postopati v skladu z določbami III. dela tega zakona, razen če gre za domače blago iz 138. člena tega zakona.

(3) Pri izvozu oziroma ponovnem izvozu blaga iz proste carinske cone se carinski organ z ustreznimi ukrepi prepriča, ali so izpolnjeni zakonsko predpisani pogoji za izvoz oziroma ponovni izvoz blaga iz proste carinske cone.

140. člen

(carinska vrednost in obračun carinskega dolga)

(1) Če v zvezi z blagom, ki je bilo iz proste carinske cone vnešeno na preostalo carinsko območje nastane carinski dolg, in se carinska vrednost za to blago določi na podlagi dejansko plačane cene oziroma cene, ki jo je treba plačati za to blago, cena pa vključuje tudi stroške skladiščenja in ohranjanja blaga medtem, ko je bilo blago v prosti carinski coni, se ti stroški ne vštevajo v carinsko vrednost blaga, če so izkazani ločeno od dejansko plačane cene oziroma cene, ki jo je treba plačati.

(2) Če je bilo blago iz prejšnjega odstavka v prosti carinski coni predmet običajnih postopkov in ravnanj iz prvega odstavka 83. člena tega zakona, se za določitev višine carinskega dolga upoštevajo narava blaga, njegova carinska vrednost in količina, ki bi se upoštevala za to blago v času nastanka carinskega dolga, če ne bi bili predmet običajnih postopkov in ravnanj. To pravilo se lahko upošteva le na predlog carinskega deklaranta in če je carinski organ vnaprej dovolil takšno ravnanje z blagom. Vlada določi izjeme od tega pravila.

2. podpoglavje

Ponovni izvoz (reeksport), uničenje ali prepustitev blaga carinskemu organu

141. člen

(pojem in pogoji)

(1) Carinsko blago je lahko:

- ponovno izvoženo iz carinskega območja,
- uničeno,
- prepuščeno carinskemu organu v prosto razpolaganje.

(2) Pri ponovnem izvozu blaga se morajo, če ni drugače določeno s tem zakonom, izpolniti vse formalnosti, predvidene za izvoz blaga, vključno s pogoji, ki jih predvidevajo ukrepi trgovinske politike.

(3) Ponoven izvoz oziroma uničenje blaga je treba predhodno napovedati carinskemu organu, ki zavrne ponoven izvoz oziroma uničenje blaga, če niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka.

(4) Uničenje se opravi na stroške deklaranta. Odpadki in ostanki, ki preostanejo po uničenju blaga se obravnavajo kot carinsko blago in se morajo deklarirati za s tem zakonom predvideno carinsko dovoljeno rabo ali uporabo blaga.

(5) Z blagom, ki se prepusti carinskemu organu v prosto razpolaganje se ravna kot z blagom katerega uvoz ni dovoljen, pa ga prevoznik ali deklarant ne odpelje iz carinskega območja v predpisanem času.

142. člen

(ravnanje z blagom, katerega vnos je prepovedan)

(1) Ko carinski organ odkrije ali izve za blago, katerega uvoz ali vnos na carinsko območje ni dovoljen, izda odločbo, s katero naloži prevozniku, njegovemu pooblaščenцу ali drugimi osebi, ki je odgovorna za blago, da ga mora v določenem roku odpeljati iz carinskega območja. Ta rok se določi glede na dejanske okoliščine posameznega primera, v nobenem

primeru pa ne more biti daljši od pet dni od dneva vročitve odločbe. Blago se odvzame, če se v predpisanem roku ne vrne v tujino.

(2) Odvezeto blago da carinski organ na prodaj, brezplačno prepusti osebam iz 58. člena ali pa na stroške osebe iz prejšnjega odstavka, po veljavnih predpisih uniči.

V. DEL

OBRAČUNAVANJE IN ZARAČUNAVANJE CARINE

1. p o g l a v j e

Splošno

143. člen

(splošna pravila o carinskem dolgu)

(1) Carinski dolg pri uvozu blaga nastane s:

(a) sprostitev blaga, ki je zavezano plačilo carine v prost promet ali

(b) prepustitev takega blaga v postopek začasnega uvoza blaga z delno oprostitvijo plačila carine.

(2) Carinski dolg iz prejšnjega odstavka nastane v trenutku sprejema carinske deklaracije za predvideni postopek.

(3) Carinski dolžnik za carinski dolg iz prvega odstavka tega člena je deklarant; v primeru indirektnega zastopanja je carinski dolžnik tudi oseba v imenu katere je deklarant vložil carinsko deklaracijo.

(4) Če je bila carinska deklaracija za carinski postopek iz prvega odstavka tega člena vložena na podlagi informacije, zaradi katere zakonsko določene uvozne dajatve niso bile obračunane in plačane, se oseba, ki je priskrbelo to informacijo oziroma oseba, ki je vedela oziroma bi morala vedeti, da je ta informacija lažna, prav tako šteje za carinskega dolžnika.

144. člen

(carinski dolg pri nezakonitem vnosu blaga)

(1) Carinski dolg pri uvozu blaga nastane tudi:

(a) z nezakonitim vnosom blaga, ki je zavezano plačilo carine na carinsko območje;

(b) z nezakonitim vnosom blaga, zavezanega plačilo carine iz proste carinske cone na preostalo carinsko območje.

(2) Za potrebe tega člena nezakonit vnos pomeni vsak vnos blaga v nasprotju z določbami 28., 32. in drugo alineo prvega odstavka 139. člena tega zakona.

(3) Carinski dolg iz prvega odstavka tega člena nastane v trenutku nezakonitega vnosa blaga.

(4) Carinski dolžniki za plačilo carinskega dolga iz prvega odstavka tega člena so:

– oseba, ki je nezakonito vnesla blago na carinsko območje oziroma na preostalo carinsko območje,

– osebe, ki so sodelovale pri nezakonitem vnosu blaga in so se zavedale oziroma bi se morale zavedati, da je tak vnos blaga nezakonit in

– osebe, ki so pridobile oziroma hranile takšno blago in so se v času pridobitve oziroma hrambe blaga zavedale oziroma bi se morale zavedati, da je bilo blago vnešeno na carinsko območje oziroma preostalo carinsko območje nezakonito.

145. člen

(carinski dolg pri odstranitvi blaga izpod carinskega nadzora)

(1) Carinski dolg pri uvozu blaga nastane tudi z odstranitvijo blaga, ki je zavezano plačilo carine, izpod carinskega nadzora.

(2) Carinski dolg iz prejšnjega odstavka nastane v trenutku odstranitve blaga izpod carinskega nadzora.

(3) Carinski dolžniki za carinski dolg iz prvega odstavka tega člena so:

– oseba, ki je odstranila blago izpod carinskega nadzora,

– osebe, ki so sodelovale pri odstranitvi blaga in so se zavedale oziroma bi se morale zavedati, da je s tem dejanjem blago odstranjeno izpod carinskega nadzora,

– osebe, ki so pridobile ali hranile takšno blago in so se v času pridobitve oziroma hranjenja blaga zavedale oziroma bi se morale zavedati, da je bilo to blago odstranjeno izpod carinskega nadzorstva in

– če je glede na okoliščine primera to primerno, oseba, ki je bila zavezana izpolniti dolžnosti, ki izhajajo iz začasne hrambe blaga oziroma carinskega postopka, ki je bil dovoljen za to blago.

146. člen

(carinski dolg zaradi neizpolnjevanja dolžnosti)

(1) Carinski dolg pri uvozu blaga nastane, v primerih, ki niso navedeni v 145. členu tega zakona, tudi z:

(a) neizpolnitvijo ene od dolžnosti, ki v zvezi z blagom, ki je zavezano plačilo carine, izhajajo iz njihove začasne hrambe ali carinskega postopka, ki je bil dovoljen za to blago;

(b) neizpolnitve enega od pogojev za prepustitev blaga v določen carinski postopek ali za odobritev carinske oprostitve ali olajšave zaradi namena končne uporabe tega blaga, če ni ugotovljeno, da te napake niso imele pomembnega vpliva na pravilno izvajanje začasne hrambe ali carinskega postopka.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka carinski dolg nastane v trenutku, ko bi morala biti izpolnjena obveznost, zaradi neizpolnitve katere nastane carinski dolg ali v trenutku, ko je za blago, sproščeno v določen carinski postopek ugotovljeno, da ni izpolnjen predpisan pogoj za sprostitev v ta postopek ali za odobritev carinske oprostitve ali olajšave zaradi namena njegove končne uporabe.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena je carinski dolžnik oseba, ki bi glede na okoliščine posameznega primera morala izpolniti predpisane obveznosti, ki izhajajo iz začasne hrambe carinskega blaga, zavezanega plačilo carine ali iz carinskega postopka, ki je bil odobren za to blago oziroma oseba, ki bi morala izpolniti pogoje za sprostitev blaga v določen carinski postopek.

147. člen

(carinski dolg zaradi nepravilne rabe ali uporabe blaga v prosti carinski coni)

(1) Carinski dolg pri uvozu nastane z uporabo ali rabo blaga, zavezanega plačilo carine v prosti carinski coni v nasprotju s predpisanimi pogoji. Blago, ki izginje in njegovega izginitja ni mogoče zadovoljivo pojasniti carinskim organom, se šteje kot da je bilo porabljeno oziroma uporabljeno v prosti carinski coni v nasprotju s predpisanimi pogoji.

(2) Carinski dolg iz prejšnjega odstavka nastane v trenutku, ko je blago porabljeno oziroma prvič rabljeno v nasprotju s predpisanimi pogoji.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena je carinski dolžnik:

– oseba, ki je porabila ali rabila blago in

– osebe, ki so sodelovale pri porabi oziroma uporabi blaga, če so se zavedale ali bi se morale zavedati, da je blago rabljeno ali uporabljeno v nasprotju s predpisanimi pogoji.

(4) V primeru, da je carinski dolg nastal v zvezi z blagom, ki je izginito in ni mogoče ugotoviti carinskega dolžnika v skladu s prejšnjim odstavkom, je carinski dolžnik oseba, ki je znana carinskim organom kot zadnji imetnik blaga.

148. člen

(kdaj carinski dolg ne nastane)

(1) Ne glede na 144. člen in točko (a) prvega odstavka 146. člena tega zakona se šteje, da carinski dolg za določeno blago ni nastal, če oseba dokaže, da obveznosti, ki izvirajo iz:

(a) določb 28. in 32. člena ter drugo alineo prvega odstavka 139. člena tega zakona;

(b) začasne hrambe tega blaga ali

(c) uporabe carinskega postopka, ki je bil uveden za to blago niso bile izpolnjene zaradi popolnega uničenja ali nepovratne izgube tega blaga; le-to pa je bilo posledica narave blaga, nepredvidljivih okoliščin, višje sile ali posledica dovoljenja carinskih organov.

(2) Za potrebe prejšnjega odstavka se šteje, da je blago nepovratno izgubljeno tudi, če je neuporabno za katero koli osebo.

(3) Šteje se, da carinski dolg pri uvozu ni nastal tudi v zvezi z blagom, sproščenim v prost promet s carinsko oprostitvijo zaradi namena končne uporabe tega blaga, če je bilo to blago z dovoljenjem carinskih organov izvoženo ali ponovno izvoženo.

(4) Če se v skladu s prvim odstavkom tega člena šteje, da carinski dolg ni nastal v zvezi z blagom, ki je bilo sproščeno v prost promet s carinsko oprostitvijo zaradi namena končne uporabe blaga, se ostanki oziroma odpadki, ki preostanejo po uničenju blaga štejejo za carinsko blago.

(5) Če je v skladu s 145. in 146. členom tega zakona carinski dolg nastal v zvezi z blagom, ki je bilo sproščeno v prost promet z znižano carinsko stopnjo zaradi namena končne uporabe tega blaga, se vrednost carine, ki je bila plačana ob sprostitvi blaga odšteje od vrednosti carinskega dolga. Ta določba se primerno uporablja tudi v primeru, če carinski dolg nastane v zvezi z ostanki ali odpadki, ki preostanejo po uničenju takšnega blaga.

149. člen

(obveznost plačila izvoznih dajatev)

(1) Obveznost plačila izvoznih dajatev se določa v skladu s predpisom, ki ureja plačevanje izvoznih dajatev.

(2) Če predpis iz prejšnjega odstavka nima določb o nastanku obveznosti plačila izvoznih dajatev in načina plačila teh dajatev, obveznost plačila izvoznih dajatev nastane, ko je sprejeta carinska deklaracija za:

(a) izvoz blaga;

(b) carinsko skladiščenje izvozno ocarinjenega blaga;

(c) izvoz domačega blaga, ki je z namenom, da bo izvoženo vnešeno v prosto carinsko cono v skladu s točko (c) drugega odstavka 133. člena;

(d) začasen izvoz blaga na predelavo.

(3) Obveznost plačila izvoznih dajatev nastane tudi:

(a) z iznosom blaga, ki je zavezano plačilo izvoznih dajatev iz carinskega območja, ne da bi bila zanj vložena carinska deklaracija;

(b) z neizpolnitvijo pogojev, ki bi morali biti izpolnjeni, da bi blago lahko bilo iznešeno iz carinskega območja ter bilo pri tem v celoti ali delno oproščeno plačila izvoznih dajatev.

(4) Dolžnik za plačilo izvoznih dajatev iz drugega odstavka in točke (b) tretjega odstavka tega člena je carinski deklarant, v primeru, da je deklarant vložil deklaracijo v imenu druge osebe, je dolžnik za plačilo izvoznih dajatev tudi oseba, v imenu katere je bila deklaracija vložena.

(5) Dolžnik za plačilo izvoznih dajatev iz točke (a) tretjega odstavka tega člena je oseba, ki je iznesla blago in oseba, ki je sodelovala pri takšnem iznosu, pri tem pa se je zavedala ali bi se morala zavedati, da carinska deklaracija ni bila vložena, čeprav bi morala biti.

150. člen

(solidarna odgovornost več dolžnikov)

Če je več oseb odgovorno za plačilo carinskega dolga, so za plačilo odgovorne solidarno.

151. člen

(pravila, ki se upoštevajo pri določitvi carinskega dolga)

(1) Če ni s tem zakonom drugače določeno, se višina carinskega dolga določi na temelju pravil, ki so v veljavi na dan nastanka carinskega dolga.

(2) Če ni mogoče natančno določiti, kdaj je nastal carinski dolg, carinski organ pri določitvi višine carinskega dolga upošteva predpise, ki so veljali na dan ugotovitve nastanka carinskega dolga.

152. člen

(zavarovanje plačila carinskega dolga)

(1) Carinski organ lahko zahteva zavarovanje plačila carinskega dolga v vseh primerih, ko to predvideva ta zakon. Carinski organ lahko zahteva zavarovanje plačila carinskega dolga tudi v drugih primerih, če menijo, da je carinski dolg nastal ali bi lahko nastal in ni gotovo, da bo dolžnik obveznost tudi izpolnil v predpisanem roku.

(2) Predložitev ustreznega zavarovanja se lahko zahteva v trenutku, ko so izpolnjeni pogoji za zavarovanje plačila carinskega dolga, predpisani s tem zakonom ali v trenutku, ko carinski organ ugotovi, da izpolnitev že nastalega ali mogočega carinskega dolga ni gotova.

(3) Če carinski organ v skladu s tem zakonom zahteva zavarovanje plačila carinskega dolga, mora le-to preskrbeti carinski dolžnik oziroma oseba, ki bi lahko v zvezi z določenim blagom postala carinski dolžnik.

(4) Vlada predpiše postopek zavarovanja in vrste instrumentov zavarovanja plačila carine.

153. člen

(obračun in plačilo carinskega dolga)

(1) Višino carinskega dolga obračuna carinski organ kakor hitro pridobi za to potrebne podatke.

(2) Obračun se vroči dolžniku. Dolžnik mora poravnati obračunan carinski dolg v roku 30 dni od prejema obračuna, sicer tečejo zamudne obresti v skladu z veljavnimi predpisi.

(3) Plačilo carinskega dolga se opravi v domači valuti z uporabo veljavnih plačilnih sredstev.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko vlada, v primerih, ko je v skladu s predpisom iz 59. člena tega zakona dovoljen kateri od poenostavljenih postopkov, določi daljši rok za plačilo carinskega dolga. Ta rok ne sme biti daljši od trideset dni.

154. člen

(naknadni obračun carinskega dolga)

(1) Če carinski organ izve oziroma ugotovi, da:

(a) je zaradi nezakonitega ravnanja s carinskim blagom nastal carinski dolg ali

(b) že nastal carinski dolg ni bil obračunan ali

(c) je obračunani znesek carinskega dolga nižji, kot je to določeno s tem zakonom, izda po uradni dolžnosti ali na zahtevo dolžnika, najpozneje v roku deset dni po ugotovitvi nastanka obveznosti odločbo, s katero naložijo dolžniku, da poravna nastalo obveznost.

(2) Za izpolnitev obveznosti iz prejšnjega odstavka se primerno uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 153. člena tega zakona. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(3) Če je blago iz prvega odstavka še carinsko blago, se lahko le-to sprostí v prost promet šele, ko je obveznost iz

prvega odstavka tega člena poravnana oziroma zanjo predložen ustrezen instrument zavarovanja v skladu s 152. členom tega zakona.

(4) Naknadni obračun carinskega dolga v skladu s točko (a) prvega odstavka tega člena se lahko opravi v petih letih po nastanku carinskega dolga. Naknaden obračun carinskega dolga v skladu s točkama (b) in (c) prvega odstavka tega člena pa je mogoč v enem letu po nastanku carinskega dolga.

(5) Vlada določi višino obveznosti, za katero se ne opravi naknaden obračun.

155. člen

(prisilna izterjava)

(1) Če dolжник ne plača obračunanega carinskega dolga v predpisanem roku, carinski organ izterja ta dolg prisilno v skladu z veljavnimi predpisi.

(2) Izvršilni naslov pri izvršbi oziroma prisilni izterjavi je:

- (a) izvršljiva odločba carinarnice;
- (b) carinska deklaracija, po kateri je bilo blago ocarinjeno, če deklarant ni v predpisanem roku vložil pritožbe;
- (c) obračun carinskih in drugih davščin v potniškem prometu, na katerem je klavzula o izvršljivosti.

(3) Od izteka roka za plačilo dalje tečejo zamudne obresti v skladu z veljavnimi predpisi.

(4) Vlada določi znesek carine ter obresti, za katere se ne opravi prisilna izterjava.

156. člen

(ugasnitev obveznosti plačila carinskega dolga)

Obveznost plačila carinskega dolga ugasne:

- 1. s plačilom carinskega dolga;
- 2. z odpustitvijo plačila carinskega dolga;
- 3. z umikom carinske deklaracije, na osnovi katere je nastal carinski dolg, v skladu z 51. členom tega zakona;
- 4. če je blago pred prepustitvijo deklarantu, odvzeto ali zaplenjeno, uničeno na zahtevo carinskih organov, uničeno ali prepuščeno carinskim organom v skladu s 141. členom tega zakona ali uničeno oziroma nepovratno izgubljeno zaradi narave blaga, nepredvidljivih okoliščin ali višje sile;

5. če je bilo blago, v zvezi s katerim je carinski dolg nastal, odvzeto zaradi nezakonitega vnosa na carinsko območje;

6. z zastaranjem pravice do izterjave carinskega dolga.

157. člen

(zastaranje pravice do izterjave carinskega dolga)

(1) Pravica do izterjave carinskega dolga zastara v petih letih od dneva, ko je carinski dolg nastal.

(2) Zastaralni rok iz prejšnjega odstavka pretrga vsako uradno dejanje pristojnega organa za izterjavo carinskega dolga.

(3) Pravica do izterjave je v vsakem primeru zastarana, ko preteče deset let od dneva, ko je nastal carinski dolg.

2. p o g l a v j e

Oprostitev plačila carine in povračilo preveč plačane carine

158. člen

(povračilo ali odpustitev carinskega dolga)

(1) Povračilo ali odpustitev carinskega dolga je lahko popolno ali delno.

(2) Plačana carina se povrne v tisti višini, za katero carinski organ ugotovi, da znesek plačane carine ni bil dolgoval v skladu z zakonom oziroma, da je bil znesek naknadno

obračunan v nasprotju s 154. členom tega zakona. Obresti za plačano carino se plačajo le, če je do zahtevka za povračilo plačane carine prišlo zaradi napake carinskega organa.

(3) Plačilo carine se odpusti v tisti višini, za katero carinski organ ugotovi, da carinski dolg ni bil dolgoval v skladu z zakonom oziroma, da je bil znesek plačan na podlagi naknadnega obračuna v nasprotju s 154. členom tega zakona.

(4) Povračila oziroma odpustitev plačila carine ni dovoljeno zahtevati, če je do napake pri obračunu prišlo zaradi namernega goljufivega dejanja dolžnika.

(5) Dolg se odpusti oziroma plačana carina vrne na prošnjo upravičenca pristojnemu carinskemu organu v roku enega leta od pošiljatve obračuna carinskemu zavezancu. Rok se lahko podaljša, če upravičenec priskrbi dokaz, ki mu je preprečeval vložitev prošnje v okviru omenjenega roka in je rezultat nepredvidljivih okoliščin ali višje sile. Carinski organ mora o vloženem zahtevku odločiti v 30 dneh od vložitve popolnega zahtevka.

(6) Če carinski organi v roku enega leta sami odkrijejo napako v obračunu carine, opravijo povračilo oziroma odpustijo dolg po uradni dolžnosti.

(7) Plačana carina se vrne tudi, če je bila deklaracija, na podlagi katere je bil carinski dolg plačan, umaknjena. Povračilo mora zahtevati upravičenec s prošnjo, ki jo vloži v rokih predvidenih za umik deklaracije.

(8) Plačana carina se lahko povrne ali dolg odpusti v tisti višini, ki je bila plačana oziroma obračunana tudi če blago, sproščeno v določen carinski postopek, uvoznik zavrne, ker je bilo v času sprejema deklaracije blago poškodovano ali ni ustrezalo določbam pogodbe, na podlagi katere je bilo blago uvoženo. Kot poškodovano se šteje tudi blago, ki je bilo poškodovano pred prepustitvijo blaga deklarantu. Povračilo plačane carine oziroma odpustitev dolga v primeru, opisanem v tem odstavku, se lahko dovoli le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. blago se ni uporabljalo oziroma rabilo, razen kolikor je bilo potrebno, da bi se ugotovila njihova poškodovanost oziroma neskladnost s pogodbenimi določbami;

2. blago se izvozi iz carinskega območja. Na prošnjo zadevne osebe lahko carinski organ dovoli tudi, da se blago uniči ali vnese, zaradi naknadnega izvoza, v prosto carinsko cono ali carinsko skladišče. V tem primeru se blago v postopku za odobritev carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga, šteje za carinsko blago.

(9) Povračilo ali odpustitev dolga v skladu s prejšnjim odstavkom se ne more odobriti za blago, ki je bilo pred uvozom predmet začasnega uvoza zaradi preizkušanja, razen če se ugotovi, da poškodb ali neskladnosti s pogodbenimi določbami v normalnih pogojih ni bilo mogoče ugotoviti v času trajanja preizkušanja.

(10) Zahtevki za odpustitev plačila carine ali povračilo plačane carine v skladu z osmim odstavkom tega člena se lahko vložijo v enem letu od dneva, ko je bil obračun poslan dolžniku.

(11) Če je bila odpustitev plačila carine ali povračilo odobrena pomotoma, se lahko obveznost plačila carine ponovno vzpostavi pod predpisanimi pogoji.

(12) Vlada določi vrednosti plačane carine, za katere se ne izvede postopek za povrnitev plačane carine.

159. člen

(oprostitve plačila carine)

(1) Plačila carine so oproščeni:

1. šefi tujih držav in odposlanci šefov tujih držav v posebni misiji ter člani njihovega spremstva - za predmete, namenjen za njihove službene potrebe in osebno rabo;

2. mednarodne in meddržavne organizacije s sedežem v Sloveniji oziroma predstavništvo v Sloveniji oziroma v času opravljanja svoje dejavnosti v Sloveniji - za predmete, namenjene za njihove službene potrebe;

3. diplomatska in konzularna predstavništva tujih držav v Sloveniji - za predmete, namenjene za njihove službene potrebe;

4. šefi tujih diplomatskih predstavništev v Sloveniji in njihovi ožji družinski člani - za predmete, namenjene za njihovo osebno rabo.

(2) Predmetov, ki so oproščeni plačila carine v skladu s prvim odstavkom, ni dovoljeno odtujiti ali dati v uporabo drugemu, preden niso prijavljeni carinskemu organu in preden ni opravljen carinski postopek.

(3) Predmetov, ki so oproščeni plačila carine v skladu z 2. in 3. točko prvega odstavka, tri leta od dneva uvoza ni dovoljeno odtujiti ali dati v uporabo drugemu, razen če je plačana carina.

160. člen

(oprostitev plačila carine)

(1) V mejah vzajemnosti so plačila carine oproščeni:

1. diplomatsko osebje tujih diplomatskih predstavništev v Sloveniji z njihovimi ožjimi družinskimi člani - za predmete, namenjene za njihovo osebno rabo;

2. konzularno osebje tujih konzularnih predstavništev v Sloveniji z njihovimi ožjimi družinskimi člani - za predmete, namenjene za njihovo osebno rabo;

3. osebje tujih diplomatskih in konzularnih predstavništev v Sloveniji - za gospodinske predmete, ki jih uvozijo v 12 mesecih do prihoda v službo v Slovenijo.

(2) Ugodnosti iz prejšnjega odstavka ne morejo uporabiti državljani Republike Slovenije in tuji državljani, ki imajo dovoljenje za stalno bivanje v Sloveniji.

(3) Predmetov, ki so oproščeni plačila carine v skladu s prvim odstavkom, ni dovoljeno odtujiti ali dati v uporabo drugemu, preden niso prijavljeni carinskemu organu in preden ni opravljen carinski postopek.

(4) Predmetov, ki so oproščeni plačila carine v skladu z 2. in 3. točko prvega odstavka tega člena, tri leta od dneva uvoza ni dovoljeno odtujiti ali dati v uporabo drugemu, razen če je plačana carina.

161. člen

(oprostitev plačila carine)

Plačila carine so oproščeni:

1. domači in tuji potniki, ki prihajajo iz tujine - za predmete, namenjene za njihove osebne potrebe med potovanjem (osebna prtljaga), ne glede na to, ali jih nosijo s seboj, ali pa so jih dali na prevoz prevozniku;

2. domači potniki - za predmete osebne prtljage in poleg teh za predmete, ki jih prinašajo iz tujine, če ti predmeti niso namenjeni za nadaljnjo prodajo. Za domače potnike se ne štejejo posadka in vozno osebje prevoznih sredstev;

3. državljani Republike Slovenije, ki so bili na kakršnemkoli delu v tujini in tuji državljani, ki dobijo dovoljenje za stalno bivanje ali pribežališče v Republiki Sloveniji - za predmete za svoje gospodinjstvo, če jih pripeljejo iz tujine oziroma dobijo iz tujine v enem letu od dneva vrnitve z dela v tujini, če so izpolnjeni še naslednji pogoji:

– predmete, ki jih pripeljejo, razen v upravičenih primerih, so uporabljali oziroma so bili v njihovi lasti najmanj šest mesecev pred preselitvijo;

– v tujini so bili neprekinjeno najmanj 12 mesecev;

4. državljani Republike Slovenije, ki so na kakršnemkoli delu v tujini - za predmete, ki jih prinesejo s seboj in niso namenjeni nadaljnji prodaji; enkrat letno (darila družini ipd.);

5. državljani Republike Slovenije in tuji državljani - za predmete, ki jih priložnostno prejmejo iz tujine v pošiljkah;

6. državljani Republike Slovenije in tuji državljani, ki stalno živijo v Sloveniji - za predmete, ki jih podedujejo v tujini;

7. državljani Republike Slovenije in tuji državljani - za zdravila za osebno uporabo, ki jih prinesejo s seboj ali prejmejo iz tujine v pošiljkah;

8. invalidi - za specifično opremo in tehnične pripomočke, ki jih neposredno uporabljajo za življenje in delo, ter za nadomestne dele za uporabo te opreme in pripomočkov, če jih prinesejo ali dobijo iz tujine za osebno rabo;

9. znanstveniki, književniki, umetniki - za lastna dela, ki jih prinašajo iz tujine;

10. vozniki motornih vozil in motornih koles - za gorivo in mazivo v rezervoarjih, ki so tovarniško vdelani v motorna vozila in motorna kolesa;

11. državljani Republike Slovenije, ki živijo v obmejnem območju - za rastlinske in živilnorske predmete, pridobljene na svojih posestvih v obmejnem območju sosednje države ter za naraščaj in druge proizvode, pridobljene od živine, ki jo imajo na teh posestvih zaradi poljskih del, paše ali prezimovanja;

12. državljani Republike Slovenije - študenti in dijaki, ki se šolajo v tujini ter tuji dijaki in študenti, ki se šolajo v Sloveniji - za učne pripomočke, ki jih za lastne potrebe prinesejo s seboj iz tujine;

13. dobitniki odlikovanj ipd. - za medalje, spomenice, športne in druge trofeje oziroma predmete, ki jih dobijo v tujini na tekmovanjih, razstavah in prireditvah mednarodnega pomena;

14. blago, ki se uvaža preko dobrodelnih ali človekoljubnih organizacij, namenjeno pa je za brezplačno razdelitev med žrtve naravnih in drugih nesreč in vojn ali ostane last teh organizacij, dano pa je na razpolago prej omenjenim žrtvam;

15. materiali za postavitve, vzdrževanje ali okrasitev spominskih obeležij, grobov ali pokopališč vojnih žrtev; krste, žare in pogrebni artikli.

162. člen

(oprostitve plačila carine)

Plačila carine so oproščeni:

1. blago, ki ga tuji pošiljatelj pošlje brezplačno kot dotacijo ali darilo subjektu s sedežem v Republiki Sloveniji in je to blago namenjeno opravljanju nepridobitne dejavnosti;

2. dobrodelne in človekoljubne organizacije - za blago, ki ga uvažajo iz tujine in je namenjeno za izpolnjevanje njihovih človekoljubnih nalog;

3. gasilske organizacije in druge reševalne službe - za tehnično gasilsko opremo, ki jo uporabljajo gasilci, gasilska in druga reševalna vozila, zaščitno in reševalno opremo, rezervne dele za uvoženo opremo in vozila, ki se v državi dodatno opremljajo za gasilsko ali drugo reševalno posredovanje in je tak uvoz namenjen izključno za opravljanje gasilske in reševalne dejavnosti;

4. muzeji in umetniške galerije ter Narodna in univerzitetna knjižnica - za zbirke in umetniške predmete, ki so namenjene njim, javne knjižnice za knjižnično gradivo in arhivi - za reproducirano arhivsko gradivo;

5. oprema, ki jo imetnik uporablja za opravljanje svoje dejavnosti, pa le to preseli v Slovenijo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– imetnik mora biti lastnik opreme 12 mesecev pred preselitvijo dejavnosti;

– oprema bo služila istemu namenu kot v tujini; njena narava in velikost ustrezata dejavnosti konkretnega imetnika.

Oprostitev iz te točke velja tudi za živo živino, če se imetnik ukvarja s kmetijsko dejavnostjo kot edino dejavnostjo.

Oprostitev iz te točke se ne more uveljaviti, če se s preselitvijo ne vzpostavi neke nove dejavnosti ampak se na carinskem območju oprema absorbira v že ustanovljenem podjetju, organizaciji ipd. Prav tako oprostitev ni mogoče uveljaviti za transportna sredstva, zaloge, namenjene za porabo ali živalsko krmno, gorivo ali zaloge surovin, proizvodov ali polproizvodov, živo živino, katere imetniki so trgovci in drugo blago, ki ga določi vlada.

6. invalidi I. in II. kategorije, ki so se usposobili za poklic – za opremo, s katero opravljajo svojo dejavnost, če se ta oprema ne izdeluje v Sloveniji;

7. znanstveni instrumenti in oprema, ki se ne izdeluje v Sloveniji in jih določi vlada;

8. predmeti, ki so neposredno namenjeni opravljanju kulturne dejavnosti in se ne izdelujejo v Republiki Sloveniji, če je upravičenec registriran za opravljanje nepridobitne kulturne dejavnosti;

9. farmacevtski proizvodi za zdravstveno oziroma veterinarsko uporabo, ki se uporabljajo pri mednarodnih športnih manifestacijah, organiziranih na carinskem območju;

10. invalidske organizacije - za specifično opremo, priprave in instrumente (tehnične pripomočke) ter za nadomestne dele in potrošni material za to opremo, priprave in instrumente;

11. invalidska podjetja in zavodi za usposabljanje in zaposlovanje invalidov - za opremo in tehnične pripomočke, ki jih uporabljajo pri svoji dejavnosti usposabljanja in zaposlovanja invalidov ter pripadajoče rezervne dele, če se ta oprema in tehnični pripomočki ne izdelujejo v Sloveniji.

163. člen

(oprostitve plačila carine)

Plačila carine so oproščeni:

1. vzorci blaga neznatne vrednosti;
2. tiskovine, kot so katalogi, ceniki, navodila za uporabo in brošure in reklamni material;
3. proizvodi, namenjeni uporabi na sejmu, razstavi ali podobnem dogodku;
4. proizvodi, uvoženi zaradi preizkušanja, preiskovanja, analiziranja ali testiranja, ki se v celoti porabijo pri preizkušanju, raziskovanju, analiziranju ali testiranju ali pri tem v celoti uničijo, tako da nimajo več uporabne vrednosti;
5. turistična informativna dokumentacija, če je namenjena za brezplačno razdelitev in katere glavni namen je predstaviti tujo turistično ponudbo; tuji hotelski listi in letopisi, ki jih izdajajo uradne tuje turistične agencije, če so namenjeni za brezplačno razdelitev; reklamni turistični material, namenjen pooblaščenim zastopnikom ali korespondentom uradnih nacionalnih turističnih agencij, ki ni namenjen za nadaljnjo razdelitev;
6. blagovne znamke, patenti, modeli in njihovi spremeljajoči dokumenti, kot tudi vloge za priznanje patenta ali inovacije, ki se pošiljajo organizacijam za zavarovanje avtorske in industrijske lastnine;
7. krma za živali med transportom; materiali potrebni za zavarovanje blaga med transportom.

164. člen

(oprostitve plačila carine)

Plačila carine so oproščeni:

1. dokumenti, ki se brezplačno pošiljajo državnim organom;
2. brezplačne publikacije tujih državnih organov in uradnih mednarodnih organov in organizacij, ki jih pošiljajo slovenskim državnim organom;

3. obrazci, ki jih državni organi potrebujejo za izvajanje svojih javnih pooblastil;

4. predmeti, ki služijo kot dokazi v sodnih postopkih ali drugim državnim organom Republike Slovenije;

5. primerki podpisov in tiskane okrožnice, ki se pošiljajo kot del običajne izmenjave informacij med javnimi službami ali bančnimi ustanovami;

6. uradne tiskovine, ki jih prejema Banka Slovenije;

7. dokumenti, arhivi, obrazci in drugi dokumenti, ki se bodo uporabljali za mednarodna srečanja, konference ali kongrese, poročila takšnih zasedanj;

8. načrti, tehnične slike, modeli, opisi in drugi podobni dokumenti, ki se uvažajo z namenom, da bi zadovoljili pogoje za sodelovanje na mednarodnem natečaju, ki se organizira na carinskem območju;

9. tiskani obrazci, ki se v skladu z mednarodnimi konvencijami uporabljajo kot uradni dokumenti v mednarodnem prometu vozil ali blaga;

10. fotografije, diapozitivi, ki se pošiljajo tiskovnim agencijam ali časopisnim hišam.

165. člen

(podrobnejši predpisi)

Vlada določi natančnejše kriterije in način uveljavljanja oprostitev plačila carine v skladu s 159. do 164. členom tega zakona. Vlada določi tudi vrednost, količine in vrste ali namen uporabe predmetov, ki so lahko oproščeni plačila carine v skladu s tem zakonom.

166. člen

(prepoved razpolaganja)

(1) Blaga, ki je bilo oproščeno plačila carine na podlagi 3. do 9. in 11. do 14. točke 161. člena ter 162. do 164. člena tega zakona v roku treh let od dneva uvoza, ni dovoljeno odtujiti, dati v uporabo drugemu ali kako drugače uporabiti za druge namene, ne pa za tiste, zaradi katerih je bilo oproščeno plačila carine, preden niso plačane uvozne dajatve. Teh predmetov prav tako ni mogoče zastaviti, posoditi ali drugače izročiti kot zavarovanje za druge obveznosti.

(2) V primeru, da carinski organi na zahtevo upravičenca pred potekom roka iz prejšnjega odstavka dovolijo drugačno uporabo, se višina carinskega dolga izračuna na podlagi podatkov, ki so veljali v času sprejema carinske deklaracije, na podlagi katere je bilo blago oproščeno plačila carine.

3. p o g l a v j e

Ponovni uvoz blaga

167. člen

(pojem, roki, pogoji)

(1) Domače blago, ki je bilo izvoženo iz Slovenije in se v nespremenjeni obliki v roku dveh let po izvozu ponovno uvozi na carinsko območje ter je sproščeno v prost promet, je na zahtevo deklaranta oproščeno plačila carine.

(2) Če je bilo zadevno blago pred izvozom uvoženo na carinsko območje in sproščeno v prost promet, pri čemer pa je bila uveljavljena popolna ali delna carinska oprostitev zaradi namena končne uporabe tega blaga, se ugodnost iz prejšnjega odstavka lahko uveljavi le, če je blago ponovno uvoženo zaradi istega namena, zaradi katerega je bilo ob prvem uvozu popolno ali delno oproščeno plačila carine.

(3) Če ob ponovnem uvozu blaga v skladu s prejšnjim odstavkom nastane carinski dolg, se od obračunane višine carinskega dolga odšteje carina, ki je bila plačana za to blago ob prvi sprostitvi v prost promet.

(4) Oprostitev plačila carine v skladu s prvim odstavkom tega člena ni mogoče odobriti za blago, ki je bilo izvoženo v okviru postopka začasnega izvoza blaga na predelavo, razen če blago ostane v državi, v katero je bilo izvoženo. Prav tako ni mogoče odobriti oprostitev plačila carine za blago, ki je predmet posebnih ukrepov trgovinske ali kmetijske politike.

(5) Vlada določi natančnejše kriterije za oprostitev plačila carine v skladu s tem členom.

VI. DEL

KAZENSKÉ DOLOČBE

168. člen

(carinski prekrški)

(1) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba in posameznik, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti:

1. vnese ali iznese oziroma poskusi vnesti ali iznesti blago iz carinskega območja mimo carinskih mejnih prehodov ali v času, ko carinski mejni prehod ni odprt (prvi, tretji in četrti odstavek 28. člena);

2. vnese ali iznese oziroma poskusi vnesti ali iznesti čez carinski mejni prehod skrito blago (29. in 32. člen);

3. ravna v nasprotju s prvim, drugim ali četrtim odstavkom 32. člena;

4. ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 33. člena;

5. ne predloži skupne prijave v skladu s 34. členom;

6. začasno hrani blago v nasprotju z zakonom (prvi in drugi odstavek 38. člena);

7. uporablja začasno hranjeno blago v nasprotju z zakonom (39. člen);

8. v uvozni carinski deklaraciji nepravilno navede količino, vrsto, kakovost, vrednost ali poreklo blaga ali ne navede vsega blaga, če bi to povzročilo plačilo uvoznih dajatev v manjšem znesku (48. člen);

9. carinskim organom v zvezi z izvedbo carinskih postopkov predloži dokumente, v katerih je navedena drugačna kakovost, vrsta, količina, vrednost ali poreklo blaga ali v katerih so napačno navedeni drugi podatki, če bi to povzročilo izogib plačilu uvoznih dajatev ali plačilo le-teh v manjšem znesku (8. člen, 48. člen, 108. člen, 158. do 164. člen);

10. carinskim organom v zvezi z izvoznim carinskim postopkom predloži dokumente, v katerih je navedena drugačna kakovost, vrsta, količina, vrednost ali poreklo blaga, če bi to povzročilo, da se pri izvozu blaga izogne pravilnemu izkazovanju navedenih podatkov v carinski deklaraciji (8. člen, 48. člen in 120. člen);

11. ravna v nasprotju s petim odstavkom 56. člena;

12. v nasprotju z drugim odstavkom 63. člena ravna, kot da je bilo blago sproščeno v prost promet, čeprav niso bile izvedene formalnosti za sprostitev blaga v prost promet in niso bile plačane uvozne dajatve ter izpolnjeni drugi ukrepi trgovinske politike;

13. ne izpolnjuje svojih obveznosti v skladu z izdanim dovoljenjem za carinski postopek z ekonomskim učinkom (tretji odstavek 69. člen);

14. ne izpolnjuje oziroma ne zagotovi izpolnjevanje obveznosti v skladu z zakonom in dovoljenjem za odprtje carinskega skladišča (prvi odstavek 78. člena);

15. ne izpolnjuje obveznosti depozitarja blaga v carinskem skladišču (79. člen);

16. v carinskem skladišču opravlja dejavnosti iz 80. člena v nasprotju ali brez dovoljenja carinskih organov (80. člen);

17. ne vodi proste carinske prodajalne v skladu z izdanim dovoljenjem (87. člen);

18. kot imetnik specializiranega skladišča posluje v nasprotju ali brez dovoljenja carinskega organa (88. člen);

19. rabi blago, ki ga kupi v specializiranih skladiščih v nasprotju z namenom in pogoji, pod katerimi jim je bilo blago prodano (drugi odstavek 88. člena);

20. ne pelje blaga po poti, ki jo določi carinski organ (drugi odstavek 123. člena);

21. ravna v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 125. člena;

22. ne omogoči carinskemu ali drugemu organu nadzor nad poslovanjem proste carinske cone (četrti odstavek 134. člena);

23. opravlja dejavnost v prosti carinski coni v nasprotju s prvim od tretjim odstavkom 137. člena;

24. kljub prepovedi carinskega organa opravlja katero od dejavnosti v prosti carinski coni (peti in šesti odstavek 137. člena);

25. hrani domače blago v prosti carinski coni brez soglasja carinskega organa (prvi in drugi odstavek 138. člena);

26. v nasprotju z drugim odstavkom 139. člena prenese blago iz proste carinske cone na preostalo carinsko območje;

27. z neresničnim prikazovanjem dejstev izposluje ali poskusi izposlovati v carinskem postopku oprostitev plačila uvoznih dajatev ali plačilo manjšega zneska uvoznih dajatev ali kakšno drugo olajšavo (8. člen, 48. člen, 69. člen, 70. člen, 77. člen, 99. člen, 108. člen, 115. člen, 116. člen ter 158. do 164. člen, 167. člen).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 150.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

169. člen

(carinski prekrški)

(1) Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma posameznik, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti:

1. ne predloži dokumentov ali ne da pojasnil, ki so potrebni carinskim organom oziroma ne zagotovi druge potrebne pomoči za izvedbo carinskih postopkov (8. člen);

2. ne hrani dokumentov v skladu s tem zakonom (9. člen);

3. ne vloži carinske deklaracije za začetek carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga v predpisanih rokih (37. člen);

4. ovira preverjanje točnosti in pravilnosti sprejete deklaracije (52. do 54. člen);

5. odstrani carinske oznake ali jih ustrezno ne zavaruje pred poškodbo oziroma uničenjem (drugi odstavek 55. člena);

6. ne vodi predpisane evidence v skladu z drugim odstavkom 59. člena;

7. ne predloži dopolnilne carinske deklaracije v skladu s tretjim odstavkom 59. člena;

8. ne obvešča carinskega organa o dejstvih, ki nastopijo po izdaji dovoljenja in so pomembni za vsebino oziroma veljavnost dovoljenja (prvi odstavek 70. člena);

9. ne konča carinskega postopka z ekonomskim učinkom v skladu z zakonom (peti odstavek 71. člena);

10. ne vodi evidence o blagu, ki se nahaja v carinskem skladišču v skladu z 81. členom;

11. ne izvozi oziroma ponovno ne izvozi v okviru postopka uvoza zaradi izvoza pridobljenih proizvodov v določenem roku ali zanje zahteva drug carinski postopek (prvi odstavek 93. člena);

12. ne uvozi blaga v skladu z dovoljenjem za uporabo enakovrednega blaga v predpisanem roku (tretji odstavek 93. člena);

13. ne vodi evidence normativov porabe uvoženega oziroma začasno uvoženega blaga oziroma ne vodi te evidence v skladu z zakonom ali ne predloži carinskemu organu na njegovo zahtevo podatkov o normativih ali onemogoči oziroma ovira preverjanje točnosti teh podatkov (94. člen);

14. ne spoštuje predpisanih rokov in načina vodenja evidenc v skladu s postopkom predelave pod carinskim nadzorom (102. člen);

15. ne izvozi začasno uvoženega blaga v določenem roku ali zahteva izvedbo drugega carinskega postopka (107. člen);

16. ne uporablja začasno uvoženega blaga v skladu z namenom, za katerega je bila odobrena popolna ali delna oprostitvev plačila carine v skladu z zakonom (105. in 108. člen);

17. uporablja blago, začasno izvoženo na oplemenitenje v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 111. člena);

18. kot uporabnik proste cone ne ravna v skladu z drugim odstavkom 131. člena;

19. ravna v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 133. člena;

20. ne predloži carinskemu organu kopij transportnih dokumentov ali mu ne omogoči dostopa do blaga in dokumentacije o blagu (drugi in tretji odstavek 136. člena);

21. ne vodi predpisane evidence v skladu s 136. členom;

22. ne evidentira domačega blaga v skladu s predpisom iz tretjega odstavka 136. člena (tretji odstavek 138. člena);

23. uniči carinsko blago brez predhodne napovedi carinskemu organu (tretji in četrti odstavek 141. člena);

24. ne odpelje blaga, katerega uvoz je prepovedan iz carinskega območja v roku, ki ga določi carinski organ (prvi odstavek 142. člena);

25. v nasprotju s 166. členom odtuji blago, ga da v uporabo drugemu ali kako drugače uporabi blago, razen za namene za katere je bilo blago oproščeno plačila carine oziroma blago, ki je bilo oproščeno plačila carine zastavi, posodi ali kako drugače izroči za zavarovanje obveznosti, preden je plačan carinski dolg.

(2) Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

170. člen

(carinski prekrški za fizične osebe)

(1) Z denarno kaznijo najmanj 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki:

1. ne predloži dokumentov ali ne da pojasnil, ki so potrebni carinskemu organu oziroma ne zagotovi druge potrebne pomoči za izvedbo carinskih postopkov (8. člen);

2. carinskemu organu v zvezi z izvedbo carinskih postopkov predloži listine, v katerih je navedena drugačna kakovost, vrsta, količina, vrednost ali poreklo blaga ali v kateri so napačno navedeni drugi podatki, da bi se delno ali v celoti izognil plačilu uvoznih dajatev (8. člen, 48. člen, 108. člen, 158. do 164. člen);

3. vnese ali iznese ali poskusi vnesti ali iznesti blago iz carinskega območja mimo carinskih mejnih prehodov ali v času, ko carinski mejni prehod ni odprt (prvi tretji in četrti odstavek 28. člena);

4. vnese ali iznese oziroma poskusi vnesti ali iznesti čez carinski mejni prehod skrito blago (29. in 32. člen);

5. ne predloži blaga carinskemu organu v skladu z 32. členom;

6. ne predloži skupne prijave oziroma zahteve za odobritev carinsko dovoljene rabe ali uporabe v skladu s 34. členom;

7. ne vloži carinske deklaracije za začetek carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga v predpisanih rokih (37. člen);

8. ovira preverjanje točnosti in pravilnosti sprejete deklaracije (52. do 54. člen);

9. odstrani carinske oznake ali jih ustrezno ne zavaruje pred poškodbo oziroma uničenjem (drugi odstavek 55. člena);

10. v nasprotju z drugim odstavkom 63. člena ravna, kot da je bilo blago sproščeno v prost promet, čeprav niso bile izvedene formalnosti za sprostitev blaga v prost promet in niso bile plačane uvozne dajatve;

11. rabi blago, ki ga kupi v specializiranih skladiščih v nasprotju z namenom in pogoji, pod katerimi jim je bilo blago prodano (drugi odstavek 88. člena);

12. ne uporablja začasno uvoženega blaga v skladu z namenom, za katerega je bila odobrena popolna ali delna oprostitvev plačila carine v skladu z zakonom (105. in 108. člen);

13. ne odpelje blaga, katerega uvoz je prepovedan iz carinskega območja v roku, ki ga določi carinski organ (prvi odstavek 142. člena);

14. v nasprotju s 166. členom odtuji blago, da v uporabo drugemu ali kako drugače uporabi blago, razen za namene za katere je bilo blago oproščeno plačila carine oziroma blago, ki je bilo oproščeno plačila carine zastavi, posodi ali kako drugače izroči za zavarovanje obveznosti, preden je plačan carinski dolg;

15. z neresničnim prikazovanjem dejstev izposluje ali poskusi izposlovati v carinskem postopku oprostitvev plačila uvoznih dajatev ali plačilo manjšega zneska uvoznih dajatev ali kakšno drugo olajšavo (69. člen, 70. člen, 108. člen, 158. do 164. člen ter 167. člen).

171. člen

(odgovornost nedobrovernih posestnikov oziroma imetnikov predmetov prekrškov)

(1) Pravna oseba in posameznik, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti kupi, proda, razpeča, prejme v darilo, prikrije, prejme v hrambo ali zaradi prevoza, hrani, uporabi ali prejme v posest na kakršni koli podlagi, blago, za katero ve ali pa bi po okoliščinah primera morala vedeti, da je bil z njim storjen prekršek iz 168. do 170. člena tega zakona, če je storilec storil katero izmed dejanj iz 168. do 170. člena tega zakona, se kaznuje z enako kaznijo, kot je predpisana za storilca prekrška.

(2) Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo iz prvega odstavka tega člena se kaznuje tudi fizična oseba, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

172. člen

(izterjava denarne kazni takoj na kraju prekrška)

(1) Z denarno kaznijo 20.000 tolarjev carinski delavec takoj na kraju samem kaznuje pravno osebo ali posameznika, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti stori prekršek iz 168., 169. ali 171. člena tega zakona, če carinska vrednost blaga, ki je predmet prekrška ne presega 50.000 tolarjev.

(2) Z denarno kaznijo 10.000 tolarjev carinski delavec takoj na kraju prekrška kaznuje tudi odgovorno osebo pravne osebe, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z denarno kaznijo 10.000 tolarjev carinski delavec takoj na kraju prekrška kaznuje fizično osebo, ki stori dejanje iz 170. ali 171. člena tega zakona, če carinska vrednost blaga, ki je predmet prekrška ne presega 50.000 tolarjev.

173. člen

(obvezen odvzem predmetov prekrškov)

(1) Blago, ki je predmet prekrškov iz 1. do 5. točke, 8. in 9. točke ter 23. in 26. točke 168. člena tega zakona, 24. točke 169. člena tega zakona ter 2., 3. in 4. točke 170. člena tega zakona ter 171. člena tega zakona, se vzame.

(2) Blago iz prejšnjega odstavka se odvzame tudi, če je po storitvi prekrška predelano, obdelano ali dodelano, pa dodana vrednost ne presega 30 % carinske vrednosti blaga, ki je predmet prekrška.

(3) Če se blago ne najde, se od storilca prekrška izterja njegova vrednost, ki pomeni po določbah tega zakona carinsko vrednost in opravi postopek za izterjavo uvoznih dajatev.

(4) Šteje se, da blago ni najdeno, če ga iz kakršnega koli vzroka ni mogoče vzeti imetniku. Šteje se, da blago ni najdeno tudi, če je blago, ki je predmet prekrška po storitvi prekrška predelano, dodelano ali obdelano tako, da dodana vrednost presega 30 % carinske vrednosti blaga, ki je predmet prekrška.

(5) Če je storilec več, odgovarjajo za vrednost blaga solidarno.

(6) Blago, ki je predmet carinskega prekrška, za katerega je predpisan varnostni ukrep odvzema blaga, se, do konca postopka zaradi prekrška, lahko postavi pod carinsko nadzorstvo.

174. člen

(odvzem prevoznih ali prenosnih sredstev)

(1) Prevozna oziroma prenosna sredstva, ki so bila uporabljena za prevoz oziroma prenos blaga čez carinsko črto oziroma na carinskem območju, ki je predmet prekrškov iz 1. do 3., 5. in 26. točke 168. člena tega zakona, 3. do 7. točke 170. člena tega zakona oziroma, če so bila skrita ali tajna mesta prevoznih ali prenosnih sredstev izkoriščena za skrivanje blaga, ki je predmet prekrškov iz 1. do 3., 5. in 26. točke 168. člena tega zakona, 3. do 7. točke 170. člena tega zakona, se vzamejo, če vrednost blaga, ki je predmet prekrška, presega tretjino vrednosti prevoznega oziroma prenosnega sredstva in je tisti, ki je blago prevzel za prevoz, ali voznik vedel ali bi moral vedeti, da gre za tako blago.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se prevozno oziroma prenosno sredstvo vzame tudi, kadar vrednost blaga, ki je predmet prekrška ne presega tretjine vrednosti prevoznega oziroma prenosnega sredstva, če je bilo prevozno oziroma prenosno sredstvo izkoriščeno za prevoz mamil, orožja, streliva ali razstreliva ali če je bil v prevoznem oziroma prenosnem sredstvu po tovarniški izdelavi vdolan poseben prostor za skrivanje blaga.

175. člen

(odvzem blaga in prevoznih oziroma prenosnih sredstev, ki niso last storilca prekrška)

(1) Blago, ki je predmet prekrškov, navedenih v prvem odstavku 173. člena tega zakona se vzame tudi, če ni last storilca prekrška, če je lastnik blaga vedel ali bi glede na okoliščine primera lahko vedel, da je blago predmet prekrškov, navedenih v prvem odstavku 173. člena tega zakona.

(2) Prevozno ali prenosno sredstvo, navedeno v 174. členu tega zakona se, če so izpolnjeni pogoji iz 174. člena tega zakona, vzame tudi, če ni last storilca prekrška, če je njegov lastnik vedel ali bi glede na okoliščine primera lahko vedel, da je prevozno ali prenosno sredstvo uporabljeno za prevoz oziroma prenos čez carinsko črto oziroma na carinskem območju blaga, ki je predmet prekrškov iz 1. do 3., 5. in 26. točke 168. člena tega zakona, 3. do 7. točke 170. člena tega zakona.

(3) S prvim in drugim odstavkom tega člena niso prizadete pravice drugih, da zahtevajo od storilca odškodnino.

176. člen

(zaseg stvari)

(1) Carinski delavci zasežejo predmete prekrškov oziroma prevozna in prenosna sredstva iz 173. do 175. člena tega zakona, če uradno zvedo za prekršek ali storilca zalotijo na kraju samem.

(2) Pooblaščene uradne osebe organov za notranje zadeve zasežejo predmete prekrškov oziroma prevozna in prenosna sredstva iz 173. do 175. člena tega zakona, če uradno zvedo za prekršek ali storilca zalotijo na kraju samem - na zeleni meji ali v notranjosti carinskega območja.

(3) Carinski delavci in pooblaščene uradne osebe organov za notranje zadeve lahko zasežejo tudi predmete, ki niso navedeni v prvem oziroma drugem odstavku tega člena, če so bili uporabljeni ali namenjeni za storitev prekrška oziroma so nastali s prekrškom, določenim s tem zakonom.

177. člen

(zastaranje)

(1) Postopek zaradi carinskega prekrška se ne more več začeti, če je preteklo več kot dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje pretrga vsako dejanje, ki ga stori pristojni organ za pregon storilca prekrška. Z vsakim pretrganjem začne zastaralni rok znova teči, vendar pa se postopek zaradi prekrška v nobenem primeru ne more več začeti ali nadaljevati po preteku štirih let od dneva, ko je bil prekršek storjen.

VII. DEL

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

178. člen

(veljavnost potrdil in sklepov o carinskih oprostivah)

(1) Potrdila in sklepi, ki so jih pristojni organi izdali v zvezi z oprostivitvijo plačila carine v skladu s carinskim zakonom (Uradni list SFRJ, št. 10/76, 36/79, 52/79, 12/82, 61/82, 7/84, 25/85, 38/86, 28/88, 40/89, 70/89 in 21/90) pred 1. julijem 1995, pravice do carinske oprostive pa niso bile ali niso bile v celoti izkoriščene do 1. julija 1995, se lahko izkoristijo tudi po navedenem datumu, vendar najpozneje do 31. decembra 1995.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se potrdila in sklepi, ki so jih pristojni organi izdali v zvezi z oprostivitvijo plačila carine v skladu s 30.b členom carinskega zakona (Uradni list SFRJ, št. 10/76, 36/79, 52/79, 12/82, 61/82, 7/84, 25/85, 38/86, 28/88, 40/89, 70/89 in 21/90) do dneva uveljavitve tega zakona, pravice do carinske oprostive pa še niso bile ali niso bile v celoti izkoriščene, izkoristijo tudi po uveljavitvi tega zakona, vendar najpozneje do 1. julija 1995.

(3) Če je carinski zavezanec že izkoristil pravico do oprostive plačila carine, ni pa še potekel rok prepovedi razpolaganja, določen s carinskim zakonom (Uradni list SFRJ, št. 10/76, 36/79, 52/79, 12/82, 61/82, 7/84, 25/85, 38/86, 28/88, 40/89, 70/89 in 21/90), se carinsko nadzorstvo nad blagom izvaja še naprej, do poteka tega roka.

(4) Carinsko nadzorstvo se izvaja v skladu s prejšnjim odstavkom do preteka rokov, ki so določeni s tretjim odstavkom 25. člena, tretjim odstavkom 26. člena, dvanajstim odstavkom 27. člena, drugim odstavkom 29. člena in tretjim odstavkom 30b. člena carinskega zakona (Uradni list SFRJ, št. 10/76, 36/79, 52/79, 12/82, 61/82, 7/84, 25/85, 38/86, 28/88, 40/89, 70/89 in 21/90).

(5) Kot ukrepe carinskega nadzorstva v skladu s tem členom lahko carinski organ uporabi ukrepe, določene s tem zakonom.

179. člen

(nadaljevanje dela carinskih skladišč)

(1) Carinska razkladališča, skladišča, magazini, konsignacijska skladišča, ustanovljena v skladu s carinskim zakonom (Uradni list SFRJ, št. 10/76, 36/79, 52/79, 12/82, 61/82, 7/84, 25/85, 38/86, 28/88, 40/89, 70/89 in 21/90), poslujejo naprej kot carinska skladišča, če izpolnjujejo pogoje, predpisane s tem zakonom za carinska skladišča.

(2) Drugi prostori, kjer se je v skladu s carinskim zakonom hranilo carinsko blago, poslujejo naprej kot carinska skladišča, če izpolnjujejo pogoje, predpisane s tem zakonom.

(3) Do 31. decembra 1995 imetnikom skladišč iz prvega in drugega odstavka tega člena izda carinski organ dovoljenja za poslovanje carinskih skladišč (razen v primerih, ko carinska skladišča vodijo sami) v skladu s tem zakonom.

(4) V roku iz prejšnjega odstavka morajo carinski organi izdati tudi odločbe o zaprtju objektov iz prvega odstavka, ki ne izpolnjujejo pogojev za carinsko skladišče, predpisanih s tem zakonom.

180. člen

(poslovanje prostih in carinskih con)

(1) Proste in carinske cone, ustanovljene na podlagi zakona o prostih in carinskih conah (Ur. l. SFRJ, št. 3/90) nadaljujejo z delom kot proste carinske cone po tem zakonu.

(2) Do 1. julija 1996 morajo ustanovitelji con iz prejšnjega odstavka uskladiti organizacijo in delovanje prostih carinskih con z določbami tega zakona in dokazila o tem predložiti Carinski upravi Republike Slovenije.

(3) Cone, ki do 1. julija 1996 ne uskladijo organizacijo in delovanje z določbami tega zakona, prenehajo poslovati kot proste carinske cone. Carinska uprava Republike Slovenije izda o tem ugotovitveno odločbo.

181. člen

(proste carinske prodajalne)

(1) Ne glede na 87. člen tega zakona lahko do 1. julija 1997 proste carinske prodajalne poslujejo tudi na cestnih mejnih prehodih za meddržavni promet. Pri svojem poslovanju morajo upoštevati predpise, ki veljajo za proste carinske prodajalne v pristaniščih, na letališčih, odprtih za mednarodni promet in na mednarodnih cestnih mejnih prehodih.

(2) Proste carinske prodajalne, ki ne izpolnjujejo več lokacijskih pogojev po tem zakonu in ne gre za prodajalne iz prejšnjega odstavka, prenehajo s poslovanjem s 1. julijem 1995.

(3) Če prodajalne poslujejo še naprej po roku iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena, prodaja blaga, ki je oproščeno plačila carinskih dajatev ni dovoljena.

182. člen

(dokončanje upravnih postopkov)

(1) Upravni postopki, ki so bili začeti pred 1. julijem 1995 se dokončajo po predpisih, ki so veljali pred 1. julijem 1995.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se upravni postopki za izdajo potrdila za uveljavitev pravice do carinske oprostitve v skladu s 30.b členom carinskega zakona (Uradni list SFRJ, št. 10/76, 36/79, 52/79, 12/82, 61/82, 7/84, 25/85, 38/86, 28/88, 40/89, 70/89 in 21/90), ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, dokončajo v skladu s predpisi, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona.

183. člen

(obračun carinskega dolga pri začasnem uvozu)

Če je blago, ki je biločasno uvoženo v skladu s predpisi, ki so veljali do 1. julija 1995, zavezano plačilo carine v skladu s 314. členom carinskega zakona (Uradni list SFRJ, št. 10/76, 36/79, 52/79, 12/82, 61/82, 7/84, 25/85, 38/86, 28/88, 40/89, 70/89 in 21/90), se carinski dolg obračuna in plača v skladu s predpisi, ki so veljali v času sprejema carinske deklaracije za začasen uvoz blaga.

184. člen

(končanje postopkov zaradi prekrškov in gospodarskih prestopkov)

(1) Vsi postopki, ki so bili začeti pred 1. julijem 1995, nevarnost inkriminiranih dejanj pa se z novim zakonom ne spreminja, se dokončajo po predpisih, ki so veljali pred 1. julijem 1995.

(2) Vsi postopki, ki so bili začeti pred 1. julijem 1995, nevarnost inkriminiranih dejanj pa se z novim zakonom zvišuje, se dokončajo po predpisih, ki so veljali pred 1. julijem 1995.

(3) Vsi postopki, ki so bili začeti pred 1. julijem 1995, nevarnost inkriminiranih dejanj pa se z novim zakonom zmanjšuje, se dokončajo po tem zakonu.

(4) Vsi postopki, ki so bili začeti pred 1. julijem 1995, inkriminirana dejanja pa so z novim zakonom dekriminirana, se ustavijo.

185. člen

(rok za pripravo podzakonskih aktov)

Podzakonske akte za izvajanje carinskega zakona pristojni organi izdajo najkasneje do 1. maja 1995.

186. člen

(1) Preverjanje minimalnih pogojev za opravljanje posredovanja v carinskem postopku v skladu z drugim odstavkom 47. člena tega zakona se ne more začeti prej kot šest mesecev po uveljavitvi predpisa iz drugega odstavka 47. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določilo drugega odstavka 47. člena lahko osebe, ki so opravljale posle posredovanja v carinskem postopku na dan 1. julija 1995, opravljajo svojo dejavnost še naprej, vendar morajo najpozneje do 1. julija 1996 predložiti carinskim organom dokazila o izpolnjevanju minimalnih pogojev.

187. člen

(rok za izdajo novih carinskih dokumentov)

Novi carinski dokumenti se bodo začeli uporabljati do 31. decembra 1995.

188. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) S 1. julijem 1995 prenehajo veljati 5., 7., 12., 13. do 15., šesti in sedmi odstavek 16. člena ter drugi odstavek 17., 26. in 27. člen zakona o zunanjetrgovinskem poslovanju (Uradni list RS, št. 13/93, 66/93 in 7/94) ter podzakonski akti, izdani na njihovi podlagi.

(2) S 1. julijem 1995 se prenehajo uporabljati:
1. zakon o prostih in o carinskih conah (Uradni list SFRJ, št. 3/90),

2. zakon o plačevanju posebne davščine za izravnavo davčne obremenitve uvoženega blaga (Uradni list SFRJ, št. 63/80),

3. zakon o posebni taksi na uvoženo blago (Uradni list SFRJ, št. 31/70) in podzakonski akti izdani na njihovi podlagi.

(3) S 1. julijem 1995 preneha veljati 50. člen zakona o gasilstvu (Uradni list RS, št. 71/93) v delu, ki se nanaša na plačilo carine.

189. člen

(prenehanje veljavnosti carinskega zakona)

S 1. julijem 1995 se prenehajo uporabljati carinski zakoni (Uradni list SFRJ, št. 10/76, 36/79, 52/79, 12/82, 61/82, 7/84, 25/85, 38/86, 28/88, 40/89, 70/89 in 21/90) in podzakonski akti, izdani na njegovi podlagi, razen 30.b člena carinskega zakona, ki se preneha uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

190. člen

(začetek veljavnosti)

Carinski zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. julija 1995.

Št. 437-01/94-7/3

Ljubljana, dne 20. decembra 1994.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jožef Školč l. r.

4.

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o meroslovju

Razglašam zakon o meroslovju, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 1994.

Št. 012-01/94-171

Ljubljana, dne 28. decembra 1994.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O MEROSLOVJU

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja sistem merskih enot, etalone in druga zakonska merila (v nadaljnjem besedilu: merila), odobritve tipa meril, njihovo overjanje, proizvodnjo, vzdrževanje in prodajo ter nadzor količin in označevanje predpakiranih proizvodov.

II. URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA STANDARDIZACIJO IN MEROSLOVJE

2. člen

Strokovne in z njimi povezane upravne naloge ter organizacijske naloge na področju meroslovnega sistema, določene s tem zakonom in z drugimi zakoni, opravlja Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje (v nadaljnjem besedilu: urad).

Poleg drugih nalog na področju meroslovnega sistema, določenih z zakonom, urad zlasti:

- predlaga strategijo meroslovja;
- sodeluje pri pripravi tehničnih in drugih predpisov, za katere je z zakonom določeno, da jih pristojni ministri izdajajo po predhodnem soglasju ministra, ki je pristojen za meroslovje;
- predlaga povezave z mednarodnimi in tujimi organizacijami za meroslovje;
- sodeluje z mednarodnimi organizacijami in predstavlja v njih nacionalno meroslovno službo;
- predlaga in opredeli prednosti pri izboru in financiranju razvojno-raziskovalnih projektov, povezanih z meroslovjem;
- organizira nacionalno kalibracijsko službo;
- načrtuje, izvaja in vzdržuje etalonsko bazo.

3. člen

V uradnem glasilu, ki ga izdaja urad, se objavljajo njegovi certifikati o tipski odobritvi meril, odločbe ministra, pristojnega za meroslovje, o imenovanju pravnih oseb za opravljanje določenih strokovnih nalog po tem zakonu in odločbe urada o priznanju etalonov za nacionalne etalone ter njegova strokovna navodila, mnenja in pojasnila.

III. MERSKE ENOTE

4. člen

V Republiki Sloveniji se uporabljajo enote mednarodnega sistema merskih enot SI (Système International d'Unités) (v nadaljnjem besedilu: SI sistem).

Minister, pristojen za meroslovje, izda predpis o enotah SI sistema ter njihovi uporabi.

Minister, pristojen za meroslovje, lahko dovoli uporabo enot izven SI sistema na področjih, ki jih enote SI sistema ne pokrivajo.

IV. ETALONI

5. člen

Etalon je materializirana mera, merilo, referenčni material ali sistem, katerega namen je določiti, izvesti, ohranjati ali reproducirati neko enoto ali eno ali več znanih vrednosti veličine, z namenom, da se s primerjavo prenesejo na druga merila.

Nacionalni etalon je etalon, ki je od urada priznan za osnovo pri določanju vrednosti drugih etalonov zadevne veličine v Republiki Sloveniji.

Kalibracija je postopek, ki v določenih pogojih postavlja razmerje med vrednostmi, ki jih kaže merilo ali merilni sistem, ali vrednostmi, ki jih predstavlja materializirana mera ali referenčni material, in pripadajočimi vrednostmi, izvedenimi z etaloni.

Sledljivost je lastnost merila, ki omogoča njegovo navezavo na pripadajoče etalone, v splošnem mednarodne ali nacionalne, skozi neprekinjeno verigo primerjav.

Pri pregledih vseh vrst meril mora biti določena in zagotovljena sledljivost z navezavo na etalone višje hierarhične stopnje, vse do nacionalnih etalonov v Republiki Sloveniji ter preko njih na mednarodno raven.

6. člen

Nacionalne etalone izvede, hrani in vzdržuje urad, ki obenem zagotavlja njihovo sledljivost na mednarodno raven.

Etalone lahko poleg urada izvedejo, hranijo in vzdržujejo pravne osebe.

Etalon, ki ga je izvedla, ga hrani in vzdržuje pravna oseba, Urad lahko prizna za nacionalni etalon. Prijave za priznanje etalona za nacionalni etalon se zbirajo na podlagi javnega razpisa. V proračunu Republike Slovenije se zagotovi sredstva za sofinanciranje izvedbe, vzpostavitve sledljivosti na mednarodne etalone, hranjenja in vzdrževanja etalonov, ki so prijavljeni na razpis. Urad določi pogoje in načine za sofinanciranje etalonov.

Minister, pristojen za meroslovje, izda predpise, s katerimi natančneje uredi izvedbo, hranjenje in vzdrževanje nacionalnih etalonov in etalonov, pogoje za priznanje etalona za nacionalni etalon ter kalibracijske postopke za prenos vrednosti merskih enot z nacionalnih etalonov na etalone.

7. člen

Ustreznost nacionalnih etalonov predpisanim meroslovnim pogojem se zagotavlja s kalibracijo.

Če se pri kalibraciji ugotovi, da nacionalni etalon ne ustreza predpisanim meroslovnim pogojem, se razveljavi odločba o priznanju etalona za nacionalni etalon.

Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dopustna pritožba na ministrstvo, pristojno za meroslovje. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

V. MERILA

8. člen

Merilo je namenjeno merjenju določenih fizikalnih veličin v predpisanih merskih enotah. To funkcijo opravlja merilo samostojno oziroma povezano z drugo opremo.

Določbe tega zakona se nanašajo samo na merila, ki se uporabljajo:

- kot etaloni;
- za zaščito zdravja ljudi, varstva okolja in splošno tehnično varnost;
- v prometu blaga in storitev;
- za obračun.

9. člen

Merila, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji, morajo imeti odobritev tipa in overitev, da se ugotovi njihova skladnost s predpisi. Odobritev tipa merila je možna na podlagi preskusa tipa merila, s katerim se ugotavljajo meroslovne lastnosti in uporabnost določenega tipa merila. Preskus tipa merila, odobritev tipa in overitev meril izvaja Urad, preskus tipa in overitev meril pa lahko izvaja tudi pravna oseba, ki jo imenuje minister, pristojen za meroslovje. Minister lahko imenuje le pravno osebo, ki je poredhodno pridobila ustrezno akreditacijo Nacionalne akreditacijske službe.

Akreditacijo iz prejšnjega odstavka lahko pridobi pravna oseba, ki izpolnjuje določene pogoje glede preskusne in merilne opreme, glede zahtevane izobrazbe delavcev, obvladovanja potrebne dokumentacije ter druge pogoje, ki so vsebovani v standardih in priporočilih mednarodnih in evropskih organizacij za področje akreditacije.

Pri preskusu tipa meril imenovana pravna oseba izdela poročilo o preskusu tipa, na podlagi katerega Urad izda certifikat o odobritvi tipa merila oziroma odločbo, s katero odobritev tipa merila zavrne.

Minister, pristojen za meroslovje, s predpisom natančneje določi pogoje, ki jih morajo izpolnjevati pravne osebe za pridobitev akreditacije Nacionalne akreditacijske službe. Prav tako s predpisom natančneje določi vrste meril, za katere sta po tem zakonu obvezna odobritev tipa in overitev, meroslovne pogoje, ki jih morajo glede meroslovnih lastnosti izpolnjevati merila določene vrste, in meroslovna navodila za odobritev tipa in overitev meril.

10. člen

Preskus tipa merila se opravi na zahtevo proizvajalca ali uvoznika merila. K zahtevi je treba priložiti z meroslovnimi navodili določeno tehnično dokumentacijo in vzorec merila.

11. člen

Če se pri preskusu tipa merila ugotovi, da merilo ustreza predpisanim meroslovnim pogojem in da je primerno za uporabo, izda Urad certifikat o odobritvi tipa merila, s katerim odobri, da se smejo merila zadevnega tipa dajati v overitev. S certifikatom o odobritvi tipa merila se lahko omeji število meril, ki se smejo predložiti v overitev, in čas njegove veljavnosti. Certifikat o odobritvi tipa merila se izda na predpisanem obrazcu, ki ga izda Urad.

Če se pri preskusu tipa merila ugotovi, da merilo ne ustreza predpisanim meroslovnim pogojem ali da ni primerno za uporabo, izda Urad odločbo, s katero zavrne zahtevano odobritev.

Če Urad med uporabo merila ugotovi, da merilo, za katero je izdal certifikat iz prvega odstavka tega člena, ni primerno za uporabo, izdani certifikat o odobritvi tipa merila razveljavi.

Merilo, za katero je certifikat o odobritvi tipa merila razveljavljen, se ne sme uporabljati ali dajati v promet.

Zoper odločbi iz drugega in tretjega odstavka tega člena je dopustna pritožba na ministrstvo, pristojno za meroslovje. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

12. člen

Overitve predstavljajo določene postopke, s katerimi se ugotovi in potrdi, da merilo povsem ustreza predpisanim meroslovnim pogojem.

Overitve meril so naslednje:

- prva overitev;
- redna overitev;
- izredna overitev.

13. člen

Prva overitev je obvezna za nova merila domače in tuje proizvodnje.

Prva overitev se opravi, preden gre merilo v promet oziroma preden se začne uporabljati.

Prvo overitev meril, izdelanih v Republiki Sloveniji, zagotovi proizvajalec, prvo overitev uvoženih meril pa uvoznik.

14. člen

Redna overitev je obvezna za merila, ki so v uporabi oziroma v prometu, in merila, ki se hranijo za uporabo ali promet. Overitev se opravi v rokih, ki jih za posamezne vrste meril predpiše minister, pristojen za meroslovje.

Redna overitev merila se opravi, preden poteče rok veljavnosti oznake oziroma preden neha veljati potrdilo o skladnosti merila s predpisi.

Redno overitev merila zagotovi njegov imetnik. Merilo, za katero je potekel rok za redno overitev, se ne sme dati v promet ali uporabiti.

15. člen

Izredna overitev je obvezna za merila, ki so bila zaradi okvare ali drugih tehničnih pomanjkljivosti izključena iz uporabe.

Izredno overitev zagotovi tisti, ki je merilo popravil oziroma predelal.

16. člen

Če se pri overitvi meril ugotovi, da merilo ustreza predpisanim meroslovnim pogojem, se merilo opremi z oznako oziroma izda zanj potrdilo o skladnosti s predpisi.

Če se pri overitvi meril ugotovi, da merilo ne ustreza predpisanim meroslovnim pogojem, se zavrne podelitev oznake oziroma izdaja potrdila o skladnosti merila s predpisi.

Če se pri izredni overitvi ugotovi, da merilo ne ustreza več predpisanim meroslovnim pogojem, se razveljavi oznaka na merilu oziroma se na izdano potrdilo vpiše, da je nehalo veljati.

V primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena se na pisмено zahtevo stranke izda odločba. Zoper to odločbo je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za meroslovje.

17. člen

Vrste in oblike oznak, ki se uporabljajo pri overitvi meril, ter vsebino in obliko potrdila o skladnosti merila s predpisi predpiše minister, pristojen za meroslovje.

Oznaka na merilu neha veljati:

- če poteče rok njene veljavnosti;
- če je spremenjena, poškodovana ali odstranjena;
- če je razveljavljena;
- če je bilo merilo popravljeno ali predelano.

Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tudi za prenehanje veljavnosti potrdila o skladnosti merila s predpisi.

Merilo, za katero je nehala veljati oznaka oziroma za katero je nehalo veljati potrdilo o skladnosti merila s predpisi, se ne sme dati v promet ali uporabiti.

18. člen

Merila, ki se uvažajo, smejo v promet ali se uporabljati, če imajo potrdilo Urada, da ustrezajo meroslovnim in drugim pogojem, kar se ugotovi s preskusom tipa in overitvijo merila.

Urad ima pravico priznati odobritve tipa in overitve meril in pripadajoče listine, izdane v tujini:

– če so bile te listine izdane v okviru mednarodnih sistemov medsebojnega priznavanja preskusov, overitev in listin v skladu s pravili teh sistemov;

– če so bile te listine izdane v skladu z mednarodnimi ali večstranskimi sporazumi, ki jih je sklenila ali k njim pristopila Republika Slovenija.

Priznavanje teh listin ne izključuje preverjanja ustreznosti posameznih meril z navedbami v listinah.

Urad lahko oprosti posamezne vrste meril odobritve tipa ali prvih overitev, če gre za merila, ki se uporabljajo kot etaloni.

19. člen

Pravna oseba ali podjetnik, ki proizvaja, uvažja, popravlja, servisira, prodaja ali daje v najem merila, mora o tej svoji dejavnosti obvestiti Urad.

VI. NADZOR KOLIČIN IN OZNAČEVANJE PREDPAKIRANIH PROIZVODOV

20. člen

Predpakirani proizvodi v smislu tega zakona so proizvodi v poljubni embalaži, ki so pakirani in zaprti v odsotnosti kupca, pri čemer količine vsebovanega proizvoda brez odpiranja ali občutne spremembe ni mogoče spreminjati.

V prometu predpakiranih proizvodov morajo biti njihove količine pod meroslovnim nadzorom.

Predpakirani proizvodi smejo biti dati v promet le v primeru, da imajo točno, razločno in nedvoumno označbo količine in da je njihova dejanska količina v okviru dovoljenih odstopanj od označene količine.

Pravna oseba ali podjetnik, ki se ukvarja s predpakiranjem proizvodov, mora o tej svoji dejavnosti obvestiti Urad.

Uvoz predpakiranih proizvodov, ki ne ustrezajo predpisanim meroslovnim pogojem, ni dovoljen.

21. člen

Meroslovni nadzor nad predpakiranimi proizvodi izvaja Urad oziroma pravna oseba, ki jo imenuje minister, pristojen za meroslovje. Minister lahko imenuje le pravno osebo, ki je predhodno pridobila ustrezno akreditacijo Nacionalne akreditacijske službe.

Akreditacijo iz prejšnjega odstavka lahko pridobi pravna oseba, ki izpolnjuje določene pogoje glede preskusne in merilne opreme, glede zahtevane izobrazbe delavcev, obvladovanja potrebne dokumentacije ter druge pogoje, ki so vsebovani v standardih in priporočilih mednarodnih in evropskih organizacij za področje akreditacije.

Minister, pristojen za meroslovje, s predpisom natančneje določi pogoje, ki jih morajo izpolnjevati pravne osebe za pridobitev akreditacije. Predpiše tudi način nadzora in meroslovne pogoje, katerim morajo ustrezati količine predpakiranih proizvodov, način označevanja količin in dovoljena odstopanja dejanskih količin od označenih količin pri predpakiranih proizvodih ter izjeme od zahteve o vidni označitvi količine.

Če se pri pregledu predpakiranih proizvodov ugotovi, da nimajo ustrezne označbe količine ali da je prekoračeno dovoljeno odstopanje dejanskih količin od označenih količin, Urad z odločbo prepove njihovo prodajo.

Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dopustna pritožba na ministrstvo, pristojno za meroslovje. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

VII. PLAČEVANJE PRISTOJBIN

22. člen

Za storitve, ki jih po tem zakonu opravlja Urad oziroma pravna oseba, ki jo imenuje minister, pristojen za meroslovje, se plačujejo pristojbine in stroški. Vlada Republike Slovenije izda uredbo, s katerim se določi višina pristojbin in stroškov.

VIII. MEROSLOVNI NADZOR

23. člen

Urad ima pravico opraviti kontrolne preglede meril v uporabi ne glede na veljavno overitev.

Če se pri kontrolnem pregledu ugotovi, da merilo kljub veljavni overitvi ne ustreza predpisanim meroslovnim pogojem, izda odločbo, s katero prepove njegovo uporabo ali promet.

Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dopustna pritožba na ministrstvo, pristojno za meroslovje. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

Pooblaščen delavec Urada ima pravico brez predhodnega obvestila ter brez dovoljenja pravne osebe ali fizične osebe vstopiti v poslovne ali proizvodne prostore ter vozila, kjer se nahajajo merila.

Če mora pooblaščen delavec Urada pri opravljanju nadzorstva pregledati stanovanjske prostore, v katerih se nahajajo merila, pa pravna ali fizična oseba temu nasprotuje, si mora za pregled teh prostorov pridobiti odredbo pristojnega sodišča.

Odgovorna oseba pravne osebe ali fizična oseba lahko prisostvuje opravljanju nadzorstva. O vstopu iz četrtega odstavka tega člena obvesti pooblaščen delavec Urada odgovorno osebo pravne osebe oziroma fizično osebo, če je dosegljiva, razen v primeru, ko pooblaščen delavec Urada oceni, da bi njegova prisotnost ovirala učinkovito opravljanje nadzora. Svojo odločitev mora pooblaščen delavec Urada posebej utemeljiti v zapisniku o nadzoru.

Pri pregledu stanovanjskega prostora morata biti navzoča dva polnoletna občana kot prič.

24. člen

Merilo, za katero je izdana odločba o prepovedi uporabe oziroma prometa, Urad vidno označi kot merilo, ki ni skladno s predpisi, razveljavi oznako na merilu oziroma na izdano potrdilo o skladnosti s predpisi vpiše, da je nehala veljati.

25. člen

Urad nadzoruje delo imenovanih pravnih oseb.

Če Urad ugotovi, da imenovana pravna oseba ne dela v skladu s predpisi ali da ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje, predlaga ministru, pristojnemu za meroslovje, razveljavitev odločbe o imenovanju.

26. člen

Minister, pristojen za meroslovje, predpiše pogoje za izvedbo kontrolnih pregledov meril in nadzora nad delom imenovanih pravnih oseb ter način njihove izvedbe. Predpiše tudi vsebino in obliko uradne izkaznice, s katero se izkažejo delavci, ki opravljajo kontrolne preglede meril in nadzor nad delom imenovanih pravnih oseb.

27. člen

Uporabo določb tega zakona o veljavnosti oznake na merilih oziroma potrdila o skladnosti s predpisi lahko nadzorujejo tudi organi tržne inšpekcije. Slednji nadzorujejo tudi spoštovanje meroslovnih pogojev, katerim morajo ustrezati količine pri predpakiranih proizvodih, ter način označevanja količin in dovoljena odstopanja dejanskih količin od označenih količin pri le-teh.

Organ tržne inšpekcije z odločbo prepove uporabo in promet neoverjenih meril ali meril, ki ne ustrezajo meroslovnim navodilom, prodajo predpakiranih proizvodov, ki nimajo označbe količine ali pri katerih je prekoračeno dovoljeno odstopanje dejanskih količin od označenih količin.

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

28. člen

Z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

1. če v Republiki Sloveniji uporablja merske enote, ki niso predpisane s tem zakonom oziroma predpisi, izdanimi na podlagi tega zakona (4. člen);

2. če uporablja merila, ki nimajo odobritve tipa ali overitve (prvi odstavek 9. člena);

3. če da v promet merilo, za katero je bil razveljavljen certifikat o odobritvi tipa merila (četrti odstavek 11. člena);

4. če da v promet ali uporablja uvoženo merilo, ki nima potrdila Urada, da ustreza predpisanim pogojem (prvi odstavek 18. člena).

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

29. člen

Z denarno kaznijo 18.000 tolarjev se kaznuje na kraju samem za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

1. če uporablja merilo, za katero je bil razveljavljen certifikat o odobritvi tipa merila (četrti odstavek 11. člena);

2. če ne zagotovi prve, redne ali izredne overitve merila (drugi odstavek 13. člena, drugi odstavek 14. člena in prvi odstavek 15. člena);

3. če da v promet ali uporabi merilo, za katero je nehala veljati oznaka oziroma potrdilo o skladnosti merila s predpisi (četrti odstavek 17. člena);

4. če ne obvesti Urada o svoji dejavnosti (19. člen in četrti odstavek 20. člena);

5. če da v promet predpakiran proizvod brez ustrezne označbe količine ali če dejanska količina predpakiranega proizvoda ni v okviru dovoljenih odstopanj od označene količine (tretji odstavek 20. člena).

Z denarno kaznijo 9.000 tolarjev se kaznuje na kraju samem odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

30. člen

Vsi predpisi o meroslovju, ki jih je izdal Zvezni zavod za mere in plemenite kovine na podlagi zakona o merskih enotah in merilih (Uradni list SFRJ, št. 9/84, 59/86, 20/89, 9/90), se uporabljajo do uveljavitve predpisov, izdanih na podlagi tega zakona.

31. člen

Oznake na merilih, ki so bila overjena pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo v veljavi.

Vsa pooblastila in odločbe, ki so bile izdane pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo v veljavi do sprejema ustreznih predpisov, izdanih na podlagi tega zakona.

Za merila, ki so se uporabljala pred uveljavitvijo tega zakona, pa zanje nista bili opravljeni odobritev tipa ali prva overitev, sta ti obvezni, in sicer od dneva začetka veljavnosti tega zakona in v roku, ki ga določi Urad.

32. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se preneha uporabljati zakon o merskih enotah in merilih (Uradni list SFRJ, št. 9/84, 59/86, 20/89 in 9/90), razen določb 9. do 21. člena, ki se prenehajo uporabljati z začetkom veljavnosti predpisa iz drugega odstavka 4. člena tega zakona.

33. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 316-01/93-1/3

Ljubljana, dne 20. decembra 1994.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jožef Školč l. r.

5.

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi zakona o standardizaciji

Razlašam zakon o standardizaciji, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 1994.

Št. 012-01/94-172

Ljubljana, dne 28. decembra 1994.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O STANDARDIZACIJI

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta zakon ureja sprejemanje, izdajo in uporabo tehničnih predpisov in standardov ter postopke za ugotavljanje skladnosti, ki na neposreden ali posreden način zagotavljajo, da so izpolnjene zahteve iz tehničnih predpisov in standardov.

**II. URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA
STANDARDIZACIJO IN MEROSLOVJE**

2. člen

Strokovne in z njimi povezane upravne naloge ter organizacijske naloge na področju standardizacije, določene s tem zakonom in z drugimi zakoni, opravlja Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje (v nadaljnjem besedilu: Urad).

Poleg drugih nalog na področju standardizacije, določenih z zakonom, Urad zlasti:

- predlaga strategijo standardizacije;
- zastopa in predstavlja Republiko Slovenijo v mednarodnih in drugih meddržavnih organizacijah za standardizacijo ter izvaja obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih sporazumov in članstev v teh organizacijah;

– sodeluje pri pripravi tehničnih in drugih predpisov, za katere je z zakonom določeno, da jih pristojni ministri izdajajo po predhodnem soglasju ministra, pristojnega za standardizacijo.

V specializiranih mednarodnih organizacijah za standardizacijo, ki pokrivajo področje posameznega ministrstva, lahko zastopa Republiko Slovenijo drug upravni organ, ki ga določi Urad v soglasju s pristojnim ministrstvom.

3. člen

Uradno glasilo, ki ga izdaja Urad, je namenjeno objavam o standardih, uveljavljenih v Republiki Sloveniji, informacijam o izdanih tehničnih predpisih ter drugim informacijam o tehničnih predpisih, standardih in ostalih dokumentih s področja standardizacije.

III. TEHNIČNI PREDPISI IN STANDARDI

4. člen

Tehnični predpis je predpis, ki vsebuje varnostne, zdravstvene, okoljevarstvene ali druge z zakonom določene zahteve za proizvode, storitve ali z njimi povezane procese in proizvodne postopke. Skladnost s tehničnim predpisom je obvezna.

Standard je dokument, ki navaja splošna in večkrat uporabna pravila, navodila ali značilnosti proizvodov, storitev ali z njimi povezanih procesov in proizvodnih postopkov in katerega upoštevanje ni obvezno.

5. člen

Tehnični predpisi se sprejemajo in izdajajo z namenom, da bi z njihovo uporabo zagotovili:

- varstvo življenja in zdravja, okolja ter naravnih in z delom ustvarjenih dobrin in vrednot;
- nemoten promet blaga in storitev na domačem trgu in s tujino ter odpravljanje tehničnih ovir;
- tehnično in konstrukcijsko varnost proizvodov;
- zaščito uporabnikov proizvodov in storitev;
- točen in razumljiv prenos informacij.

V tehničnih predpisih se določijo proizvodi, ki morajo biti opremljeni s tehničnim navodilom ali navodilom za uporabo v slovenskem jeziku.

6. člen

Tehnične predpise izdajajo pristojni ministri. Tehnični predpisi se lahko sklicujejo na slovenske standarde. Če ustreznih slovenskih standardov ni, se lahko sklicujejo na tuje standarde. V primeru sklicevanja na standarde, mora pristojni minister tehnični predpis pripraviti v sodelovanju z Uradom, uporaba standardov mora biti objavljena v uradnem glasilu Urada, standardi pa javnosti dosegljivi v Uradu.

7. člen

Slovenske standarde sprejema in izdaja Urad.

Slovenski standard je javna listina.

Za izvajanje postopka sprejemanja slovenskih standardov se v Uradu oblikujejo tehnični odbori. Tehnični odbori so strokovna delovna telesa Urada, katerih člane imenuje direktor Urada izmed strokovnjakov, ki jih predlagajo zainteresirana podjetja in druge pravne osebe.

Predlogi slovenskih standardov se obravnavajo na način, ki mora zainteresiranim omogočiti, da Uradu posredujejo svoje mnenje, pripombe ali predloge k njihovi vsebini. Slovenski standard se izda kot posebna publikacija Urada. Razmnoževanje in distribuiranje delov ali celote slovenskega standarda brez soglasja Urada ni dovoljeno.

Minister, pristojen za standardizacijo, natančneje predpiše postopek sprejemanja in izdajanja standardov.

8. člen

Upravni organi, pravne osebe in samostojni podjetniki posamezniki sprejemajo interne standarde zaradi urejanja in izboljšanja svojega poslovanja.

IV. POSTOPKI ZA UGOTAVLJANJE SKLADNOSTI

9. člen

Postopki za ugotavljanje skladnosti so akreditiranje, preskušanje in certificiranje.

10. člen

Akreditiranje je postopek za pridobitev dokazila o usposobljenosti za opravljanje določene dejavnosti.

11. člen

Urad opravlja naloge nacionalne akreditacijske službe, ki izvaja akreditiranje preskusnih in meroslovnih laboratorijev, certifikacijskih organov in nadzornih organov.

Minister, pristojen za standardizacijo, predpiše način izvajanja akreditiranja in splošne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati akreditirani organi, navedeni v prejšnjem členu. Zahteve predpisa morajo biti usklajene z zahtevami, vsebovanimi v seriji standardov SIS EN 45000.

12. člen

Če Urad po izvedenem postopku akreditiranja ugotovi, da vložnik zahteve izpolnjuje vse kriterije za pridobitev akreditacije, mu podeli akreditacijsko listino.

Če vložnik ne izpolnjuje vseh predpisanih kriterijev, Urad zavrne zahtevo za podelitev akreditacije.

Zoper odločbo o zavrnitvi zahteve za podelitev akreditacije je dovoljena pritožba ministrstvu, pristojnemu za standardizacijo.

Stroške akreditiranja nosi vložnik zahteve za akreditacijo.

Akreditacijska listina se izda na obrazcu, ki ga določi Urad.

Urad vodi javni register akreditiranih organov s podatki o obsegu akreditacije.

13. člen

Urad nadzoruje akreditirane organe, ali izpolnjujejo predpisane kriterije za akreditacijo. Akreditirani organi morajo Uradu omogočiti nemoten nadzor.

Če Urad pri opravljanju nadzora ugotovi, da akreditirani organ ne izpolnjuje kakšnega od predpisanih kriterijev, z odločbo začasno odvzame akreditacijo, navede ugotovljene pomanjkljivosti in določi rok, v katerem morajo biti pomanjkljivosti odpravljene oziroma v katerem morajo biti izpolnjeni predpisani kriteriji.

Če akreditirani organ v določenem roku ne odpravi pomanjkljivosti oziroma ne izpolni predpisanih kriterijev, Urad z odločbo razveljavi akreditacijo in izbríše organ iz registra.

Zoper odločbo o začasnem odvzemu oziroma razveljavitvi akreditacije je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za standardizacijo. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

14. člen

Preskušanje je opravljanje enega ali več preskusov, s katerimi se po točno določenem tehničnem postopku določi ena ali več karakteristik danega proizvoda, procesa ali storitve.

Certificiranje je postopek, po katerem certifikacijski organ pisno potrdi, da je nedvoumno opredeljen proizvod, storitev ali z njima povezan proces in proizvodni postopek ter sistem zagotavljanja kakovosti v skladu s postavljenimi zahtevami oziroma, da je določena oseba usposobljena za izvajanje določenih storitev.

15. člen

Certificiranje se opravlja na področju proizvodov, storitev, osebja in sistemov zagotavljanja kakovosti.

16. člen

Proizvodi, storitve ali z njimi povezani procesi in proizvodni postopki, morajo biti certificirani, če je to določeno s tehničnim ali drugim predpisom.

Certifikat o skladnosti oziroma drug dokument, ki ga določa tehnični ali drug predpis, mora pridobiti proizvajalec, izvajalec ali uvoznik (v nadaljnjem besedilu: dobavitelj), preden da proizvode ali storitve v promet.

Preskušanje kot pogoj za pridobitev certifikata o skladnosti, in certificiranje v smislu tega člena smejo opravljati samo akreditirani organi.

Minister, ki je pristojen za izdajo tehničnega ali drugega predpisa, z odločbo določi s strani nacionalne akreditacijske službe akreditirane organe, navedene v prejšnjem odstavku, za izdajanje poročil o preskusu in certifikatov o skladnosti za proizvode, storitve ali z njimi povezane procese in proizvodne postopke, ki so urejeni s tehničnim predpisom.

Preskušanje in certificiranje v smislu tega člena se ne nanaša na blago carinskega izvora, na proizvode amaterske izdelave, na rabljene, popravljene in predelane proizvode ter na proizvode, ki se posamično uvažajo na zahtevo in za potrebe fizičnih oseb, razen če posamezen tehnični predpis tega posebej ne predpisuje.

17. člen

Proizvodi in storitve, ki niso zajeti v prejšnjem členu, so lahko preskušeni in certificirani, preden gredo v promet.

18. člen

Če certifikacijski organ ugotovi, da proizvodi, storitve ali sistemi zagotavljanja kakovosti, ki so predmet certificiranja, ustrezajo tehničnim predpisom, določenim standardom, tehničnim specifikacijam ali drugim predpisom, izda certifikat o skladnosti.

Tehnična specifikacija je specifikacija, navedena v dokumentu, ki predpisuje zahtevane lastnosti proizvoda, kot so stopnja kakovosti, zmogljivost, varnost ali dimenzije, vključno z zahtevami, ki veljajo za proizvode, glede terminologije, simbolov, preskušanja in metod preskušanja, embalaže, označevanja ali etiketiranja in postopkov ocenjevanja skladnosti.

Certificirani proizvodi, navedeni v 16. členu tega zakona, se morajo označiti z znaki o skladnosti, s katerimi se potrjuje, da so skladni s tehničnimi ali drugimi predpisi.

Certificirani proizvodi, navedeni v prejšnjem členu, se lahko označijo z znaki o skladnosti, s katerimi se potrjuje, da so skladni z določenimi standardi ali tehničnimi specifikacijami.

Proizvodov, ki niso certificirani, ni dovoljeno označiti z znaki o skladnosti ali znaki, ki so podobni znakom o skladnosti do te mere, da bi lahko ustvarili zmedo na trgu ali zavedli potrošnike.

Če certifikacijski organ ugotovi, da je določena oseba usposobljena za izvajanje določenih storitev, ji izda certifikat o usposobljenosti.

Če pogoji za izdajo certifikata o skladnosti oziroma certifikata o usposobljenosti niso izpolnjeni, certifikacijski organ z odločbo zavrne izdajo ustreznega certifikata.

Zoper odločbo o zavrnitvi izdaje certifikata ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

Certifikati o skladnosti in certifikati o usposobljenosti, katere izdajajo akreditirani certifikacijski organi, se izdajo na obrazcih, ki jih določi Urad. Urad določi tudi videz in uporabo znakov o skladnosti.

Stroške preskušanja in certificiranja nosi vložnik zahteve za preskušanje in certificiranje.

19. člen

Imetnik certifikata o skladnosti mora certifikacijskemu organu, ki je izdal certifikat, oziroma nadzornemu organu, ki opravlja nadzor za certifikacijski organ, omogočiti nadzor nad certificiranimi proizvodi, storitvami in sistemi kakovosti.

Če se pri nadzoru ugotovi, da proizvodi, storitve ali sistemi kakovosti ne ustrezajo certificiranemu tipu, certifikacijski organ z odločbo začasno odvzame certifikat, navede v čem so podane ugotovljene pomanjkljivosti in določi rok za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti.

Če imetnik certifikata v določenem roku ne odpravi pomanjkljivosti, certifikacijski organ z odločbo razveljavi certifikat.

Zoper odločbo o začasnem odvzemu oziroma razveljavitvi certifikata ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

20. člen

Izjava o skladnosti je izjava dobavitelja, izdana na njegovo lastno odgovornost, da proizvod, proces ali storitev ustreza tehničnim predpisom, določenim standardom, tehničnim specifikacijam ali drugim predpisom.

Dobavitelj proizvoda, procesa ali storitve sme izdati izjavo o skladnosti, če proizvod, proces ali storitev ustreza tehničnim predpisom, določenim standardom, tehničnim specifikacijam ali drugim predpisom in če dobavitelj izpolnjuje kriterije, vsebovane v standardih, ki določajo splošne kriterije za dobaviteljevo izjavo o skladnosti.

21. člen

Listine o akreditaciji, poročila o preskusih ali druge listine, ki so podlaga za pridobitev certifikatov o skladnosti ter certifikati o skladnosti, ki so bile izdane v tujini, se priznajo v Republiki Sloveniji, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

– če so bile te listine izdane v okviru mednarodnih sistemov akreditiranja, preskušanja in certificiranja v skladu s pravili teh sistemov, pod pogojem, da so Urad, certifikacijski organi ali preskusni laboratoriji v Republiki Sloveniji, člani teh sistemov;

– če so bile te listine izdane na podlagi mednarodnih ali večstranskih sporazumov, ki jih je sklenila ali k njim pristopila Republika Slovenija.

Akreditiran certifikacijski organ sme upoštevati tudi rezultate preskusov, opravljenih v tujini, če so bili opravljeni v preskusnih laboratorijih, ki izpolnjujejo pogoje in zahteve za tovrstne laboratorije v Republiki Sloveniji.

V. DEKLARIRANJE IN OZNAČEVANJE PROIZVODOV

22. člen

Z deklariranjem proizvodov je po tem zakonu mišljeno, da se na proizvodu, njegovi embalaži ali na kakšen drug ustrezen način navedejo podatki za identifikacijo proizvoda, njegove usklajenosti s standardi ali predpisi, karakteristike ter

podatki o proizvajalcu oziroma tistem, ki daje proizvod v promet.

Z označevanjem proizvodov je po tem zakonu mišljeno, da se na proizvod, njegovo embalažo ali na kakšen drug ustrezen način nanesejo znaki skladnosti ali drugi znaki in oznake, ki jih določa ta zakon ali predpisi, izdani na njegovi podlagi, znamenja in simboli za nevarnost, oznake in simboli za način ravnanja s pošiljkami pri prenosu ali prevozu ter za ravnanje s proizvodi pri skladiščenju in hrambi ter o postopku v primeru nezgode.

23. člen

Vsi proizvodi morajo biti opremljeni z deklaracijo v slovenskem jeziku, ki mora vsebovati naslednje podatke o proizvodu:

- naziv proizvoda;
- tip proizvoda;
- ime proizvajalca.

S posebnim predpisom o deklariranju ali drugimi predpisi, izdanimi na podlagi tega zakona, se lahko za določene proizvode natančneje določi način deklariranja ter dodatne elemente deklaracije.

24. člen

S predpisom o označevanju proizvodov ali drugimi predpisi, izdanimi na podlagi tega zakona, se lahko za določene proizvode določi način označevanja ter tehnični pogoji in zahteve glede nanašanja oznak te vrste na proizvode ter način njihovega nanašanja.

25. člen

Predpise iz drugega odstavka 23. člena in 24. člena tega zakona izda minister, pristojen za trgovino.

Ne glede na prejšnji odstavek izda predpise za kmetijske pridelke, živalsko krmo, semena in sadilni material, kmetijske in gozdne rastline, gozdne lesne sortimente, mineralna gnojila, sredstva za varstvo rastlin in vino minister, pristojen za kmetijstvo in gozdarstvo, za živila pa minister, pristojen za prehrano, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo.

VI. FINANCIRANJE

26. člen

Za storitve, ki jih po tem zakonu opravlja Urad, se plačujejo pristojbine in stroški. Vlada Republike Slovenije izda uredbo, s katero se določi višina pristojbin in stroškov.

VII. NADZORSTVO

27. člen

Nadzor nad uresničevanjem tega zakona izvaja Urad ter organi kmetijske, gozdarske, veterinarske in tržne inšpekcije v skladu s svojimi pristojnostmi in pooblastili.

Urad nadzoruje izvajanje postopkov preskušanja in certificiranja.

Organi kmetijske, gozdarske in veterinarske inšpekcije nadzorujejo izpolnjevanje določb v zvezi s pridobivanjem dokazil o skladnosti ter izpolnjevanje zahtev o deklariranju in označevanju za kmetijske pridelke, živalsko krmo, semena in sadilni material, kmetijske in gozdne rastline, gozdne lesne sortimente, mineralna gnojila, sredstva za varstvo rastlin in vino.

Organi tržne inšpekcije nadzorujejo izpolnjevanje določb v zvezi s pridobivanjem dokazil o skladnosti ter izpolnjevanje zahtev o deklariranju in označevanju za ostalo blago.

28. člen

Če organ pristojne inšpekcije pri opravljanju nadzora ugotovi, da so bile kršene določbe tega zakona ali predpisi, izdani na njegovi podlagi, naloži z odločbo kršilcu, da v določenem roku ugotovljene pomanjkljivosti odpravi in svojo dejavnost uskladi s predpisanimi pogoji in zahtevami.

Če organ pristojne inšpekcije pri opravljanju nadzora ugotovi, da proizvodi, ki so dani v promet, ne ustrezajo predpisom, izdanim na osnovi tega zakona, izda odločbo, s katero prepove promet takih proizvodov, dokler se pomanjkljivosti ne odpravijo.

VIII. KAZENSKKE DOLOČBE

29. člen

Z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

1. če brez soglasja Urada razmnožuje in distribuira dele ali celoto slovenskega standarda (peti odstavek 7. člena);

2. če ne priskrbi certifikata o skladnosti oziroma drugega dokumenta, ki ga določa tehnični ali drug predpis, preden da proizvode ali storitve v promet (drugi odstavek 16. člena);

3. če preskušanje ali certificiranje opravlja brez akreditacije (tretji odstavek 16. člena);

4. če proizvode, ki niso certificirani, označi z znakom o skladnosti ali znakom, ki je podoben znaku o skladnosti do te mere, da bi lahko ustvaril zmedo na trgu ali zavedel potrošnike (peti odstavek 18. člena).

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

30. člen

Z denarno kaznijo najmanj 250.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

1. če certificiranega proizvoda ne označi z znakom o skladnosti (drugi odstavek 18. člena);

2. če certifikata o skladnosti ali certifikata o usposobljenosti ne izda na predpisanem obrazcu (deveti odstavek 18. člena);

3. če izda izjavo o skladnosti s tehničnimi predpisi, določenimi standardi, tehničnimi specifikacijami ali drugimi predpisi za proizvod, proces ali storitev, ki temu ne ustreza, oziroma če izda izjavo o skladnosti, pa ne izpolnjuje kriterijev, vsebovanih v standardih, ki določajo splošne kriterije za dobaviteljevo izjavo o skladnosti (drugi odstavek 20. člena);

4. če proizvodov ne deklarira v skladu z zakonom ali predpisom, izdanim na njegovi podlagi (23. člen);

5. če proizvodov ne označi v skladu s predpisom, izdanim na podlagi zakona (24. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 25.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

31. člen

Do izdaje tehničnih predpisov iz tega zakona oziroma drugih zakonov se kot republiški predpisi smiselno uporabljajo tisti zvezni predpisi nekdanje SFRJ, ki so bili izdani na podlagi zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91), ki so veljali v Republiki Sloveniji ob uveljavitvi ustavnega zakona o izvedbi temeljne listine o sa-

mostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) in veljajo tisti predpisi, ki so bili po tem datumu izdani v Republiki Sloveniji.

Predpisi o jugoslovanskih standardih, s katerimi je določeno, da je uporaba jugoslovanskih standardov v celoti ali delno obvezna, se kot republiški predpisi smiselno uporabljajo najdalj do 31. 12. 1995.

Pooblastila oziroma potrdila o usposobljenosti, ki jih je na podlagi zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) do 25. 6. 1991 izdal Zvezni zavod za standardizacijo nekdanje SFRJ, po tem datumu pa Urad, veljajo za posamezne pravne osebe oziroma laboratorije do pridobitve listine o akreditaciji na istem področju, oziroma najdalj do 31. 12. 1995.

Listine o ustreznosti veljajo do prenehanja veljavnosti atesta.

32. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se preneha uporabljati zakon o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91), razen določb 36. in 37. člena ter 62. do 64. člena, ki se uporabljajo do ureditve z zakonom.

Dovoljenje za odmik od veljavnih standardov in norm kakovosti izda direktor Urada.

Za kmetijske pridelke, živalsko krmo, mineralna gnojila, sredstva za varstvo rastlin, vino in gozdne lesne sortimente razen za semena in sadilni material kmetijskih in gozdnih rastlin, izda dovoljenje minister, pristojen za kmetijstvo in gozdarstvo, za živila pa minister, pristojen za prehrano, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo.

33. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 314-01/93-1/5

Ljubljana, dne 20. decembra 1994.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jožef Školč l. r.

6.

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o zagotavljanju sredstev za zaprtje rudnikov rjavega premoga Zagorje, Senovo in Kanižarica

Razglašam zakon o zagotavljanju sredstev za zaprtje rudnikov rjavega premoga Zagorje, Senovo in Kanižarica, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. decembra 1994.

Št. 012-01/94-173

Ljubljana, dne 29. decembra 1994.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O ZAGOTAVLJANJU SREDSTEV ZA ZAPRTJE
RUDNIKOV RJAVEGA PREMOGA ZAGORJE,
SENOVO IN KANIŽARICA

1. člen

S tem zakonom se, z namenom, da se racionalizira proizvodnja rjavega premoga, sanira okolje in zagotovi zaposlitev delavcev v rudnikih rjavega premoga Kanižarica, Senovo in Zagorje (v nadaljnjem besedilu: rudniki) ter izvede njihovo postopno zapiranje, zagotavljajo sredstva za te namene, določa organizacijsko preoblikovanje Rudnikov rjavega premoga Slovenije, p.o. ter določa vsebino programov, po katerih bo potekalo zapiranje rudnikov.

2. člen

Podjetje Rudniki rjavega premoga Slovenije, p.o., se preoblikuje v štiri nova podjetja:

- Rudnik Trbovlje-Hrastnik, d.o.o.,
- Rudnik Kanižarica v zapiranju, d.o.o.,
- Rudnik Senovo v zapiranju, d.o.o.,
- Rudnik Zagorje v zapiranju, d.o.o.

Vlada Republike Slovenije zagotovi v teh podjetjih pogoje za sanacijo terjatev in obveznosti sedanjega podjetja Rudniki rjavega premoga Slovenije, p.o.

Vlada Republike Slovenije v roku 30 dni po uveljavitvi zakona sprejme ustanovitveni akt, s katerim določi sedež, firmo, dejavnost, osnovni kapital in sestavo organa upravljanja v novih podjetjih.

3. člen

Zapiranje rudnikov se izvaja v obdobju 1995-2000 po programih, ki obsegajo za vsakega od treh rudnikov iz prvega odstavka prejšnjega člena:

- načrt poslovanja,
- tehnično tehnološki del postopnega zapiranja,
- ukrepe in aktivnosti za sanacijo okolja,
- kadrovske socialni program,
- terminski plan postopnega zapiranja in izvajanja ukrepov,

– potrebna sredstva in vire sredstev za izvajanje aktivnosti po posameznih delih in letih.

Pri pripravi in izdelavi programov iz prejšnjega odstavka sodelujejo lokalne skupnosti iz območja rudnikov preko svojih predstavnikov v organih upravljanja podjetij.

Programi iz prvega odstavka tega člena sprejme Vlada Republike Slovenije najkasneje do 30.9.1995.

4. člen

Sredstva za izvajanje programov iz 3. člena tega zakona se zagotavljajo v vsakoletnem proračunu Republike Slovenije v obdobju izvajanja programa zapiranja rudnikov. Program zapiranja rudnikov se izvaja v okviru sredstev, zagotovljenih za ta namen v vsakoletnem proračunu Republike Slovenije. Sredstva v proračunu morajo biti zagotovljena v obsegu, da se bodo sočasno oziroma usklajeno izvajala tehnično tehnološka dela postopnega zapiranja, ukrepi in aktivnosti za sanacijo okolja in kadrovske socialni program.

5. člen

Zapiranje rudnikov vodijo in izvajajo podjetja iz prvega odstavka 2. člena tega zakona. Za izvajanje nalog po programih iz 3. člena tega zakona se pripravi vsako leto do 1. septembra operativni plan aktivnosti za izvedbo programov v naslednjem letu z oceno potrebnih sredstev, do 31. marca pa poročilo o izvajanju programa za preteklo leto. Operativni plan aktivnosti in poročilo o izvajanju programov obravna-

va in sprejme Vlada Republike Slovenije in o tem poroča Državnemu zboru Republike Slovenije.

6. člen

Vlada Republike Slovenije zagotavlja potrebno koordinacijo med ministrstvi, upravnimi organi, lokalnimi skupnostmi in podjetji za izvedbo zapiralnih del.

7. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 433-03/94-5/1

Ljubljana, dne 21. decembra 1994.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jožef Školč l. r.

7.

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o gostinstvu

Razglašam zakon o gostinstvu, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 21. decembra 1994.

Št. 012-01/94-174

Ljubljana, dne 29. decembra 1994.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O GOSTINSTVU

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Gostinstvo je po tem zakonu opravljanje gostinske dejavnosti.

Gostinska dejavnost obsega pripravo in strežbo jedi in pijač ter nastanitev gostov.

2. člen

Gostinsko dejavnost iz prejšnjega člena opravljajo pravne ali fizične osebe, ki so registrirane za opravljanje gostinske dejavnosti in izpolnjujejo pogoje, določene z zakonom (v nadaljnjem besedilu: gostinci).

Gostinsko dejavnost po tem zakonu lahko opravljajo tudi oddajalci sob, kmetje in društva v skladu s pogoji, ki jih določa zakon.

3. člen

Priprava in strežba jedi in pijač ter nastanitev, ki jih pravne in fizične osebe ter društva organizirajo na neprido-

bitni podlagi in za lastne potrebe v svojih prostorih, se ne urejajo s tem zakonom.

Pogoje za opravljanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka določajo drugi predpisi.

II. GOSTINSKI OBRATI

4. člen

Gostinska dejavnost se opravlja v gostinskih obratih in na prostem pod pogoji, določenimi s tem zakonom in drugimi predpisi.

Gostinski obrat so funkcionalno povezani in ustrezno urejeni prostori, ki omogočajo opravljanje določene vrste gostinske dejavnosti.

Vrste gostinskih obratov so: hoteli, moteli, penzioni, prenočišča, hotelska naselja, počitniške hiše in apartmaji, planinski in drugi domovi, kampi, restavracije, gostilne, kavarne, slaščičarne, okrepčevalnice, bari ter obrati za pripravo in dostavo jedi.

5. člen

Gostinska dejavnost se lahko opravlja v poslovnem prostoru, v katerem se opravlja kakšna druga dejavnost, če so za to izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka prejšnjega člena.

Gostinska dejavnost, ki jo opravljajo sobodajalci in kmetje, se lahko opravlja v stanovanjskih prostorih na kmetijah, če so za to izpolnjeni pogoji, določeni s tem zakonom in drugimi predpisi.

6. člen

Gostinska dejavnost se lahko opravlja zunaj gostinskega obrata na javnih prireditvah, sejnih in podobno med njihovim trajanjem, vendar vsakokrat največ 30 dni.

Gostinska dejavnost se lahko med turistično sezono opravlja zunaj gostinskega obrata v mestnih jedrih, na kopalniških, na smučiščih in podobno.

Pogoji za opravljanje gostinske dejavnosti iz prvega in drugega odstavka tega člena določi z odločbo za gostinstvo pristojna enota upravne enote, glede na razmere in potrebe na določenem območju.

7. člen

Gostinski obrati so lahko v nepremičnih in premičnih objektih.

Premični gostinski obrat je objekt, prirejen na avtomobilskem in podobnem podvozju, na tirnem vozilu ali vodnem oziroma zračnem plovilu, ki se lahko premika z lastnim pogonom ali vleko.

III. POGOJI ZA OPRAVLJANJE GOSTINSKE DEJAVNOSTI

8. člen

Podlaga za ugotavljanje pogojev za opravljanje gostinske dejavnosti v nepremičnih gostinskih obratih je uporabno dovoljenje, ki ga izda pristojna enota upravne enote na podlagi predpisov o urejanju prostora v skladu z namembnostjo objekta oziroma poslovnega prostora.

9. člen

Za opravljanje gostinske dejavnosti morajo biti izpolnjeni:

1. minimalni tehnični pogoji, ki se nanašajo na:
 - poslovne prostore, opremo in naprave v gostinskih obratih, pri sobodajalcih in na kmetijah;

- pogoje glede zunanjih površin gostinskega obrata (funkcionalno zemljišče in druge zunanje površine);

- pogoje za opravljanje gostinske dejavnosti zunaj gostinskega obrata;

2. pogoji glede minimalnih storitev v posameznih vrstah gostinskih obratov, pri sobodajalcih in na kmetijah;

3. pogoji, ki se nanašajo na merila in način kategorizacije prenočitvenih gostinskih obratov in marin;

4. minimalni sanitarno-zdravstveni pogoji, ki se nanašajo na poslovne prostore, opremo in naprave v gostinskih obratih, pri sobodajalcih in na kmetijah ter na osebe, ki opravljajo dela v gostinski dejavnosti;

5. pogoji glede minimalne stopnje strokovne izobrazbe oseb, ki opravljajo dela v gostinski dejavnosti.

10. člen

Minimalne tehnične pogoje iz 1. točke prejšnjega člena in pogoje glede minimalnih storitev v posameznih vrstah gostinskih obratov, pri sobodajalcih in na kmetijah iz 2. točke prejšnjega člena predpiše minister, pristojen za gostinstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za prostor in ministrom, pristojnim za kmetijstvo.

Merila in način kategorizacije prenočitvenih gostinskih obratov in marin iz 3. točke prejšnjega člena predpiše minister, pristojen za gostinstvo.

Minimalne sanitarno-zdravstvene pogoje iz 4. točke prejšnjega člena predpiše minister, pristojen za zdravstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za gostinstvo.

Pogoje glede minimalne stopnje izobrazbe oseb, ki opravljajo dela v gostinski dejavnosti, predpiše minister, pristojen za gostinstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za šolstvo.

11. člen

Vsi gostinski obrati se glede na svojo ponudbo razvrščajo v vrste, gostinski obrati, v katerih se gostom nudi nastanitev, pa se po vrsti in kakovosti ponudbe razvrščajo tudi v kategorije.

Za gostinstvo pristojna enota upravne enote z odločbo določi vrsto in kategorijo gostinskega obrata.

Gostinski obrati morajo poslovati le s tisto vrsto oziroma oznako kategorije, v katero so razvrščeni po odločbi iz prejšnjega odstavka.

Zbornice lahko opravijo razvrstitev restavracij in gostiln na osnovi meril za ocenjevanje kakovosti storitev.

12. člen

Merila za določitev obratovalnega časa gostinskih obratov predpiše minister, pristojen za gostinstvo.

Gostinec določi svoj obratovalni čas v skladu s predpisom iz prejšnjega odstavka in ga prijavi za gostinstvo pristojni enoti upravne enote.

Za gostinstvo pristojna enota upravne enote lahko v skladu z merili iz prvega odstavka tega člena, glede na potrebe gostov in značilnosti ter potrebe kraja, za posamezen gostinski obrat določi drugačen poslovni čas, pri čemer upošteva tudi mnenje lokalne skupnosti.

Gostinec mora poslovati v obratovalnem času, določenem v skladu z drugim oziroma s tretjim odstavkom tega člena.

13. člen

Cene gostinskih storitev morajo biti čitljivo izpisane v obliki cenika na vidnem mestu oziroma navedene na jedilnem listu in vinski karti, ki morata biti gostom na razpolago v vseh prostorih in na prostem, kjer se nudijo gostinske storitve.

V ceniku oziroma na jedilnem listu in vinski karti morajo biti označene vrsta, količina in cena storitve.

IV. OPRAVLJANJE GOSTINSKE DEJAVNOSTI PRI SOBODAJALCIH IN NA KMETIJAH

14. člen

Sobodajalec je fizična oseba, ki je registrirana, da v svojem stanovanju ali počitniški hiši trajno ali sezonsko nudi gostom nastanitev z zajtrkom ali brez njega.

Sobodajalcu ni treba izpolnjevati pogoja o strokovni izobrazbi iz 5. točke 9. člena tega zakona.

15. člen

Kmet lahko na svoji kmetiji nudi gostom nastanitev, pripravljala ali streže jedi ter pijačo.

Kmet lahko nudi gostom poleg jedi le doma pridelano in predelano pijačo (kmetije odprtih vrat, vinotoči, osmice in podobno), razen če kmet nudi tem gostom tudi nastanitev.

Če gostinska ponudba v kraju oziroma na posameznem območju ni dovolj razvita, lahko za gostinstvo pristojna enota upravne enote izjemoma dovoli kmetu, da ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena nudi gostom tudi kupljeno pijačo.

V. INŠPEKCIJSKO NADZORSTVO IN UPRAVNI UKREPI

16. člen

Uresničevanje določb tega zakona nadzoruje pristojni tržni inšpekcijski organ, razen določb 4. točke 9. člena tega zakona, ki se nanašajo na minimalne sanitarno-zdravstvene pogoje, katerih uresničevanje nadzoruje pristojni sanitarni inšpekcijski organ.

17. člen

Če pristojni inšpekcijski organ pri nadzorstvu ugotovi, da pravna ali fizična oseba opravlja gostinsko dejavnost, ne da bi bila registrirana za to, ji opravljanje take dejavnosti prepove.

Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

18. člen

Če pristojni inšpekcijski organ pri nadzorstvu ugotovi:

- da prostori, v katerih se opravlja gostinska dejavnost, ne izpolnjujejo pogojev oziroma da niso izpolnjeni pogoji glede storitev, ki jih določajo predpisi iz prvega in drugega odstavka 10. člena tega zakona,

- da prostori ne izpolnjujejo sanitarno-zdravstvenih pogojev, ki jih določa predpis iz tretjega odstavka 10. člena tega zakona,

z odločbo začasno prepove opravljanje gostinske dejavnosti do odprave nepravilnosti, odredi, da je treba ugotovljene pomanjkljivosti odpraviti in določi rok za njihovo odpravo.

Če pomanjkljivosti iz prvega odstavka tega člena niso odpravljene v določenem roku, izda pristojni inšpektor odločbo, s katero prepove uporabljati prostore, naprave ali opremo za gostinsko dejavnost.

Pritožba zoper odločbo iz prvega in drugega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

19. člen

Če pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da pravna ali fizična oseba ponavlja prekrške iz 21. in 22. člena tega

zakona, ji lahko v soglasju z organom sanitarne ali urbanistične ali druge pristojne inšpekcije in na predlog pristojnega organa lokalne skupnosti začasno ali trajno prepove opravljanje gostinske dejavnosti.

Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

20. člen

Če pristojni tržni inšpekcijski organ ugotovi, da gostinski obrat ne izpolnjuje pogojev glede vrste in kategorije, v katero je razvrščen z odločbo iz drugega odstavka 11. člena tega zakona, z odločbo prepove opravljanje take dejavnosti do odprave nepravilnosti.

Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

21. člen

Z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje gostinec pravna oseba za prekršek:

- če opravlja gostinsko dejavnost v nasprotju z odločbo za gostinstvo pristojne enote upravne enote (6. člen);

- če poslovni prostori, v katerih opravlja gostinsko dejavnost, ne ustrezajo predpisanim minimalnim tehničnim ali sanitarno zdravstvenim pogojem oziroma gostinski obrat ne izpolnjuje pogojev kategorizacije ali ne nudi najmanj minimalnih predpisanih gostinskih storitev (1., 2., 3. in 4. točka 9. člena);

- če oseba, ki opravlja dela v gostinski dejavnosti, ne izpolnjuje minimalnih sanitarno-zdravstvenih pogojev (4. točka 9. člena);

- če oseba, ki opravlja dela v gostinski dejavnosti ne izpolnjuje pogojev o minimalni stopnji strokovne izobrazbe (5. točka 9. člena);

- če gostinski obrat ne posluje s kategorijo ali vrsto, v katero je razvrščen (tretji odstavek 11. člena);

- če ne posluje v določenem obratovalnem času (četrti odstavek 12. člena);

- če cen gostinskih storitev ne objavi oziroma označi na predpisani način (13. člen);

- če opravlja gostinsko dejavnost kljub začasni prepovedi (drugi odstavek 18. člena).

Z denarno kaznijo najmanj 80.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

22. člen

Z denarno kaznijo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz 21. člena tega zakona gostinec fizična oseba.

Enako se kaznuje za prekršek tudi fizična oseba, če opravlja gostinsko dejavnost v nasprotju z določbami 14. oziroma 15. člena tega zakona.

23. člen

Z denarno kaznijo najmanj 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek, kdor opravlja gostinsko dejavnost, za katero ni registriran.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

24. člen

Podzakonske akte iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 10. člena in prvega odstavka 12. člena tega zakona predpišeta pristojna ministra v treh mesecih od dneva uveljavitve tega zakona.

Do sprejetja predpisov iz prvega in drugega odstavka 10. člena tega zakona se uporabljajo pravilnik o minimalnih tehničnih pogojih poslovnih prostorov za gostinsko dejavnost in o storitvah v gostinskih obratih (Uradni list SRS, št. 11/75 in 15/88), pravilnik o minimalnih tehničnih pogojih prostorov za sprejemanje na prenočevanje ter za pripravo in strežbo hrane in pijač v gospodinjstvih in kmečkih gospodarstvih (Uradni list SRS, št. 11/75 in 15/88) in pravilnik o kategorizaciji nastanitvenih gostinskih objektov (Uradni list SRS, št. 11/75 in 15/88).

25. člen

Gostinsko dejavnost v začnih gostinskih obratih iz 1. točke 5. člena zakona o gostinski dejavnosti (Uradni list SRS, št. 42/73 in 29/86) je mogoče opravljati do izteka roka, za katerega jim je bila izdana odločba, vendar največ tri leta po uveljavitvi tega zakona.

26. člen

Do uveljavitve predpisov, ki bodo urejali dopolnilno dejavnost na kmetijah, lahko kmetje opravljajo dejavnost iz 15. člena tega zakona na podlagi dokazila o izpolnjevanju predpisanih pogojev, ki ga ob priglasitvi te dejavnosti predložijo za gostinstvo pristojni enoti upravne enote.

27. člen

Do uveljavitve novega sistema državne uprave opravljajo naloge iz tretjega odstavka 6. člena, 8. člena, drugega odstavka 11. člena, drugega in tretjega odstavka 12. člena, tretjega odstavka 15. člena in 26. člena tega zakona pristojni občinski upravni organi.

28. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o gostinski dejavnosti (Uradni list SRS, št. 42/73 in 29/86).

29. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 327-01/91-2/6

Ljubljana, dne 21. decembra 1994.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jožef Školč l. r.

8.

Na podlagi drugega odstavka 3. člena in 7. člena zakona o finančnih intervencijah v kmetijstvo, proizvodnjo in ponudbo hrane (Uradni list RS, št. 5/91) in v skladu z uredbo o začasnem financiranju potreb iz proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 82/94) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembah uredbe o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za drugo polletje leta 1994

1. člen

Naslov uredbe o uvedbi o finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za drugo

polletje leta 1994 (Uradni list RS, št. 38/94, 56/94 in 73/94) se spremeni tako, da se glasi: "Uredba o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane."

2. člen

20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 36., 37., 38., 44., 45. in 46. člen se črtajo.

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 402-03/93-3/14-8

Ljubljana, dne 28. decembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

9.

Na podlagi drugega odstavka 3. člena in 6. člena zakona o finančnih intervencijah v kmetijstvo, proizvodnjo in ponudbo hrane (Uradni list RS, št. 5/91) in v skladu z uredbo o začasnem financiranju potreb iz proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 82/94) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o podaljšanju veljavnosti uredbe o uvedbi finančnih intervencij za celostno urejanje podeželja in obnovo vasi za drugo polletje leta 1994

1. člen

Veljavnost uredbe o uvedbi finančnih intervencij za celostno urejanje podeželja in obnovo vasi za drugo polletje leta 1994 (Uradni list RS, št. 38/94) se podaljša za obdobje začasnega financiranja potreb iz proračuna Republike Slovenije v prvem trimesečju leta 1995.

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 402-03/93-2/6-8

Ljubljana, dne 28. decembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

10.

Na podlagi drugega odstavka 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) v zvezi s petim odstavkom 20. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92, 7/93 in 31/93) izdaja Vlada Republike Slovenije

S K L E P**o kriterijih za odobritev prodaje delnic ali sredstev podjetja tujemu kupcu**

1. člen

S tem sklepom se določajo kriteriji, ki jih Vlada Republike Slovenije upošteva pri odločanju o odobritvi prodaje delnic ali sredstev podjetja v postopku lastninskega preoblikovanja (v nadaljnjem besedilu: ciljno podjetje) tuji pravni ali fizični osebi oziroma domači pravni osebi, ki je v večinski lasti tuje fizične ali pravne osebe (v nadaljnjem besedilu: tuji kupec), če ocenjena vrednost delnic ali sredstev ciljnega podjetja, ki se prodajajo tujemu kupcu presega tolarško protivrednost 10.000.000 ECU.

Za prodajo delnic tujemu kupcu iz prejšnjega odstavka se šteje prodaja delnic na podlagi 26. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij oziroma prodaja novih delnic na podlagi 28. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij.

Za prodajo sredstev tujemu kupcu iz prvega odstavka tega člena se šteje prodaja sredstev na podlagi 27. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij.

2. člen

Določbe tega sklepa, ki se nanašajo na odobritev prodaje delnic ciljnega podjetja se uporabljajo tudi za odobritev prodaje deležev v družbah z omejeno odgovornostjo.

3. člen

Vlada Republike Slovenije odloči o odobritvi prodaje delnic oziroma sredstev ciljnega podjetja na podlagi predloga Agencije Republike Slovenije za prestrukturiranje in privatizacijo (v nadaljnjem besedilu: agencija), ki ga je ta dolžna predložiti Vladi Republike Slovenije najpozneje v roku 15 dni po podpisu pogodbe o prodaji.

Predlog, ki ga agencija poda Vladi Republike Slovenije v skladu z določbo prejšnjega odstavka, mora vsebovati:

- analizo upoštevanja vseh kriterijev opredeljenih s tem sklepom,
- predlog sklepa Vlade Republike Slovenije o podanem predlogu,
- obrazložitev predlaganega sklepa.

4. člen

Pri odobritvi prodaje delnic ali sredstev ciljnega podjetja tujemu kupcu Vlada Republike Slovenije presoja utemeljenost podanega predloga s stališča:

1. potencialnega tujega kupca;
2. dejavnosti, ki jo oziroma jo bo opravljalo ciljno podjetje po odobritvi prodaje delnic, oziroma dejavnosti, ki se bo opravljala v novem podjetju po odobritvi prodaje sredstev ciljnega podjetja;
3. dosedanjega poslovanja ciljnega podjetja;
4. projekcije poslovanja ciljnega podjetja za obdobje petih let po odobritvi prodaji delnic tujemu kupcu oziroma projekcije poslovanja novega podjetja po odobritvi prodaji sredstev ciljnega podjetja;
5. števila delnic oziroma vrednosti sredstev, ki se prodajajo tujemu kupcu, pogodbene cene, plačilnih pogojev ter drugih elementov prodajne pogodbe;
6. pričakovane splošne koristi in stroškov, ki jih bo imela Republika Slovenija od prodaje delnic oziroma sredstev ciljnega podjetja tujemu kupcu.

5. člen

Pri odobritvi prodaje delnic oziroma sredstev ciljnega podjetja Vlada Republike Slovenije presoja utemeljenost po-

danega predloga s stališča potencialnega tujega kupca na podlagi naslednjih kriterijev:

- poslovne bonitete tujega kupca;
- dosedanjega poslovnega sodelovanja tujega kupca s ciljnim podjetjem oziroma poslovnega delovanja tujega kupca v okviru panoge,
- poslovnih jamstev, ki jih nudijo poslovni načrti tujega kupca v zvezi z bodočim poslovanjem ciljnega oziroma novega podjetja;

Vlada Republike Slovenije ne odobri prodaje delnic oziroma sredstev ciljnega podjetja, če:

- poslovna boniteta kupca ne zagotavlja finančne varnosti podjetja v prihodnosti oziroma ne zagotavlja zaposlitve dogovorjenega števila delavcev,
- ni podatkov o ustrezni poslovni aktivnosti tujega kupca v preteklosti,
- ni podatkov o ustreznih finančnih virih tujega kupca.

6. člen

Pri odobritvi prodaje delnic oziroma sredstev ciljnega podjetja Vlada Republike Slovenije presoja utemeljenost podanega predloga s stališča dejavnosti ciljnega oziroma novega podjetja po realizirani prodaji na podlagi naslednjih kriterijev:

- vrste dejavnosti, ki jo oziroma jo bo podjetje opravljalo;
- dopustnosti tujih vlaganj glede na dejavnost, ki jo oziroma jo bo podjetje opravljalo, glede na določbe resolucije o strategiji Republike Slovenije do tujih vlaganj (Uradni list RS, št. 23/94).

Vlada Republike Slovenije ne odobri prodaje delnic oziroma sredstev ciljnega podjetja, če gre za dejavnost, ki je z resolucijo o strategiji Republike Slovenije do tujih vlaganj izrecno prepovedana za tuja vlaganja.

7. člen

Pri odobritvi prodaje delnic oziroma sredstev ciljnega podjetja Vlada Republike Slovenije presoja utemeljenost podanega predloga s stališča dosedanjega poslovanja ciljnega podjetja na podlagi naslednjih kriterijev:

- dosedanjih rezultatov poslovanja ciljnega podjetja;
- števila, kvalifikacijske strukture zaposlenih ter efektivne zaposlenosti v ciljnem podjetju;
- sposobnosti podjetja, da zagotavlja poravnavanje obveznosti iz naslova:
- izplačila plač do ravni splošne kolektivne pogodbe,
- plačila davkov in prispevkov,
- rednega poslovanja podjetja.

Vlada Republike Slovenije odobri prodajo delnic oziroma sredstev predvsem tistih podjetij, ki:

- določeno obdobje niso sposobna pokrivati svojih obveznosti,
- imajo velik delež presežnih delavcev, prodaja delnic oziroma sredstev podjetja pa bo zagotovila večjo efektivno zaposlenost v ciljnem ali novem podjetju.

8. člen

Pri odobritvi prodaje delnic oziroma sredstev ciljnega podjetja Vlada Republike Slovenije presoja utemeljenost podanega predloga s stališča projekcije poslovanja podjetja za obdobje petih let po prodaji na podlagi naslednjih kriterijev:

- projekcije poslovanja ciljnega oziroma novega podjetja za obdobje petih let, s posebnim poudarkom na strukturi stroškov predvsem surovin in repromaterialov,
- predvidenega gibanja cen glavnih proizvodov v državah glavnih kupcev,

- predvidenega gibanja ponudbe in povpraševanja v državah glavnih kupcev,
 - projekcije načrtovanih investicij s posebnim poudarkom na vrednosti, vsebini ter načinih financiranja načrtovanih investicij;
 - projekcije finančnega poslovanja;
 - projekcije zaposlovanja (števila in kvalifikacijske strukture zaposlenih, dodatnega izobraževanja);
 - projekcije reševanja obstoječih ekoloških problemov, pričakovanega nastajanja novih ekoloških problemov in predlogov za njihovo reševanje;
 - vključevanja primernih tehnologij v opravljanje dejavnosti, rangiranja prenešene tehnologije z vidika razvitosti v svetu, z vidika ekoloških učinkov oziroma z vidika vključevanja domačih razvojnoraziskovalnih potencialov v tehnološki razvoj.
- Vlada Republike Slovenije odobri prodajo delnic oziroma sredstev ciljnega podjetja, ki bo zagotovila predvsem:
- pridobitev primerne oziroma primernejše tehnologije,
 - posodobitev proizvodnje oziroma uvajanje novih tehnologij,
 - ohranitev čim večjega števila delovnih mest,
 - zagotovitev novih trgov oziroma novih marketinških znanj,
 - zagotovitev izobraževanja in izpopolnjevanja kadrov,
 - rešitev ekoloških problemov.

9. člen

- Pri odobritvi prodaje delnic oziroma sredstev ciljnega podjetja Vlada Republike Slovenije presoja utemeljenost podanega predloga s stališča števila delnic oziroma vrednosti sredstev, ki so predmet prodaje ter pogodbene cene na podlagi naslednjih kriterijev:
- števila, vrednosti ter vrste delnic oziroma vrednosti ter vrste sredstev, ki jih bo tuji kupec pridobil;
 - cene in načina plačila oziroma plačilnih pogojev;
 - zagotovitve finančnih virov za plačilo pogodbene cene;
 - vrste zavarovanja plačila;
 - eventualnega odstopanja pogodbene cene od ocenjene vrednosti delnic oziroma sredstev, ki so predmet prodaje.
- Vlada Republike Slovenije odobri prodajo delnic oziroma sredstev ciljnega podjetja, če se s prodajno pogodbo zagotavlja predvsem:
- pogodbeni cena, ki dosega oziroma presega ocenjeno vrednost delnic oziroma sredstev, ki so predmet prodaje;
 - nekreditno plačilo kupnine;
 - zavarovanje plačila z bančno garancijo prvovrstne banke.

10. člen

- Pri odobritvi prodaje delnic oziroma sredstev ciljnega podjetja Vlada Republike Slovenije presoja utemeljenost podanega predloga s stališča pričakovane splošne koristi in stroškov od navedene prodaje na podlagi naslednjih kriterijev:
- tržne strukture na domačem trgu proizvodov ter na domačem trgu surovin in repromaterialov pred in po prodaji;
 - nevarnosti substituiranja domače produkcije;
 - posledic na trgu delovne sile;
 - pomena ciljnega podjetja za regijo oziroma občino (deleža zaposlenih, kapitala);
 - neto plačil s strani ciljnega oziroma novega podjetja državi, zavarovalnim skladom in domačim dobaviteljem za obdobje po prodaji v primerjavi z neto plačili pred prodajo;
 - monetarnimi učinki tuje investicije (razmerje med velikostjo tuje naložbe in M1 (inflacijska nevarnost monetizacije tujih sredstev).

- Vlada Republike Slovenije odobri tisto prodajo delnic oziroma sredstev podjetja, kjer:
- ne bo prišlo do zmanjšanja proizvodnje doma in domačega tehnološkega razvoja oziroma njene zamenjave z uvozom,
 - bodo zunanji učinki za Slovenijo in financiranje njene ga proračuna pozitivni,
 - se število zaposlenih ne bo zmanjšalo, ampak povečalo ali vsaj ohranilo,
 - ne bo prišlo do zmanjševanja domačega razvojnoraziskovalnega dela, ampak njegovega povečevanja v prid razvoju podjetja,
 - bi sicer prišlo do likvidacije ciljnega podjetja, ki pa ima zaradi svojega deleža velik ekonomski in socialni pomen za regijo.

11. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-11/94-16/1-8

Ljubljana, dne 28. decembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

11.

Na podlagi 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) je Vlada Republike Slovenije na 120. seji 22. decembra 1994 sprejela

S K L E P

o oprostitvi obveznosti plačevanja cestnine za vozila, s katerimi se opravljajo prevozi za potrebe izvajanja nalog humanitarnih organizacij

I

Obveznosti plačevanja cestnine za uporabo avtomobilskih cest in cestnih objektov v Republiki Sloveniji, določene s sklepom o določitvi posebnega povračila za uporabo avtomobilskih cest ter o osnovah in merilih za določanje njegove višine (Uradni list SRS, št. 14/89) so oproščena:

- vozila, s katerimi se opravlja prevoz humanitarne (materialne in zdravstvene) pomoči prizadetim v miru in vojni zaradi naravnih in drugih nesreč ali oboroženih spopadov;
- vozila, s katerimi se opravlja prevoz za potrebe krvodajalskih akcij;
- vozila mednarodnega gibanja Rdečega križa in Rdečega polmeseca, ki jih uporabljajo predstavniki te organizacije pri opravljanju svojih nalog.

II

Voznik vozila iz prve in druge alineje I. točke tega sklepa uveljavlja oprostitev obveznosti plačila cestnine na izstopni ali vstopno-izstopni cestninski postaji na avtomobilski cesti, in sicer pri prevozu v državi na podlagi pravilno izpolnjenega potnega naloga in pri mednarodnem prevozu na podlagi carinske deklaracije.

Voznik vozila iz tretje alineje I. točke tega sklepa uveljavlja oprostitev obveznosti plačila cestnine na izstopni ali

vstopno-izstopni cestninski postaji na avtomobilski cesti na podlagi lastništva vozila, izkazanega v prometnem dovoljenju.

III

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 420-05/93-1/3-8

Ljubljana, dne 22. decembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

12.

Na podlagi 17. člena zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 63/94) in tretjega odstavka 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) je Vlada Republike Slovenije na 121. seji 28. decembra 1994 izdala

ODLOČBE o imenovanjih državnih tožilcev

1. mag. Jože FRIEDL je imenovan za vrhovnega državnega tožilca na Državnem tožilstvu Republike Slovenije.
2. Janez SKOBE je imenovan za višjega državnega tožilca na Višjem državnem tožilstvu v Ljubljani.
3. Alenka ERKER-SKULJ je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani.
4. Bojan KRIŽAN je imenovan za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani.
5. Peter VOLGEMUT je imenovan za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani.
6. Kristina OŽBOLT je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani.
7. Marjetka KREVS je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani.
8. Slavica SKETELJ je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani.
9. Živa MEJAK je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani.
10. Savica PUREBER je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani.
11. Barbara BRECELJ je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani.
12. Sanja JAVOR-PAJENK je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani.
13. Dragica ZAVRŠNIK je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Ljubljani.
14. Franc ŽUNIČ je imenovan za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Novem mestu.
15. Marijan BOBIČ je imenovan za višjega državnega tožilca na Višjem državnem tožilstvu v Kopru.
16. Alenka FERLIGOJ je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Kopru.
17. Nedica MERLO je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Kopru, zunanjem oddelku v Postojni.
18. Branka STANIČ je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Novi Gorici.

19. mag. Zvonko FIŠER je imenovan za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Novi Gorici.

20. Irma VOLF je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Murski Soboti, zunanjem oddelku v Ljutomeru.

21. Ludvik GORNJEC je imenovan za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Murski Soboti.

22. Jelka ŠTUMBERGER-MLAKAR je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Slovenj Gradcu.

23. Milenka ŽIGMAN je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu na Ptuju.

24. Vlado BAŠOVIČ je imenovan za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Mariboru.

25. Peter ČIBEJ je imenovan za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Mariboru.

26. Andrej FERLINC je imenovan za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Mariboru.

27. Renata DEMŠAR je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Mariboru.

28. Tatjana KOZEL je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Mariboru.

29. Elizabeta GYORKOS je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Mariboru.

30. Bojan PLANINŠEK je imenovan za višjega državnega tožilca na Višjem državnem tožilstvu v Celju.

31. Alenka MEŽNAR je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju.

32. Marjan TRBOVŠEK je imenovan za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju.

33. Dušan ROŠ je imenovan za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju, zunanjem oddelku v Velenju.

34. Marija JUHART je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju, zunanjem oddelku v Velenju.

35. Milan BIRSA je imenovan za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju.

36. Kostja GRČAR je imenovan za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju.

37. Lilijana DOLŽAN je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju.

38. Irena DOBRAVC je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju.

39. Erna MAZEJ je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju.

40. Janez PALOVŠNIK je imenovan za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Kranju.

41. Andreja ŠARABON je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Kranju.

42. Marjana ARMIC-KOROŠEC je imenovana za okrožno državno tožilko na Okrožnem državnem tožilstvu v Kranju.

43. Andrej POLAK je imenovan za okrožnega državnega tožilca na Okrožnem državnem tožilstvu v Kranju.

Št. 111-04/94-2

111-04/94-3

Ljubljana, dne 28. decembra 1994.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

13.

Na podlagi 193.a člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 36/88 in 8/89) ter Uradni list RS, št. 48/90, 8/91 in 7/93) ter na podlagi podatka Zavoda Republike Slovenije za statistiko izdaja minister za finance Republike Slovenije

O D R E D B O

o valorizaciji zneskov za odmero davkov po zakonu o davkih občanov za leto 1995

I

Zneski za odmero davka na dediščine in darila, določeni v 150. členu zakona, se valorizirajo tako, da znašajo:

a) II. dedni red (starši, bratje, sestre in njihovi potomci)

Od vrednosti SIT nad	do	Znaša davek		SIT
		SIT	%	
	1,400.116		5	
1,400.116	6,291.807	70.005,86	+ 6 nad	1,400.116
6,291.807	11,189.306	363.507,23	+ 7 nad	6,291.807
11,189.306	16,080.997	706.332,27	+ 8 nad	11,189.306
16,080.997	20,978.496	1,097.667,48	+ 9 nad	16,080.997
20,978.496	25,870.187	1,538.442,49	+ 10 nad	20,978.496
25,870.187	30,767.687	2,027.611,54	+ 11 nad	25,870.187
30,767.687	35,659.377	2,566.336,52	+ 12 nad	30,767.687
35,659.377	40,556.878	3,153.339,41	+ 13 nad	35,659.377
40,556.878		3,790.014,36	+ 14 nad	40,556.878

b) III. dedni red (dedi in babice)

Od vrednosti SIT nad	do	Znaša davek		SIT
		SIT	%	
	1,400.116		8	
1,400.116	6,291.807	112.009,32	+ 9 nad	1,400.116
6,291.807	11,189.306	552.261,52	+ 10 nad	6,291.807
11,189.306	16,080.997	1,042.011,53	+ 11 nad	11,189.306
16,080.997	20,978.496	1,580.097,41	+ 12 nad	16,080.997
20,978.496	25,870.187	2,167.797,37	+ 13 nad	20,978.496
25,870.187	30,767.687	2,803.717,09	+ 14 nad	25,870.187
30,767.687	35,659.377	3,489.367,03	+ 15 nad	30,767.687
35,659.377	40,556.878	4,223.120,60	+ 16 nad	35,659.377
40,556.878		5,006.720,66	+ 17 nad	40,556.878

c) vse druge

Od vrednosti SIT nad	do	Znaša davek		SIT
		SIT	%	
	1,400.116		11	
1,400.116	6,291.807	154.012,78	+ 13 nad	1,400.116
6,291.807	11,189.306	789.932,50	+ 15 nad	6,291.807
11,189.306	16,080.997	1,524.557,58	+ 17 nad	11,189.306
16,080.997	20,978.496	2,356.144,98	+ 19 nad	16,080.997
20,978.496	25,870.187	3,286.670,01	+ 21 nad	20,978.496
25,870.187	30,767.687	4,313.924,92	+ 23 nad	25,870.187
30,767.687	35,659.377	5,440.349,88	+ 25 nad	30,767.687
35,659.377	40,556.878	6,663.272,49	+ 27 nad	35,659.377
40,556.878		7,985.597,54	+ 30 nad	40,556.878

II

Zneski za odmero davka od premoženja, določeni v 159. in 165. členu zakona, se valorizirajo tako, da znašajo za:

a) stavbe

Od vrednosti SIT nad	do	Znaša davek		SIT
		SIT	%	
	732.011		0,10	
732.011	4,066.727	731,95	+ 0,20 nad	732.011
4,066.727	8,133.452	7.401,35	+ 0,30 nad	4,066.727
8,133.452	12,200.179	19.601,53	+ 0,45 nad	8,133.452
12,200.179	16,266.904	37.901,72	+ 0,65 nad	12,200.179
16,266.904	20,972.687	64.335,51	+ 0,85 nad	16,266.904
20,972.687		104.334,67	+ 1,00 nad	20,972.687

b) prostore za počitek in rekreacijo

Od vrednosti SIT nad	do	Znaša davek		SIT
		SIT	%	
	732.011		0,20	
732.011	4,066.727	1.464,05	+ 0,40 nad	732.011
4,066.727	8,133.452	14.802,86	+ 0,60 nad	4,066.727
8,133.452	12,200.179	39.203,22	+ 0,80 nad	8,133.452
12,200.179	16,266.904	71.737,02	+ 1,00 nad	12,200.179
16,266.904	20,972.687	112.404,28	+ 1,25 nad	16,266.904
20,972.687		171.226,61	+ 1,50 nad	20,972.687

c) poslovne prostore

Od vrednosti SIT nad	do	Znaša davek		SIT
		SIT	%	
	732.011		0,15	
732.011	4,066.727	1.097,75	+ 0,35 nad	732.011
4,066.727	8,133.452	12.769,58	+ 0,55 nad	4,066.727
8,133.452	12,200.179	35.136,49	+ 0,75 nad	8,133.452
12,200.179	15,726.610	65.637,01	+ 1,00 nad	12,200.179
15,726.610		100.901,35	+ 1,25 nad	15,726.610

d) plovne objekte dolžine od 8 do 9 metrov 13.361 SIT, za vsak nadaljnji meter 5.229 SIT.

III

Vrednost dobitka, do katerega se davek od iger na srečo ne plačuje, določena v 169. členu zakona, se v 1995. letu valorizira tako, da znaša 20.915 SIT.

IV

Znesek, določen v 194. členu zakona, se valorizira tako, da znaša 2.905 SIT.

V

Znesek, določen v 211. členu zakona, se valorizira tako, da znaša 8.716 SIT.

VI

Zneska, določena v tretjem odstavku 256. člena zakona, se valorizirata tako, da znašata 1453 SIT in 2.905 SIT.

Znesek, določen v četrtem odstavku 256. člena zakona, se valorizira tako, da znaša 2.905 SIT.

VII

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 416-73/94

Ljubljana, dne 28. decembra 1994.

Mitja Gaspari l. r.
Minister za finance

14.

Na podlagi 26. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93) in drugega odstavka 110. člena zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, popr. 4/94) objavlja minister za finance

KOLIČNIK **za določitev letne akontacije davka iz dejavnosti** **za leto 1995**

Količnik, ugotovljen na podlagi indeksa cen na drobno v Republiki Sloveniji za leto 1994 v primerjavi z letom 1993, znaša po podatkih Zavoda Republike Slovenije za statistiko 1,198.

Št. 416-1/95

Ljubljana, dne 29. decembra 1994.

Mitja Gaspari l. r.
Minister za finance

15.

Na podlagi 36.a člena zakona o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 38/80, 82/90) v zvezi s 1. in 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

ODLOČBO **o pooblastitvi Kmetijskega inštituta Slovenije,** **Hacquetova 2, Ljubljana za opravljanje del in nalog v** **postopku potrjevanja novih sort, dovolitve introdukcije** **tujih sort in varstva sort kmetijskih rastlin**

1. Kmetijski inštitut Slovenije, Hacquetova 2, Ljubljana se pooblasti za opravljanje naslednjih del in nalog v postopku potrjevanja novih sort, dovolitve introdukcije tujih sort in varstva sort kmetijskih rastlin:

– za prejemanje zahtev za potrditev novih sort oziroma za dovolitev introdukcije tujih sort kmetijskih rastlin ter za ocenjevanje, ali je zahteva v redu in upravičena;

– za prejemanje zahtev za varstvo sort kmetijskih rastlin ter za ocenjevanje, ali je zahteva v redu in upravičena;

– za obveščanje vložnikov zahtevkov o izvajanju postopka za potrditev novih sort, dovolitev introdukcije tujih sort ter za varstvo sort kmetijskih rastlin;

– za organiziranje preizkušanja sort na poskusnem polju in v laboratoriju ter za nudenje strokovne pomoči izvajalcem preizkušanja;

– za obdelavo rezultatov preizkušanja sort, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju ter pripravo odločb o vrednosti sort;

– za vodenje registra novih sort, vodenje evidence tujih sort in vodenje registra zavarovanih sort kmetijskih rastlin;

– za opravljanje administrativnega in strokovno-tehničnega dela za Strokovno komisijo za potrjevanje, dovolitev in varstvo sort (Sortna komisija) in za podkomisije;

– za objavljanje rezultatov preizkušanja v strokovnih publikacijah.

2. Kmetijski inštitut Slovenije mora Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano redno pošiljati poročila o izvrševanju del in nalog iz 1. točke te odločbe.

3. Ta odločba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 321-16-004/94

Minister za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
dr. Jože Osterc l. r.

16.

Na podlagi 2. do 9. in 11. do 13. točke sklepa Izvršnega sveta Skupščine Republike Slovenije, št. 114-02/90-1/11-8 z dne 31. 10. 1991 (Uradni list RS, št. 22/91-I) in 9. člena zakona o organizaciji in delovnem področju ministrstev (Uradni list RS, št. 71/94), Ministrstvo za notranje zadeve objavlja

Z N E S K E **povračil, nadomestil in drugih prejemkov za zaposlene v** **republiških državnih organih**

Za mesec januar 1995 znašajo:

1. mesečne nagrade za obvezno prakso:

– učencem 6.195 SIT;

– študentom 12.685 SIT;

2. nagrade ob delovnih jubilejih:

– za 10 let delovne dobe 29.612 SIT;

– za 20 let delovne dobe 44.417 SIT;

– za 30 let delovne dobe 59.223 SIT;

3. solidarnostne pomoči 59.223 SIT;

4. regres za prehrano med delom 9.278 SIT;

5. dnevnice za službeno potovanje v Republiki Sloveniji, ki traja:

– 6 do 8 ur 1.614 SIT;

– 8 do 12 ur 2.319 SIT;

– nad 12 ur 4.639 SIT;

6. povračilo stroškov prenočevanja:

– na podlagi računa za prenočevanje v hotelih de luxe

kategorije do 4.054 SIT;

– brez računa 1.392 SIT;

7. kilometrina 22 SIT;

8. povračilo stroškov za prevoz na delo in z dela, če ni možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi za vsak kilometer 11 SIT;

9. nadomestilo za ločeno življenje:

– povračilo stroškov stanovanja 16.700 SIT;

– povračilo stroškov prehrane 20.411 SIT;

10. terenski dodatek 974 SIT.

Št. 148-5/93

Ljubljana, dne 28. decembra 1994.

Andrej Šter l. r.
Minister
za notranje zadeve

17.

Na podlagi četrtega odstavka 56. člena zakona o računovodstvu (Uradni list SFRJ, št. 12/89, 35/89, 3/90 in 61/90) ter odloka Skupščine Republike Slovenije o soglasju k dopolnitvi tega zakona (Uradni list RS, št. 42/90) in 19. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdaja Banka Slovenije

SPOROČILO o cenah plemenitih kovin na dan 31. 12. 1994

Cena 1 grama čiste kovine v
tolarjih po tekočem tečaju

1. Zlato	1555,1324
2. Platina	1693,3664
3. Paladij	637,2994
4. Srebro	19,6882

Navedene cene so izračunane iz tržnih cen na borzi v Londonu in Zürichu.

Ljubljana, dne 3. januarja 1995.

Banka Slovenije
Guverner
dr. France Arhar l. r.

18.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Dušana Taljata iz Tolmina, na seji dne 1. 12. 1994

u g o t o v i l o :

1. Določba 4. alineje prvega odstavka 16. člena zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93) je v neskladju z ustavo, kolikor ne omogoča upoštevanja dejanskih stroškov kot odbitne postavke pri ugotavljanju davčne osnove.

2. Državni zbor mora ugotovljeno neskladnost odpraviti najkasneje do 31. 3. 1995.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnik je vložil pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti četrte alineje prvega odstavka 16. člena

zakona o dohodnini, s katero je določena osnova za davek od osebnih prejemkov, doseženih na podlagi pogodbe o delu, delovršne pogodbe oziroma od prevzema opravljanja storitev in poslov na drugi podlagi. Po navedeni določbi se v davčno osnovo za davek od osebnih prejemkov vštevva vsak posamezni bruto prejemek iz omenjenega naslova, izplačan v denarju, bonih ali naravi, z vštetimi povračili stroškov, zmanjšan za 10 %.

Pobudnik izpodbija tisti del navedene določbe, po kateri se v davčno osnovo šteje tudi povračilo stroškov. Tako se v davčno osnovo štejejo tudi potni stroški (dnevnice in kilometrina) in drugi stroški v zvezi z opravljanjem del po pogodbi oziroma opravljanjem storitev in poslov na drugi podlagi. Pobudnik navaja, da je za zavezance, ki so v delovnem razmerju, uveljavljeno drugačno načelo glede vštevanja stroškov v davčno osnovo. Tako se pri teh zavezancih po določbah prve alineje prvega odstavka 16. člena zakona o dohodnini povračila stroškov v zvezi z delom ne vštevajo v davčno osnovo, če so nižji od zneska, ki ga določi vlada. Pri teh zavezancih se torej stroški vštevajo v davčno osnovo le v primeru, če prekoračijo predpisano višino.

Z navedeno rešitvijo je po mnenju pobudnika vzpostavljena neenakost med zavezanci, ki so v delovnem razmerju, in zavezanci, ki opravljajo delo na podlagi pogodbe o delu oziroma delovršne pogodbe, s čimer je kršeno načelo 14. člena ustave o enakosti pred zakonom. Zavezanci, ki niso v delovnem razmerju, morajo namreč plačevati davek od vseh povračil stroškov, zavezanci v delovnem razmerju pa le od tistih povračil, ki presegajo predpisani znesek.

Pobudnik izkazuje svoj pravni interes s tem, da kot stečajni upravitelj potuje vsakodnevno iz Tolmina v Batuje (to je 130 km v obe smeri) in mora tako od priznanih povračil za stroške plačati dohodnino.

2. V odgovoru na pobudo Državni zbor (Sekretariat za zakonodajo in pravne zadeve) navaja, da se je že v ureditvi pred uveljavitvijo izpodbijanega zakona v osnovo za davek od osebnih prejemkov štel vsak posamezni bruto prejemek za priložnostno opravljeno storitev. Povračila stroškov, ki so jih imele fizične osebe v zvezi z opravljanjem storitev, namreč v prejšnji zakonodaji niso bila izrecno izključena iz obdavčitve, kot je bilo to sicer dovoljeno za osebne prejemke iz delovnega razmerja.

Državni zbor navaja, da so bile z izpodbijanim zakonom zaostrene določbe, ki se nanašajo na povračila stroškov za vse kategorije davčnih zavezancev, tako za osebe, ki dosega dohodke iz rednega delovnega razmerja, za fizične osebe, ki samostojno opravljajo dejavnost, in za fizične osebe, ki izven teh dveh kategorij prejemajo določene vrste dohodkov. Navedena zaostritev pogojev pri izplačilu prejemkov, doseženih na podlagi pogodbe o delu, delovršne pogodbe oziroma od prevzema opravljanja storitev in poslov na drugi podlagi v zakonu o dohodnini je le eden od ukrepov v novejši davčni zakonodaji, ki naj bi deloval kot podpora aktivni politiki zaposlovanja. Osnovni namen takšne ureditve je v omejevanju pogodbenega oziroma drugega priložnostnega dela in vzpodbujanju sklepanja delovnega razmerja in drugih oblik pridobivanja dohodka, kjer je v skladu z zakonom o dohodnini možno poračunati nastale stroške.

Po mnenju Državnega zbora izpodbijane zakonske določbe ne kršijo načela enakosti pred zakonom, saj je treba pri tem upoštevati že omenjene splošne razloge za zaostrovanje pogojev za izplačevanje osebnih prejemkov za priložnostno delo. Davčni sistem in davčna ureditev namreč upravičeno terjata specifične in tudi različne rešitve, saj zajemata zelo različne in specifične zavezance ter različne načine ustvarjanja in izkazovanja dohodka in drugih davčnih podlag.

B)

1. Ustavno sodišče je pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti četrte alineje prvega odstavka 16. člena zakona o dohodnini sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

2. Z dohodnino oziroma posameznimi davčnimi oblikami kot viri dohodnine so zaradi zagotavljanja sredstev za javno porabo obdavčeni dohodki davčnih zavezancev. Z davkom se obremenjuje dohodek, ki pomeni povečanje premoženja davčnega zavezanca. Povračilo stroška, ki je bil potreben za pridobitev dohodka, pa ne pomeni realnega dohodka oziroma povečanja premoženja, saj je bil strošek le eden od pogojev za doseg dohodka. Neupoštevanje konkretnih stroškov pri doseganju realnega dohodka oziroma povečanja premoženja pomeni ukrep, ki je v nasprotju s samo naravo davka. Taka odločitev zakonodajalca ni skladna s pojmovanji pravne države (2. člen ustave), po katerih se zahteva sorazmerje med cilji (namenom zakona) in ukrepi. Če je namen zakona določanje realnega dohodka kot davčne osnove, tedaj ni dopustno nepriznavanje stroškov, ki so potrebni za njegovo doseganje. Zato je tu podana protislovnost med namenom zakona in izpodbijano določbo. Z zakonom o dohodnini so praviloma za vse davčne vrste stroški predvideni kot odbitki pri ugotavljanju davčne osnove, razen v primeru izpodbijane določbe, kjer so stroški le pavšalizirani na 10 % in ni mogoče dokazovanje višjih dejanskih stroškov, kakor je to v primeru davka od dohodka iz premoženja in dohodkov iz premoženjskih pravic (70. in 79. člen zakona o dohodnini). Z izpodbijano ureditvijo so tako uveljavljene neenake osnove za različne vire dohodnine.

Ni pa mogoče pritrditi pobudniku, da zakon neutemeljeno uvaja razlikovanje posameznih vrst davčnih zavezancev. Namen določanja davkov ni le v zagotavljanju proračunskih sredstev. Z davki se dosegajo tudi drugi nameni, kot je prestrukturiranje gospodarstva, zaposlovanje, razvoj demografsko in sicer ogroženih območij ter podobno. Različno obravnavanje različnih vrst davčnih zavezancev je torej lahko utemeljeno, če gre za različna pravna in dejanska stanja in za uveljavitev sprejetega splošnega interesa. Zato je potrebno pritrditi Državnemu zboru, da je legitimen interes vzpodbujanje sklepanja delovnih razmerij in s tem povezana davčna politika. Ta ustavno dopustni cilj lahko zakonodajalec doseže tako, da glede priznavanja stroškov pri pogodbi o delu predpiše strožja merila kot pri redni zaposlitvi, ne pa tudi tako, da predpiše, da se izplačila, ki imajo za veljavno pravno podlago povračilo stroškov, nastalih v zvezi z izvajanjem pogodbe o delu, obdavčijo kot dohodek.

Izpodbijana določba davčnemu zavezancu ne omogoča, da bi v odmernem postopku uveljavljal dejanske stroške kot odbitno postavko, zato je v tem delu v neskladju z ustavo. Z zakonom bi morala biti tudi pri ugotavljanju osnove za davek od osebnih prejemkov, doseženih na podlagi pogodbe o delu, delovne pogodbe oziroma od prevzema opravljanja storitev in poslov na drugi podlagi, dana možnost, da davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške, kamor spadajo tudi prevozní stroški.

Glede na to, da je ugotovljena neustavnost izpodbijane določbe v tem, da ne omogoča upoštevanja dejanskih stroškov kot odbitne postavke pri ugotavljanju davčne osnove, medtem ko v svojem preostalem obsegu ni v neskladju z ustavo, gre za ureditev, ki ne omogoča razveljavitve, saj bi razveljavitev pomenila, da omenjeni prejemki sploh ne bi bili obdavčeni. Zato je ustavno sodišče v skladu z 48. členom zakona o ustavnem sodišču sprejelo ugotovitveno odločbo in zakonodajalcu določilo rok 31. 3. 1995 za odpravo ugotovljene neustavnosti.

C)

Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 21. člena in prvega odstavka 48. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambreč, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo s petimi glasovi proti štirim. Proti so glasovali sodniki Jerovšek, Jambreč, Ude in Snoj. Sodnik Krivic je dal pritrdilno ločeno mnenje.

Št. U-I-77/94-12

Ljubljana, dne 1. decembra 1994.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

19.

Ustavno sodišče je v postopku preizkusa pobud Magde Rous iz Komende in Pavla Ocepka z Brega pri Komendi na seji dne 1. 12. 1994

sklenilo:

1. Pobudi Magde Rous in Pavla Ocepka za oceno zakonitosti sklepa o uvedbi samoprispjevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Komenda (Uradni list RS, št. 21/94) se sprejmeta.

2. Izvrševanje sklepa o uvedbi samoprispjevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Komenda (Uradni list RS, št. 21/94) se do končne odločitve začasno zadrži.

Obrazložitev

A)

Pobudnika sta vložila pobudi za oceno zakonitosti v izreku navedenega sklepa, ker menita, da je bila uvedba krajevnega samoprispjevka nezakonita, ker zanj ni glasovala večina krajanov, kot je to zahteval ob razpisu referendumu veljavni zakon o referendumu in o drugih oblikah osebnega izjavljanja. Predlagata, da se zadrži izvrševanje izpodbijanega sklepa, ker obstaja bojazen, da vrnitev zbranega denarja ne bo mogoča, kakor tudi nevarnost njegove nenamenske uporabe. Poudarjata še, da samoprispjevke plačuje več kot tisoč krajanov po stopnji 2,5 % od dohodka posameznih zavezancev.

B)

1. Iz sklepa o razpisu referendumu za uvedbo krajevnega samoprispjevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Komenda, objavljenega v Uradnem listu dne 1. 4. 1994, je razvidno, da je svet krajevne skupnosti sprejel navedeni sklep na podlagi 7. in 8. člena zakona o referendumu in o drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77 in 18/88) in 2. člena zakona o samoprispjevku (Uradni list SRS, št. 35/85 in 48/86). Določbo o večini, potrebni za sprejem referendumske odločitve, je vseboval zakon o referendumu in o drugih oblikah osebnega izjavljanja v 21. členu in sicer je zahteval večino vseh občanov, ki imajo pravico glasovati na referendumu (absolutna večina). Vendar je navedeni zakon dne 2. 4. 1994 (en dan po objavi sklepa o razpisu referendumu) prenehal veljati, ker je začel veljati novi zakon o referendumu in o ljudski iniciativi (Urad-

ni list RS, št. 15/94). Novi zakon v 60. členu določa, da z dnem njegove uveljavitve preneha veljati zakon o referendumu in o drugih oblikah osebnega izjavljanja, ne da bi uredil določena vprašanja, ki bi se lahko pojavila v prehodnem obdobju, zlasti, kateri zakon se uporabi za postopke, ki so bili že začeti na podlagi prej veljavnega zakona. V 56. členu le določa, da se njegove določbe o postopku za izvedbo referenduma smiselno uporabljajo tudi za izvedbo referenduma v lokalni skupnosti. Poglavje III navedenega novega zakona ureja postopek za izvedbo referenduma v členih 30 do 56 in ne vsebuje določbe o potrebni večini za referendumsko odločitev, saj po vsebini ne sodi v poglavje o postopku. Novi zakon o referendumu in o ljudski iniciativi je torej razveljavil prejšnji zakon v celoti, ne da bi uredil vprašanja, ki so postala s prenehanjem prejšnjega zakona neurejena, konkretno v obravnavani zadevi vprašanje potrebne večine volivcev za sprejem referendumske odločitve v krajevni skupnosti.

Novi zakon o referendumu in o ljudski iniciativi tudi ne napotuje na smiselno uporabo določb zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in 57/94), ki v 44. členu določa referendum kot eno izmed neposrednih oblik sodelovanja občanov pri odločanju v občini ter v 46. členu ureja temeljna vprašanja v zvezi z referendumom na lokalni ravni; med drugim tudi določa za sprejem referendumske odločitve večino volivcev, ki so glasovali (relativno večino).

Iz zapisnika 31. seje sveta krajevne skupnosti je razvidno, da je za uvedbo samoprispevka glasovala le relativna večina krajanov in ne absolutna večina, kot jo je zahteval zakon, na podlagi katerega je bil referendum razpisan, ni pa več veljal v času glasovanja na referendumu dne 10. 4. 1994. Svet krajevne skupnosti se je torej odločil za uporabo relativne večine, ne da bi v izpodbijanem sklepu navedel pravno podlago za sprejem takšne odločitve. Poročilo o izidu glasovanja na referendumu ni bilo objavljeno v uradnem glasilu, sam izpodbijani sklep pa citira le 3. člen zakona o samoprispevku, ki v tretjem odstavku določa, da se samoprispevek uvede le, če so se občani na ustreznem območju z referendumom vnaprej izrekli za njegovo izvedbo, ne opredeljuje pa potrebne večine za sprejem samoprispevka.

Glede na navedeno ustavno sodišče meni, da se utemeljeno zastavlja vprašanje zakonitosti izpodbijane referendumske odločitve o samoprispevku in je zato na podlagi tretjega odstavka 26. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) pobudi sprejelo.

2. Samoprispevek se na podlagi izpodbijanega sklepa že plačuje in sicer na žiro račun Krajevne skupnosti Komenda. Nadzor nad pobiranjem ter uporabo zbranih sredstev izvaja odbor Krajevne skupnosti Komenda za izgradnjo večnamenske telovadnice, za pravilno in namensko uporabo sredstev pa odgovarja svet krajevne skupnosti.

Ustavno sodišče sme v skladu z 39. členom zakona o ustavnem sodišču v celoti ali delno zadržati izvršitev zakona ali drugega predpisa ali splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil, če bi zaradi njegovega izvrševanja lahko nastale težko popravljive posledice. Ustavno sodišče ugotavlja, da bi z nadaljnjim zbiranjem samoprispevka lahko nastale škodljive posledice, ki bodo težko popravljive. Gre za zbiranje denarja v času preobrazbe lokalne samouprave in oblikovanja novih lokalnih skupnosti. Statut novokonstituirane občine bo šele določil razdelitev območja občine na njene ožje dele, to je krajevne, vaške ali četrtne skupnosti, njihov pravni status, naloge, ki jih lahko samostojno opravljajo, ter način njihovega financiranja (18. in 19. člen zakona o lokalni samoupravi). Področje financiranja občin in njenih ožjih delov še ni urejeno z zakonom. Prav tako še ni zakonsko urejen samoprispevek kot ena izmed možnih oblik financiranja skupnih potreb v lokalni skupnosti. Glede na navede-

no je upravičena bojazen pobudnikov, da bi bilo ob morebitni razveljavitvi izpodbijanega sklepa vračanje zbranega denarja otežkočeno in bi tako bilo oškodovanih kar precejšnje število krajanov. Zato je Ustavno sodišče na podlagi 39. člena zakona o ustavnem sodišču začasno zadržalo izvrševanje izpodbijanega sklepa.

C)

Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambreč, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Sklep je sprejelo soglasno.

Št. U-I-245/94-8

Ljubljana, dne 1. decembra 1994.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

20.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na zahtevi Izvršnega sveta Skupščine občine Krško in Državnega sveta, na seji dne 22. 12. 1994

sklenilo:

Predlog za zadržanje izvršitve 101. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94) se zavrne.

Obrazložitev

Izvršni svet Skupščine občine Krško in Državni svet sta vložila zahtevi za začetek postopka za oceno ustavnosti v izreku navedene določbe zakona in sicer prvi dne 14. 11. in drugi dne 18. 11. 1994. Oba sta tudi predlagala, da ustavno sodišče do končne odločitve zadrži izvršitev izpodbijanih določb zakona. Ustavno sodišče je na seji dne 1. 12. 1994 oba postopka združilo zaradi skupnega obravnavanja.

Predlagatelja navajata, da 101. člen zakona o upravi posega v izvorne pristojnosti občine. Ta člen namreč določa, da s 1. 1. 1995 država prevzame od občin vse upravne naloge in pristojnosti na področjih, za katera so ustanovljena ministrstva, ter vse druge z zakonom določene upravne naloge oblastvenega značaja iz pristojnosti občin. Ker je zakon o organizaciji in delovnem področju ministrstev (Uradni list RS, št. 71/94) le zelo splošno določil naloge in delovna področja ministrstev, je po mnenju predlagateljev mogoče sklepati, da pomeni izpodbijana določba prenos vseh občinskih upravnih zadev na ministrstva. S tem, ko bo država hkrati prevzela tudi vse delavce, ki opravljajo te naloge, naj bi povsem onemogočila nove občine, da bi opravljale svoje funkcije. Izpodbijana določba zakona o upravi naj bi bila tudi v nasprotju z 21. členom zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93), ki uvaja sistem lokalne samouprave in okvirno določa pristojnosti občin.

Hkrati predlagatelja predlagata, da ustavno sodišče do končne odločitve zadrži izvršitev izpodbijane določbe zakona o upravi. Ker naj bi se ta določba izvedla 1. 1. 1995, bi s prevzemom teh nalog in delavcev sedanje občinske uprave nastala za občine težko popravljive škodljive posledice, ker bi ostale brez delavcev, usposobljenih za opravljanje nalog iz pristojnosti občine.

Predloga za začasno zadržanje izvršitve izpodbijane določbe ustavno sodišče ni sprejelo.

Iz izpodbijane določbe zakona izhaja, da zajema dve vrsti nalog in pristojnosti, ki jih prevzame država:

– upravne naloge in pristojnosti na področjih, za katera so ustanovljena ministrstva;

– vse druge z zakonom določene upravne naloge oblastvenega značaja.

Prva skupina nalog se nanaša na upravne naloge v okviru delovnih področij ministrstev. V skladu s 1. členom zakona o upravi, v luči katerega je treba tolmačiti tudi druge določbe tega zakona, uprava kot del izvršilne oblasti v Republiki Sloveniji izvršuje upravne naloge. Gre torej za upravne naloge države, katere izvršuje uprava, pri čemer 121. člen ustave jasneje določa, da jih opravljajo neposredno ministrstva. Le-ta so tako organi, ustanovljeni za izvrševanje upravnih nalog države in le na te naloge se lahko raztezajo njihova delovna področja, določena z zakonom o organizaciji in delovnem področju ministrstev.

Tudi drugo skupino upravnih nalog je mogoče razumeti kot upravne naloge države, saj po določbi 3. člena ustave ljudstvo izvršuje oblast posredno tudi preko izvršilne oblasti. To tudi jasno poudarja že omenjeni 1. člen zakona o upravi. Upravne oblasti oblastvenega značaja so torej upravne naloge države, kajti oblast izvršujejo organi države.

Po navedeni razlagi se izpodbijana določba zakona o upravi, nanaša le na upravne naloge države, ne pa na upravne

naloge iz okvira izvršne pristojnosti občine. Ali je taka razlaga izpodbijane določbe ustavno sprejemljiva, bo odločilo ustavno sodišče v končni odločitvi. Ker obstoji verjetnost take razlage izpodbijane določbe, ki ne posega v izvršno pristojnost občine, ni gotovo, da bodo z uporabo izpodbijane določbe nastale težko popravljive škodljive posledice.

Pri odločanju o predlaganem zadržanju izvršitve izpodbijane določbe zakona o upravi je ustavno sodišče tudi ocenjevalo morebitne škodljive posledice, ki bi s tem lahko nastale. Ocenilo je, da bi tako zadržanje iz pravnega sistema izvzelo eno od podlag za delitev pristojnosti prejšnjih občin na državne in lokalne. Škodljive posledice zadržanja izvršitve izpodbijane določbe bi tako lahko bile mnogo večje od morebitne nevarnosti ustavno nesprejemljive razlage te določbe, ki bi pripeljala do škodljivih posledic za občine.

Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi 39. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambreč, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Sklep je sprejelo z osmimi glasovi proti nemu. Proti je glasoval sodnik Krivic.

Št. U-I-285/94-6

Ljubljana, dne 22. decembra 1994.

Predsednik:

Dr. Tone Jerovšek l. r.

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

BREŽICE

21.

Na podlagi 8. člena zakona o referendumu in drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77) in 3. in 7. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 35/85 in 48/86) ter v skladu z določili statuta KS Globoko in odločitve, sprejete na referendumu s 66,1% za uvedbo samoprispevka dne 18. 12. 1994, je Svet KS Globoko na seji dne 19. 12. 1994 sprejel

S K L E P

o uvedbi samoprispevka za območje dela vasi Piršembreg v Krajevni skupnosti Globoko

1. člen

Za območje dela vasi Piršembreg v Krajevni skupnosti Globoko se uvede samoprispevek v denarju za financiranje programa modernizacije in vzdrževanja cest v vasi Piršembreg.

2. člen

Skupna vrednost programa je 11,235.400 SIT in se bo financiral iz sredstev samoprispevka v vrednosti 5,297.400 SIT in iz proračuna občine Brežice 5,938.000 SIT.

3. člen

Sredstva zbrana s samoprispevkom se bodo uporabila za financiranje naslednjega programa:

1. modernizacija ceste Rudnik–Sv. Barbara (vključno z odcepom Kržan) v dolžini 1.400 m,

2. modernizacija ceste Preskar–Uršič v dolžini 60 m in gramoziranje v dolžini 170 m,

3. gramoziranje ceste Bibič Ivan–Cizelj v dolžini 170 m,
4. financiranje tehnične dokumentacije.

4. člen

Samoprispevek se uvede za obdobje petih let, in sicer od 1. 1. 1995 do 31. 12. 1999. Samoprispevek bodo plačevali naslednji krajan vasi Piršembreg in lastniki nepremičnin na območju tega dela vasi:

1. Cizl Marija, Mali vrh 51, Globoko, v višini 20 DEM mesečno

2. Cizl Slavko, Mali vrh 51, Globoko, v višini 40 DEM mesečno

3. Cizl Slavko, Mali vrh 51, Globoko, v višini 10 DEM mesečno

4. Preskar Ivan, Piršembreg 6, Globoko, v višini 20 DEM mesečno

5. Preskar Janko, Piršembreg 6, Globoko, v višini 20 DEM mesečno

6. Preskar Darinka, Piršembreg 6, Globoko, v višini 20 DEM mesečno

7. Uršič Stanislav, Strmica 1, Logatec, v višini 30 DEM mesečno

8. Uršič Veronika, Piršembreg 7, Globoko, v višini 20 DEM mesečno

9. Preskar Anton, Piršembreg 5, Globoko, v višini 20 DEM mesečno

10. Preskar Tanja, Piršembreg 5, Globoko, v višini 20 DEM mesečno

11. Preskar Marjan, Piršembreg 5, Globoko, v višini 20 DEM mesečno

12. Preskar Franc, Piršembreg 23, Globoko, v višini 10 DEM mesečno

13. Kržan Darko, Mali vrh 49, Globoko, v višini 40 DEM mesečno

14. Bibič Franc, Piršenbreg 4, Globoko, v višini 40 DEM mesečno
 15. Bibič Anton, Lamutova 4, Brežice, v višini 30 DEM mesečno
 16. Bibič Jožef, Valvasorjeva 4, Brežice, v višini 15 DEM mesečno
 17. Bibič Marija, Valvasorjeva 4, Brežice, v višini 15 DEM mesečno
 18. Bibič Ivan, Piršenbreg 3, Globoko, v višini 20 DEM mesečno
 19. Bibič Ana, Piršenbreg 3, Globoko, v višini 20 DEM mesečno
 20. Bibič Milena, Piršenbreg 3, Globoko, v višini 10 DEM mesečno
 21. Tomše Anica, Sela 74, Dobova, v višini 10 DEM mesečno
 22. Kržan Zvone, Maistrova 8, Brežice, v višini 20 DEM mesečno
 23. Kržan Zofija, Maistrova 8, Brežice, v višini 20 DEM mesečno
 24. Kržan Anton, Piršenbreg 2, Globoko, v višini 20 DEM mesečno
 25. Kržan Rozalija, Piršenbreg 2, Globoko, v višini 20 DEM mesečno
 26. Kržan Brane, Milavčeva 21, Brežice, v višini 5 DEM mesečno
 27. Kržan Marija, Milavčeva 21, Brežice, v višini 5 DEM mesečno
 28. Kržan Vlado, Gubčeva 9, Krško, v višini 10 DEM mesečno
 29. Žmavc Jožefa, Piršenbreg 1, Globoko, v višini 30 DEM mesečno
 30. Cizelj Ivan, Dugi dol 28, Zagreb, v višini 15 DEM mesečno
 31. Cizelj Marija, Dugi dol 28, Zagreb, v višini 15 DEM mesečno
 32. Geršak Vekoslav, Glogov brod 10, Artiče, v višini 10 DEM mesečno
 33. Geršak Frančiška, Glogov brod 10, Artiče, v višini 10 DEM mesečno
 34. Petan Jožef, Piršenbreg 18/a, Globoko, v višini 30 DEM mesečno
 35. Šušteršič Vojko, Piršenbreg 21, Globoko, v višini 20 DEM mesečno
 36. Zobec Franc, Fabjanova 11, Ljubljana, v višini 10 DEM mesečno
 37. Zobec Tomi, Bičevje 1, Ljubljana, v višini 10 DEM mesečno
 38. Zobec-Dolanc Helena, Žavcarjeva 24, Ljubljana, v višini 10 DEM mesečno
 39. Ogorevc Jožefa, Sela 70, Dobova, v višini 6,66 DEM mesečno
 40. Jurečič Jožica, Sela 70, Dobova, v višini 6,66 DEM mesečno
 41. Zorič Doroteja, Usnjarska pot 1, Brežice, v višini 6,66 DEM mesečno
 42. Kostrevc Marija, Piršenbreg 3/a, Globoko, v višini 30 DEM mesečno
 43. Cizel Marija, Dednja vas 65, Pišece, v višini 30 DEM mesečno
 44. Plevnik Terezija, Piršenbreg 36, Globoko, v višini 40 DEM mesečno
 45. Germovšek Marjanca, Piršenbreg 36, Globoko, v višini 10 DEM mesečno
 46. Plevnik Suzana, Piršenbreg 36, Globoko, v višini 10 DEM mesečno

47. Plevnik Melita, Piršenbreg 36, Globoko, v višini 10 DEM mesečno
 48. Plevnik Ana, Piršenbreg 36, Globoko, v višini 10 DEM mesečno
 49. Plevnik Anica, Piršenbreg 36, Globoko, v višini 20 DEM mesečno
 50. Medvešček Ana, C. 4. julija 91/a, Krško, v višini 20 DEM mesečno
 51. Dirnbek Ivan, Piršenbreg 38, Globoko, v višini 20 DEM mesečno
 52. Dirnbek Mojca, Piršenbreg 38, Globoko, v višini 10 DEM mesečno
 53. Dirnbek Vesna, Piršenbreg 38, Globoko, v višini 10 DEM mesečno
 54. Dirnbek Slavko, Piršenbreg 38/a, Globoko, v višini 10 DEM mesečno
 55. Slak Stane, Piršenbreg 37, Globoko, v višini 10 DEM mesečno
 56. Slak Vinko, Piršenbreg 37, Globoko, v višini 10 DEM mesečno
 57. Tasič Anton, Trg izgnancev 13, Brežice, v višini 10 DEM mesečno
 58. Korelc Zinka, Kaseze 102, Petrovče, v višini 15 DEM mesečno
 59. Korelc Stanko, Kaseze 102, Petrovče, v višini 15 DEM mesečno
 60. Košir Neža, Koširjeva c. 8, Škofja Loka, v višini 20 DEM mesečno
 61. Lepšina Franc, Bizeljsko 19, Bizeljsko, v višini 20 DEM mesečno.

Višina prispevka se preračunava v tolarje po srednjem tečaju Banke Slovenije na dan plačila samoprispevka.

5. člen

Zavezanci za samoprispevek so vsi občani, ki imajo na območju dela vasi Piršenbreg (in so navedeni v 4. členu tega sklepa) stalno prebivališče in občani, ki so lastniki nepremičnin na območju tega dela vasi.

6. člen

Sredstva samoprispevka se bodo zbirala na posebnem žiro računu pri Agenciji za plačilni promet Brežice, št. 51620-842-002-82523. Organ, ki bo odgovoren za zbiranje sredstev in izvajanje del po programu je Svet KS Globoko.

7. člen

Samoprispevek od osebnih dohodkov zaposlenih in pokojnin bodo odtegovali in obračunavali izplačevalci ob izplačilu. Zavezancem od kmetijske dejavnosti, obrtnikom in delavcem na začasnem delu v tujini pa Republiška uprava za javne prihodke, izpostava Brežice oziroma Krajevna skupnost Globoko.

8. člen

Samoprispevek se ne plačuje od prejemkov in dohodkov, ki so navedeni v 12. členu zakona o samoprispevku.

9. člen

Od zavezancev, ki ne bodo izpolnjevali obveznosti iz samoprispevka v določenem roku, se bo samoprispevek izterjal po predpisih, ki veljajo za izterjavo davkov in prispevkov občanov.

10. člen

Krajanom je zagotovljen neposreden in trajen nadzor nad zbiranjem in uporabo sredstev, zbranih s samoprispevkom.

11. člen

Ta sklep začne veljati takoj, uporablja pa se od 1. 1. 1995.

Globoko, dne 19. decembra 1994.

Predsednik
Sveta KS Globoko
Anton Harapin l. r.

GROSUPLJE

22.

Na podlagi 3. člena zakona o samopriskpevku (Uradni list SRS, št. 35/85), 3. in 56. člena zakona o referendumu in ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94) je Svet Krajevne skupnosti Ivančna Gorica na seji dne 20. 12. 1994 sprejel

S K L E P**o uvedbi posebnega prispevka za financiranje modernizacije lokalne ceste Vrhpolje–Ivančna Gorica**

1. člen

Uvede se posebni samopriskpevek na območju Krajevne skupnosti Ivančna Gorica, in sicer za vas Vrhpolje, lastnike vikendov in lastnike zemljišč na tem območju.

2. člen

Posebni samopriskpevek v denarju se predpisuje za modernizacijo lokalne ceste Vrhpolje–Ivančna Gorica.

3. člen

Posebni samopriskpevek lahko zavezanci poravnajo do 30. 12. 1994.

4. člen

Posebni samopriskpevek bodo plačali posamezniki, ki so v 7. členu tega sklepa poimensko navedeni.

5. člen

Posameznik plača posebni samopriskpevek v višini, ki je naveden v 7. členu tega sklepa in je bil dogovorjen med udeleženci referendumu. Znesek je izražen v SIT.

6. člen

Posebnega samopriskpevka ne plačajo tisti, ki so po zakonu o samopriskpevku (Uradni list SRS, št. 35/85) plačila oproščeni, ali so svojo obveznost že poravnali.

7. člen

Posebni samopriskpevek plačajo občani, ki so navedeni v naslednjem seznamu:

Zap. št.	Priimek in ime	Bivališče	Obveznost SIT
1.	Ban Jože	Ljubljana	25.000
2.	Blatnik Alojz	Vrhpolje 10	198.000
3.	Blatnik Olga	Vrhpolje 10	48.000
4.	Hribar Zvonko	Vrhpolje 7a	216.000
5.	Kastelic Ivan	Artiža vas 13	20.000
6.	Kastelic Angela	Artiža vas 13	81.000

Zap. št.	Priimek in ime	Bivališče	Obveznost SIT
7.	Kastelic Anton	Vrhpolje 7a	109.000
8.	Kastelic Majda	Vrhpolje 8	116.000
9.	Kastelic Rudolf ml.	Vrhpolje 8	240.000
10.	Kumelj Miha	Veliko Čermelo	15.000
11.	Lavrih Srečo	Pijava Gorica	270.000
12.	Možina Stane	Vrhpolje 7	150.000
13.	Možina Jožica	Vrhpolje 7	54.000
14.	Možina Gabrijela	Vrhpolje 7	50.000
15.	Ostaneč Marjan	Vrhpolje 9	162.000
16.	Ostaneč Malči	Vrhpolje 9	96.000
17.	Tomšič Janez	Vrhpolje 11	154.000
18.	Tomšič Marjana	Vrhpolje 11	96.000

8. člen

Plačane zneske samopriskpevka se odšteje od osnove za dohodnino (7. člen zakona o dohodnini, Uradni list RS, št. 48/90).

9. člen

Samopriskpevek se plača na blagajni Krajevne skupnosti Ivančna Gorica.

10. člen

S samopriskpevkom zbrana sredstva so strogo namenska in se uporabljajo za namene iz 2. člena tega sklepa.

11. člen

S sredstvi samopriskpevka upravlja Svet Krajevne skupnosti Ivančna Gorica, ki je odgovoren za zbiranje sredstev in izvajanje del. Ta je dolžan po zaključku del poročati na zboru občanov o uporabi s samopriskpevkom zbranih sredstev.

12. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ivančna Gorica, dne 20. decembra 1994.

Predsednik
Sveta Krajevne skupnosti
Ivančna Gorica
Franjo Rajh l. r.

KOČEVJE

23.

Na podlagi 13. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93) 18. člena odloka o urejanju in varstvu okolja v občini Kočevje (Uradni list RS, št. 24/91) in 36. člena statuta občine Kočevje (Uradni list RS, št. 21/94) je Izvršni svet Skupščine občine Kočevje na seji dne 29. 12. 1994 sprejel

U R E D B O**o obvezni priključitvi novozgrajenih objektov na plinsko omrežje in plačilu prispevka za priključitev**

1. člen

Z izgradnjo skupne plinske postaje v obrtniško-podjetniški coni v Kočevju bodo ustvarjeni pogoji za prehod na plinsko ogrevanje objektov v tem okolju.

2. člen

V obrtniško-podjetniški coni v Kočevju se morajo vsi novozgrajeni objekti priključiti na plinski sistem ogrevanja in je prepovedana gradnja drugačnih kurišč. Pri objektih, ki so namenjeni opravljanju lesnopredelovalne dejavnosti, je dovoljena izgradnja mešanih kurišč in sicer za plin in lesne odpadke, ki nastanejo pri lastni proizvodnji.

3. člen

Za delno kritje stroškov graditve plinske postaje ter razvodov do objektov plačujejo investitorji novih objektov prispevek za priklopno moč, ki ga na predlog investitorja plinovodnega omrežja potrdi pristojni organ lokalne skupnosti.

4. člen

Investitor oziroma upravljalec plinovodnega omrežja je dolžan zagotavljati redno vzdrževanje tega omrežja in nemo-teno dobavo plina. Kolikor tega ne zagotavlja, lahko pristojni organ lokalne skupnosti določi drugega upravjalca, ne glede na to kdo je bil investitor izgradnje plinovodnega omrežja.

5. člen

Investitor oziroma lastnik objekta, ki se je dolžan priklopiti na plinski sistem ogrevanja plačuje dobavo plina po ceni, ki mora biti konkurenčna glede na ostale načine ogrevanja.

V ceno dobave plina se vkalkulirajo tudi stroški tekočega vzdrževanja primarnega omrežja.

Ceno plina potrjuje pristojni organ lokalne skupnosti.

6. člen

Upravljalec plinovodnega omrežja je lahko le fizična oseba, ki se ukvarja s pridobitno dejavnostjo ali pravna oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje te dejavnosti in je zanjo usposobljena.

7. člen

Ta uredba prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Kočevje, dne 22. decembra 1994.

Predsednik Izvršnega sveta
Skupščine občine Kočevje
Alojz Petek, dipl. jur. l. r.

KRANJ**24.**

Na podlagi 148. člena ustave Republike Slovenije in 44. člena zakona o financiranju občin, je Izvršni svet Skupščine občine Kranj na 196. seji dne 16. decembra 1994 sprejel

S K L E P**o začasnem financiranju potreb iz občinskih proračunov v letu 1995**

1

Potrebe porabnikov sredstev občinskih proračunov občin Kranj-M, Cerklje, Naklo, Preddvor in Šenčur, se financirajo po tem sklepu.

2

Financiranje novih občin za leto 1995 se začasno opravlja na podlagi proračuna in preko žiro računa prejšnje občine Kranj.

3

Začasno financiranje zagotavlja plače zaposlenih v občinah, ostali del prihodkov pa se uporablja sorazmerno zagotavljeni porabi novih občin.

O razporeditvi prihodkov in odhodkov med občinami za to prehodno obdobje se občine dogovorijo same.

4

V proračune novih občin za leto 1995 se vključi občini pripadajoči del prihodkov in odhodkov od 1. januarja 1995 dalje, ki se je začasno izvrševal preko žiro računa občine Kranj.

5

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 1995 dalje.

Kranj, dne 14. decembra 1994.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Kranj
Peter Orehar l. r.

KRŠKO**25.**

Na podlagi 2. in 17. člena odloka o proračunu občine Krško za leto 1994 (Uradni list RS, št. 30/94) in 30. člena odloka o pristojnosti in sestavi zborov občinske skupščine (Uradni list RS, št. 3/90) je Izvršni svet Skupščine občine Krško na seji dne 13. decembra 1994 sprejel

S K L E P**o uskladitvi proračuna občine Krško za leto 1994**

1. člen

V odloku o proračunu občine Krško za leto 1994 (Uradni list RS, št. 30/94) se prvi odstavek 2. člena uskladi, in sicer:

Skupni prihodki občinskega proračuna za leto 1994 znašajo 2.703,912.000 SIT in se razporedijo za:

– tekoče obveznosti	1.076,713.338 SIT
– investicijski del in druge obveznosti	1.474,070.872 SIT
– odhodke financiranja	153,127.790 SIT

2. člen

Bilanca prihodkov in odhodkov usklajenega proračuna občine Krško za leto 1994, kakor tudi njen posebni del, sta sestavni del tega sklepa.

3. člen

Sklep prične veljati z objavo v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja za proračunsko leto 1994.

Št. 7-403-243/94

Krško, dne 13. decembra 1994.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Krško
Herman Kunej, dipl. inž. l. r.

LITIJA

26.

Na podlagi 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93) in 65. člena statuta občine Litija (Uradni list RS, št. 5/93) je Izvršni svet Skupščine občine Litija na 117. seji dne 15. 12. 1994 sprejel

SKLEP

o podaljšanju javne razgrnitve osnutkov prostorsko ureditvenih pogojev za občino Litija (PUP 1, 3, 4, 5 in 6)

1. člen

Javna razgrnitev osnutkov prostorsko ureditvenih pogojev za občino Litija (PUP 1, 3, 4, 5 in 6) se podaljša do vključno 28. februarja 1995.

2. člen

Osnutki bodo javno razgrnjeni v avli Skupščine občine Litija za celotno občino in v prostorih krajevnih skupnosti v vsaki za njeno območje.

3. člen

V teku javne razgrnitve bo Oddelek za urejanje prostora občine Litija skupaj s krajevnimi skupnostmi organiziral javne obravnave.

O času in kraju bodo občani pravočasno seznanjeni na krajevno običajen način.

4. člen

Občani in ostali zainteresirani lahko podajo pisne pripombe in predloge na javno razgrnjene osnutke Oddelku za urejanje prostora občine Litija, Jerebova 14, Litija ali pa jih vpišejo v knjige pripomb na sedežih krajevnih skupnosti.

5. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352/1-90-6

Litija, dne 15. decembra 1994.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Litija
Slavko Rokavec l. r.

LJUTOMER

27.

Na podlagi 3. in 8. člena zakona o samoprispevku in zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94) in izidu glasovanja na referendumu dne 4. 12. 1994 in na podlagi poročila volilne komisije pri KS Cezanjevci o izidu glasovanja ter v skladu z določbami statuta KS Cezanjevci je svet KS Cezanjevci dne 6. 12. 1994 sprejel

SKLEP

o uvedbi krajevnega samoprispevka v KS Cezanjevci za naselja Cezanjevci, Branoslavci, Vogričevci, Zg. Kamenščak in Vidanovci

1. člen

Na podlagi odločitve krajanov se na območju KS Cezanjevci uvede krajevni samoprispevek za dobo 5 let in sicer od 1. 1. 1995 do 31. 12. 1999.

2. člen

Sredstva zbrana s samoprispevkom se bodo uporabila po programih posameznih vasi objavljenih v sklepu o razpisu referendumu (Uradni list RS, št. 69/94).

3. člen

Krajevni samoprispevek bodo krajanji plačevali po naslednjem:

- 2 % neto OD iz delovnega razmerja in nadomestil ter pogodb ob delu
- 2 % od pokojnin
- 2 % od samostojnega opravljanja dejavnosti, od čiste-ga dohodka
- 10 % od katastrskega dohodka
- 200 DEM v tolarški protivrednosti letno delavci na začasnem delu v tujini.

4. člen

Samoprispevek obračunava in odteguje izplačevalec plač oziroma pokojnin.

Iz katastrskega dohodka in obrti pa pristojni območni organ uprave za javne prihodke.

5. člen

Od zavezancev, ki samoprispevka ne bodo plačevali v določenem roku, se bodo obveznosti izterjale skupaj z zamudnimi obrestmi po predpisih, ki veljajo za izsterjavo davkov.

6. člen

Izplačevalec dohodka iz 4. člena tega sklepa bo samoprispevek nakazoval na poseben žiro račun pri Agenciji za plačilni promet ekspozituri Ljutomer št. 51930-842-029-82021 s pripisom krajevni samoprispevek KS Cezanjevci.

7. člen

Nadzor nad zbranimi sredstvi izvaja svet KS Cezanjevci, kateri najmanj enkrat letno poroča o višini zbranih sredstev in njihovi porabi na zboru krajanov.

8. člen

Ta sklep velja takoj, uporablja pa se od 1. 1. 1995 dalje.

Cezanjevci, dne 15. decembra 1994.

Predsednik
Sveta Krajevne skupnosti
Cezanjevci
Janko Zdravec l. r.

28.

POROČILO

o izidu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka v denarju na območju KS Cezanjevci za naselja Cezanjevci, Branoslavci, Vogričevci, Zg. Kamenščak in Vidanovci

Volilna komisija je na podlagi pregleda zapisnikov, ki so jih predložili volilni odbori ugotovila, da je postopek za uvedbo referenduma izveden v skladu z zakonom in da ni bilo nepravilnosti, ki bi vplivale na izid glasovanja.

Volilni rezultati

volišče	vpisani glasov- volivci	valo	%	za	%	proti	%	nevelj.	%
Cezanjevci	191	161	84,3	87	54	68	42	6	4
Branoslavci	127	109	85,8	73	67	35	32	1	1
Vogričevci	127	112	88,2	57	51	48	43	7	6
Zg. Kamenščak									
Vidanovci	130	115	88,5	68	59	39	34	8	7

Na podlagi rezultatov glasovanja, volilna komisija ugotavlja, da je referendumski program sprejet v vseh vaseh, ter predlaga svetu KS, da sprejme sklep o uvedbi krajevnega samoprispevka.

Cezanjevci, dne 4. decembra 1994.

Predsednica
Volilne komisije
Krajevne skupnosti Cezanjevci
Amalija Svenešek l. r.

LUČE

29.

Občinska volilna komisija Luče izdaja na podlagi 90. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94) naslednje

POROČILO

I

Na volitvah 18. 12. 1994 za župana občine Luče je Občinska volilna komisija Luče ugotovila naslednji volilni izid:

- v volilni imenik je bilo vpisanih 1761 volivcev
 - skupaj je glasovalo 903 volivcev
 - neveljavnih glasovnic je bilo 14
- Posamezni kandidat je dobil naslednje število glasov:

1. Albin Zamernik 407 glasov ali 45,78 %,
2. Mirko Zamernik 482 glasov ali 54,22 %.

II

Občinska volilna komisija ugotavlja, da je bil za župana občine Luče izvoljen Mirko Zamernik.

Luče, dne 19. decembra 1994.

Predsednica
Občinske volilne komisije
Luče ob Savinji
Marija Krivec, dipl. prav. l. r.

MENGEŠ

30.

Na podlagi 29. člena v zvezi s 64. členom zakona o lokalni samoupravi (Uradni list, RS, št. 72/93 in 75/94) je Občinski svet občine Mengeš na 1. seji dne 23. 12. 1994 sprejel

STATUTARNI SKLEP občine Mengeš

I

Ta statutarni sklep ureja delovanje občine Mengeš do sprejema statuta.

II

Sedež občine Mengeš je v Mengšu, Zavrti 2.
Občina Mengeš ima žig okrogle oblike z napisom Republika Slovenija, občina Mengeš.

III

Do sprejema organizacije in načrta delovnih mest občina Mengeš uporablja storitve občinske uprave občine Domžale kot skupne občinske uprave.

IV

Do sprejema proračuna vseh štirih občin za leto 1995 s sredstvi na ločenem računu občine Domžale razpolagajo župani občin Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravče.

Župan lahko pooblasti predsednika ali podpredsednika občinskega sveta za razpolaganje s sredstvi na ločenem računu v času njegove odsotnosti.

Način uresničevanja pravic županov iz prvega odstavka se uredi s posebnim aktom.

V

Vsi veljavni akti, ki jih je sprejela Skupščina občine Domžale in njeni organi, ostanejo v veljavi, dokler občina Mengeš ne sprejme novih ali jih razveljavi.

VI

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 1995.

Mengeš, dne 23. decembra 1994.

Predsednik
Andrej Kozelj, dipl. jur. l. r.

MORAVČE**31.**

Na podlagi 29. člena v zvezi s 64. členom zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/94 in 57/94) je Občinski svet občine Moravče na 1. seji dne 22. 12. 1994 sprejel

STATUTARNI SKLEP
občine Moravče

I

Ta statutarni sklep ureja delovanje občine Moravče do sprejema statuta.

II

Sedež občine Moravče je v Moravčah, Trg svobode 4. Občina Moravče ima žig okrogle oblike z napisom Republika Slovenija, občina Moravče.

III

Do sprejema organizacije in načrta delovnih mest občina Moravče uporablja storitve občinske uprave občine Domžale kot skupne občinske uprave.

IV

Do sprejema proračunov vseh štirih občin za leto 1995 s sredstvi na ločenem računu občine Domžale razpolagajo župani občin Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravče.

Župan lahko pooblasti drugo osebo za razpolaganje s sredstvi na ločenem računu.

Način uresničevanja pravic županov iz prvega odstavka se uredi s posebnim aktom.

V

Vsi veljavni akti, ki jih je sprejela Skupščina občine Domžale in njeni organi, ostanejo v veljavi, dokler občina Moravče ne sprejme novih ali jih razveljavi.

VI

Občina Moravče bo do sprejetja statuta obdržala doseženo organiziranost krajevnih skupnosti.

VII

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 1995.

Moravče, dne 22. decembra 1994.

Predsedujoči
Roman Serianz l. r.

ORMOŽ**32.**

Na podlagi 3. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 35/85) 3. in 56. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), 37. člena statuta Krajevne skupnosti Podgorci ter poročila volilne komisije z dne 4. 12. 1994 o glasovanju na referendumu za 5. krajevni

samoprispevek, je Svet KS Podgorci na seji dne 15. 12. 1994 sprejel

SKLEP

o uvedbi krajevnega samoprispevka v Krajevni skupnosti Podgorci za obdobje od 1. 2. 1995 do 31. 1. 2000

1. člen

V Krajevni skupnosti Podgorci se na podlagi odločitve občanov na referendumu dne 4. 12. 1994 uvede krajevni samoprispevek v denarju in delu za sofinanciranje in uresničitev 5-letnega programa. Območje Krajevne skupnosti Podgorci zajemajo vasi: Bresnica, Cvetkovci, Osluševci, Podgorci, Preclava, Ritmerk in Strjanci.

2. člen

Krajevni samoprispevek se uvaja za dobo 5 let za čas od 1. 2. 1995 do 31. 1. 2000 za sofinanciranje in uresničitev programa, ki se deli na štiri dele: A, B, C in D.

A) Program:

Modernizacija in vzdrževanje krajevnih cest

- cesta v Podgorcih
- cesta v Cvetkovcih
- cesta na Bresnici in Preclavi
- cesta v Ritmerku in Strjancih
- cesta v Osluševcih
- fine prevleke
- gramoziranje krajevnih cest

B) Program:

Druge komunalne dejavnosti

- vzdrževanje mostov in propustov na krajevnih cestah
- vzdrževanje in širitev javnih razsvetljav
- vzdrževanje pokopališča, mrliške vežice, ureditev dovozne ceste do pokopališča in ureditev parkirišča ob pokopališču

– sofinanciranje kanalizacije (odsekov) v strnjanih naseljih

– čiščenje jarkov ob krajevnih cestah

– financiranje zimske službe in dobava peska za posip klancev ob poledici

– sofinanciranje izgradnje pločnikov ob magistralni cesti

– sofinanciranje avtobusnih postajališč ob magistralni cesti

– vzdrževanje in dobava prometne signalizacije ob močnejše obremenjenih krajevnih cestah

– postopna zamenjava podzemnih hidrantov z nadzemnimi

– delno sofinanciranje dokumentacije za kabelsko televizijo

C) Program:

Krajevna samouprava in družbene dejavnosti

– zagotavljanje sredstev za nemoteno delovanje krajevnih skupnosti

– sofinanciranje srečanja starejših krajanov in obdaritev otrok za Božič

– redne letne dotacije društvom za njihovo delovanje in vzdrževanje društvenih domov

– sofinanciranje programa požarne varnosti v KS

– sofinanciranje vzdrževanja kulturno-zgodovinskih spomenikov in spomenikov NOV

– sofinanciranje vzdrževanja zunanjih športnih objektov v lasti KS in športnih društev

D) Program:

Druge naloge

– nerazporejena sredstva

3. člen

Višina sredstev, ki bodo zbrana s tem krajevnim samoprispevkom po cenah iz prve polovice leta 1994 znašajo po oceni 41,200.000 SIT in se bodo uporabila za planske naloge po naslednjem ključu:

- A) program – modernizacija in vzdrževanje krajevnih cest 19,000.000 ali 46 %
- B) program – ostale komunalne dejavnosti 14,000.000 ali 35 %
- C) program – družbene dejavnosti in krajevna samouprava 7,400.000 ali 18 %
- D) program – druge naloge 400.000 ali 1 %

4. člen

Zavezanci za krajevni samoprispevek so občani, ki imajo stalno prebivališče na območju Krajevne skupnosti Podgorci, in sicer:

- 2 % – zaposleni delavci od neto OD
- 6 % – kmetje od katastrskega dohodka
- 2 % – upokojenci od neto pokojnin
- 2 % – zavezanci (obrtniki in podjetniki) od zavarovalne osnove in dobička, če si plačujejo prispevke za socialno varnost iz tega naslova
- 2 % – zavezanci od zneska najnižje pokojninske osnove (obrtniki in samostojni podjetniki), če si ne plačujejo prispevkov za socialno varnost iz tega naslova
- 100 DEM letno v tolarški protivrednosti zaposleni zdomci
- 80 DEM letno v tolarški protivrednosti zdomci upokojenci
- v denarju enodnevni zaslužek navadnega delavca letno za pokopališče in vežico po gospodinjstvu (znesek določi svet KS vsako leto v skladu z rastjo cen).

5. člen

Krajevni samoprispevek bodo obračunavale in ga odvajale na žiro račun Krajevne skupnosti Podgorci št. 52410-842-038-82518, delovne organizacije, skupnosti, zasebni podjetniki in obrtniki, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje RS in drugi ob vsakem izplačilu osebnega dohodka, nadomestil in pokojnin. Krajevni samoprispevek, ki ga plačujejo občani, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, opravljajo samostojno obrt ali intelektualne storitve, odmerja in odvaja Republiška uprava za javne prihodke, izpostava v Ormožu v imenu KS Podgorci.

Krajevni samoprispevek, ki ga plačujejo krajani, ki so na začasnem delu v tujini, imajo pokojnino iz tujine plačujejo vsako leto samoprispevek na žiro račun KS Podgorci, za kar izstavi položnice krajevna skupnost v skladu s 4. členom tega sklepa. Prav tako izstavi KS vsako leto položnice gospodinjstvom za samoprispevek za pokopališče in vežico.

6. člen

Samoprispevka v denarju so oproščeni krajani, glede katerih velja oprostitev po zakonu, in sicer:

- od socialnovarstvenih pomoči
- od invalidnin
- od pokojnine z varstvenim dodatkom
- od štipendij učencev in študentov
- od nagrad, ki jih prejemajo učenci in študentje na delovni praksi
- od pomoči otrokom.

7. člen

Svet Krajevne skupnosti Podgorci je odgovoren za zbiranje sredstev in pravilno uporabo, in sicer za tiste namene (izglasovan program) za kaj je bil samoprispevek izglasovan.

8. člen

Od zavezancev, ki ne izpolnjujejo obveznosti samoprispevka v določenem roku se obveznosti izterjajo po predpisih, ki veljajo za izterjavo davkov.

9. člen

O uporabi sredstev samoprispevka se vsako leto sestavi zaključni račun, ki se predloži svetu KS v potrditev. Morebitni višek dohodka samoprispevka uvedenega s tem sklepom se lahko uporabi tudi za ostale druge dejavnosti krajevne skupnosti po predhodnem sklepu sveta KS.

10. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 2. 1995 dalje pa do 31. 1. 2000.

Št. 378/94

Podgorci, dne 16. decembra 1994.

Predsednik
Sveta Krajevne skupnosti
Podgorci
Stanko Pignar l. r.

33.

P O R O Č I L O

volilne komisije Krajevne skupnosti Podgorciza uvedbo 5. krajevnega samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Podgorci, ki je bil v nedeljo 4. 12. 1994

1

Volilna komisija ugotavlja, da je bil s sklepom Sveta Krajevne skupnosti Podgorci z dne 28. 10. 1994 razpisan referendum za uvedbo 5. krajevnega samoprispevka za celotno območje Krajevne skupnosti Podgorci, in sicer za obdobje od 1. 2. 1995 do 31. 1. 2000, sklep o razpisu referenduma je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 69/94.

2

Volilna komisija Krajevne skupnosti Podgorci je na podlagi pregleda celotnega gradiva o glasovanju preverila zakonitost referenduma in ugotovila, da je bil postopek za izvedbo referenduma in sam referendum izveden v skladu z zakonom o referendumu ter, da ni bilo nepravilnosti, ki bi lahko vplivale na izid glasovanja.

3

Po ugotovitvi izida glasovanja je volilna komisija ugotovila, da je izid glasovanja naslednji:

- v volilni imenik je bilo vpisanih 1283 volivcev
- glasovanja se je udeležilo 1026 volivcev in od tega glasovalo:
- “ZA” uvedbo krajevnega samoprispevka 701 volivcev
- “PROTI” uvedbi krajevnega samoprispevka 317 volivcev
- neveljavnih glasovnic je bilo 8 kom.
- s potrdilom ni glasoval nihče.

Glede na to volilna komisija ugotavlja, da je na referendumu glasovalo 1026 volivcev, od tega je na referendumu

glasovalo "ZA" uvedbo krajevnega samopriskpevka 701 volivec ali 68,32 %. Referendum je tako uspel pozitivno.

Na podlagi navedenega izida glasovanja volilna komisija v smislu 3. in 56. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94) in 3. člena zakona o samopriskpevku (Uradni list SRS, št. 35/85) ugotavlja, da je referendum za uvedbo krajevnega samopriskpevka za območje Krajevne skupnosti Podgorci, za obdobje od 1. 2. 1995 do 31. 1. 2000 uspel 68,32 %, saj se je zanj izrekla večina volivcev, ki so se glasovanja udeležili.

Podgorci, dne 4. decembra 1994.

Tajnik volilne komisije Predsednik volilne komisije
Franc Hergula l. r. Podgarci
Jožef Cajnko l. r.

Član volilne komisije
Stanko Pignar l. r.

ROGAŠKA SLATINA

34.

Na podlagi 3. in 8. člena zakona o samopriskpevku (Uradni list SRS, št. 35/85) 3. in 56. člena zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94) izida glasovanja na referendumu 4. 12. 1994 in sklepa o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samopriskpevka v Krajevni skupnosti Sv. Florijan (Uradni list RS, št. 70/94) ter v skladu z odločbami statuta Krajevne skupnosti Sv. Florijan, je Svet Krajevne skupnosti na seji dne 14. 12. 1994 sprejel

S K L E P

o uvedbi krajevnega samopriskpevka v Krajevni skupnosti Sv. Florijan za obdobje 1995–1999

1. člen

Na območju Krajevne skupnosti Sv. Florijan se v skladu z odločitvijo krajanov na referendumu dne 4. 12. 1994 uvede krajevni samopriskpevek v denarju za obdobje petih let, in sicer od 1. 1. 1995 do 31. 12. 1999.

2. člen

Sredstva zbrana s samopriskpevkom bodo uporabljena za sofinanciranje:

- komunalno ureditev krajevne skupnosti
- gramoziranje in asfaltiranje krajevnih cest.

3. člen

Za izvršitev programa bi bilo potrebno okrog 14.000.000 SIT s samopriskpevkom bi se zbralo 11.718.000 SIT.

4. člen

Zavezanci plačila za samopriskpevek so občani, ki imajo stalno prebivališče na območju Krajevne skupnosti Sv. Florijan. Zavezanci bodo plačevali samopriskpevek po naslednjih merilih:

1. delavci v rednem delovnem razmerju 2% od neto mesečnega OD
2. krajani, ki opravljajo samostojno obrtno dejavnost 2% od zavarovalne osnove zavezancev
3. upokojnenci 2% mesečne pokojnine
4. lastniki zemljišč 10% od letnega katastrskega dohodka.

5. člen

Zavezancem iz 4. člena tega sklepa se samopriskpevek obračunava:

1. zavezancem iz 1., 2. in 3. točke obračunavajo izplačevalci plač oziroma pokojnin ob vsakokratnem izplačilu plače oziroma pokojnine.

2. zavezancem pod 4. točko tega sklepa odmerja samopriskpevek Uprava za javne prihodke, izpostava Šmarje pri Jelšah skupaj z ostalimi obveznostmi.

6. člen

Sredstva, ki se zbirajo od samopriskpevka, se nakazujejo na zbirni račun Krajevne skupnosti Sv. Florijan, št. 50700-842-053-82357.

7. člen

Samopriskpevek se ne plačuje prejemkov iz socialnovarstvenih pomoči, od priznavalnin, od invalidnine in od denarnega nadomestila za telesno okvaro, od dodatka za pomoč in postrežbo.

8. člen

Zavezanci so dolžni poravnati zapadlo obveznost v roku, ki je določen v tem sklepu, sicer se jih bremeni z zamudnimi obrestmi po veljavnih predpisih. Morebitna izterjava bo v skladu z določbami zakona o davkih občanov.

9. člen

Nadzor nad zbiranjem in uporabo sredstev iz samopriskpevka opravlja svet krajevne skupnosti in nadzorni odbor, ki o tem poroča na zboru krajanov.

10. člen

Za vse ostalo, kar ni s tem sklepom posebej določeno, se smiselno uporabljajo določila zakona o samopriskpevku (Uradni list SRS, št. 35/85).

11. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Sv. Florijan, dne 15. decembra 1994.

Predsednik
Sveta Krajevne skupnosti
Sv. Florijan
Ivan Tramšek l. r.

35.

Občinska volilna komisija Rogaška Slatina daje

POROČILO

o izidu glasovanja na referendumu, dne 4. decembra 1994 za uvedbo krajevnega samopriskpevka na območju Krajevne skupnosti Sv. Florijan v občini Rogaška Slatina

1

Na območju Krajevne skupnosti Sv. Florijan so bili na referendumu, dne 4. decembra 1994 za uvedbo krajevnega samopriskpevka ugotovljeni naslednji izidi glasovanja:

– v volilni imenik je bilo vpisanih	450 volivcev
– s potrdilom je glasovalo	0 volivcev
– skupaj glasovalo volivcev	247 volivcev
– oddanih glasovnic	247 (100%)
– neveljavnih glasovnic	17 (6,8%)
– veljavnih glasovnic je bilo	230 (93,1%)
– število volivcev, ki so glasovali “ZA”	165 (66,8%)
– število volivcev, ki so glasovali “PROTI”	65 (26,3)

2

Občinska volilna komisija Rogaška Slatina v skladu s 23. členom v zvezi s 3. in 56. členom zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94) in 8. členom sklepa o razpisu referendumu v krajevni skupnosti Sv. Florijan (Uradni list RS, št. 70/94), ugotavlja, da se samoprispevek v krajevni skupnosti Sv. Florijan lahko uvede, ker se je večina krajanov, ki so glasovali, izrekla zanj na referendumu.

Rogaška Slatina, dne 6. decembra 1994.

Predsednik OVK
Rogaška Slatina
Milan Birsa l. r.

SLOVENJ GRADEC

36.

Na podlagi 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93) je Skupščina občine Slovenj Gradec na skupni seji zborna združenega dela, zborna krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zborna dne 16. decembra 1994 sprejela

ODLOK

o prostorsko ureditvenih pogojih za območja izven naselij v občini Slovenj Gradec

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta odlok ureja prostorsko ureditvene pogoje za območja izven naselij v občini Slovenj Gradec (v nadaljnjem besedilu: PUP), ki jih je izdelala Upravna organizacija za urbanistično načrtovanje občine Slovenj Gradec pod številko 352-16/90 v septembru 1993 in ki ob upoštevanju dolgoročnega in srednjeročnega plana občine Slovenj Gradec podrobneje usmerjajo posege na območju občine izven naselij in izven območij, ki so urejena z drugimi prostorsko izvedbenimi načrti.

2. člen

Prostorsko ureditveni pogoji za območja izven naselij veljajo za izdajo dovoljenj o graditvi ali prenovi objektov in naprav in za druge posege v prostor, ki trajno spreminjajo

njegovo namensko rabo, bivalne in delovne pogoje, ekološke razmere v naravi ali krajinske značilnosti.

3. člen

Sestavni del odloka o PUP so:

- prikaz iz prostorskih sestavin planskih aktov v merilu M=1:25000
- meje območij zazidljivosti in mikrocelot s prikazom rabe prostora na preglednem katastrskem načrtu v merilu M=1:5000
- prikaz vseh varovanih območij
- obrazložitev in utemeljitev pogojev za posege v prostor
- soglasja pristojnih organov in organizacij.

4. člen

Prostorski ureditveni pogoji vsebujejo:

- I. Splošne določbe
- II. Meje, obseg in in funkcije območij
- III. Splošni in podrobnejši pogoji za vrste posegov v prostor
- IV. Skupna merila in pogoji za posege v prostor:
 - 1. Merila in pogoji glede oblikovanja novogradenj in ostalih posegov v prostor
 - 2. Merila in pogoji glede posegov na kmetijska in gozdna zemljišča
 - 3. Merila in pogoji glede komunalnega urejanja zemljišč
 - 4. Merila in pogoji glede prometnega urejanja zemljišč
 - 5. Merila in pogoji glede določanja velikosti gradbenih parcel in funkcionalnih zemljišč ter njihovo urejanje
 - 6. Merila in pogoji glede varovanja okolja
 - 7. Merila in pogoji glede varovanja naravne in kulturne dediščine
 - 8. Merila in pogoji za urejanje zelenih površin
 - 9. Merila in pogoji za urejanje prostora za obrambo in zaščito
- V. Končne določbe

5. člen

Prostorsko ureditveni pogoji za območja izven naselij so prostorski izvedbeni akt in so podlaga za izdelavo lokacijske dokumentacije in neposredna podlaga za izdajo dovoljenj za posege v prostor.

Lokacijska dokumentacija za enega ali več objektov se izdelata na podlagi strokovnih osnov in situacije predvidene rabe površin znotraj območja, ki jih opredeljuje posamezni PUP.

Zaradi posebnega varstva dobrin splošnega pomena, varstva okolja in racionalne izrabe prostora na območju občine mora lokacija vsebovati analizo in utemeljen predlog rešitev odvisno od lokacije posameznega posega.

Spremembe funkcije objektov so dopustne v takšni meri, da se ne spreminja oziroma ogroža pretežna namembnost območja oziroma naselja.

Vpliv novih dejavnosti ne sme presežati zakonsko dovoljenih meja vplivov na okolje.

6. člen

Pri posegih v okolje, pri katerih se ustvarja nov odnos okolju s pričakovanim večjim vplivom na okolje in prostor je potrebno predložiti ustrezne strokovne podlage na osnovi katerih se izdelajo smernice za izdelavo lokacijske dokumentacije.

V primerih iz prejšnjega odstavka je investitor dolžan predložiti posebne ekspertize zlasti kadar gre za tehnično

zahtevne objekte ter za zazidave večjih površin (presoja vplivov na okolje, geološka mnenja, različne smernice in predhodna soglasja soglasodajalcev itd.).

7. člen

Posegi v prostor pri javnih objektih in na javnih prostorih morajo biti načrtovani tako, da bo tudi telesno prizadetim občanom omogočen neoviran dostop do objektov in naprav ter njihova uporaba (načrtovanje brez arhitektonskih ovir).

Tudi pri prenovi posameznih delov naselij in objektov je potrebno poskrbeti za odpravo obstoječih arhitektonskih ovir.

II. MEJA, OBSEG IN FUNKCIJA OBMOČJA OZIROMA NASELJA TER VRSTE POSEGOV

Območje občine Slovenj Gradec, ki se ureja s prostorsko ureditvenimi pogoji za območje izven naselij pokriva celotno območje občine, razen območja, ki se urejajo s sprejetimi zazidalnimi načrti in območja, ki se urejajo z odlokom o prostorsko ureditvenih pogojih za območja naselij popisnih oziroma matičnih okolišev Slovenj Gradca s Starim trgom, Pamečami, Podgorjem, Šmartnim in Mislinjo.

III. SPLOŠNI IN PODROBNEJŠI POGOJI ZA VRSTE POSEGOV V PROSTOR

8. člen

V območjih, ki jih ureja PUP izven naselij so dovoljeni naslednji posegi, če niso v odloku določene omejitve:

1. redno vzdrževanje obstoječih objektov in naprav
2. adaptacije
3. rekonstrukcije
4. prizidave
5. nadzidave
6. gradnja objektov in naprav za potrebe komunalne ureditve, prometa, zvez in energetike
7. urejanje kmetijskih, gozdnih in vodnih zemljišč ter vodnogospodarske ureditve
8. postavitve večjih reklamnih znamenj, turističnih oznak, stojnic in spominskih obeležij
9. gradnja, ki odpravlja negativne vplive na okolje in zagotavlja večjo varnost objektov in ljudi
10. gradnja objektov in naprav za izkoriščanje in raziskovanje mineralnih surovin (kamnolomi, peskokopi) in njihova sanacija.

9. člen

Poleg navedenih posegov je v posameznih vrstah območij oziroma naselij dovoljeno še:

A) Območja in strnjena naselja s pretežno stanovanjsko zazidavo

1. novogradnje
2. spremembe namembnosti za:
 - stanovanjske namene
 - potrebe podjetništva ter terciarnih in kvartarnih dejavnosti
3. postavitve pomožnih objektov na funkcionalnih zemljiščih obstoječih objektov (garaže, vrtno ute, nadstrešnice, ograje itd.)

4. urejanje odprtih površin kot so zelenice, parki, športne površine, otroška igrišča, peš poti, ploščadi, parkirišča in postavitve mikrourbane opreme

B) Območja in strnjena naselja z mešano stanovanjsko in kmečko zazidavo

1. novogradnje
2. spremembe namembnosti za:
 - stanovanja
 - potrebe kmetijstva ter za potrebe dopolnilnih in dodatnih dejavnosti na kmetijah
 - potrebe podjetništva ter terciarnih in kvartarnih dejavnosti
3. postavitve pomožnih objektov (garaže, vrtno ute, nadstrešnice, ograje, drvarnice ipd.)
4. postavitve pomožnih objektov za kmetijsko dejavnost v sklopu kmetij
5. urejanje odprtih površin in postavitve mikrourbane opreme

C) Območja in naselja s pretežno kmečko zazidavo

1. novogradnje
2. sprememba namembnosti za:
 - stanovanja
 - potrebe kmetijstva ter dopolnilnih in dodatnih dejavnosti na kmetijah
 - potrebe podjetništva ter terciarnih in kvartarnih dejavnosti
3. postavitve pomožnih objektov na funkcionalnih zemljiščih obstoječih objektov
4. pomožni objekt za kmetijsko dejavnost v sklopu kmetij
5. urejanje odprtih površin in postavitve mikrourbane opreme

D) Območja s pretežno počitniško zazidavo

1. novogradnje kot zaključitev obstoječih območij
 2. spremembe namembnosti pod posebnimi pogoji za:
 - stanovanja
 - potrebe kmetijstva
 3. postavitve pomožnih objektov znotraj funkcionalnih zemljišč obstoječih objektov razen počitniških objektov
- E) Območja, za katera bodo izdelani prostorski izvedbeni načrti

1. novogradnje znotraj funkcionalnih zemljišč obstoječih objektov, tako da ne bodo onemogočale celotne zasnove in izvedbe prostorskega izvedbenega načrta (upoštevanje pogojev in izhodišč urbanističnih zasnov)

2. sprememba namembnosti za:
 - stanovanja
 - potrebe kmetijstva
 - potrebe podjetništva ter terciarnih in kvartarnih dejavnosti

3. postavitve pomožnih objektov na funkcionalnih zemljiščih objektov in kmetij

F) Območja ki po pretežni namenski rabi prostora niso namenjena poselitvi

1. na površinah namenjenih za kmetijstvo in gozdarstvo:
 - gradnja objektov in naprav namenjenih kmetijski in gozdarski funkciji

– agrooperacije in pogozditve

– gradnja pomožnih objektov za potrebe primarne kmetijske in gozdarske rabe

2. novogradnje skladne s 4. točko 11. člena zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 17/86)

3. postavitve pomožnih objektov na funkcionalnih zemljiščih obstoječih objektov in kmetij

4. novogradnje izven trajnovarovanih kmetijskih zemljišč, varovalnih gozdov in gozdnih rezervatov ob upoštevanju krajinske tipike (samotne kmetije, zaselki) in ostalih pogojev tega odloka skladno s 5. točko 11. člena zakona o kmetijskih zemljiščih

5. spremembe namembnosti obstoječih objektov razen pomožnih objektov za:

- stanovanja
- potrebe kmetijstva ter potrebe dopolnilnih in dodatnih dejavnosti na kmetijah
- potrebe podjetništva ter terciarnih in kvartarnih dejavnosti

6. gradnja spremljajočih objektov za potrebe rekreacije, gostinstva in turizma

7. določitev funkcionalnih zemljišč k obstoječim objektom

IV. SKUPNA MERILA IN POGOJI ZA POSEGE V PROSTOR

1. Merila in pogoji glede oblikovanja novogradenj in ostalih posegov v prostor

10. člen

1.1. Lega objektov

Novogradnje na prostorsko in funkcionalno zaokroženih območjih se morajo prilagoditi merilom, ki izhajajo iz tipa kulturne krajine in se ustrezno prilagoditi kompozicijski celoti naselja, zato je potrebno pred vsakim posegom za konkretno naselje upoštevati prostorski vzorec naselja oziroma območja.

Na celotnem obravnavanem območju je potrebno pri vseh posegih dosledno spoštovati naravno in kulturno dediščino ter primarne ekološke omejitve.

Novogradnje objektov so možne če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev sklenjenosti in oblikovne pojavnosti zazidave:

- poseg je na zazidljivem zemljišču
- poseg se stikuje z zazidljivim zemljiščem in ga je možno vklopiti v arhitekturno in vizualno pojavnost naselja oziroma zaselka, s katerim se stikuje
- poseg, pri katerem razdalja med stavbami ne presega 45 m in ga je mogoče preoblikovati v podeželski ali pa urbani zaselek, glede na faktor izrabe zemljišča (do 40 oziroma nad 40 odstotkov), pri čemer se kot celotna površina stavbnega zemljišča šteje le površina znotraj obodne meje zunanjih gradbenih linij stavb v gruči.

Novogradnja objektov je možna če so v nadaljevanju izpolnjeni sanitarni, požarni, okoljevarstveni in drugi varstveni predpisi in je možno zagotoviti minimalno komunalno, energetska in prometno infrastrukturo, in sicer:

- oskrba s pitno vodo
- odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih in padavinskih voda ali odvoz komunalnih odplak
- ravnanje s komunalnimi odpadki
- odlaganje ostankov komunalnih odpadkov
- prometna dostopnost za vozila in pešce
- primerna oskrba z električno energijo
- ustrezna varnost pred poplavami, zemeljskimi in snežnimi plazovi in drugimi naravnimi vplivi
- pregledovanje, nadzorovanje in čiščenje kurilnih naprav dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva zraka.

11. člen

1.2. Odmiki od objektov in parcelne meje

Najmanjši medsebojni odmik prostostojećih objektov ter odmik od parcelne meje se določi glede na terenske in krajinske razmere ter v skladu s sanitarno-tehničnimi, požarnovarstvenimi in obrambnimi predpisi ob upoštevanju funkcionalnih, estetskih in likovnih kvalitet morfologije naselja.

Najmanjši medsebojni odmik mora biti tolikšen, da novi objekti ne vplivajo škodljivo na bivalne pogoje prebivalcev v soseščini oziroma na rabo sosednjih parcel.

Novi objekti morajo biti odmaknjeni od parcelne meje minimalno 4 m.

Minimalen odmik je dovoljen, če to dopuščajo sanitarni in požarnovarstveni predpisi ter ostali pogoji in pri tem ni motena sosednja posest.

S soglasjem mejaša je lahko razdalja do posestne meje tudi manjša od 4 m, če je zadovoljeno ostalim parametrom, na podlagi katerih je določen odmik v naselju.

Investitor novega objekta je v takem primeru dolžan ustrezno urediti odtok s strešin, namestiti snegobrane oziroma preprečiti vplive na parcelo ali objekt mejaša.

Če je posestna meja med dvema parcelama različnih lastnikov ali uporabnikov sporna, se mora predhodno ugotoviti oziroma določiti v mejnem ugotovitvenem postopku ali v sodnem postopku.

Odmiki od komunalnih vodov in naprav morajo biti v skladu s predpisi in normativi za posamezne vrste komunalnih naprav oziroma skladni s soglasjem upravljalca komunalnih naprav.

Odmiki od kategoriziranih cest morajo biti pri novih objektih usklajeni z zakonom o javnih cestah.

Odmiki stanovanjskih in gospodarskih objektov od javnih poti morajo biti najmanj 4–5 m, manjši odmik je možen le v primerih, če si investitor pridobi soglasje upravljalca glede na krajevne in terenske razmere in če je manjši odmik pogojen z obstoječo gradbeno črto ali s pogoji glede varovanja kulturne dediščine in likovnoprostorskih kriterijev.

Odmiki objektov centralnih dejavnosti od javnih cest morajo biti praviloma najmanj 5 m.

Odmiki industrijskih objektov in objektov proizvodne obrti od javnih cest morajo biti praviloma najmanj od 5 do 10 m, odvisno od ranga ceste.

Odmiki objektov od vrhnjega roba struge vodotokov Mislinja, Suhadolnica in Paka morajo biti najmanj 10 m, na pritokih pa najmanj 5 m, tako da je omogočen dostop za obnovitvena in vzdrževalna dela in intervencijska vozila. Izjeme so objekti MHE, vodni mlini in žage in podobno, ki so locirani na podlagi pogojev soglasja dajalcev.

Posegi ob gozdu ne smejo ovirati gospodarskega izkoriščanja gozda niti njegove ekološke funkcije. Objekti za stalno bivanje ali proizvodno dejavnost morajo biti praviloma odmaknjeni od gozdnega roba najmanj v razdalji ene sestoje višine.

Morebitni manjši odmiki so vezani na posebno soglasje pristojne gozdarske strokovne službe.

12. člen

1.3. Gabariti objektov

Praviloma se morajo vse novogradnje objektov kot tudi adaptacije, pozidave in nadzidave obstoječih objektov prilagoditi obstoječim gabaritom kvalitetnih gradenj v naselju, tako da bo s tem vzpostavljena nadaljnja oblikovna identiteta naselja oziroma območja.

Zasnove objektov morajo biti v skladu s tlorisnim in višinskim razmerjem tipologije zazidave posameznih naselij, z možnostjo prilagoditve novim tehničnim pogojem funkcioniranja posameznih skupin objektov.

Industrijski in drugi proizvodni objekti se morajo v horizontalnem in vertikalnem gabaritu prilagoditi optimalni izrabi prostora, ob tem pa v največji možni meri upoštevati naravne danosti prostora in se tudi prilagajati tipologiji gradenj v naseljih.

13. člen

1.4. Oblikovanje objektov

Posegi v prostor morajo biti načrtovani tako, da je njihova urbanistično-arhitektonska podoba usklajena s krajskimi značilnostmi, z naravno in kulturno dediščino in tipologijo kvalitetne arhitekture in se prilagaja obstoječim objektom in ureditvam po:

- zasnovi izrabe funkcionalnih zemljišč
- odmiku od sosednjih objektov
- sestavi osnovnih stavbnih mas
- višini in gradbeni črti
- naklonu streh in smerem slemen
- razmerju dimenzij fasad in njihovi orientaciji
- merilih in razporeditvah fasadnih elementov zlasti oken in vrat

- barvi in teksturi streh in fasad
- načinu ureditve odprtega prostora
- načinu izvedbe ograj in drugih posegov v prostor.

1.4.1. Stanovanjski objekti

Pri oblikovanju novih stanovanjskih objektov je potrebno praviloma upoštevati pogoje od tipologije vsakega posameznega naselja.

Tloris objekta mora biti praviloma podolgovat, razmerje med stranicami 1 : 1,5 do 1 : 2.

Streha mora biti simetrična dvokapnica naklona najmanj 38 do 45, napušč ne sme biti manjši od 90 cm. V naseljih, kjer so svetlobne odprtine na strehah morajo slediti vertikalnim linijam spodnje etaže.

Strešna kritina mora biti prilagojena lokalnim razmeram in klimatskim pogojem. Barva kritine mora biti usklajena z najbližjimi okoliškimi objekti. Plastična kritina in valovita salonitna kritina nista dovoljeni.

Obdelava fasad, odprtin na fasadah, balkonov, napuščev, zatrefov se mora prilagoditi kvalitetno oblikovanemu obstoječim objektom v naselju oziroma tipiki tradicionalno oblikovanih zgradb v vaških okoljih, praviloma naj bo fasada v beli barvi ali svetlejših barvnih odtenkih, leseni deli stavbnega pohištva, ograj in opažev pa v rjavem odtenku. Fasadna opeka ni dovoljena.

Višina objektov mora biti prilagojena objektom v neposredni bližini in ne sme zakrivati vedut kvalitetnih elementov v prostoru.

Pri rednem vzdrževanju objektov, adaptacijah, prenovitvah in dograjevanju veljajo enaki pogoji kot za novogradnje, potrebno je ohranjati kvalitetne elemente na objektu.

Prizidki in nadzidave se morajo prilagoditi oblikovanju in obdelavi matičnega objekta in okoliškim objektom z upoštevanjem dovoljenega proporca.

1.4.2. Proizvodno poslovni objekti

Pri oblikovanju objektov za obrtno dejavnost se morajo upoštevati pogoji kot za stanovanjsko gradnjo, s tem, da se vsi elementi, ki jih zahteva določena dejavnost prilagodijo merskim razmerjem, materialom in obdelavi ipd. (tipologiji), ki je značilna za konkretno naselje.

1.4.3. Kmetije

V primerih mešanih naselij je potrebno zagotoviti nemoteno življenje kmetijam in ustrezno ločiti kmetijske – proizvodne površine od ostale rabe prostora.

Pri obnovitvah samotnih kmetij je potrebno iskati rešitve za nove lokacije znotraj obstoječih gabaritov objektov oziroma v območju obstoječih funkcionalnih zemljišč, nova večja poslopja je potrebno umikati iz zornega kota dominantnih pogledov.

Pri razvojnih programih kmetij je treba upoštevati prostorske omejitve, ki izhajajo iz osnovne oblikovno-prostorske identitete kmetij in ekoloških pogojev, zato naj se v

primeru večjih potreb oblikuje nova, od prvotne kmetije ločena gruča novih objektov na lokaciji, ki je ekološko manj ranljiva.

Pri kmetijah morajo biti gnojišča locirana v neposredni bližini gospodarskega poslopja – hleva, čimbolj odmaknjena od stanovanjske hiše in sosednjih stanovanjskih objektov. Gnojne jame morajo biti zgrajene vodotesno brez odtoka.

Za oblikovanje stanovanjskih objektov pri kmetijah veljajo enaki pogoji kot pri čisti stanovanjski gradnji, pri oblikovanju novih gospodarskih poslopij je potrebno upoštevati tipologijo obstoječih kvalitetnih objektov in se jim po merskih razmerjih, vrsti, barvi, fasadni obdelavi in kritini prilagoditi, seveda ob upoštevanju prilagoditve novim tehničnim in funkcionalnim pogojem.

2. Merila in pogoji glede posegov na kmetijska in gozdna zemljišča

14. člen

V območju z dolgoročnim planom in srednjeročnim planom opredeljenega prostora za kmetijstvo in gozdarstvo je vse posege v prostor potrebno prvenstveno podrežati opredeljeni kmetijski in gozdnogospodarski funkciji ter istočasno varovanju in smotrni rabi ostalih dobrin splošnega pomena.

Na površinah 1. območja kmetijskih zemljišč, ki so trajno namenjeni kmetijski proizvodnji in 2. območju kmetijskih zemljišč, so dovoljeni posegi za zagotovitev osnovne rabe prostora v skladu z združenim planom (hidromelioracije, komasacije).

Za vse hidromelioracije in komasacije je potrebno predhodno izdelati idejno zasnovo s prikazom parcelacije, ureditve poljskih poti, ohranitve in izboljšanja vegetacije, ureditvijo odvodnjavanja in oznako kmetijske kulture.

V teh območjih je potrebno ohraniti značilne prvine naravne in kulturne dediščine.

15. člen

Izjemoma se lahko zemljišča 1. območja namenijo za nekmetijsko rabo, če ni mogoče uporabiti manj primernih zemljišč, skladno z zakonom za:

– gradnjo objektov, ki služijo primarni kmetijski proizvodnji

– gradnja objektov za urejanje vodnega režima

– širjenje pokopališč

– določitev funkcionalnega zemljišča obstoječim objektom

– gradnja objektov za potrebe obrambe in zaščite.

Na 1. območju kmetijskih zemljišč ni dovoljena gradnja stanovanjskih hiš in drugih objektov, ki niso za potrebe kmetij ter gradnja pomožnih objektov za ljubiteljsko dejavnost.

Na površinah 2. območja kmetijskih zemljišč, kamor so uvrščena vsa ostala zemljišča, ki niso razvrščena v 1. območje, so dovoljeni posegi za zagotovitev kmetijske proizvodnje, oziroma osnovne rabe prostora.

Na 2. območju kmetijskih zemljišč je dopustna sprememba namembnosti zemljišča le, če to narekuje potreba po naseljenosti krajine.

Na 2. območju kmetijskih zemljišč oziroma na robu naselja ali ob samotni kmetiji je možno osnovati tudi gručo novih objektov, ki služi prvenstveno eksistenci kmetije, ob izpolnitvi pogojev, ki so identični kot v zgornji alineji in ob doslednem upoštevanju prostorskega vzorca konkretnega naselja.

Razpršena poselitve posameznih stanovanjskih hiš na 2. območju kmetijskih zemljišč ni dovoljena.

Gradnja je v navedenih primerih možna le ob izpolnitvi naslednjih pogojev:

- da je iz kmetijskega vidika možno del zemljišča nameniti za druge namene
- da to dopušča ugotovljeni prostorski vzorec naselja
- da so izpolnjeni prostorski pogoji za lokacijo objekta (omejitev s cesto, vodotokom, obstoječimi objekti, daljnovidom, PTT vodom, bregom ipd.) in zagotovljena minimalna komunalna oprema (primeren dostop, vodni vir, čiščenje odpadnih vod ipd.).

V obstoječih gručah so dovoljeni vsi posegi le v okviru obstoječih funkcionalnih zemljišč, če je gruča locirana na kompleksu I. območja kmetijskih zemljišč.

Za načrtovane posege v neposredni bližini obstoječih kmetij oziroma zemljišč zaščitenih kmetij je potrebno pridobiti predhodno pozitivno mnenje kmetijske svetovalne službe oziroma z zakonom pristojnega pooblaščenega kmetijskega organa oziroma službe.

Za vse z zakonom dovoljene posege na 2. območje kmetijskih zemljišč je potrebno soglasje pristojne kmetijske službe oziroma organa skladno z zakonom pod pogojem, da so vse vloge s strani predlagatelja strokovno utemeljene.

16. člen

V gozdnih sestojih so dovoljeni posegi, ki so opredeljeni v veljavnih gozdnogospodarskih načrtih.

Posegi v gozdni prostor so dopustni le, če niso v nasprotju s splošnimi funkcijami gozda; posebnega varstva morajo biti deležna varovalna, hidrološka in biocenotska vloga (primarne ekološke omejitve v prostoru).

Pred načrtovanjem kakršnegakoli posega v gozdni prostor je potrebno pridobiti predhodno mnenje pristojne gozdarske strokovne službe, ki ga izda na osnovi valorizacije gozdnega prostora.

V varovalnih gozdovih in v gozdovih s posebnim pomenom, ki so določena z družbenim planom ali so razglašeni s predpisi, so posegi dovoljeni le izjemoma, razen tistih, ki so potrebni za vzdrževanje in krepitev funkcij gozdov. Poleg mnenja gozdarske strokovne službe je za posege v te gozdove potrebno pridobiti tudi soglasje občinskega upravnega organa, pristojnega za gozdarstvo. Posege v te gozdove je možno izvajati na osnovi predhodno izdelanega detajlnega gozdnogospodarskega načrta, ki ga izdelata za to usposobljena organizacija.

Pri načrtovanju, graditvi in vzdrževanju gozdnih prometnic je potrebno upoštevati ekološke omejitve, funkcije gozdov, nujno potrebno odprtost gozdov in tehnične gospodarske pogoje. Poleg gospodarskega pomena je pri tem potrebno upoštevati tudi njihove splošne funkcije in obstoj ter razvoj hribovskih in gorskih kmetij (posebno razvoj kmečkega turizma).

Poseg v gozdnati prostor (gozd in prostor, funkcionalno vezan na gozd) morajo usklajeno načrtovati vse pristojne strokovne službe.

Posebne varstva v negozdnem prostoru morajo biti deležni gozdni ostanki, skupine dreves in posamična drevesa, izredna drevesa, obrežna vegetacija, živica.

V z odloki zavarovanih gozdovih so posegi dovoljeni v skladu z določili teh odlokov.

3. Merila in pogoji glede komunalnega opremljanja zemljišč

17. člen

Gradnja objektov in naprav za potrebe komunale, energetike, vodnega gospodarstva in zvez ter ostalih infrastruk-

turnih naprav je dovoljena v vseh območjih urejanja v skladu s predpisi, ki urejajo to področje.

V predvidenih koridorjih za potrebe komunalnega urejanja ni dovoljena gradnja drugih objektov in naprav, dovoljena so le redna vzdrževalna dela na obstoječih objektih in napravah.

Posamezni komunalni objekti in naprave (TP, daljnovid, telekomunikacijski vodi, plinovodi, toplovodi, vodovodi, kanalizacija, vodni zbiralniki, MHE ipd.) morajo biti locirani v prostor ob upoštevanju smernic in pogojev pristojnih soglasodajalcev.

Pri vzdrževalnih delih, rekonstrukcijah in novogradnjah katerekoli podzemne infrastrukturne napeljave ali naprave ter pri cestah je na tem delu praviloma obvezna kompleksna ureditev oziroma prenova vseh infrastrukturnih naprav.

Pri večjih rekonstrukcijah in pri novogradnjah je potrebna priključitev na javno komunalno in energetsko infrastrukturo. Poteki komunalnih in energetskih vodov morajo biti med seboj usklajeni.

Pri vseh bodočih gradnjah morajo biti upoštevane kote stoletne vode.

V naseljih, kjer ni možen priklop na javno vodovodno omrežje, si mora investitor zgraditi lastno vodovodno zajetje s cevovodom in pridobiti potrdilo o neoporečnosti vode na podlagi kemične in bakteriološke analize vodnega vira.

Ureditve gnojničnih jam in gnojišč na kmetijah morajo biti v skladu s predpisi oziroma pogoji sanitarnega soglasja.

V naseljih, kjer vodovodno omrežje in naprave ne zagotavljajo zadostne količine požarne vode, je potrebno v okviru naselja zgraditi ustrezne požarne bazene ali zagotoviti dostope k vodotokom.

Na območjih varovanja vodnih virov v občini Slovenj Gradec se morajo vsi posegi izvajati v skladu z odloki o varstvu pitne vode.

Odpadne vode na območjih, kjer je zgrajena kanalizacija se morajo obvezno speljati v kanalizacijsko omrežje. Na območjih, kjer je predvidena izgradnja kanalizacije, mora biti odtok odpadnih vod začasno speljan v triprekatno greznico brez pretoka, po izgradnji pa je obvezen priključek v skladu s soglasjem upravljalca.

Odvod odpadne vode za več stanovanjskih objektov se praviloma rešuje s kanalizacijskim omrežjem, s skupnimi greznicami brez pretoka oziroma mini čistilnimi napravami ob upoštevanju predpisov za to področje. Ob rekonstrukcijah in drugih delih na industrijskih območjih je obvezna ureditev skupnih iztokov ali vsaj zmanjšanje števila iztokov pri onesnaževalcih voda ter ureditev vzorčevalnih mest oziroma predčiščenje.

V naseljih je potrebno načrtovati sistem kanalizacije, tako da imajo vse urbanizirane površine urejen odtok meteorne vode.

4. Merila in pogoji glede prometnega urejanja

18. člen

Načrtovanje in izvajanje novega ter preurejanje in sanacija obstoječega prometnega omrežja in naprav mora biti usklajeno s predpisi, ki urejajo to področje in skladno s pogoji, ki omogočajo gibanje telesno prizadetih občanom.

Vsak objekt mora imeti urejen dostop in dovoz na cesto ali pot v skladu z veljavnimi predpisi in pogoji upravljalca. Čim več objektov naj se povezuje s skupnim priključkom na javno cesto. Uvozi ne smejo ovirati rabe javnih cest.

Dostope in dohode v javne ustanove, površine za pešce in prehode za pešce je potrebno urediti tako, da bodo primer-

ni za invalide v vozičkih, hojo starejših občanov in vožnjo otroških vozičkov.

Pri urejanju trgov je treba ločiti površine po vrstah prometa. Pri ureditvah je potrebno upoštevati elemente prvotne ureditve, na primer vaška drevesa, vodnjaki, znamenja itd.

Ob glavnih cestah skozi naselja oziroma vasi je potrebno vsaj enostransko urediti površine za pešce, predvsem na območjih strnjjenih jeder.

Kjer so podane možnosti naj se v skladu s potrebami uredijo tudi kolesarske steze oziroma kolesarske rekreacijske poti.

Dovozi in priključki se smejo graditi samo s soglasjem pristojne službe za vzdrževanje cest.

Ob regionalnih in lokalnih cestah skozi naselja s strnjeno zazidavo je potrebno urediti hodnike za pešce, parkirne površine in avtobusna postajališča ter zagotoviti varen kolesarski promet.

V varovalnih pasovih obstoječih regionalnih cest izven naselij gradnja stanovanjskih hiš in ostalih objektov ter naprav, ki niso v neposredni zvezi s prometnim urejanjem, praviloma ni dovoljena.

V naseljenih krajih in hribovitih predelih se sme glede na krajevne razmere izjemoma dovoliti graditev objektov in naprav v varovalnem pasu, če to ni v nasprotju s koristmi ceste in prometa.

V koridorjih novopredvidenih cest in predvidenih rekonstrukcij cest je dovoljeno le redno vzdrževanje obstoječih objektov in naprav.

Odmiki vseh objektov (tudi živih mej in ograj) od cest in poti morajo biti tolikšni, da je možno neovirano minimalno vzdrževanje le-teh v zimskem in letnem času ter zagotovljena varnost prometa (preglednost).

Za vse posege v varovalnem pasu cest in poti je potrebno soglasje pristojne službe za upravljanje in vzdrževanje cest.

Prometne ureditve morajo biti izvedene na način, ki bo zagotavljal ustrezno varstvo okolja in ustrežal tudi obrambno zaščitnim zahtevam.

5. Merila in pogoji glede določanja velikosti gradbenih parcel in funkcionalnih zemljišč ter njihovo urejanje

19. člen

Pri določanju velikosti gradbenih parcel in funkcionalnih zemljišč je potrebno upoštevati zlasti naslednje: lego, velikost, namembnost in zmogljivost objekta, orientacijo prostorov in tlorisno zasnov objekta, orientacijo zemljišča, konfiguracijo terena, lego in odmike sosednjih stavb, odmik od ceste, gradbene linije in posestnih mej, ureditev komunalnih naprav in priključkov, ureditev zelenih funkcionalnih površin, ureditev funkcionalnih dostopov, parkirnih mest in utrjenih površin ob objektih.

Poleg navedenih zahtev je potrebno upoštevati tudi sanitarno tehnične zahteve in požarnovarnostne zahteve kot so vpliv posega na bližnjo okolico glede na osončenje v odnosu do gostote zazidave, prezračevanje, proste površine, intervencijske poti ipd.

Velikost funkcionalnega zemljišča oziroma gradbene parcele objekta mora omogočiti normalno gradnjo, uporabo in vzdrževanje objekta, zagotovljene morajo biti vse potrebne površine za dejavnost v obstoječem ali bodočem objektu.

V izjemnih primerih se za del potreb lahko predvidijo tudi druge površine izven funkcionalnega zemljišča, če so površine zagotovljene na drugi lokaciji znotraj ureditvenega območja (npr. parkirna mesta).

Velikost gradbenih parcel oziroma funkcionalnih zemljišč samostojnih stanovanjskih hiš praviloma ne sme presegati 600 m² in ne biti manjša od 250 m². Velikost je lahko izjemoma večja, kadar konfiguracija oziroma druge značilnosti zemljišča ne omogočajo izrabe preostalih zemljišč za drug namen, oziroma manjša, če je že obstoječa parcela manjša.

Pri določanju funkcionalnih zemljišč za obstoječe počitniške objekte veljajo merila kot za stanovanjske objekte, s tem, da je praviloma velikost celotne parcele ca. 250 do 400 m².

Pri določanju funkcionalnih zemljišč oziroma gradbenih parcel obrtnih delavnic in proizvodnih objektov je poleg splošnih zahtev treba upoštevati potrebne površine za skladiščenje materiala in izdelkov, potrebne površine za parkiranje ter potreben manipulativni prostor okrog objekta za potrebe dovoza in odvoza vozil, ki oskrbujejo dejavnost oziroma proizvodnjo.

Pri določanju funkcionalnih zemljišč oziroma gradbenih parcel za kmetije je treba upoštevati medsebojno razporeditev vrste objektov, možnosti za eventualno širjenje, manipulativne površine in prostor za shranjevanje kmetijske mehanizacije.

Določanje gradbenih parcel in funkcionalnih zemljišč za objekte komunalne, prometne ali energetske infrastrukture se izvede v skladu s predpisi za gradnjo navedenih objektov.

V primerih, da ležijo objekti ob varovalnih pasovih komunalne, prometne ali energetske infrastrukture in ob vodotokih in posegajo v funkcionalna zemljišča varovalnih pasov, morajo k predlogu funkcionalnih zemljišč oziroma gradbenih parcel podati predhodna soglasja upravitelji navedenih naprav oziroma zemljišč.

V primerih, da so omejitve v prostoru takšne narave, da ni možno zadostiti vsem merilom za določitev funkcionalnega zemljišča oziroma gradbene parcele, je potrebno predhodno pridobiti mnenja oziroma soglasja pristojnih organov in organizacij (npr. kmetijska svetovalna služba, vodna služba, cestna služba, služba za varstvo naravne in kulturne dediščine ipd.)

Funkcionalno zemljišče k novopredvidenemu objektu se določi z načrtom gradbene parcele, ki je sestavni del lokacijske dokumentacije.

Obstoječim objektom, ki nimajo opredeljenega funkcionalnega zemljišča, se le-to določi z odločbo pristojnega upravnega organa na podlagi predloženega strokovnega predloga, dokazila o objektnem stanju na terenu in dokazila o lastništvu.

Pravico zahtevati določitev funkcionalnega zemljišča ima samo lastnik zemljišča oziroma uporabnik, za kar mora k zahtevku predložiti zemljiškknjižni izpisek.

Pri določanju gradbenih parcel oziroma funkcionalnega zemljišča obstoječim objektom je potrebno upoštevati pravilnik o vodenju vrst rabe zemljišč v zemljiškem katastru ter pravilnik o katastrski klasifikaciji zemljišč.

Pri urejanju okolice objekta v obsegu funkcionalnega zemljišča veljajo naslednji pogoji:

Višina zemljišča mora biti prilagojena najbližjim sosednim zemljiščem, če to dopušča oblika parcele.

Investitor je v času gradnje dolžan poskrbeti za zavarovanje plodne zemlje pred uničenjem, zato mora določiti lokacijo za njeno začasno shranjevanje in nadaljno uporabo.

Posestne meje v strnjjenih zazidalnih območjih je dovoljeno pregrajevati z živimi mejami ali lesenimi ograjami do višine 1,50 m oziroma s primerno oblikovanimi protihrupnimi ograjami.

Ograjevanje parcel izven strnjenih zazidalnih območjih je dovoljeno le z avtohtono vegetacijo, odmik gozdnega drevja od roba parcelne meje mora biti tolikšen, da ni motena raba sosednjih parcel.

Znotraj naselij je potrebno ograje iz živih mej umakniti od roba javnih cest in poti v skladu s pogoji upravljalcev na zahtevan odmik, da bo s tem omogočena nemotena raba prometnih površin (preglednost).

Nove dostopne poti in gospodarske površine je potrebno izoblikovati po terenu, morebitne večje posege pa sanirati in zatraviti.

Podporni zidovi so dovoljeni le v primeru, ko niso možna druga zavarovanja brežin. Obdelani morajo biti z naravnimi materiali in primerno zasajeni.

Pri objektih, v katerih se opravljajo določene centralne dejavnosti oziroma za potrebe športno rekreacijskih dejavnosti, morajo biti predvidene tudi zadostne parkirne površine v okviru funkcionalnega zemljišča objekta oziroma v neposredni bližini.

Pri razmeščanju parkirnih površin za osebne avtomobile in določanju njihove velikosti je potrebno upoštevati značaj in funkcijo območja ter število obiskovalcev in delovnih mest.

Parkirne površine morajo biti razvrščene tako, da ne vplivajo na naravno in kulturno dediščino in da ne motijo delovnega in bivalnega okolja, parkirišča pa morajo biti urejena tako, da ne propuščajo škodljivih snovi in morajo imeti urejene lovce olj. Izjema so parkirišča, ki so izvedena s tlakovci oziroma s travnicami za kar si je potrebno pridobiti posebno soglasje pristojne službe za zaščito vodotokov in podtalnice.

Vsa navedena okvirna določila morajo biti usklajena s sanitarno tehničnimi, vodnogospodarskimi in požarnovarnostnimi zahtevami oziroma predpisi.

6. Merila in pogoji glede varovanja naravne in kulturne dediščine

20. člen

Naravno in kulturno dediščino je potrebno varovati v skladu z veljavnimi predpisi ob upoštevanju usmeritev iz planskih aktov ter določili sprejetih odlokov o razglasitvah spomenikov in dediščine.

Na območjih in objektih naravne in kulturne dediščine, ki so razglašeni za kulturno zgodovinske spomenike in naravne znamenitosti so posegi in oblikovanje dovoljeni v skladu z zakonskimi določili oziroma določili razglasitvenega dokumenta.

Vsa izdelana strokovna gradiva s prikazom vrste spomenika ali znamenitosti in načina varovanja (pripravljena kot kratki povzetki) so sestavni del tega odloka in jih je upravna organizacija oziroma upravni organ dolžan upoštevati pri izdelavi lokacijske dokumentacije oziroma pri izdaji lokacijskega dovoljenja.

7. Merila in pogoji glede varovanja okolja

21. člen

Pred posegom v prostor, ki ima lahko vpliv na okolje, mora investitor izpolnjevati zahteve zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93), podzakonskih in občinskih predpisov, ki urejajo varstvo okolja.

Varstvo zraka

22. člen

Za varstvo zraka je potrebno:

– pri načrtovanju in gradnji novih objektov upoštevati vse predpise za varstvo zraka in zagotoviti, da pri obratovanju ne bodo prekoračene dovoljene emisije.

– proizvodne, obrtne, stanovanjske in druge objekte priključiti na ekološko sprejemljive vire energije,

– obvezno priključevanje vseh novogradenj v strnjenih naseljih na ekološko sprejemljive vire energije.

– v strnjenem stanovanjskem naselju dovoliti le tako obrt oziroma dejavnost, kjer ne bo prihajalo do škodljivih emisij ali smradu,

– locirati hleve (farme) za intenzivno in številčno obsežno prirajo izven strnjenih naselij tako, da je med hlevom in naseljem ustrezna oddaljenost in po potrebi zelena bariera oziroma pregrada, ki preprečuje širjenje smradu. Upoštevati je potrebno značilnosti pokrajine in smer vetrov. Število glav živine je potrebno prilagoditi sprejemljivi obremenitvi okolja. Izbrati je potrebno tako tehnično-tehnološko izvedbo objektov in opreme, da je širjenje smradu v okolico čim manjše.

Varstvo pred hrupom

23. člen

Za varstvo pred hrupom je potrebno upoštevati predpise za varstvo pred hrupom za bivalna območja.

Objekti za proizvodnjo, obrt ali drugo dejavnost morajo biti locirani in zasnovani tako, da se emisije hrupa ne širijo v stanovanjska območja. Investitorji takih objektov morajo za izdelavo lokacijske dokumentacije predhodno predložiti strokovno mnenje pooblaščenice organizacije v skladu s predpisi, ki urejajo področje varstva pred hrupom.

Varstvo tal

24. člen

Investitor je dolžan obvezno upoštevati vse predpisane ukrepe v zvezi s sanacijo terena ob gradnji.

Na območjih skladiščenja tekočih goriv in naftnih derivatov, morajo biti izvedena dela na način, ki onemogoča izliv v vodotoke ali direktno v podtalnico ali v kanalizacijo.

Varstvo voda, vodnih virov, podtalnice in obvodnih površin

25. člen

Za varstvo voda je potrebno:

– upoštevati predpise za zaščito pred onesnaženjem površinskih voda,

– zagotoviti izgradnjo kanalizacije in čistilnih naprav,

– za naselja načrtovati sistem kanalizacije tako, da bodo meteorne vode speljane ločeno od odpadnih vod,

– v industrijskih obratih ločiti odpadne vode od čistih vod.

Industrijske odpadne vode je potrebno glede na vrsto onesnaženosti in zahteve biološke čistilne naprave predhodno fizikalno – kemijsko očistiti in šele nato speljati v skupno kanalizacijo, ki vodi v biološko čistilno napravo.

Za posege v varstvenih območjih je potrebno upoštevati določila sprejetih odlokov o varstvu virov pitne vode.

Za posege, ki vplivajo na vodni režim si mora investitor pridobiti vodnogospodarsko soglasje.

Vsi posegi, ki spreminjajo režim vodotokov oziroma posegajo na obvodne površine morajo biti izvedeni s soglas-

jem upravljalca vodotoka in Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine Maribor.

Na bregovih in strugah potokov je prepovedano postavljati ograje in druge objekte.

Vegetacijo ob vodotokih pa je potrebno v čim večji meri ohranjati kolikor ne ovira normalnega pretoka vode.

Vsi bregovi vodotokov so načeloma nezazidljivi, razen za objekte za izkoriščanje vodne energije.

Preprečiti je treba negativne vplive na mikroklimatsko, bioekološko, rekreacijsko in krajinsko funkcijo vodotokov, kot so onesnaženja s trdimi ali tekočimi odpadki, zasipavanja, neustreznimi regulacijami in prekoračitvijo biološkega minimuma pretoka vode.

Zagotavljanje biološkega minimuma pretoka je predpogoj za obratovanje objekta, ki zahteva odvzem vode iz vodotoka. Investitor je dolžan zgraditi in vzdrževati objekt tako, da avtomatsko zagotavlja pretok vodotoka vsaj v količini biološkega minimuma.

Izvedba objekta, ki zagotavlja pretok biološkega minimuma mora biti razvidna iz projektne dokumentacije, ki služi kot strokovna podlaga za izdelavo lokacijske dokumentacije in iz izvedbenih projektov.

Biološki minimum določi upravljalca vodotoka.

Pri vsakem posegu v vodnat svet je potrebno očuvati značilno krajinsko ekološko vredno vegetacijo ter posebno redke rastlinske in živalske primerke. Obvezna je ohranitev obvodnih in vodnih ekosistemov, s čemer se ohranja ekološka pestrost in rekreacijski potencial.

Vsi posegi v vodni in obvodni svet naj se izvajajo v času, ko za ribe in druge obvodne živali niso predpisane varstvene dobe v skladu s soglasjem območne ribiške družine.

Regulacije oziroma ureditve vodotokov in hudournikov je dopustno izvajati z uporabo avtohtonih naravnih materialov oziroma tako, da je čim manj vidnega betona.

Varovanje krajinskih značilnosti

26. člen

Pri hidromelioracijskih kmetijskih zemljišč in regulacijah vodotokov je potrebno ohranjanje značilne krajinske podobe, ohranjanje obstoječega potenciala vodotokov oziroma upoštevanja značaja poteka obstoječih strug (meandriranje), ohranjanje kvalitetne obvodne vegetacije in naravno urejanje in utrjevanje brežin struge.

Na vseh območjih je potrebno v čim večji možni meri ohraniti značilno parcelacijo zemljišč, najznačilnejšo vegetacijo ter v okviru možnosti tudi obstoječo kmetijsko kulturo.

V primeru posega v gozd ali bližino gozda je potrebno predhodno zagotoviti pogoje za nego in izkoriščanje gozda in določiti obseg tistega dela, ki daje prvobitno podobo krajini.

Posebno pozornost je potrebno posvetiti ohranjanju gozdnega roba in določiti potrebna dela za oblikovanje in nego novega roba ter za ohranitev krajinske tipike. Pri tem je potrebno posvetiti posebno pozornost ohranitvi biološkega ravnotežja v prostoru, ohranitvi zaščitne funkcije gozda (veter, erozija, zaloge pitne vode), krajinsko-estetski oziroma oblikovni vlogi ter vplivu na mikroklimo ipd. in zagotoviti dostop, ki omogoča nego in gospodarsko izkoriščanje gozdnega zaledja.

V območjih značilnih pogledov na posebno vredne krajinske elemente ali elemente grajene strukture niso dopustni posegi, ki bi motili njihovo vrednost v prostoru.

Požarno varstvo

27. člen

Odmiki med objekti morajo zadostiti tehničnim normativom, s katerimi se preprečuje širjenje požara. Dostopi oziroma prometna ureditev mora biti prilagojena potrebam gasilske intervencije, zagotovljene morajo biti zadostne proste površine za potrebe evakuacije in zadostne količine vode za gašenje oziroma zagotovljeni dostopi za odvzem požarne vode iz vodotokov.

8. Merila za urejanje zelenih površin

28. člen

V naseljih je potrebno urejati, vzdrževati in varovati zelene površine tako:

- da se zavarujejo stanovanjska naselja pred prekomernim hrupom, pred onesnaževanjem zraka in pred škodljivimi vplivi prometa in industrije,
- da se zavarujejo zemljišča pred negativnimi klimatskimi in drugimi vplivi,
- da se zagotovi estetski videz naselij in ohranijo pokrajinske kvalitete.

29. člen

Za zelene površine se štejejo:

- javni parki in nasadi, drevoredi in zelenice,
- skupine gozdnega drevja na površini do 500 m²,
- posamezne skupine dreves in posamezno za naravno okolje pomembno drevje,
- zelene površine v stanovanjskih naseljih,
- zelene površine ob javnih komunikacijskih in vodnih površinah,
- zelenice ob spomenikih, zgodovinskih objektih ter posameznih turističnih in drugih javnih objektih,
- zelene površine v sklopu kopališč, športnih in otroških igrišč, šolskih vrtov in pokopališč.

30. člen

Investitorji objektov morajo urejati zelene površine v skladu z lokacijsko dokumentacijo in pogoji lokacijskega dovoljenja.

Izvajalec gradbenih del je dolžan med izvajanjem del zavarovati pred poškodbami drevje in parkovno grmičevje na celotnem območju gradnje.

V primeru, da izvajalec gradbenih del med gradnjo poškoduje drevje ali parkovno grmičevje, ga je dolžan nadomestiti v najmanj enakem obsegu in količini.

Po končani gradnji objekta je izvajalec dolžan v skladu s pogoji lokacijskega dovoljenja zemljišče urediti, zlasti pa odstraniti gradbene provizorije in odvečni material ter poravnati in zatraviti zemljišče.

31. člen

Na zelenih površinah je prepovedano sekanje, obsekanje ali odstranjevanje gozdnega ali parkovnega drevja in grmičevja, razen, če je to predvideno v prostorskih izvedbenih aktih in lokacijskem dovoljenju ali je to potrebno zaradi preureditve zelenih površin, cestno prometne varnosti ali iz drugih utemeljenih razlogov.

9. Urejanje prostora za obrambo in zaščito

32. člen

Pri načrtovanju, graditvi objektov in drugih prostorskih posegih, projektiranju tehnoloških in drugih procesov, se

morajo upoštevati in izvajati na podlagi ocen ogroženosti zaradi naravnih in drugih nesreč, predpisani prostorski, urbanistični, gradbenotehnični, tehnični in drugi ukrepi, ki preprečujejo nastanek nesreč in omogočajo zaščito in reševanje.

V. KONČNE DOLOČBE

33. člen

Prostorski ureditveni pogoji so občanom, podjetjem, organizacijam in organom stalno na vpogled pri občinskem upravnem organu, pristojnem za urejanje prostora – Upravna organizacija za urbanistično načrtovanje občine Slovenj Gradec.

34. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojna urbanistična in gradbena inšpekcija ter druge pristojne inšpekcijske službe.

35. člen

Ta odlok začne veljati 8 dni po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o urbanističnem redu v občini Slovenj Gradec (MUV št. 9/69).

Št. 352-2/93

Slovenj Gradec, dne 19. aprila 1994.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenj Gradec
Ivan Uršič, dipl. inž. agr. l. r.

ŠKOFJA LOKA

37.

Na podlagi 90. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94) objavlja Občinska volilna komisija občine Škofja Loka

I Z I D

volitev župana občine Škofja Loka na rednih volitvah 18. decembra 1994

I

Za župana občine Škofja Loka je bil izvoljen Igor Draksler, roj. 18. 2. 1960, dipl. inž. gradbeništva, Kidričeva 76, Škofja Loka.

II

Izid se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 008-2/94

Škofja Loka, dne 22. decembra 1994.

Predsednica
Občinske volilne komisije
občine Škofja Loka
Špela M. Šifrar l. r.

38.

Na podlagi 90. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94) objavlja Občinska volilna komisija občine Škofja Loka

I Z I D

volitev članov občinskega sveta v občini Škofja Loka na rednih volitvah dne 4. decembra 1994

I

V občinski svet občine Škofja Loka so izvoljeni naslednji člani:

I. volilna enota

1. Pavel Malovrh, roj. 20. 7. 1946, višji upravni delavec, Reteče 122, Škofja Loka – SDSS
2. Frančišek Nelec, roj. 13. 3. 1943, dipl. inž. agronomije, Frankovo nas. 165, Škofja Loka – SDSS
3. Franc Kušar, roj. 12. 6. 1936, kmetovalec, Reteče 25, Škofja Loka – SLS
4. Jernej Prevc, roj. 1. 8. 1962, dipl. inž. gradbeništva, Frankovo nas. 160, Škofja Loka – SKD
5. Ciril Golar, roj. 21. 2. 1946, ekonomist, Godešič 137, Škofja Loka – SKD
6. Ivan Bogataj, roj. 17. 2. 1932, mizar, Reteče 3a, Škofja Loka – SKD
7. Jožef Galof, roj. 7. 1. 1945, tehnik, Hosta 12, Škofja Loka – LDS
8. Janez Koman, roj. 9. 8. 1951, dipl. arhitekt, Frankovo nas. 67, Škofja Loka – LDS

II. volilna enota

1. Franc Leben, roj. 4. 7. 1928, dr. arheologije, Vincarje 4, Škofja Loka – SDSS
2. Janez Prevodnik, 22. 12. 1957, kuhar, Zminec 5, Škofja Loka – SDSS
3. Matjaž Dolinar, roj. 31. 7. 1969, avtoklepar, Mestni trg 9, Škofja Loka – SNS
4. Vincencij Demšar, 21. 1. 1941, profesor zgodovine, Kopališka 22, Škofja Loka – SKD
5. Matej Demšar, roj. 25. 8. 1967, dr. veterine, Visoko 2, Škofja Loka – SKD
6. Andrej Novak, roj. 25. 12. 1965, absolvent FDV, Puštal 42, Škofja Loka – LDS

III. volilna enota

1. Janez Likar, roj. 16. 6. 1945, ekonomist, Podlubnik 200, Škofja Loka – SDSS
2. Borut Bajželj, roj. 31. 7. 1938, dipl. inž. računalništva, Podlubnik 240, Škofja Loka – SDSS
3. Franc Krmelj, roj. 20. 2. 1939, dipl. inž. fizike, Podlubnik 28, Škofja Loka – SLS
4. Urška Omejc, roj. 20. 10. 1945, zdravnica, Podlubnik 103, Škofja Loka – SKD
5. Valentina Nastran, roj. 6. 2. 1951, dipl. inž., Sp. Luša 29, Selca – SKD
6. mag. Mirjam Jan-Blažič, roj. 29. 7. 1947, dipl. inž., Stara Loka 110, Škofja Loka – ZL
7. Marko Primožič, roj. 18. 9. 1960, diplomant VŠTK, Podlubnik 158, Škofja Loka – LDS
8. Vladimir Vastl, roj. 25. 12. 1946, dipl. inž., strojništva, Cesta talcev 5b, Škofja Loka – LDS

IV. volilna enota

1. Alenka Pkorn, roj. 6. 8. 1945, dr. medicine, Sv. Duh 171, Škofja Loka – SDSS

2. Franc Rupar, roj. 20. 12. 1942, dipl. inž. kemije, Kidričeva 21, Škofja Loka – SKD

3. Martin Krajnik, roj. 27. 1. 1963, elektrotehnik, Pod Plevno 72, Škofja Loka – SKD

4. mag. Srečko Beričič, roj. 25. 5. 1940, dipl. inž. rudarstva, Pod Plevno 83, Škofja Loka – ZL

5. Blaž Kavčič, roj. 3. 10. 1951, dipl. ekonomist, Forme 31, Žabnica – LDS

6. Franc Šifrar, roj. 26. 12. 1937, strojni tehnik, Pod Plevno 106, Škofja Loka – DS

II

Izid se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 008-2/94

Škofja Loka, dne 22. decembra 1994

Predsednica
Občinske volilne komisije
občine Škofja Loka
Špela M. Šifrar l. r.

ŠTORE

39.

PO RO Č I LO

o izidu drugega kroga volitev župana v občini Štore

V občini Štore je bil dne 18. 12. 1994 opravljen drugi krog volitev za župana, glede na to da na volitvah dne 4. 12. 1994 nobeden od kandidatov ni dobil večine glasov.

Na podlagi zapisnikov o delu volilnih odborov je občinska volilna komisija v Štorah ugotovila rezultate glasovanja in izid volitev za župana občine Štore.

I. Na volitvah dne 18. 12. 1994 je imelo pravico voliti skupaj 3194 volivcev, vpisanih v volilni imenik.

Skupaj je glasovalo: 1543 volivcev ali 48,29%, od tega:

- na voliščih je glasovalo 1539 volivcev
- predčasno je glasoval 1 volivec
- po pošti so glasovali 3 volivci
- s potrdilom ni glasoval nihče

II. Za volitve župana občine Štore je bilo oddanih 1543 glasovnic, od tega:

- neveljavnih glasovnic 77
- veljavnih glasovnic 1466

Kandidata sta dobila naslednje število glasov:

- Franc Jazbec: 984 glasov (67,12%)
- Anton Franulič: 482 glasov (32,88%)

III. Občinska volilna komisija v Štorah je na podlagi 107. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94 in 33/94) ugotovila, da je za župana občine Štore izvoljen Franc Jazbec, roj. 11. 9. 1954, Draga 3, Štore, ki je dobil večino veljavnih glasov.

Št. 38/94

Štore, dne 19. decembra 1994.

Predsednik
Občinske volilne komisije
občine Štore
Zvone Vidic l. r.

TREBNJE.

40.

Na podlagi 14. člena zakona o financiranju javne porabe (Uradni list RS, št. 48/90, 34/91, 30/92, 7/93 in 43/93) in odloka o pristojnosti zborov Skupščine občine Trebnje (Skupščinski Dolenjski list, št. 21/89, 11/90 in 10/91) je Skupščina občine Trebnje na skupnem zasedanju vseh zborov dne 21. 12. 1994 sprejela

SPREMEMBO ODLOKA o proračunu občine Trebnje za leto 1994

2. člen odloka o proračunu občine Trebnje za leto 1994 se spremeni tako, da se glasi:

- Občinski proračun za leto 1994 obsega:
- skupne prihodke v znesku 821,196.000 SIT
 - skupne odhodke v znesku 821,196.000 SIT

V skladu z zakonom o financiranju javne porabe je med prihodke proračuna vključeno zadolževanje do 10% dovoljenega obsega javne porabe, v višini 41,200.000 SIT.

Pregled prihodkov občinskega proračuna in njihova razporeditev sta zajeta v bilanci prihodkov in odhodkov, ki je sestavni del občinskega proračuna.

Ostali členi odloka ostanejo nespremenjeni.

Št. 401-2/94-10

Trebnje, dne 21. decembra 1994.

Predsednik
Skupščine občine Trebnje
Ciril Pungartnik l. r.

41.

PO RO Č I LO

volilne komisije Krajevne skupnosti Mokronog o izidu glasovanja na referendumu dne 18. 12. 1994 za uvedbo samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Mokronog

Na območju Krajevne skupnosti Mokronog so bili na referendumu dne 18. 12. 1994 ugotovljeni naslednji izidi glasovanja:

- v volilni imenik je bilo vpisanih 1323 krajanov, naknadno vpisanih na podlagi potrdila pristojnega organa ni bilo,
- na referendumu je glasovalo 768 krajanov ali 58%,
- za uvedbo samoprispevka je glasovalo 349 krajanov ali 45,5%,
- proti uvedbi samoprispevka je glasovalo 387 krajanov ali 50,4%,
- neveljavnih glasovnic je bilo 32 ali 4,1%.

Na podlagi izida glasovanja, skladno z zakonom o referendumu in o civilni iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94), volilna komisija ugotavlja, da ni bil izglasovan predlog za uvedbo samoprispevka v Krajevni skupnosti Mokronog, ker se je proti izreklo 387 krajanov ali 50,4% volivcev, ki so glasovali.

Mokronog, dne 19. decembra 1994.

Predsednik
volilne komisije
KS Mokronog
Tone Zidar l. r.

VRHNIKA**42.**

Na podlagi 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86) in 202. člena statuta občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 31/79, 5/81, 11/86, 2/87), je Skupščina občine Vrhnika na 32. seji dne 24. 11. 1994 sprejela

O D L O K**o splošnih merilih in pogojih prostorskih ureditvenih pogojev za občino Vrhnika****I. UVODNE DOLOČBE****1. člen**

Sprejmejo se splošni prostorski ureditveni pogoji za občino Vrhnika, ki jih je izdelal PRIMIS Vrhnika, pod št. proj. 15/93 v mesecu maju 1994.

2. člen

Prostorski ureditveni pogoji so izdelani v skladu z dolgoročnim in družbenim planom občine Vrhnika in vsebujejo:

a. grafične dele, ki so sestavni deli prostorskih ureditvenih pogojev za posamezne planske celote in vsebujejo:

- prikaze prostorskih ureditev na obravnavanem območju iz prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana občine na topografskem načrtu M 1:5000
- prikaze meril in pogojev za posege v prostor na katastrskem načrtu M 1:5000 in M 1:2500

b. Tekstualni del:

- obrazložitev meril in pogojev za posege v prostor s soglasji pristojnih organov, organizacij oziroma skupnosti
- besedilo odloka.

II. SPLOŠNA MERILA IN POGOJI**3. člen**

V območjih urejanja, kjer dolgoročni in družbeni plan predvidevata izdelavo prostorskega izvedbenega načrta, so na obstoječih objektih dovoljena le vzdrževalna dela in posegi v zvezi s komunalnim urejanjem.

4. člen

Na zemljiščih, ki so s prostorskimi ureditvenimi pogoji namenjena za spremljajoče dejavnosti, prometne površine, komunalne in energetske naprave ter ostale potrebe skupnega splošnega pomena so dovoljeni samo posegi, za katere je bilo zemljišče varovano. Morebitna odstopanja od tega določila so dovoljena ob pogoju, da ne bo okrnjen osnovni namen, rabe zemljišče. Presoje odstopanj bodo opravljene v lokacijskem postopku.

5. člen

Prostorske sestavine planskih aktov opredeljujejo pretežne namembnosti območij urejanja. To so:

a. območja urejanja znotraj ureditvenih območij naselij, namenjena gradnji oziroma urbani rabi:

- S – površine za stanovanja in spremljajoče dejavnosti
- O – površine za osrednje dejavnosti
- I – površine za inštitute, šolstvo, zdravstvo
- P – površine za proizvodnjo, skladišča
- M – površine za mestne javne službe in servise
- T – površine za promet

R – parkovne, športne in rekreacijske površine
b. območja izven ureditvenih območij naselij, ki niso namenjena gradnji oziroma urbani rabi:

- E – površine za pridobivanje naravnih surovin
- K – pretežno kmetijske površine
- G – pretežno gozdne površine
- T – površine za promet.

6. člen

Območja urejanja so v prostorskih ureditvenih pogojih z vidika vrste posegov in njihovega oblikovanja podrobneje razčlenjena na morfološke enote.

Oznake morfoloških enot imajo glede vrste posegov naslednje pomene:

- 1 – območja za kolektivna stanovanja (blokova gradnja)
- 2 – območja za individualna stanovanja (individualna gradnja)
- 3 – območja centralnih dejavnosti
- 4 – območja mešanih dejavnosti (stanovanja + centralne dejavnosti + malo gospodarstvo)
- 5 – območja za šolstvo, inštitute, zdravstvo in otroško varstvo

6 – območja proizvodnih dejavnosti

7 – območja komunalnih dejavnosti

8 – parkovna, športna in rekreacijska območja, javno zelenje, nezazidane površine

9 – pokopališča

Oznake morfoloških enot imajo glede oblikovanja naslednje pomene:

a – prostostoječa redka pozidava

A – prostostoječa gosta pozidava

B – strnjena pozidava

C – kompleksi s svojevrstno zazidalno strukturo

D – vaška jedra

E – proizvodni objekti, drugi objekti (skladišča, nadstrešnice)

F – tehnološke naprave, silosi, cisterne

G – nadstrešnice, deponije.

7. člen

1. Merila in pogoji glede vrste posegov v prostor, znotraj ureditvenih območij naselja:

- Dopolnilna gradnja istovrstnih objektov, nadzidave in prizidave so dovoljene do intenzivnosti izrabe, ki ne presega razmerja 40 % pozidane nasproti 60 % nepozidane površine

- Dovoljene so spremembe namembnosti obstoječih objektov prenove, kolikor nova namembnost ustreza kriterijem glede namembnosti posameznih območij in ne povzroča prekomernih motenj v bivalnem okolju

- Gradnja gospodarskih poslopij in delavnic v kombinaciji s stanovanjskimi objekti za potrebe kmetovalcev je dovoljena na zemljiščih, ki omogočajo ustrezne odmike od sosednjih objektov in zagotavljajo površine za dovoz in manipulacijo po določilih posebnih meril in pogojev za posamezno območje urejanja.

- Na zemljiščih, ki se nahajajo neposredno ob pomembnejših prometnicah, je izjemoma dovoljena gradnja spremljajočih objektov, ki služijo osnovni namembnosti območja kolikor s svojo dejavnostjo ne povzročajo prekomernih motenj v bivalnem okolju in na lastnem funkcionalnem zemljišču zagotavljajo potrebe po parkiriščih
- Sakralni objekti in spominska obeležja se lahko postavljajo na osnovi vsakokratne podrobne urbanistične presoje

- Kioski, večja reklamna znamenja in turistične oznake, morajo biti postavljeni tako, da dopolnjujejo javni prostor,

niso motilni do okoliškega ambienta, ne ovirajo vzdrževanja komunalnih naprav in prometa, v kolikor posebna merila in pogoji ne določajo drugače

– Začasni objekti in naprave se lahko postavijo na zemljiščih, ki so prometno lahko dostopna, ustrezajo sanitarnim pogojem, in niso motilna osnovni dejavnosti.

– Dovoljene so vodnogospodarske ureditve

– Postajališča za primestni promet morajo biti izvedena izven voznih pasov tako, da zagotovimo poleg voznih pasov in postajališča še vozni pas za počasni promet. Posegi znotraj varovalnega pasu magistralne ceste morajo biti v skladu s soglasjem pristojnega upravljalca ceste

– Vsak poseg na zaščitene drevesih znotraj naselij, na javnih površinah in zelenicah je potrebno prijaviti občinskemu upravnemu organu za urejanje prostora, ki odloči o upravnem postopku

a. V območjih urejanja z oznako S (stanovanjska in spremljajoča dejavnosti) ter v morfoloških enotah 1a, 1A, 1B, 2a, 2A, 2B in 4a, 4A, 4B je dovoljena:

– dopolnilna gradnja istovrstnih stanovanjskih objektov

– gradnja objektov osnovne oskrbe

– gradnja objektov storitvene dejavnosti

– gradnja objektov družbenih dejavnosti za potrebe

zdravstva, šolstva in otroškega varstva

– gradnja objektov in naprav za potrebe delovanja krajevne skupnosti, organizacij, društev in podobno

– urejanje odprtih površin kot so zelenice, otroška igrišča, pešpoti in ploščadi, skupaj z mikrourbano opremo

– gradnja objektov in naprav za potrebe komunale, prometa in zvez, ki so namenjene potrebam prebivalcev

– postavitve pomožnih objektov na funkcionalnih zemljiščih stanovanjskih hiš

– gradnja gospodarskih objektov in delavnic v kombinaciji s stanovanjskimi objekti, v kolikor s svojo dejavnostjo ne povzročajo motenj v okolju. Predhodno mora investitor pridobiti izvedeniško mnenje.

b. V območjih z oznako O in morfoloških enotah "3" (osrednje dejavnosti) so dovoljeni:

– vsi posegi dovoljeni v območju S, razen gradnja

gospodarskih objektov in delavnic

– gradnja pomožnih objektov

– gradnja gostinskih objektov

– gradnja prodajnih lokalov

– postavljanje kioskov

– gradnja parkirnih in garažnih objektov

– blokovna in strnjena enodružinska stanovanjska gradnja

– dopolnilna gradnja istovrstnih objektov

– gradnja objektov osnovne oskrbe

– gradnja objektov storitvene dejavnosti

– gradnja objektov družbenih dejavnosti

– gradnja objektov in naprav za potrebe delovanja krajevne skupnosti, družbenih organizacij in društev

– urejanje odprtih površin kot so zelenice, pešpoti, ploščadi z mikrourbano opremo

c. V območjih namenjenih šolstvu, zdravstvu z oznako I, morfološka enota 5A je dovoljena:

– gradnja objektov družbenih dejavnosti. Izjemoma so

pod enakimi pogoji in če ne povzročajo motenj osnovni dejavnosti, dovoljeni naslednji posegi:

– gradnja objektov za šport in rekreacijo, kadar so

namenjeni za množično rekreacijo in so stalno uporabljani

– urejanje odprtih površin, kot so zelenice, pošpoti in

ploščadi z mikrourbano opremo

– gradnja objektov in naprav za potrebe komunale, prometa in zvez ter vodnogospodarske ureditve

– postavljanje kioskov, ki dopolnjujejo osnovno dejavnost

Dovoljena je dopolnilna gradnja istovrstnih objektov, nadzidave in prizidave po določilih posebnih meril in pogojev

d. V območjih proizvodnih dejavnosti z oznako P, morfološka enota 6E je dovoljena gradnja proizvodnih objektov in naprav ter drugih objektov, ki služijo osnovni dejavnosti. Dovoljene so dopolnilne gradnje istovrstnih objektov, nadstrešnic nadzidave in prizidave pod enakimi pogoji, kolikor posebna merila in pogoji ne določajo drugače

– pred posegom v prostor je potrebno v urbanističnem smislu preveriti celotno območje urejanja in ugotoviti morebiten trenuten primanjkljaj potrebnih površin, možnost ekološke sanacije obstoječih dejavnosti. Izpolnjevanje teh zahtev je pogoj za nove posege v prostor in za širitev obstoječih kapacitet

– pred izdajo lokacijskega dovoljenja za nov poseg v prostor se zahteva sanacija ali ureditev fasad pomožnih objektov, ki kazijo okolje

Upoštevati je treba: področne predpise s katerimi bo zagotovljena ekološko neproblematična dejavnost

e. V območjih z oznako M (servisne in komunalne dejavnosti) je dovoljena:

– gradnja proizvodnih in poslovnih objektov in naprav, ki služijo komunalnim dejavnostim

– nadzidave, dozidave in rekonstrukcije obstoječih objektov

– adaptacija in funkcionalne spremembe objektov za sodobnejše tehnologije

– urejanje odprtih površin z mikrourbano opremo

– gradnja parkirnišč in parkirnih objektov

– postavitve nadstrešnic in pomožnih skladiščnih objektov

f. Območja z oznako T (promet)

V območje spada prometno telo 4-pasovne avtomobilske ceste Ljubljana – Razdrto in zeleni pas do ograje in območje železniške proge Ljubljana – Postojna. Dovoljeni so samo posegi, ki so v skladu s to dejavnostjo. Dovoljena so vzdrževalna dela v smislu boljše prometne varnosti (utrjevanje brežin, vzdrževanje zelenih površin, vzdrževanje cestišča in proge). Gradnja v varovalnem pasu ni dovoljena. Na obstoječih objektih je dovoljeno opravljati le vzdrževalna dela.

Gradnja novih objektov, prizidkov in nadzidave obstoječih objektov ter naprav v varovalnih pasovih drugih prometnic je izjemoma dovoljena le v naseljih, kolikor so posegi skladni s prometnotehničnimi predpisi in soglasjem upravljalca cest ali železnice.

g. V območjih z oznako R in morfoloških enotah "8" (parki, nezazidane površine, športne in rekreacijske površine) je dovoljeno:

– urejanje večjih zelenih parkovnih površin z mikrourbano opremo

– gradnja športnih in rekreacijskih objektov, naprav in urejanje površin za množične športne prireditve in rekreacijo

– gradnja spremljajočih objektov in naprav, ki dopolnjujejo osnovno športno-rekreacijsko dejavnost (parkirišča, sanitarije, gostinski lokali, ipd.)

– hortikulturene ureditve

– posegi v zvezi s komunalnim urejanjem

Površine za pokopališko dejavnost – morfološke enote 9/n – dovoljeni so naslednji posegi:

– urejanje grobov, zelenic, poti v skladu z izdelanim projektom zunanje ureditve

– dograditev mrliške vežice, prav tako v skladu z izdelanimi projekti.

8. člen

Merila in pogoji glede vrste posegov v prostor izven ureditvenih območij naselja

a. V območjih z oznako G in K (kmetijske in gozdne površine) je dovoljeno:

- gradnja na podlagi lokacijske dokumentacije ali prostorskega izvedbenega načrta
- gradnja objektov in naprav, namenjenih izključno kmetijski in gozdnogospodarski dejavnosti
- novogradnja objektov na prostih stavbnih zemljiščih (VIII. kategorija)
- izven ureditvenih območij naselij je gradnja objektov, ki neposredno služijo primerni kmetijski proizvodnji, izjema možna na podlagi predhodnega soglasja Odbora za kmetijstvo občine Vrhnika in presoje pristojne urbanistične službe
- dozidave, nadzidave in adaptacije obstoječih stanovanjskih in gospodarskih objektov, ki so zakonito grajeni
- gradnja nadomestnih objektov pod pogojem, da gradnja novega objekta ne sega izven zemljišča VIII. kategorije
- postavitev pomožnih objektov na funkcionalnem zemljišču stanovanjskih objektov
- melioracije zemljišč
- vodnogospodarske ureditve
- gradnja objektov in naprav za potrebe komunale, prometa in zvez
- postavitev spominskih obeležij, reklamnih znamenj in turističnih oznak
- postavitev naprav za potrebe raziskovalne in študijske dejavnosti (meritve, zbiranje podatkov)
- postavitev kioskov in nadstreškov ob postajališčih javnega prometa v varovalnem pasu ceste
- ureditev rekreacijskih površin v naravi (trim steze)

b. V območjih z oznako E, in so namenjena izkoriščanju naravnih potencialov (mineralov), so dovoljeni samo posegi, ki so v skladu s to dejavnostjo.

V teh območjih ni dovoljeno graditi drugih objektov, razen tistih, ki neposredno služijo omenjeni dejavnosti.

Za eksploatirana območja je potrebna ekološka sanacija v skladu z zakonom o rudarstvu.

2. Merila in pogoji glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor

9. člen

Novogradnje, nadzidave, prizidave, pomožni in začasni objekti ter drugi posegi v prostor morajo vzdrževati vzpostavljeno oblikovno indentiteto in homogenost območja in se prilagajati okoliškemu objektom in ureditvam po:

- naklonu streh in slemen
- razporeditvi fasadnih elementov, zlasti oken in vrat
- barvi in teksturi streh in fasad
- višini in gradbeni linij večine objektov v sosedstvu
- v območjih brez izrazite gradbene linije obstoječih objektov mora biti odmik novozgrajenega objekta vsaj 5 m od zunanjega roba hodnika za pešce ali vsaj 7 m od roba cestišča.

Odmiki objektov od posestnih mej določajo strokovne službe v okviru izdelave lokacijske dokumentacije na podlagi materialnih predpisov. Odmik individualnega objekta od parcelne meje naj bo praviloma 4 m, lahko manj, če se pridobi soglasje sosedu ali več če tako zahteva svetlobnotehnična ocena.

– dovoljeno in priporočljivo je odpiranje strešnih prostorov s pomočjo frčad ali drugih oblikovalskih elementov

- čopi so dovoljeni

a. Enodružinski stanovanjski objekti

- tloris: razmerje stranic najmanj 1:1.4
- višina: največ P+1+M, kolenčni zid največ 60 cm, oziroma P+M, kjer je možno visoko pritličje, če teren drugačne kleti ne dopušča, kolenčni zid največ 1.20 cm

– streha: dvokapnica z naklonom strešin 35 – 45 stopinj, smer slemena v vzdolžni smeri objekta, višina kapi največ 5.50 cm nad terenom, oziroma kot v 1. odstavku

– garaže in ostali pomožni objekti naj bodo praviloma načrtovani v sklopu objekta

b. Gospodarski objekti za potrebe kmetijskih dejavnosti

- tloris: podolgovat z razmerjem stranic 1:1:4
- streha: simetrična dvokapnica z naklonom 35 – 45 stopinj, smer slemena v vzdolžni smeri objekta, oziroma kot v 1. odstavku

– gradnja gospodarskih objektov je dopustna na zemljišču zadostne velikosti. Objekti so lahko samostojni ali prizidani k obstoječim stanovanjskim ali gospodarskim objektom

– horizontalni odmik mora omogočiti zadostno funkcionalno površino k objektu in predvideni dejavnosti. Oblikovanje fasad in streh naj bo skladno z obstoječo zazidavo

– dostop in dovoz morata biti urejena za dovoz s kmetijskimi stroji

– za hrambo kmetijskih strojev je dovoljena postavitev nadstreškov, ki morajo oblikovno in funkcionalno dopolnjevati zaokrožena kmečka dvorišča. Oblikovani morajo biti v okviru simetrične strehe

– stolpni silosi morajo biti locirani pod streho hleva ali gospodarskega poslopja oziroma so lahko prostostoječi.

c. Pomožni objekti

– pomožni objekti pri stanovanjskih objektih morajo biti postavljeni na funkcionalnem zemljišču

– oblikovanje naj bo skladno z obstoječo zazidavo

– samostojni pomožni objekti naj imajo podolgovat tloris in dvokapno simetrično streho

– ravne strehe niso dovoljene

d. Kioski

– kioske je dovoljeno postavljati za potrebe storitvenih in nekaterih deficitarnih dejavnosti s soglasjem upravnega organa po strokovni presoji

– Velikost in oblika sestavljenega kioska se določi za vsak primer posebej

e. Sakralni objekti in spominska obeležja

– oblikovanje se določi na osnovi funkcije, skupnih meril in posebnosti prostora, v idejnem projektu, na osnovi katerega se izdelata lokacijska dokumentacija

f. Ograje, oporni zidovi

– ograje so lahko živa meja z žično mrežo na notranji strani parcele, lesena ograja, kovinska ali zidana ograja max. višine 1,20 m, oziroma ob zvozih max. 0,80 m

– ograje morajo biti od roba od cestnega telesa odmaknjene min. 1,00 m in ne smejo zmanjševati preglednosti ceste

– oporni zidovi so izjemoma dovoljeni če drugače ni mogoče zagotoviti stabilnosti terena

– oporni zidovi so lahko visoki največ 1.2 m, za višje pa je potrebna lokacijska dokumentacija. Lokacijska dokumentacija je potrebna tudi v primeru, če je oporni zid statično vprašljiv in je zanj potrebna statična preveritev

– oporni zidovi so lahko kamniti in intenzivno ozelejnjeni

– na vizualno izpostavljenih in krajinsko občutljivih legah gradnja opornih zidov ni dovoljena

– gradnja opornih zidov na posestni meji je dovoljena samo s soglasjem sosedu

g. Nadomestne gradnje

Nadomestni objekt se lahko gradi samo na istem mestu na katerem stoji objekt, ki se nadomešča. Izjemoma se lahko gradi na funkcionalnem zemljišču starega objekta. Večji odmik od starega objekta se dovoljuje v naslednjih primerih:

– če zaradi geoloških razmer gradnja na istem mestu ni možna

– če se z večjim odmikom izboljša prometna varnost na javni cesti

– če stoji stari objekt na območju, ki je zavarovano s posebnimi predpisi

– ohranitev dela obstoječega objekta je dopustna pod pogojem, da se ohranjeni del in nov objekt povežeta v enotno oblikovano stavbno maso. Nakloni strešin in kritina morajo biti enaki. Ohranjanje delov ali celotnih prvotnih objektov kot samostojnih objektov ločenih od novih ni dopustno

h. Proizvodni objekti

– merila za oblikovanje objektov morajo upoštevati željo po kvalitetnem oblikovanju in po omejitvi t.i. vizualne emisije, ki nastaja zaradi relativno velikih obratov, neurejenih skladiščnih prostorov, deponij ali manipulacijskih površin

– horizontalni in vertikalni gabarit se prilagajata tehnološkemu procesu dejavnosti in optimalni izrabi prostora v povezavi s funkcijo posameznih objektov in prostorski mi karakteristikami lokacije. Določitev vertikalnega gabarita objektov pomeni tudi smiselno izbiro višine, ki omogoča določeno vizualno zaključenost območja, pri čemer naj bodo upoštevana tudi spodaj navedena merila

– merila za oblikovanje objektov morajo upoštevati željo po kvalitetnem oblikovanju in po omejitvi tako imenovane vizualne emisije, ki nastajajo zaradi relativno velikih obratov, neurejenih skladiščnih prostorov, deponij ali manipulacijskih površin

– fasade predvidenih objektov, ki mejijo na stanovanjsko območje, naj zaradi svobodnega izbora konstrukcijskega sistema gradnje ne bodo heterogene, naj se konstruktivni elementi ne uporabljajo kot poudarjeni likovni elementi pri oblikovanju fasad. Barve naj bodo svetlih tonov s ciljem po nevsiljivem vklapljanju v stanovanjsko okolje.

Ograje naj bodo praviloma lahke in transparentne. Masivne naj bodo le v primeru potrebe po zakrivanju vizualne emisije ali če je ograja tudi protihrupna zaščita.

Za pomožne objekte veljajo enaki pogoji oblikovanja kot za novogradnje, bodisi, da se gradijo kot prizidki ali pa kot samostojni objekti.

10. člen

V naslednjih primerih so pri novih posegih v prostor dopustni oblikovalski kontrasti:

– kadar ima različnost namen simbolno prikazati funkcionalno različnost novega objekta od programsko enotnega okolja

– kadar ima vizualni kontrast namen vzpostaviti prostorsko dominantno za poenotenje oblikovne heterogenosti območja. Dopustnost izjem po tem členu ter podrobna merila in pogoje zanje se presodi v lokacijskem postopku.

11. člen

Urbana oprema odprtega prostora, kot so kioski, stojnice, telefonske govornice, postajališča javnega prometa, klopi, smetnjaki ipd. morajo biti v posameznih ožjih območjih oblikovane enotno. Kolikor se za urbano opremo uporabljajo tipizirani elementi, ki niso enotno oblikovani, naj se z njihovo razmestitvijo in dopolnitvijo ali hortikulturno ureditvijo odprtega prostora čim bolj zmanjša njihovo vizualno neskladje.

3. Merila in pogoji glede varovanja naravne in kulturne dediščine

12. člen

Naravna, kulturno-zgodovinska dediščina in njihova vplivna območja so ponazorjena v grafičnih prilogah v M

1:5000 in M 1:2500 in z režimi varovanja opisanih v obzornici in pogojev prostorskih ureditvenih pogojev.

Vsi objekti in območja naravne in kulturne dediščine se varujejo po opisanih pogojih PUP dokler se ne sprejmejo posebni odloki o razglasitvi posameznega objekta oziroma območja za spomenik. Pogoji za oblikovanje posegov na naravnih kulturnozgodovinskih znamenitostih ter za urejanje njihove neposredne bližine so podrobneje podani v obzornici in pogojev prostorskih ureditvenih pogojev.

Varstveni režimi:

VRN A – M : za naravno dediščino

VRA/1, VRA/2, VRA/3, VRA/3' : za arheološko dediščino

VRV1, VRV2 : za umetnostnozgodovinsko dediščino

VRE 1 – 7 : za etnološko dediščino

VRZ/1 – 3 : za zgodovinsko dediščino

4. Merila in pogoji glede določanja velikosti gradbenih parcel in funkcionalnih zemljišč

13. člen

Velikost funkcionalnega zemljišča mora biti prilagojena namembnosti objekta in njegovi velikosti, velikosti gradbenih parcel ter konfiguraciji terena.

a. Za prostostoječe stanovanjske objekte naj bo površina celotnega zemljišča praviloma dvainpolkrat večja od b.e.p. stanovanjskega objekta (brez kleti). Širina funkcionalnega zemljišča ob stanovanjskem objektu naj bo 2,5 m od objekta, širina dovoza pa min. 3.0 m

b. Za kmetijske (gospodarske) objekte se velikost funkcionalnega zemljišča določi glede na namebnost objekta, lege v odnosu do okoliških objektov, upošteva možnost njihovega širjenja ter ureditve manipulacijskega prostora. Širina funkcionalnega zemljišča okoli kmetijskih gospodarskih objektov naj bo praviloma najmanj 5 m, kolikor zaradi upoštevanja identitete okoliške zazidave ni potrebna prilagojena zasnova. Manipulativni prostor mora biti v radiju najmanj 15 m, širina dovozov pa 3,5 m

14. člen

Velikost gradbene parcele naj bo znotraj ureditvenega območja naselij največ 500 m², izven pa 600 m².

Pri določanju gradbene parcele kmetije se upošteva tudi medsebojna razporeditev objektov, vrsta kmetijske proizvodnje in potreben manipulativni prostor za kmetijsko mehanizacijo. Gradbena parcela naj meri vsaj 2000 m².

5. Merila in pogoji glede infrastrukturnega urejanja

Pogoji za prometno urejanje

15. člen

Prometnice z dokončnim potekom in že izvedenimi značilnostmi imajo varovalni pas. Varovalni pas po tem odloku obsega zemljišče, ki je namenjeno odvijanju tekočega motornega prometa in funkcionalni uporabi prometnih udeležencev, kot je izvedba kolesarskih stez in peš poti, ureditev mirujočega prometa vzdolž cestišč ali na drugih prostorih, določenih s projektno dokumentacijo, izvedba urgentnih in intervencijskih poti in ureditev obcestnega prostora skladno s pogoji varnega odvijanja prometa. Posegi v varovalnem pasu prometnice ne smejo biti v nasprotju z njegovim namenom, zato morata za vsak tak poseg izdati soglasje pristojna organizacija za vzdrževanje cest in pristojni organ. Postajališča za primestni potniški promet morajo biti izvedena izven voznih pasov tako, da zagotovimo poleg voznih pasov in postajališča še vozni pas za počasni promet.

16. člen

Skupne širine varovalnih pasov in rezervatov za ceste brez idejnih projektov po tem odloku so glede na kategorizacijo cest, vrsto prometa, število vozniških pasov in ureditev občestnega prostora naslednje:

- 90 m varovalni pas štiripasovne ceste za mešani motorni promet z možnostjo razširitve na šest vozniških pasov (avtomobilska cesta Ljubljana-Razdrto)
- 30 m varovalni pas in rezervat za ceste z dvema vozniškima pasovoma za mešani promet s kolesarskimi stezami, počasnim vozniškim pasom, postajališči za javni primestni potniški promet izven vozišča
- 20 m varovalni pasovi in rezervat za regionalne in lokalne stanovanjske ceste, dvopasovne s pločnikom za pešce ali brez
- 15 m varovalni pasovi in rezervat za lokalne dvopasovne ceste s pločnikom za pešce
- 10 m varovalni pasovi za lokalne dostope, intervencijske dovozne in ločene kolesarske steze.

17. člen

Dovozi in priključki na cestno mrežo morajo biti urejeni tako, da se z njim ne ovira prometa, da se ne poškoduje ceste in cestnih objektov.

Priključkom in uvozom z magistralne ceste se moramo v največji možni meri izogibati. Dostope do funkcionalnih zemljišč moramo organizirati preko lokalnih cest v zaledju, ki se nato priključijo na magistralno cesto.

Do vsake parcele mora biti zagotovljen nesporen zemljiško knjižno dokazan dostop (javno dobro, služnost, solastništvo).

Pogoji za komunalno in energetska urejanje

18. člen

Rezervati koridorijev komunalnega in elektro omrežja.

V rezervatih obstoječih in predvidenih energetskih in komunalnih koridorijev ni dovoljena gradnja novih objektov in naprav, prizidave in nadzidave, razen izjemoma s soglasjem upravljalca oziroma predlagatelja posameznega voda. Na obstoječih objektih pa so dovoljena le tekoča vzdrževalna dela.

19. člen

Na območjih z obstoječim vodovodnim omrežjem je obvezno priključiti nanj vse novogradnje.

Na območjih, kjer je javno vodovodno ali kanalizacijsko omrežje samo delno zgrajeno (primar, del sekundarja) je pred novogradnjo ali sočasno z njo, potrebno graditi manjkajoče javno komunalno omrežje.

Uporabniki tehnološke vode morajo uporabljati zaprte sisteme. Prikjučitev na vodovodno omrežje je pogojena s sočasno prikjučitvijo na kanalizacijo ali greznico:

- na območjih, kjer je zgrajena javna kanalizacija se morajo novi uporabniki nanjo priključiti takoj
- na območjih, kjer je kanalizacija zgrajena delno ali pa še ni zgrajena se morajo novi objekti začasno priključiti na greznice zaprtega tipa.

20. člen

V kotu 45 stopinj nad kanalizacijskim vodom obojestransko, praviloma ni možna gradnja objektov. Če gre za temelje objektov, ki so vzporedno z osjo kanala pa ta naklon ne sme biti večji od kota notranjega trenja zemljine.

Odmiki objektov od cevovodov vodovoda naj bodo praviloma 3 m, v posebnih primerih pa so izjemoma lahko tudi manj, vendar ne manj kot 1,5 m.

21. člen

Vsi stanovanjski, proizvodni in centralni objekti morajo biti priključeni na obstoječe ali bodoče elektro omrežje. Koridor za predviden vod visoke električne napetosti znaša 10 m na vsako stran osi predvidenega vodnika. V območju koridorja ni dovoljena nikakršna gradnja.

Pri obstoječih daljnovodih je odmik najbližjega dela objekta od najbližjega vodnika 8 m, merjeno vertikalno projekcijo.

22. člen

V območjih kjer poteka ali je predvidena trasa visokotlačnega plinovoda je potrebno upoštevati naslednje zaščitne pasove merjene levo in desno od osi cevovoda:

- zaščitni pas, širok 5 m na vsako stran cevovoda v katerem je prepovedano graditi objekte in saditi rastline katerih korenine segajo 1 m globoko
- zaščitni pas širok 30 m na vsako stran cevovoda, v katerem je prepovedana gradnja objektov za bivanje ljudi, razen v primeru, ko je bila gradnja z urbanističnim dokumentom dovoljena še pred gradnjo plinovoda. Takrat je minimalni odmik objekta od osi cevovoda 10 m
- zaščitni pas širok 200 m kjer je potrebno za vsak poseg pridobiti soglasje upravljalca plinovoda.

Na območju trase nizkotlačnega plinovoda se upoštevajo naslednji odmiki:

- minimalni odmik plinovoda od stanovanjskih objektov je 5 m, od zunanje roba magistralne ceste je 5 m, od skrajnega tira železniške proge 10 m in od drevja 15 m.

Vsa podrobnejša merila in pogoji v zvezi z zaščitnimi pasovi in odmiki od cevovoda plinovoda in merilnih postaj plinovoda so obrazloženi v odloku o lokacijskem načrtu visokotlačnega in nizkotlačnega plinovoda na območju občine Vrhnika, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 8/90.

23. člen

Sončne zbiralnike je dopustno postavljati na streho, balkonske ograje in zatrepe tako, da ležijo v njihovi ravnini. Postavitve nad slemenom niso dovoljene.

6. Merila in pogoji glede varovanja okolja

24. člen

Pred posegi v prostor, ki imajo lahko negativen vpliv na okolje mora investitor izpolniti zahteve zakona o varstvu okolja. Vse obstoječe vire onesnaženja in motenj v okolju je potrebno sanirati.

Nove dejavnosti ne smejo onesnaževati okolja. Če je nova dejavnost možen vir onesnaževanja okolja si mora investitor pred izdelavo lokacijske dokumentacije za gradnjo objektov pridobiti soglasje in pogoje pristojnih organizacij.

Pri posegih v prostor je glede varovanja okolja potrebno upoštevati določila veljavnih zakonov in predpisov

25. člen

Varovanje zraka

Vir onesnaževanja zraka so predvsem klasična kurišča. Plinifikacija naselja Vrhnika bo dolgoročno precej pripomogla k izboljšanju zraka.

Predvidene delovne organizacije ali obrtne delavnice ne smejo oddajati v ozračje emisij, ki so škodljive zdravju ali imajo neprijeten vonj. Dovoljeni so le tehnološki postopki, ki ne onesnažujejo zraka.

26. člen

Varovanje voda

Popolna zaščita voda pred onesnaževanjem z odpadnimi vodami bo možna šele po izgradnji kanalizacijskega

omrežja in čistilnih naprav. Po izgradnji kanalizacijskega omrežja, naj se nanj priključijo vsi objekti najkasneje v roku 2 let.

Vsa skladišča tekočih goriv in naftnih derivatov, morajo biti izvedena na način, ki onemogoča izliv v vodotoke oziroma podtalnico.

Odplake, ki vsebujejo mastne, vnetljive ali agresivne snovi, se morajo pred iztokom v javno kanalizacijsko omrežje predhodno očistiti.

V območja, ki so opredeljena kot varstvena cona lokalnih vodnih virov posegi v prostor niso dovoljeni, oziroma se morajo izvajati v skladu z določili veljavnih zakonov in predpisov.

27. člen

Varovanje tal

Prepovedana je uporaba in trajno ali začasno odlaganje snovi (kmetijstvo, industrija in drugi), ki lahko škodujejo naravni favni in flori na zemlji ali v vodotokih.

28. člen

Varstvo pred hrupom

Investitorji objektov za proizvodnjo in za obrtne dejavnosti morajo izpolniti zahteve zakona o varstvu pred hrupom. Morebitna protihrupna zaščita pa mora biti izvedena sočasno z izgradnjo objekta. V strnjenih stanovanjskih naseljih ni dovoljena hrupna obrtna ali druga dejavnost.

V območjih, kjer hrup presega z zakonom dovoljeno raven hrupa, je potrebno opraviti merjenje hrupa in izdelati sanacijske programe. Prekomerni hrup je potrebno zmanjšati pri izvoru. Če to ni možno pa je potrebno izvesti aktivno in pasivno zaščito (postavitve protihrupnih ograj, nasipov, zasaditev visoke vegetacije, uporabe oken z boljšo protihrupno izolacijo...

Ukrepi za varstvo pred hrupom so za občino Vrhnika določeni v odloku o javnem redu in miru ter varstvom pred hrupom v občini Vrhnika.

29. člen

Zaklanjanje

Zaklanjanje bomo urejali v skladu z določili veljavnih zakonov in predpisov.

IV. KONČNE DOLOČBE

30. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka prenehajo veljati določila:

– odloka o zazidalnem načrtu za Lukovico (Uradni list SRS, št. 24/72)

– odloka o zazidalnem načrtu za Dragomer (Uradni list SRS, št. 20/77)

– odloka o zazidalnem načrtu za Klis (Uradni list SRS, št. 25/78)

– odloka o zazidalnem načrtu med Idrijsko cesto, Tičnico ter pod Trojico (Uradni list SRS, št. 25/79)

– odloka o zazidalnem načrtu Janezova vas (Uradni list SRS, št. 21/78)

– odloka o zazidalnem načrtu obrtne cone Vrhnika (Uradni list SRS, št. 31/84)

31. člen

Prostorski ureditveni pogoji so stalno na vpogled občanom in ustanovam pri občinskem upravnem organu, pristojnem za urejanje prostora in na sedežu krajevne skupnosti.

32. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

33. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 3/6-350-03/86

Vrhnika, dne 24. novembra 1994.

Predsednik
Skupščina občine Vrhnika
Vinko Tomšič l. r.

43.

Na podlagi 39.člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86) je Skupščina občine Vrhnika na 32. seji dne 24. novembra 1994 sprejela

ODLOK **o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto V1** **Vrhnika-Center**

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

Sprejmejo se prostorski ureditveni pogoji za plansko celoto V1 Vrhnika-Center, ki jih je izdelal PRIMIS Vrhnika, pod št. proj. 15/93 v mesecu maju 1994.

2. člen

Prostorski ureditveni pogoji so izdelani v skladu z dolgoročnim in družbenim planom občine Vrhnika in vsebujejo:

a. Grafični del

– prikaze prostorskih ureditev na obravnavanem območju iz prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana občine na topografskem načrtu M 1:5000

– prikaze meril in pogojev za posege v prostor na katastrskem načrtu M 1:5000 in M 1:2500

b. Tekstualni del

– obrazložitev meril in pogojev za posege v prostor s soglasji pristojnih organov, organizacij oz. skupnosti

– besedilo odloka.

3. člen

Prostorski ureditveni pogoji za plansko celoto V1 Vrhnika-Center, določajo merila in pogoje za posege v prostor na območjih

urejanja, za katera ni predvidena izdelava prostorskih izvedbenih načrtov, oziroma je PIN že izdelan in veljaven.

V1S/1

V1S/2 – Ljubljanska in Opekarska cesta

V1S/3 – Vrtnarja (ZN)

V1S/4 – Robova cesta

V1S/5 – Robova in Delavsko naselje

V1S/6 – (2A/6, 2A/7, 2A/8, 3A/1) Dobovičnikova in Tičnica

V1S/7 – Hrib, Gradišče in Klis

V1S/8 – Lošca

V1S/9 – Kolodvorska
 V1O/3 – Trg Karla Grabeljska in zdravstveni dom
 V1O/2 – Mantova (ZN)
 V1O/6 – Kulturni dom Ivana Cankarja, Glasbena šola
 V1O/7 – Dom ostarelih občanov
 V1O/8 – Nakupovalni center Vrhnika
 V1I/1 – Osnovna šola Ivana Cankarja
 V1P/1 – Simca servis
 V1P/3 – IUUV – poslovni objekt
 V1P/7 – Droga
 V1P/8 – IUUV – industrija
 V1R/1 – (8/4) – športni park
 V1R/2 – Hrib, Trojica
 V1K/1 – Kmetijske površine – I. območje
 V1K/2
 V1K/3
 V1K/4

in za območja za katera je predvidena izdelava prostorskih izvedbenih načrtov v naslednjih planskih obdobjih:

V1S/6 – 5 A/1 Vzgojno varstvena organizacija (zazidalni načrt)
 V1O/1 – Ljubljanska cesta (zazidalni načrt)
 V1O/4 – Stara cesta (ureditveni načrt)
 V1O/5 – Centralne dejavnosti (zazidalni načrt)
 V1I/2 – Šola in vrtec (zazidalni načrt)
 V1P/2 – Elektron (zazidalni načrt)
 V1P/3 – IUUV I. (ureditveni načrt)
 V1P/4 – Sirarna – Sušnikova ulica (zazidalni načrt)
 V1P/5 – IUUV II. (zazidalni načrt)
 V1P/6 – IUUV III. (zazidalni načrt)
 V1R/1 – (8/2, 8/1) ureditveni načrt.

4. člen

Meja območja planske celote V1.

Območje se nahaja v k.o. Vrhnika.

Potek meje je opisan z navajanjem parcelnih števil in meja mejnih parcel ali delov parcel, od začetka točke, v smeri urinega kazalca.

– k.o. Vrhnika

Začetna točka meje območja leži v osi ceste Ljubljana–Postojna s parc. št. 2913 in 10 m od J meji parc. št. 1915/1, proti zahodu poteka po osi iste ceste, prečka S polovico in poteka po mejah ali delu mejnih parcel: 1823, 1812/1, 2846/2, 2858/2 – del, 1795/1, 1792/3, 1790, 1788/2/1, 1787/2, 2890, 1652/4, 1698/1/2, 1659/2 – del, 1720/2/4, 1721/1, 1722/1/2, 1723/2/1, 2362/16 – del, 2378/5, 2378/1, 2380/3, 2401/2, 2862/15 (pot) – prečka, 2374/1, 2373/1, 2372/2, 2371/1, 2372/1, 2862/12 (pot) – prečka, 2412/1, 2420/1-del, 2420/2, 2862/9 (pot) – prečka, 2434, 2433, 2862/8 (pot) – prečka, 2862/7, 2474/1/2, 2862/1 (pot) – prečka, 2481, 2485, 2859/2 (pot) – po meji in prečka, 2507, 2505/81, 2503/1 – del, 2859/1 (pot) po osi, 2860/4 (pot) – po osi in prečka, 2903, 2993, 2900/1 – del, 2699/5, 2854/1 (cesta Ljubljana–Postojna) – prečka, 2732/1/2/3, 2729/1 – del, 2729/4/5, 2937 (avtocesta Ljubljana–Postojna) – SZ meja, 1865/1 (Ljubljana) – levi breg, 2805/2 – del, 2809/25, 2808 – del, 2856/1, 2738, 1806 (Ljubljana) – levi breg, 33 – del, 1915/2 – del, 2913 (cesta Ljubljana – Postojna) preseka J polovico in poteka do začete točke tega opisa meje območja V1.

II. SPLOŠNA MERILA IN POGOJI

5. člen

Splošna merila in pogoji, ki so določeni od 3-30. člena odloka o splošnih merilih in pogojih za občino Vrhnika, ki

so ga sprejeli zbori občinske skupščine na seji 32. seji, dne 24.11.1994, veljajo za vsa območja urejanja v planski celoti V1, kolikor ni s posebnimi merili in pogoji tega odloka drugače določeno.

Posebna merila in pogoji veljajo za naslednja območja urejanja:

1. Območje urejanja V1S/1
– glede vrste posegov v prostor v morfološki enoti 4A/1
2. Območje urejanja V1S/2
– glede vrste posegov v prostor v morfoloških enotah 2A/3, 4A/6
– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfoloških enotah 2A/1, 2A/3 in 4A/6
– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 2A/1, 2A/2, 4A/6
– glede energetskega urejanja
3. Območje urejanja V1S/3
– glede vrste posegov v prostor v morfološki enoti 1A/1
– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 1A/1
4. Območje urejanja V1S/4
– glede vrste posegov v prostor v morfološki enoti 2B/1
5. Območje urejanja V1S/5
– glede vrste posegov v prostor v morfoloških enotah 2A/4, 2A/5 in 8/4
– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 2A/5
6. Območje urejanja V1S/6
– glede vrste posegov v prostor v morfoloških enotah 2A/7, 5A/1, 3A/1, 2A/6 in 3A/1
– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfoloških enotah 2A/6, 2A/7, 2A/8
– glede varovanja naravne i kulturne dediščine v morfoloških enotah 2A/7 in 2A/8
– glede energetskega urejanja
7. Območje urejanja V1S/7
– glede vrste posegov v prostor v morfoloških enotah 1A/2, 2D/1, 1B/1, 3C/1, 2A/9, 2A/10, 1A/4 in 4A/7
– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfoloških enotah 2A/9, 2A/10, 2A/11, 1A/2, 2D/1, 2a/1, 3C/1 in 1A/4
8. Območje urejanja V1S/8
– glede vrste posegov v prostor v morfoloških enotah 1A/3, 8/5 in 8/6
– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfološki enoti 1A/3
9. Območje urejanja V1S/9
– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfološki enoti 2a/2 in 2A/2
10. Območje urejanja V1O/1
– glede vrste posegov v prostor in glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 4A/1, 4A/2 in 4A/3
– glede plinovoda v morfološki enoti 4A/3
11. Območje urejanja V1O/2
– glede vrste posegov v prostor, glede varovanja naravne in kulturne dediščine ter glede plinovoda v morfoloških enotah 4A/4 in 3A/1
12. Območje urejanja V1O/3
– glede vrste posegov v prostor, oblikovanje novogradenj in drugih posegov ter varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 3C/1 in 3A/2
13. Območje urejanja V1O/4
– glede vrste posegov v prostor in varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 4B/1 in 3C/2

14. Območje urejanja V1O/5
– glede vrste posegov v prostor in glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 3A/3
15. Območje urejanja V1O/6
– glede vrste posegov v prostor in glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfoloških enotah 2A/1, 2A/2, 2A/3 in 3A/4
– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 2A/1, 2A/3 in 3A/4
– glede plinovoda v morfoloških enotah 2A/3 in 3A/4
16. Območje urejanja V1O/7
– glede vrste posegov v prostor in oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfoloških enotah 3B/1 in 4E/1
17. Območje urejanja V1O/8
– glede vrste posegov v prostor in glede varovana naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 4A/5
– glede plinovoda v morfološki enoti 4A/5
18. Območje urejanja V1P/1
– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor ter glede komunalnega in plinovodnega urejanja v morfološki enoti 6E/1
19. Območje urejanja V1P/2
– glede vrste posegov v prostor v morfološki enoti 6E/2
20. Območje urejanja V1P/3
– glede vrste posegov v prostor v morfoloških enotah 6A/1, 8/7 in 2A/1
– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 2A/1 in 6A/1
21. Območje urejanja V1P/4
– glede vrste posegov v prostor, varovanja naravne in kulturne dediščine ter glede plinovoda v morfološki enoti 6E/3
22. Območje urejanja V1P/5
– glede vrste posegov v prostor v morfološki enoti 6E/4
23. Območje urejanja V1P/6
– glede vrste posegov v prostor v morfološki enoti 6E/5
24. Območje urejanja V1P/7
– glede vrste posegov v prostor in varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 6E/6
25. Območje urejanja V1P/8
– glede vrste posegov v prostor, varovanja naravne in kulturne dediščine ter glede komunalnega in plinovodnega omrežja v morfološki enoti 6E/7
26. Območje urejanja V1I/1
– glede vrste posegov v prostor, oblikovanja novogradenj in drugih posegov, varovanja naravne in kulturne dediščine ter plinovoda v morfološki enoti 5B/1
27. Območje urejanja V1I/2
– glede vrste posegov v prostor in varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 5A/1
28. Območje urejanja V1R/1
– glede vrste posegov v prostor v morfoloških enotah 8/1, 8/2 in 8/4
– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 8/1 in 8/2
– glede plinovoda v morfološki enoti 8/4
29. Območje urejanja V1R/2
– glede vrste posegov v prostor, glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor ter varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 8/3
30. Območje urejanja V1R/3
– glede vrste posegov v prostor, glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor ter varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 9/1

31. Območje urejanja V1K/1, V1K/2, V1K/3, V1K/4
– glede vrste posegov v prostor v območjih V1K/1, 2, 3, 4
– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v območju urejanja V1K/2 in V1K/4
– glede plinovoda v območju V1K/4.

Posebna merila in pogoji

6. člen

V območju urejanja V1S/1 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
* morfološka enota 4A/1

Za območje je predvidena izdelava lokacijskih smernic. Pred izdelavo omenjenega dokumenta pozidava ni možna. K izdelanemu dokumentu morajo izdati soglasje zakonsko določeni soglasodajalci.

Predvidena je gradnja stanovanjskih objektov z delavnici za potrebe obrtne dejavnosti.

7. člen

V območju urejanja V1S/2 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
* morfološki enoti 4A/6, 2A/3

– gradnja pomožnih objektov je možna samo na dvoriščih za objekti, nikakor pa ne ob glavni cesti

- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
* morfološka enota 4A/6

– novozgrajeni objekti morajo biti oblikovani tako, da ne zastirajo poglede na Hruševco iz smeri Ljubljanske ceste

- * morfološki enoti 2A/1 in 2A/3

– kadar v sosedstvu prevladujejo objekti kriti s salonitno kritino, je izjemoma možno pri novogradnjah uporabiti enako kritino

- * morfološka enota 2A/1

– slemena objektov morajo imeti smer V-Z

- * morfološka enota 2A/3

– slemena objektov imajo smer V-Z ali S-J

- * morfološke enote 2A/1, 4A/6 in 2A/3

– višina objektov ne sme presegati gabarita P+1+M

c. Varovanje naravne in kulturne dediščine

- * morfološka enota 4A/6

– upoštevati je potrebno varstveni režim VRA 3 za arheološko dediščino

- * morfološka enota 2A/2

– upoštevati je potrebno varstvene režime VRA 1 in VRA 2 za arheološko dediščino

– upoštevati je potrebno varstveni režim VRU 19 za umetnostnozgodovinsko dediščino

- * morfološki enoti 2A/2 in 2A/1

– upoštevati je potrebno varstveni režim VRU 8 za umetnostnozgodovinsko dediščino

d. Energetsko urejanje

– v območju urejanja V1S/2 je potrebno predvideti novo transformatorsko postajo, ki naj bi oskrbovala tudi del območja V1S/1

8. člen

V območju urejanja V1S/3 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
* morfološka enota 1A/1

– posegi morajo biti v skladu z veljavnim zazidalnim načrtom Vrtnarija (Uradni list SRS, št. 18/80)

b. Varovanje naravne in kulturne dediščine

- * morfološka enota 1A/1

– upoštevati je potrebno varstveni režim VRA 3 za arheološko dediščino.

9. člen

V območju urejanja V1S/4 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor

* morfološka enota 2B/1 za območje je predvidena izdelava lokacijskih smernic. Pred sprejetjem omenjenega dokumenta pozidava ni možna. K izdelanem dokumentu morajo izdati soglasja zakonsko določeni soglasodajalci, prizadeti sosedni in krajevna skupnost. Predvidevamo strnjeno stanovanjsko pozidavo (vrstne hiše).

10. člen

V območju urejanja V1S/5 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor

* morfološki enoti 2A/4 in 2A/5

– gradnja objektov namenjenih vzreji in gojenju živali ni dovoljena. Dovoljena ni gradnja objektov z omenjeno namembnostjo bodisi, da gre za gradnjo pomožnih objektov grajenih po določenih odloka o gradnji pomožnih objektov, bodisi da gre za gradnjo z lokacijskim in gradbenim dovoljenjem

* morfološka enota 8/4

– območje namenjeno otroškemu igrišču. Izvede naj se po že odobrenem idejnem predlogu ureditve

b. Varovanje naravne in kulturne dediščine

* morfološka enota 2A/5

– upoštevati je potrebno varstveni režim VRA 3 za arheološko dediščino.

11. člen

V območju urejanja V1S/6 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor

* morfološki enoti 5A/1 in 3A/1

– do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (ZN) so dovoljena samo nujno vzdrževalna dela in posegi, za katera ni potrebno pridobiti lokacijskega dovoljenja. Območje čuva-mo za potrebe gradnje vzgojnovarstvene organizacije.

* morfološka enota 2A/7

– novogradnja je možna samo kot zapolnitev vrzeli tako, da se ne poruši obstoječe morfologije naselja

* morfološka enota 2A/6

– gradnja objektov namenjenih vzreji ali gojenju živali ni dovoljena. Dovoljena ni gradnja objektov z omenjeno namembnostjo, bodisi da gre za gradnjo pomožnih objektov, grajenih po določenih odloka o gradnji pomožnih objektov, bodisi da gre za gradnjo po lokacijskem oziroma gradbenem dovoljenju.

* morfološka enota 3A/1

– v območju je predvidena gradnja trgovine dnevne oskrbe in obračališča primestnega potniškega prometa. Celotno območje je potrebno reševati istočasno in kompleksno za kar naj se izdelajo variantne strokovne rešitve

b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor

* morfološka enota 2A/7

– oblikovanje objektov v vaških jedrih mora slediti vzpostavljeni oblikovni identiteti in homogenosti območja ter biti prilagojeno okoliškemu objektom

– naklon strešin 40-45 stopinj, barva kritine terena

– objekt ne sme presegati višinskega gabarita K+P+M, če pa je objekt grajen na pobočju naj bo kota kleti na spodnji strani pobočja v nivoju terena ali nižje

* morfološka enota 2A/6

– kadar v bližini prevladujejo objekti kriti s salonitno kritino, je izjemoma možno pri novogradnjah uporabiti enako kritino

– smer slemena objektov je v smeri S-J

* morfološka enota 2A/8

– sleme objektov mora biti ohranjeno v smeri plastnic pobočja hriba

– višinski gabarit objektov je omejen tako, da na spodnji strani objekta (glede na pobočje) nista vidni več kot dve etaži – objekt (P+1+M ali K+P+M)

c. Varovanje naravne in kulturne dediščine

* morfološka enota 2A/8

– upoštevati je potrebno varstveni režim VRN H za naravno dediščino

– upoštevati je potrebno varstveni režim VRA 2 in VRA 3 za arheološko dediščino

* morfološka enota 2A/7

– objekt na Dobovičnikovi cesti 13, objekt Ob potoku 5, 30, 29 in 10 varujemo z varstvenim režimom VRE 3, za etnološko dediščino

– objekte Dobovičnikova 2, Ob potoku 16, 21 in Stara cesta 53 pa varujemo z VRE 2, za etnološko dediščino

– ulični zazidalni sistem Ob potoku varujemo z varstvenim režimom VRE 5 za etnološko dediščino

* morfološka enota 2A/8

– objekt Dobovičnikova cesta 1 varujemo z varstvenim režimom VRE 3, ulični zazidalni sistem dela Dobovičnikove ceste pa z VRE 5 oba sta varstvena režima za etnološko dediščino

– območje Cankarjeve Vrhlike varujemo z varstvenim režimom VRU 10 za umetnostnozgodovinsko dediščino

d. Energetsko urejanje

– za obstoječe objekte in predvidene zapolnitve, je potrebno predvideti novo transformatorsko postajo.

12. člen

V območju urejanja V1S/7 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor:

* morfološke enote 1A/2, 3C/1 in 1A/4

– novogradnje prostostojećih objektov niso dovoljene. Dovoljene so samo adaptacije, dozidave in nadzidave obstojećih objektov. Nadzidave v morfološki enoti 3C/1 niso dovoljene

* morfološka enota 2D/1

– novogradnja je možna samo kot zapolnitev vrzeli tako, da se ne poruši obstoječe morfologije naselja

– pomožne objekte je dovoljeno graditi samo na dvorišćni strani, nikakor pa ne ob glavni cesti

* morfološka enota 4A/7

– za območje bo izdelan ZN, kjer bo predvidena gradnja stanovanjsko poslovnega objekta. Do sprejema variantnih rešitev pa še vedno ostaja možnost, da ostane območje nepozidano (parkovna površina)

* morfološke enote 2A/9, 1A/2, 2A/10, 1B/1 in 1A/4

– gradnja objektov namenjenih vzreji ali gojenju živali ni dovoljena. Dovoljena ni gradnja objektov z omenjeno namembnostjo bodisi, da gre za gradnjo pomožnih objektov, grajenih po določenih odloka o gradnji pomožnih objektov, bodisi da gre za gradnjo po lokacijskem oziroma gradbenem dovoljenju

b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor

* morfološka enota 1A/2 in 1A/4

– nadzidava objektov je dovoljena le do višine, ki omogoča izkorišćanje podstrešja (višina kolenćnega zidu je max. 1, 20 m), pri čemer višina objekta ne sme presegati

višine sosednjih objektov. Naklon strešin nadzidanih objektov je 35 stopinj, kritina pa opečna

* morfološka enota 2D/1

– veljajo enaka določila kot za območje urejanja V1 S/6 morfološka enota 2A/7, točka b. prejšnjega člena

* morfološka enota 3C/1

– pri oblikovanju vseh posegov je potrebno upoštevati izpostavljenost lokacije proti jugu. Kritina vseh objektov mora biti opečna, smeri slemen pa v isti smeri kot so pri obstoječih objektih

* morfološka enota 2A/9

– kadar v neposredni bližini prevladujejo objekti s salonično kritino, je izjemoma možno pri novogradnjah uporabiti enako kritino

– slemena objektov morajo biti obrnjena v smeri S-J

* morfološka enota 2a/1

– slemena objektov morajo biti obrnjena v smeri plastnic pobočja hriba

– če objekt leži na izpostavljeni legi ne sme presegati

višinskega gabarita K+P+M oz. P+1+M, če kleti ni

* morfološke enote 2A/11, 2A/10, 2D/1, 2A/9

– objekti so lahko visoki največ P+1+M

c. Varovanje naravne in kulturne dediščine

* morfološka enota 2A/10 in 1A/2

– drevored vrb žalujk in drevored brez ob Cesti 4. maja varujemo z varovalnim režimom VRN J za naravno dediščino

* morfološke enote 2A/10, 1A/2, 1B/1 in 1A/4

– vaški potok varujemo z varovalnim režimom VRN F za naravno dediščino

* morfološka enota 1B/1

– divji kostanj ob Klisu varujemo z VRN F za naravno dediščino

– spomeniško območje tržne arhitekture varujemo z VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino

* morfološka enota 2D/1

– Tršarjev vrt varujemo z VRN I za naravno dediščino

– objekte na Voljčevi cesti št. 13., 14 in 19 ter objekt

Gradišče 8 varujemo z VRE 2 za etnološko dediščino

– objekt na Voljčevi cesti št. 15., 18. in 20 varujemo z

VRE 3 za etnološko dediščino

* morfološke enote 2a/1, 3C/1 in 2D/1

– območje rimskega kastela pri cerkvi sv. Pavel varu-

jemo z VRA 1 za arheološko dediščino

* morfološki enoti 2A/10, 1A/2

– območje antičnega grobišča varujemo z VRA 2 in VRA 3 za arheološko dediščino

* morfološke enote 2A/9, 1A/2, 2D/1 in 1B/1

– pomembne ambiente in ulične sisteme varujemo z VRE 5 za etnološko dediščino

* morfološka enota 3C/1

– župno cerkev sv. Pavla varujemo z VRU 11 za umetnostnozgodovinsko dediščino.

13. člen

V območju urejanja V1S/8 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor:

* morfološka enota 8/5

– gradnja objektov ni dovoljena. Dovoljena je ureditev otroškega igrišča in v ta namen oprema prostora

* morfološka enota 1A/3

– novogradnje prostostojećih objektov niso dovoljene.

Dovoljene so adaptacija, dozidave in nadzidave obstoječih objektov

* morfološka enota 8/6

– območje namenjeno vrtičkarstvu. Pozidava ni dovoljena

b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor

* morfološka enota 1A/3

– nadzidva objektov je dovoljena le do višine, ki omogoča izkoriščanje podstrešja (višina kolenčnega zidu je max. 1, 20 m), pri čemer višina objekta ne sme presegati višine sosednjih objektov. Naklon strešin nadzidanih objektov je 35 stopinj, kritina pa opečna.

14. člen

V območju urejanja V1S/9 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor

* morfološka enota 2a/2

– slemena objektov mora biti obrnjeno v smeri V-Z ali S-J

* morfološki enoti 2a/2 in 2A/2

– objekti so lahko visoki do P+1+M.

15. člen

V območju urejanja V1O/1 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor

* morfološka enota 4A/1, 4A/2 in 4A/3

– do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (ZN) so v območju dovoljena samo tekoča vzdrževalna dela na objektih, hortikulturne ureditve ter notranje adaptacije v okviru obstoječih konstrukcijskih lupin. Dovoljena je tudi kmetijska raba prostih površin, urejanje vodotokov ter gradnja infrastrukturnega omrežja za potrebe sosednjih območij. Omenjeni posegi ne smejo ovirati bodočega zazidalnega načrta. Spremembe namembnosti objektov so možne, dovoljeno je tudi komunalno urejanje. Novogradnje praviloma niso dovoljene. Dovoljene so samo izjemoma, če tako oceni strokovna urbanistična presoja pod pogojem, da poseg ne bo oviral kasnejše izdelave in izvedbe prostorskega izvedbenega načrta

b. Varovanje naravne in kulturne dediščine

* morfološka enota 4A/1

– sedem lip na dvorišču gostilne Lovca varujemo z VRN E za naravno dediščino

– antično naselbino SV od naselja varujemo z VRA 1 za arheološko dediščino

– objekte: Ljubljanska cesta 9, 11 in 12 varujemo z VRE 2 za etnološko dediščino

– objekt Ljubljanska cesta 17 varujemo z varstvenim režimom VRU 8 za umetnostnozgodovinsko dediščino

* morfološka enota 4A/3

– drevored mladih javorjev ob Tržaški cesti varujemo z VRN J za naravno dediščino

– antično grobišče varujemo z VRA 2 in VRA 3 za arheološko dediščino

– antično naselbino SV od naselja varujemo z VRA 1 za arheološko dediščino

– spomeniško območje tržno pristaniškega dela varujemo z VRU 3 za umetnostnozgodovinsko dediščino

– spomeniško območje tržne arhitekture varujemo z varstvenim režimom VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino

– objekti Cankarjev trg 11 (VRU 7), Cankarjev trg 8 (VRN 6 in Cankarjev trg 4 VRU 5) – vsi varstveni režimi so

režimi umetnostnozgodovinske dediščine

* morfološka enota 4A/2

– del antične naselbine SV od Vrhniko varujemo z VRA 1 za arheološko dediščino

– spomeniško območje tržno pristaniškega dela varujemo z VRU 3 za umetnostnozgodovinsko dediščino

– objekti Cankarjev trg 2 in 3 varujemo z VRZ 20 za umetnostnozgodovinsko dediščino

- * morfološki enoti 2A/2 in 4A/3
 - historično cestne povezave varujemo z VRU 17 za umetnostnozgodovinsko dediščino
 - * morfološki enoti 4A/3 in 4A/1
 - spomeniško območje okoli gostilne Lovec (imeno- van tudi Mexikeiner bezirk) varujemo z VRU 8 za umetno- stnozgodovinsko dediščino
 - c. Plinovod
 - * morfološka enota 4A/3
 - v območju je predviden cevovod nizkonapetostnega plinovoda.
- Pogoji in odmiki so opisani v odloku o lokacijskem načrtu za plinovod (Uradni list RS, št. 8/90).

16. člen

V območju urejanja V10/2 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
- * morfološki enoti 4A/4 in 3A/1
- do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (ZN) so v območju dovoljena samo tekoča vzdrževalna dela na objek- tih in hortikulturni ureditvi ter notranje adaptacije v okviru obstoječih konstrukcijskih lupin. Dovoljena je tudi kmetij- ska raba prostih površin, urejanje vodotokov ter gradnja infrastrukturnega omrežja za potrebe sosednjih območij. Omenjeni posegi ne smejo ovirati bodočega zazidalnega načrta. Spremembe namembnosti so možne. Novogradnje praviloma niso dovoljene. Dovoljene so samo izjemoma, če tako oceni strokovna urbanistična presoja pod pogojem, da poseg ne bo oviral kasnejše izdelave in izvedbe prostorskega izvedbenega načrta
- * morfološka enota 3A/1
- za del območja je že izdelan zazidalni načrt, kjer veljajo določila odloka ZN Mantova (Uradni list SRS, št. 42/ 89)
- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
- * morfološka enota 3A/1
- travnate površine z rdečo bukvijo pred SO Vrhnika varujemo z VRN D za naravno dediščino
- Cankarjev trg s Catalpami in drevored mladih platan ob Tržaški varujemo z VRN J, drevesaste tise ob hiši Tržaška c. 3 varujemo z VRN E za naravno dediščino
- antično grobišče varujemo z VRA 2 za arheološko dediščino
- del antične naselbine severovzhodno od naselja Vrh- nika varujemo z VRA 1 za arheološko dediščino
- spomeniško območje tržnopristanskega dela vrujemo z VRU 3 za umetnostnozgodovinsko dediščino
- spomeniško območje tržne arhitekture varujemo z VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino
- historične cestne povezave (Stara cesta, Hrib, Voljče- va cesta) varujemo z VRU 17 za umetnostnozgodovinsko dediščino
- objekte Cankarjev trg 10 in 9 varujemo z VRU 7, objekt Cankarjev trg 11 varujemo z VRU 4 in objekt na Tržaški cesti 1 varujemo z VRU – vsi varstveni režimi so režimi umetnostnozgodovinske dediščine
- spomenik žrtvam NOB varujemo z VRZ 1 in VRZ 2 za zgodovinsko dediščino
- * morfološka enota 4A/4
- spomeniško območje tržne arhitekture varujemo z VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino
- objekte Tržaška 4, 5 6 varujemo z varstvenim režimom VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino
- c. Plinovod
- * morfološki enoti 3A/1 in 4A/4
- v območju je predviden cevovod nizkotlačnega plinovoda.

Pogoji in odmiki so opisani v odloku o lokacijskem načrtu za plinovod Vrhnika (Uradni list RS, št. 8/90).

17. člen

V območju urejanja V10/3 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
- * morfološki enoti 3C/1 in 3A/2
- gradnja gospodarskih in samostojnih pomožnih ob- jektov ni dovoljena. Prizidki k objektom so dovoljeni samo na dvorišču, nikakor pa ne na cestni strani objekta
- b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor
- * morfološki enoti 3C/1 in 3A/2
- upoštevati je potrebno gradbeno linijo obstoječih ob- jektov ob Tržaški cesti
- pomožni objekti ne smejo vplivati na ulične poglede
- * morfološka enota 3C/1
- smer slemena objektov mora biti vzhporedno s smer- jo Tržaške ceste
- * morfološka enota 3A/2
- slemena objektov so obrnjena v smeri S-J in V-Z
- c. Varovanje naravne in kulturne dediščine
- * morfološka enota 3C/1
- lipe in Chamaecyparus na dvorišču hiše Tržaška c. 12 in Chamaecyparus pred hišo Tržaška c. 14 varujemo z varstvenim režimom VRN E za naravno dediščino
- spomeniško območje tržne arhitekture ter objekta Tržaška c. 10, 11 in 14 varujemo z VRU 9 za umetnostno- zgodovinsko dediščino
- objekte Tržaška c. 10, 11 in 14 varujemo z VRU 9
- * morfološka enota 3A/2
- drevored vrb žalujk ob Cesti 6. maja varujemo z VRN J za naravno dediščino
- antično gradbišče varujemo z VRA 2 za arheološko dediščino
- spomeniško območje tržne arhitekture varujemo z VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino.

18. člen

V območju urejanja V10/4 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
- * morfološki enoti 4B/1 in 3C/2
- do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (UN) so dovoljena samo vzdrževalna dela in posegi v zvezi s komunalnim urejanjem. Novogradnje praviloma niso do- voljene. Dovoljene so samo izjemoma, če tako oceni strokov- na urbanistična presoja, pod pogojem, da poseg ne bo oviral kasnejše izdelave in izvedbe prostorskega izvedbenega načrta.
- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
- * morfološka enota 3C/2
- vrt pred samopostrežno restavracijo ob Tržaški cesti varujemo z VRN I za naravno dediščino
- spomeniško območje tržne arhitekture varujemo z VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino
- objekt Tržaška c. 8 varujemo z VRU 9 za umetnost- nozgodovinsko dediščino
- * morfološka enota 4B/1
- drevored brez ob Cesti 6. maja in brezova drevoreda ob Stari cesti in ob Cesti gradenj varujemo z VRN J, lipo na križišču Voljčeve, Idrijske in Stare ceste pa z VRN E – režimi za naravno dediščino
- antično grobišče varujemo z VRA 2 in VRA 3 za arheološko dediščino
- objekte Voljčeva cesta 3, Stara cesta 45, 35, 18, 15, 5, 59, 58 in 1 varujemo z VRE 2 za etnološko dediščino

- spomeniško območje tržno pristaniškega dela varujemo z VRU 3 za umetnostnozgodovinsko dediščino
- pomembnejši ambient Na klancu in ulični zazidalni sistem Stara cesta varujemo z VRU 4 za umetnostnozgodovinsko dediščino
- območje Cankarjeve Vrhniko od Trojice do Ljubljane varujemo z VRU 10 za umetnostno zgodovinsko dediščino
- historično cestne povezave varujemo z VRU 17 podružnično cerkev sv. Lenarta pa z VRZ 13 za umetnostnozgodovinsko dediščino
- spominsko ploščo na objektu Stara cesta 22 varujemo z VRZ 2 za zgodovinsko dediščino.

19. člen

V območju urejanja V10/5 veljajo naslednja merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
 - * morfološka enota 3A/3
 - do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (ZN) so dovoljena samo vzdrževalna dela in posegi v zvezi s komunalnim urejanjem
- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
 - morfološka enota 3A/3
 - drevored brez ob Tržaški cesti in Cesti 6. maja varujemo z VRN J za naravno dediščino
 - spomeniško območje tržne arhitekture in objekt Tržaška cesta 22 varujemo z VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino.

20. člen

V območju urejanja V10/6 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
 - * morfološke enote 3A/4, 2A/2 2A/1 in 2A/3
 - gradnja gospodarskih objektov in samostojnih pomožnih objektov ni dovoljena. Prizidki objektom so dovoljeni samo ob dvoriščnih in nikakor ne ob cestnih fasadah
 - * morfološke enote 2A/1, 3A/4, 2A/3 in 2A/2
 - dozidave so možne samo na dvoriščno stran objekta tako, da ne vplivajo na ulične poglede
- b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor
 - * morfološka enota 3A/4
 - gradnja gospodarskih in samostojnih posameznih objektov ni dovoljena. Prizidki k objektom so dovoljeni samo na dvorišču, nikakor pa ne na cestni strani objekta. Upoštevati je potrebno gradbeno linijo objektov ob Tržaški cesti
 - * morfološke enote 3A/4, 2A/2, 2A/1 in 2A/3
 - maksimalni višinski gabarit objektov je P+1+M. Kritina mora biti opečna, naklon strešin pa 35 – 45 stopinj
- c. Varovanje naravne in kulturne dediščine
 - * morfološke enote 2A/3, 2A/1 in 3A/4
 - spomeniško območje tržne arhitekture varujemo z VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino
 - * morfološka enota 2A/3
 - objekt na Tržaški cesti 19 in 21 varujemo z VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino
 - * morfološka enota 3A/4
 - objekt na Tržaški cesti 23 in Kulturni dom Ivana Cankarja na Tržaški 25 varujemo z VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino
 - * morfološka enota 2A/1
 - objekt na Tržaški cesti 26 varujemo z VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino

- d. Plinovod
 - * morfološki enoti 2A/3, 3A/4
 - v območjih je predviden cevovod nizkotlačnega plinovoda.

Pogoji in odmiki so opisani v odloku o lokacijskem načrtu za plinovod Vrhniko (Uradni list RS, št. 8/90).

21. člen

V območju urejanja V10/7 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
 - * morfološka enota 3B/1
 - dovoljena je gradnja objektov za potrebe Doma za starejše občane
 - * morfološka enota 4E/1
 - dovoljena je gradnja objektov obrtne dejavnosti
- b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor
 - * morfološka enota 3B/1
 - kritina objektov je salonitna, naklon strešin enak naklonu strešin obstoječih objektov. Zaradi vedutno občutljive lokacije v smeri zahoda je potrebno na tej strani strmeti. K doseganju višinske gradacije objektov. Zamenjavo kritine za opečno se priporoča vendar se mora izvesti na celotnem objektu istočasno
 - * morfološke enota 4E/1
 - večje gladke monolitne fasadne elemente je potrebno z ustreznim oblikovanjem razčleniti v manjše. Za fasade je potrebno v največji možni meri uporabiti naravne materiale kot so les, opeka.

22. člen

V območju urejanja V10/8 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
 - * morfološka enota 4A/5
 - predvidena je gradnja objektov za nakupovalni center z lastnim parkiriščem
- b. Varovane naravne in kulturne dediščine
 - * morfološka enota 4A/5
 - veljajo enaka določila kot v morfološki enoti 4A/3 v območju urejanja V10/1.

23. člen

V območju urejanja V1P/1 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor
 - * morfološka enota 6E/1
 - objekti lahko segajo do višine P+1, kritina objektov je opečna, naklon strešin pa 35 – 45 stopinj. Sleme strehe mora biti obrnjeno v smeri V-Z ali S-J
 - b. Komunalno urejanje
 - ko bo zgrajen F kanal kanalizacijskega omrežja se bodo morali vsi objekti, tako obstoječi kot novi, priključiti nanj
 - c. Plinovod
 - * morfološka enota 6E/1
 - v območju je predviden cevovod nizkotlačnega plinovoda.
- Pogoji in odmiki so opisani v odloku o lokacijskem načrtu za plinovod Vrhniko (Uradni list RS, št. 8/90).

24. člen

V območju urejanja V1P/2 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor

* morfološka enota 6E/2

– do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (ZN) so dovoljena samo vzdrževalna dela in posegi v zvezi s komunalnim urejanjem.

25. člen

V območju urejanja VIP/3 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor

* morfološki enoti 2A/1 in 6A/1

– do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (UN), so dovoljena samo vzdrževalna dela in posegi v zvezi s komunalnim urejanjem. Novogradnje praviloma niso dovoljene. Dovoljene so samo izjemoma, če tako oceni strokovna urbanistična presoja pod pogojem, da poseg ne bo oviral kasnejše izdelave in izvedbe prostorskega izvedbenega načrta.

* morfološka enota 8/7

– do sprejetja ureditvenega načrta so dovoljena samo tekoča vzdrževalna dela na športnih objektih, hortikulturnih ureditvah in posegi v zvezi s komunalnim urejanjem

b. Varovanje naravne in kulturne dediščine

* morfološka enota 2A/1

– skupino zelenja pred hišo Tržaška c. 41 varujemo z VRN E za naravno dediščino

* morfološka enota 6A/1

– lipo in smreke ob hiši Tržaška cesta 30 varujemo z VRN E za naravno dediščino

* morfološka enota 2A/1

– spomeniško območje tržne arhitekture varujemo z VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino

– pomembne ambiente in ulične zazidalne sisteme varujemo z VRE 5 za etnološko dediščino.

26. člen

V območju urejanja VIP/4 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. vrste posegov v prostor

* morfološka enota 6E/3

– do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (ZN) so dovoljena samo vzdrževalna dela in posegi v zvezi s komunalnim urejanjem. Novogradnje praviloma niso dovoljene. Dovoljene so samo izjemoma, če tako oceni strokovna urbanistična presoja, pod pogojem, da poseg ne bo oviral kasnejše izdelave in izvedbe prostorskega izvedbenega načrta

b. Varovanje naravne in kulturne dediščine

* morfološka enota 6E/3

– spomeniško območje tržne arhitekture in objekt Ljubljanskih mlekarn varujemo z VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino

c. Plinovod

* morfološka enota 6E/3

– v območju je predviden cevovod nizkonapetostnega plinovoda.

Pogoji in odmiki so opisani v odloku o lokacijskem načrtu za plinovod Vrhnika (Uradni list RS, št. 8/90).

27. člen

V območju urejanja VIP/5 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor

* morfološka enota 6E/4

– do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (ZN), so dovoljena samo vzdrževalna dela in posegi v zvezi s komunalnim urejanjem.

28. člen

V območju urejanja VIP/6 veljajo posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor

* morfološka enota 6E/5

– do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (ZN), so dovoljena samo vzdrževalna dela in posegi v zvezi s komunalnim urejanjem.

29. člen

V območju VIP/7, morfološka enota 6E/6 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor

– območje proizvodnega obrata Droga kjer se predvideva gradnja prizidka, nadzidava in adaptacija obstoječega objekta. Vsi nadaljnji posegi morajo biti v skladu z že izdelano lokacijsko dokumentacijo.

b. Varovanje naravne in kulturne dediščine

– vaški potok varujemo z varstvenim režimom VRN F za naravno dediščino.

30. člen

V območju VIP/8, morfološka enota 6E/7 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. vrste posegov v prostor

– pred izdajo lokacijskega dovoljenja za nov poseg v prostor se zahteva sanacija ali ureditev fasad pomožnih objektov, ki posegajo v vidni prostor Tržaške c.

b. Varovanje naravne in kulturne dediščine

– drevored brez na Tržaški cesti varujemo z VRN J za naravno dediščino

– spomeniško območje tržne arhitekture varujemo z VRV 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino

c. Komunalno urejanje

Objekti so zaradi specifične proizvodnje in temu primerne onesnaženih odpadnih vod, priključeni na obstoječo industrijsko čistilno napravo

d. Plinovod

– v območju je predviden cevovod nizkonapetostnega plinovoda. V tem območju je predvidena tudi gradnja merilne postaje. Pogoji in odmiki so opisani v odloku o lokacijskem načrtu plinovoda za občino Vrhnika (Uradni list RS, št. 8/90)

31. člen

V območju urejanja VII/1 morfološka enota 5B/1, veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor

– dovoljena je gradnja objektov za potrebe šolstva ali drugih centralnih družbenih dejavnosti (knjižnice, trgovine, dovoljeno je urejanje zunanjih površin z mikrourbano opremo)

– nadzidave, dozidave in novogradnje objektov za potrebe omenjenih dejavnosti so dovoljene, če se teh potreb ne da zadovoljiti v okviru obstoječih objektov

– novogradnje stanovanjskih objektov niso dovoljene

b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor

– velikosti objektov naj se prilagajajo potrebam dejavnosti

– oblikovanje naj bo skladno z obstoječo zazidavo v kritini, strukturi, naklonu strešin, elementov fasadnih objektov. Kritino je priporočljivo zamenjati za opečno in povečati naklon strešin, vendar se mora poseg izvesti za cel objekt istočasno

c. Varovanje naravne in kulturne dediščine

– spominsko ploščo na objektu Tržaška c. 9 varujemo z VRZ 3 za zgodovinsko dediščino

d. Plinovod

– v območju je predviden cevovod nizkonapetostnega plinovoda.

Pogoji in odmiki so opisani v odloku o lokacijskem načrtu za plinovod Vrhnika (Uradni list RS, št. 8/90).

32. člen

V območju urejanja V1I/2 morfološka enota 5A/1, veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
 - do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (ZN), so dovoljena samo vzdrževalna dela in posegi v zvezi s komunalnim urejanjem
- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
 - zelene površine in drevesa okoli osnovne šole Ivan Mrak varujemo z VRN D za naravno dediščino
 - objekt Tržaška c. 2 varujemo z VRV 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino
 - spominsko ploščo na objektu Tržaška c. 2 varujemo z VRZ 3 za zgodovinsko dediščino.

33. člen

V območju urejanja V1R/1 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
 - * morfološka enota 8/1 in 8/2
 - do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (UN) so dovoljena samo vzdrževalna dela in posegi v zvezi s komunalnim urejanjem, vendar tako, da ne ovirajo bodočega PIN
 - * morfološka enota 8/4
 - novogradnje niso dovoljene. Dovoljeni so le posegi potrebni za vzdrževanje parka in prizidava obstoječim objektom ob morebitnih potrebah po razširitvi obstoječe dejavnosti
- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
 - * morfološka enota 8/2
 - Lovrenčičev vrt varujemo z VRN D za naravno dediščino
 - spominsko območje tržno pristaniškega del varujemo z VRU 3 za umetnostnozgodovinsko dediščino
 - spominsko območje tržne arhitekture varujemo z VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino
 - * morfološka enota 8/1
 - park pred TVD Partizanom varujemo z VRN D za naravno dediščino
 - park ter drevored platan ob Tržaški cesti varujemo z VRN J za naravno dediščino
 - spominsko območje tržne arhitekture varujemo z VRU 9 za umetnostnozgodovinsko dediščino
- c. Plinovod
 - * morfološka enota 8/4
 - v območju je predviden cevovod nizkotlačnega plinovoda.

Pogoji in odmiki so opisani v odloku o lokacijskem načrtu za plinovod Vrhnika (Uradni list RS, št. 8/90).

34. člen

V območju urejanja V1R/2 morfološka enota 8/3 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
 - območje izkjučno varujemo za rekreacijo občanov na naravnem okolju. Dovoljena je gradnja objektov in naprav, ki služijo splošni rekreaciji in lovstvu s tekaškimi, sprehajalnimi, jahalnimi potmi
 - Dovoljeno je:
 - komunalno urejanje in vodnogospodarske ureditve
 - postavitve spominskih obeležij in turističnih oznak
 - postavitve objektov za potrebe raziskovalnih in študijskih dejavnosti (meritve, zbiranje podatkov, urejanje učnih poti)

- kmetijska zemljišča znotraj območja L1R/2 so namenjena samo kmetijski dejavnosti
- adaptacije, dozidave in nadzidave obstoječih objektov, ki so zgrajeni z gradbenim dovoljenjem
- novogradnje stanovanjskih objektov niso dovoljene
- območje v podaljšku Klanca proti sv. Trojici je predvidena izdelava ureditvenega načrta Stare ceste. Do izdelave UN v tem delu območja novogradnje, prizidave in nadzidave niso dovoljene
- b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor
 - ureditve ob sprehajalnih poteh, počivališčih in razglediščih ter urbana oprema so lahko izvedene le iz naravnih materialov (les ali kamen) in manj upadljive
 - c. Varovanje naravne in kulturne dediščine
 - lipe in lipovce ob poti k sv. Trojici varujemo z VRN J, vzpetino s cerkvijo sv. Trojica ter Tičnico varujemo z VRN G za naravno dediščino
 - območje okoli cerkve na sv. Trojici varujemo z VRA 3 za arheološko dediščino
 - silhueto Vrhnike varujemo z VRE 4 za etnološko dediščino
 - pomembni ambient območja Na klancu varujemo z VRE 5 za etnološko dediščino
 - območje Cankarjeve Vrhnike od Trojice do Ljubljane varujemo z VRU 10 za umetnostnozgodovinsko dediščino
 - podružnično cerkev sv. Trojica varujemo z VRU 12 za umetnostnozgodovinsko dediščino.

35. člen

V območju urejanja V1R/3 morfološka enota 9/1, veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
 - območje je izključno namenjeno za pokopališče
- b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor
 - pokopi, ureditev pokopališča in dograditev mrliške vežice mora biti v skladu z izdelano lokacijsko dokumentacijo in izvedbenim načrtom zunanje ureditve pokopališča
 - c. Varovanje naravne in kulturne dediščine
 - območje rimskega kastela pri cerkvi sv. Pavel varujemo z VRA 1 za arheološko dediščino.

36. člen

V območjih urejanja V1K/n veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
 - * območja urejanja V1K/1, V1K/2, V1K/3 in V1K/4
 - dovoljeno je urediti športno rekreacijske objekte in naprave s soglasjem odbora za Kmetijstvo Vrhnika tako, da kmetijske površine niso bistveno okrnjene oz. oviran pristop do njih
 - v omenjenih območjih ni dovoljeno uporabljati gnojil in škropiv, ki bi negativno vplivala na zdravje ljudi v sosednjih stanovanjskih območjih (vpliv škropiv na vrtičke, sadno drevje, potoke.....).
- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
 - * območje urejanja V1K/2
 - območje rimskega kastela pri cerkvi sv. Pavel varujemo z VRA 1 za arheološko dediščino
 - * območje urejanja V1K/4
 - posamične prazgodovinske najdbe pri Starem kolodvoru varujemo z VRA 3 za arheološko dediščino
 - Hruševco pri Vrhniki, kjer so sledovi antične poselitve, pa varujemo z VRA 2 in VRA 3 za arheološko dediščino
 - c. Plinovod

* območje urejanja V1K/4

– v območju je predviden cevovod nizkotlačnega plinovoda.

Pogoji in odmiki so opisani v odloku o lokacijskem načrtu za plinovod Vrhnika (Uradni list RS, št. 8/90)

IV. KONČNE DOLOČBE

37. člen

Prostorski ureditveni pogoji so stalno na vpogled občanom in ustanovam pri občinskem upravnem organu, pristojnem za urejanje prostora in na sedežu krajevne skupnosti.

38. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

39. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 3/6-350-03/86

Vrhnika, dne 24. novembra 1994.

Predsednik
Skupščine občine Vrhnika
Vinko Tomšič l. r.

44.

Na podlagi 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegih v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86) je Skupščina občine Vrhnika na 32. seji dne 24. novembra 1994 sprejela

ODLOK

o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto V2 Vrhnika – Verd

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

Sprejmejo se prostorski ureditveni pogoji za plansko celoto V2 Verd, ki jih je izdelal PRIMIS, p.o. Vrhnika pod št. projekta 15/93 v mesecu maju 1994.

2. člen

Prostorski ureditveni pogoji so izdelani v skladu z dolgoročnim in družbenim planom občine Vrhnika in vsebujejo:

a. Grafični del:

– prikaze prostorskih ureditev na obravnavanem območju iz prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana občine na topografskem načrtu M 1:5000
– prikaze meril in pogojev za posege v prostor na katastrskem načrtu M 1:5000, M 1:2500 in M 1:2880

b. Tekstualni del:

– obrazložitev meril in pogojev za posege v prostor s soglasji pristojnih organov, organizacij oziroma skupnosti
– besedilo odloka.

3. člen

Prostorski ureditveni pogoji za plansko celoto V2 – Vrhnika – Verd določajo merila in pogoje za posege v prostor na območjih urejanja, za katera ni predvidena izdelava prostorskih izvedbenih načrtov, oziroma je PIN že izdelan in veljaven. Ta so:

V2S/1 – 2A/16 – ZN Betajnova
V2S/2 – 8/5
V2S/3 – Raskovec (lokacijske smernice)
V2S/4 – Verd
V2S/5 – Verd
V2S/6 – Mirke
V2S/7 – Verd – vzhod
V2S/8
V2S/9 – Retovje
V2S/10 – Janezova vas
V2R/1 – reka Ljubljana
V2R/2 – UN pokopališče Verd
V2R/3
V2R/4
V2T/1
V2T/2
V2P/4 – LIKO
V2K/1
V2K/2
V2K/3
V2K/4
V2K/5
V2K/6
V2G/1

in za območja urejanja, za katera je predvidena izdelava prostorskih izvedbenih načrtov v naslednjih planskih obdobjih:

V2S/1 – Idrijska I. (ZN)
V2S/2 – Idrijska II. (ZN)
V2S/10 – 5A/1 – Janezova vas (ZN)
V2R/2 – pokopališče Verd (UN)
V2P/1 – LIKO I. (ZN)
V2P/2 – LIKO II. (ZN)
V2P/3 – LIKO III. (ZN).

4. člen

Meja območja planske celote V2.

Območje se nahaja v k.o. Vrhnika in k.o. Verd.

Potek meje je opisan z navajanjem parcelnih števil in meja mejnih parcel ali delov parcel od začete točke v smeri urinega kazalca.

K.o. Vrhnika

Začeta točka meje območja leži v sečišču osi ceste Ljubljana-Postojna s parc. št. 767 in Z meje parc. št. 958/1. Proti S poteka po meji iste parc. in po mejah ali delu majnih parcel: 969/3, 965/1, 2883/1 – del, 969/1, 970, 972/1 – del, 972, 2858/2 (pot) – prečka in po meji, 1106/2, 1106/1 – del, 2866/3, 1110, 1088/1 – del, 1084 – del, 2866/4 (pot) – po meji in prečka, 1075, 1072, 1062, 1064, 1053/3/2, 1070/1 – del, 1066, 1052, 1053/2/3, 1045/3, 1045/4, 1063 – del, 1062, 2866/4 (pot), 1101, 1098, 2858/2 (pot), 1055/1 – del, 1045/5 – del, 1045/2, 457, 1056 – del, 1041, 1037, 1024/1, – obrne proti Z po J mejah parcel, 1026/7, 1/6, 1049/1, 2690-pot, 1619, 1613-3, 1613/5, 1606, 1596/1-del, 1607/2, 1595/1-del, 1607/1, 1595/2, 1579-del, 1581-del, 1583, 1670, 1666/1-del, 1663/3, 1653/1, 1653/2, 1627/2, 1627/4/5/6/7, 1624/2, 1621/9, 1621/8, 1025/2, 795, 245/2, 1022/3, 1058/2 (pot) – prečka, 1890/1, 2913 (cesta Ljubljana – Postojna) – po osi, 1915/2 – del, 33, 1860 (Ljubljana) – levi breg, 2837 – del, 2856/1 (pot) – prečka, 2814/4, 2809/2, 2805/2, 1885/1 (Ljubljana) – levi breg in prečka S polovico do začetka meje z k.o. Verd v kateri se nadaljuje:

K.o. Verd

1885/1 (Ljubljana) – prečka J polovico, 2o28 (avtocesta Ljubljana – Postojna) – JV meja, 967/6, 2o21, 1o67/5 – del, 2o21, 2o28 (avtocesta) – prečka, 2o22 (pot) – prečka, 671, 661/4 – del, 1665/1 (Ljubljana) – desni breg, 491, 579/-del, 581/1-del, 579/2, 581/2, 461/4 (pot) – prečka, 7o8/2, 7o9 – del, (578, 576, 573/2, 496, 569) – del, 498/1, 5o3, 5o4, 5o5, 5o6, 5o9, 2o22 (pot) po meji in prečka, 78, 2o28 (avtocesta) – po meji in preseka 551/2, 2o21 (pot) – po meji in prečka, 539, 538, 535, 525/1, 525/3, 525/2, 1756/2 (pot), (761, 763/1, 763/1 764 – del, 822/2, 818 – del, 1756/2 (pot), 781/5/2/1/3, 779, 877/1o/8/4, 251, 877/7/5, 1242/4) – del, 1859 – del, 263, 877/3, 1251/1/2, 1858 – del, 194, 1392/2-del, 1392/1, 133, 1256/2 (pot), 1756/3 (pot), 14o7/1/3, 1756/3 – del, 1392/6, 1756/2 (pot), 154/1, 1443/1-del, 154/1, 1756/2, 1451/2 – del, 1756/2, 1449, 1448, 1446 – del, 1851 (pot), 138, 1851 (pot), 1432, 1431/2, 132/1, 1852 (pot) – po meji in preseka, 1413/2, 1756/2 (pot), 1388/2 – del, 1756/2 (pot), 1388/3, 876/1, 1756/2 (pot), 1855 (pot), 867/6/8, 867/12, 315, 867/9, 854/3 – del, 1775 (pot) – prečka, 862/1 – del, 862/2, 1775 (pot), 1756/2 (pot), 86o – del, 1774 (pot) – prečka, 826-del, 831-del, 825/1, 145, 447/1/2, 443, 43o, 1771/1 (pot) – prečka, 428/1, 338/3/1, 2o2o (pot), 2o27 (avtocesta Ljubljana – Postojna), 1736/2, 2o16/2 – del, 2o27 (avtocesta) – prečka, 2o16 (pot), 1725/1, 1725/11, 18o2 (pot) – prečka, 277/4, 277/2, 18o2 (pot), 18o1 (pot) – prečka, 248/8, 18o4, 245/1-del, 236/2, 231, 181o (pot) – prečka, 1o3/2, 1811 – del, 239/3, 861, 1861, 69, 68, 4o/1 – del, 186o (Ljubljana) – levi breg, 2894/2 (Ljubljana) – desni breg, 186, 198/1, 189/3, 1892 – del, 188/2, 185, 158, 1811 (pot) – prečka, 189/1, 188/2 – del, 1811, 183, 189/1, 18o8 (pot) – prečka, 215, 176/2, 129, 18o7 (pot), 18o6 (pot), 18o9 (pot), 177/1-del, 125, 18o8 – pot, 179 – del, 122, 179 – del, 165 – del, 1811 (pot) – prečka, 1o4, 135 – del, 134/2, 1813 (pot) – prečka, (63, 62/1) – del, 65-del, 1811 (pot) – prečka, 116, 111-del, 110-del, 1o7-del, 1o6-del, 1o3/4, 181o-pot, 18o9 (pot), 18o6 (pot) in 199 do začetka meje z k.o. Vrhnika po kateri se nadaljuje:

K.o. Vrhnika

1o8, 89/2, 114, 83, 75, 57, 59/1, 71, 287o (pot), 86 – del, 287o/1 – pot, 2871/2 – del, 225, 2871/2 – del, 127/1, 134, 2882/3 (pot) – prečka, 2868/15 (pot), 194, 2868/13 (pot)-prečka, 198, 2o0-del, 2868/14-del, 639, 2868 (pot)-po meji in prečka, 183, 186, 2882/3 (pot), 157, 158, 181/2-del, 161/2/1, 164, 166, 468, 169, 18o/1-del, 172/1, 177/5/4/2, 179, 2868/1 (pot)-prečka in po meji, 658-del, 661/2-del, 661/6, 661/1-del, 679/1, 2868/3 (pot)-prečka, 677/1, 677/5, 677/4, 2868/1 (pot)-prečka, 7o1, 7oo/1, 7oo/2, 767 (cesta Ljubljana-Postojna)-po meji in prečka do začete točke tega opisa meje območja.

II. SPLOŠNA MERILA IN POGOJI

5. člen

Splošna merila in pogoji, ki so določeni od 3. do 30. člena odloka o splošnih merilih in pogojih za občino Vrhnika, ki so ga sprejeli zbori občinske skupščine na 32. seji, dne 24.11.1994, veljajo za vsa območja urejanja v planski celoti V2 v kolikor ni s posebnimi merili in pogoji tega odloka drugače določeno.

Posebna merila in pogoji veljajo za naslednja območja urejanja:

1. Območje urejanja V2S/1

– glede vrste posegov v prostor v morfološki enoti 2B/5, 2A/12, 2A/16

– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfološki enoti 2A/12

– glede energetskega urejanja v morfoloških enotah 2B/5 in 2A/12

2. Območje urejanja V2S/2

– glede vrste posegov v prostor v morfoloških enotah 2B/6, 2B/4, 8/5, 2a/3 in 2a/4

– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfoloških enotah 2a/3, 2a/4

– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 2B/4, 2a/3, 8/5

3. Območje urejanja V2S/3

– glede vrste posegov v prostor in oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfoloških enotah 2B/3, 2B/1, 2B/2, 2A/1 in 2a/1

– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfoloških enotah 2a/1 in 2A/1

– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 2B/1 in 2A/1

4. Območje urejanja V2S/4

– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor in glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 2A/5

5. Območje urejanja L1S/5

– glede vrste posegov v prostor v morfološki enoti 2A/4

– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfoloških enotah 2A/11, 2A/3

– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 2A/3, 2A/11 in 2A/4

6. Območje urejanja V2S/6

– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 2A/2

7. Območje urejanja V2S/7

– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor in glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 2A/7, 2A/8, 2A/9 in 2A/1o

8. Območje urejanja V2S/1o

– glede vrste posegov v prostor v morfoloških enotah 5A/1 in 8/4

– glede oblikovanja novogradenj in drugih posegov v prostor v morfoloških enotah 2B/7, 2B/8, 2B/9

– glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfoloških enotah 2A/14, 2B/9, 2A/15 in 8/4

9. Območje urejanja V2R/1

– glede vrste posegov v prostor, oblikovanja novogradenj in drugih posegov in glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 8/1

10. Območje urejanja V2R/2

– glede vrste posegov v prostor in glede varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 9/1

11. Območje urejanja V2R/3

– glede vrste posegov v prostor v morfološki enoti 8/2

12. Območje urejanja V2R/4

– glede vrste posegov v prostor in varovanja naravne in kulturne dediščine v morfološki enoti 8/3

13. Območje urejanja V2T/2

– glede varovanja naravne in kulturne dediščine

14. Območje urejanja V2P/1

– glede vrste posegov v prostor varovanja naravne in kulturne dediščine in glede prometnega urejanja v morfološki enoti 6E/3

15. Območje urejanja V2P/2

– glede vrste posegov v prostor varovanja naravne in kulturne dediščine in glede prometnega urejanja v morfološki enoti 6E/2

16. Območje urejanja V2P/3

– glede vrste posegov v prostor, varovanja naravne in kulturne dediščine in glede prometnega urejanja v morfološki enoti 6E/4

17. Območje urejanja V2P/4
– glede varovanja naravne in kulturne dediščine in prometnega urejanja v morfološki enoti 6E/1
18. Območja urejanja V2K/1/2/3/4/5/6
– glede vrste posegov v prostor v območjih urejanja V2K/1, V2K/2, V2K/3, V2K/4, V2K/5 in V2K/6 ter glede varovanja naravne in kulturne dediščine v območju urejanja V1K/1, V2K/2, V2K/5 in V2K/6
19. Območje urejanja V2G/1
– glede varovanja naravne in kulturne dediščine.

III. POSEBNA MERILA IN POGOJI

6. člen

V območju urejanja V2S/1 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
* morfološka enota 2B/5
– do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta so dovoljena samo nujna vzdrževalna dela in posegi v zvezi s komunalnim urejanjem ter posegi, za katere ni potrebno pridobiti lokacijskega dovoljenja
* morfološka enota 2A/12
– posegi ne smejo ovirati bodoče izdelave ZN. Ne smejo ovirati izvedbe novih ali razširitve starih lokalnih poti in gradnje komunalnih vodov in naprav, potrebnih za morfološko enoto 2B/5
* morfološka enota 2A/16
– pri vseh posegih je potrebno upoštevati veljaven in sprejet zazidalni načrt (Uradni list RS, št. 55/92)
- b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor
* morfološka enota 2A/12
– smer slemena objekta mora biti vzporedna s smerjo plastnic terena
– objekti so lahko visoki le toliko, da sta iz terena vidni največ dve etaži + mansarda.
- c. Energetsko urejanje
* morfološka enota 2B/5 in 2A/12
– pri izdelavi ZN je potrebno predvideti lokacijo za novo transformatorsko postajo s priključnim 20 KV vodom.

7. člen

V območju urejanja V1S/2 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
* morfološki enoti 2B/6 in 2B/4
– do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (ZN), so dovoljena samo vzdrževalna dela in posegi v zvezi s komunalnim urejanjem
* morfološke enote 2a/3, 2a/4
– posegi ne smejo ovirati izvedbe bodočih zazidalnih načrtov. Predvsem ne smejo ovirati izvedbe novih ali širitve obstoječih lokalnih cest in gradnje komunalnih vodov in naprav potrebnih za morfološki enoti 2B/4/6
* morfološka enota 8/5
– območje mora ostati nepozidano
- b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor
* morfološke enote 2a/3 in 2a/4
– smer slemena objektov mora biti vzporedna s smerjo plastnic terena
– objekti so lahko visoki le toliko, da sta iz terena vidni največ dve etaži + mansarda.
- c. Varovanje naravne in kulturne dediščine
* morfološka enota 2B/4

- Svinjsko jamo varujemo z VRN H za naravno dediščino
* morfološka enota 2a/3
– zaledje Ljubljanskega barja kot arheološki kompleks varujemo z VRA 3 za arheološko dediščino
* morfološka enota 8/5
– spominsko ploščo na objektu Idrijska c. 34 varujemo z VRZ 3 za zgodovinsko dediščino.

8. člen

V območju urejanja V2S/3 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
* morfološke enote 2B/1, 2B/2 in 2B/3
za območje je predvidena izdelava lokacijskih smernic. Pred izdelavo omenjenega dokumenta pozidava ni možna. K izdelanem dokumentu morajo izdati soglasje zakonsko določeni soglasodajalci.
* morfološki enoti 2A/1 in 2a/1
– posegi ne smejo ovirati izdelave in izvedbe predvidenih lokacijskih smernic. Predvsem ne smejo ovirati izvedbe novih ali širitve obstoječih lokalnih poti in gradnje komunalnih vodov in naprav za morfološke enote 2B/1/2/3
- b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor
* morfološki enoti 2a/1 in 2A/1
– smer slemena objektov mora biti vzporedna s smerjo plastnic terena
– objekti so lahko visoki le toliko, da sta iz terena vidni največ dve etaži + mansarda
- c. Varovanje naravne in kulturne dediščine
* morfološka enota 2B/1
– Močilnik varujemo z VRN L za naravno dediščino
* morfološka enota 2A/1
– antični stolp Turnovše varujemo z VRA 1 in VRA 2 za arheološko dediščino.

9. člen

V območju urejanja V2S/4 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor
* morfološka enota 2A/5
– višina objektov naj ne presega K+P+M, pri čemer je lahko kota pritličja največ 1,0 m nad nivojem terena
- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
* morfološka enota 2A/5
– arheološki kompleks Ljubljanskega barja je predviden za razglasitev za arheološki spomenik in ga varujemo z VRA 3 za arheološko dediščino.

10. člen

V območju V2S/5 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
* morfološka enota 2A/4
– nadomestna gradnja objektov je možna samo na istem mestu in enakih tlorisnih ter višinskih gabaritov kot jih ima stari objekt.
- b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor
* morfološka enota 2A/11
– smeri slemena objektov naj bodo vzporedno s plastnicami terena
– objekti so lahko visoki le toliko, da sta iz terena vidni največ dve etaži + izkoriščeno podstrešje
* morfološka enota 2A/3

– ni dovoljeno graditi objektov višjih od P+1+M pri čemer mora biti kota pritličja v nivoju najnižje kote terena ob objektu, višine kolenčnega zidu pa največ 30 cm

– smeri slemena objektov ob glavni cesti morajo biti vzporedna z osjo ceste.

c. Varovanje naravne in kulturne dediščine

* morfološka enota 2A/3

– izviri Male Ljubljani varujemo z VRN F, Kotnikov park v Verdu pa z VRN I, lipo in kostanj na vrtu hiše Verd 37 pa z VRN E, vsi režimi so varstveni režimi naravne dediščine

– objekte Verd 39, 42, 41 varujemo z VRE 3, objekt Verd 40 z VRE 1 (baročna kašča predvidena za razglasitev za etnološki spomenik) in objekt Verd 63a z VRE 2, vsi režimi za etnološko dediščino

– umetnostnozgodovinsko območje Kotnikovega vrta in Petkovškove domačije varujemo z VRU 18 za umetnostnozgodovinsko dediščino

– spomenik pri hiši Verd 37 varujemo z VRZ 3 za zgodovinsko dediščino

* morfološka enota 2A/4

– objekta Verd 63 in 63 b varujemo z VRE 2 za etnološko dediščino

* morfološke enote 2A/3, 2A/4 in 2A/11

– stari del Verda z ohranjeno strnjeno ulično zazidavo in manjša ambienta ob baročni kašči ter skupino objektov ob nekdanjem mlinu in žagi ob Ljubljani varujemo v VRE 5 za etnološko dediščino.

11. člen

V območju urejanja V2S/6 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Varovanje naravne in kulturne dediščine

* morfološka enota 2A/2

– posamične najdbe iz antike v Mirkah varujemo z VRA 1 in VRA 2 za arheološko dediščino

– posamične objekte Mirke 1,2,4 varujemo z VRE 2, objekt Mirke 3 pa z VRE 3 za etnološko dediščino

– ohranjeno zasnovano naselje Mirke varujemo z VRE 5 za etnološko dediščino.

12. člen

V območju urejanja V2S/7 veljajo naslednja posebna merila in pogoji

a. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor

* morfološke enote 2A/7, 2A/8, 2A/9 in 2A/10

– smer slemena objektov mora biti vzporedna s smerjo glavne ceste

– zaradi vedutne izpostavljenosti ni dovoljeno graditi objektov, ki bi izstopali iz obstoječe silhete naselja. Prav tako ni dovoljeno obračati visokih čelnih sten proti odprtemu prostoru v smeri Barja.

* morfološka enota 2A/10

– smer slemena na pobočju hriba naj bo vzporedna s smerjo plastnic terena

* morfološka enota 2A/8

– smer slemena je lahko tudi pravokotno na cesto

* morfološki enoti 2A/9 in 2A/7

– višina objektov ne sme presegati višine P+1+M. Kota pritličja je v nivoju najnižje kote terena ob objektu. Višina kolenčnega zidu pa največ 30 cm

b. Varovanje naravne in kulturne dediščine

* morfološke enote 2A/7, 2A/8, 2A/9 in 2A/10

– kulturno krajino vzhodno od naselja varujemo z VRN K za naravno dediščino

* morfološke enote 2A/7, 2A/9 in 2A/10

– arheološki kompleks Ljubljanskega barja predvidevamo za razglasitev za arheološki spomenik varujemo z VRA 3' za arheološko dediščino.

13. člen

V območju urejanja V2S/10 veljajo naslednja posebna merila in pogoji

a. Vrste posegov v prostor

* morfološka enota 5A/1

– do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (ZN) so v območju dovoljena samo tekoča vzdrževalna dela, kmetijska raba prostih površin, urejanje vodotokov ter gradnja infrastrukturnega omrežja za potrebe sosednjih območij. Posegi ne smejo ovirati bodočega zazidalnega načrta.

* morfološke enote 2B/7, 2B/8, 2B/9

– vrstna zazidava, kjer novogradnje niso možne. Pomožni objekti so možni samo na vrtni strani objektov

* morfološka enota 8/4

– območje mora tudi v bodoče ostati nepozidano. Dovoljeno je urejanje zelenih površin in gradnja komunalnih naprav

b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor

* morfološke enote 2B/7, 2B/8, 2B/9

– smer slemena je določena z vrstno zazidavo, naklon strešin 35/50 stopinj. Etažnost je lahko največ P+1+M. Nadzidave se morajo reševati kompleksno in hkrati za cel niz

* morfološka enota 2B/8

– kritina je salonitna, ki se lahko menja za opečno, če se tak poseg opravi pri vseh objektih v nizu. Garaže kot samostojni objekti, morajo biti oblikovane enotno glede na klonov strešin, kritine in višine

* morfološki enoti 2B/9, 2B/7

– kritina je opečna brez odstopanj. Pomožni objekti so leseni in enotno oblikovani

c. Varovanje naravne in kulturne dediščine

* morfološke enote 2A/14, 2A/15 in 8/4

– del antične naselbine SV od Vrhnike-območje varujemo z VRA 1 in VRA 2 za arheološko dediščino

* morfološka enota 2B/9

– del antične naselbine SV od Vrhnike-območje varujemo z VRA 2 za arheološko dediščino.

14. člen

V območju urejanja V2R/1, morfološka enota 8/1, veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor

– dovoljena so samo vzdrževalna dela in posegi, ki so neposredno vezani z izrabo prostora v rekreativne namene.

b. Oblikovanje novogradenj in drugih posegov v prostor

* ureditev in oprema prostora sta lahko izvedeni le iz naravnih materialov (les ali kamni) in manj upadljivo.

c. Varovanje naravne in kulturne dediščine

– reka Ljubljana je predvidena za razglasitev za naravni spomenik, omenjeno območje in izviri Male Ljubljani varujemo z VRN F za naravno dediščino. Za vsak poseg je potrebno predhodno pridobiti soglasje spomeniško varstvene službe

– del antične naselbine SV od naselja Vrhnike-območje varujemo z VRA 1 za arheološko dediščino.

15. člen

V območju urejanja V2R/2, morfološka enota 9/1, veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

a. Vrste posegov v prostor

– posegi morajo biti v skladu z veljavnim ureditvenim načrtom (Uradni list RS, št. 42/90).

- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
 – tiso na pokopališču varujemo z VRN E za naravno dediščino
 – podružnično cerkev sv. Antona v Verdu varujemo z VRV 14 za umetnostnozgodovinsko dediščino.

16. člen

Za območje urejanja V2R/3, morfološka enota 8/2, veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
 – gradnje niso dovoljene, pas zelenja ob cesti se mora ohraniti.

17. člen

Za območje urejanja VRR/4, morfološka enota 8/3, veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
 – novogradnje objektov niso dovoljene. Na parcelah, ki so bile po veljavnem zazidalnem načrtu predvidene za otroška igrišča, se le-ta lahko gradijo in v ta namen opremijo

- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
 – del antične naselbine SV od Vrhnike varujemo z VRA 2 za arheološko dediščino.

18. člen

V območju urejanja V2T/2 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Varovanje naravne in kulturne dediščine
 – del antične naselbine SV od Vrhnike-območje varujemo z VRA 2 za arheološko dediščino.

19. člen

V območju urejanja V2P/1, morfološka enota 6E/3, veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor
 – do sprejetja prostorskega izvedbenega načrta (ZN) so v območju dovoljena samo tekoča vzdrževalna dela, kmetijska raba prostih površin, urejanje vodotokov ter gradnja infrastrukturnega omrežja za potrebe sosednjih območij. Posegi ne smejo ovirati bodočega zazidalnega načrta.

- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
 – arheološki kompleks Ljubljanskega barja, ki je predviden za razglasitev za arheološki spomenik, varujemo z VRA 3'

- c. Prometno urejanje
 – prometne poti morajo biti izvedene tako, da omogočajo dostop z intervencijskimi vozili do vseh objektov.

20. člen

V območju urejanja V2P/2, morfološka enota, veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor in prometno urejanje
 – veljajo enaka določila kot za območje urejanja V2P/1 v 19. členu tega odloka.

- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine
 – oreh pri hiši Verd 43 in lipo med hišami Verd 31 in 34 varujemo z VRN E za naravno dediščino

- izvir Ljubije varujemo z VRN F in VRN L za naravno dediščino

- reko Ljubijo pa je potrebno sanirati, sicer pa jo varujemo z VRN F

- objekte Verd 31, 34, 37 in 38 varujemo z VRE 3, objekt Verd 36 pa z VRE 2 za etnološko dediščino.

21. člen

V območju urejanja V2P/3, morfološka enota 6E/4, veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste posegov v prostor

- veljajo enaka določila kot za območje urejanja V2P/1 v 19. členu tega odloka.

22. člen

V območju urejanja V2P/4, morfološka enota 6E/1, veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Varovanje naravne in kulturne dediščine

- arheološki kompleks Ljubljanskega barja, ki bo razglašen za arheološki spomenik, varujemo z VRA 3 za arheološko dediščino.

23. člen

V območju urejanja V2K/n veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Vrste pogosegov v prostor

- * območje urejanja V2K/1, V2K/2, V2K/3, V2K/4, V2K/5 V2K/6

- dovoljeno je urediti športno rekreacijske objekte in naprave s soglasjem Odbora za kmetijstvo občine Vrhnika tako, da kmetijske površine niso bistveno okrnjene oziroma oviran pristop do njih

- ni dovoljeno uporabljati gnojil in škropiv, ki bi negativno vplivala na zdravje ljudi v sosednjih stanovanjskih območjih (vpliv škropiv na vrtnice, sadno drevje, potoke...)

- b. Varovanje naravne in kulturne dediščine

- * območje urejanja V2K/1 in V2K/2

- območje Močilnika varujemo z VRN L za naravno dediščino

- * območje urejanja V2K/5

- izvir Ljubije varujemo z VRN F in VRN L za naravno dediščino

- * območje urejanja V2K/6

- območje antične naselbine SV od Vrhnike varujemo z VRA 1 za arheološko dediščino.

24. člen

V območju urejanja V2G/1 veljajo naslednja posebna merila in pogoji:

- a. Varovanje naravne in kulturne dediščine

- izvir Male Ljubljance varujemo z VRN F za naravno dediščino

- območje Močilnika varujemo z VRN L za naravno dediščino.

- okolico spomenika na Drči varujemo z VRN D za naravno dediščino, sam spomenik pa varujemo z VRZ 1 za zgodovinsko dediščino

- posamične najdbe iz antike v Mirkah varujemo z VRA 2.

IV. KONČNE DOLOČBE

25. člen

Prostorski ureditveni pogoji so stalno na vpogled občanom in ustanovam pri občinskem upravnem organu, pristojnem za urejanje prostora in na sedežu krajevne skupnosti.

26. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe.

27. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 3/6-350-03/86

Vrhnik, dne 24. novembra 1994.

Predsednik
Skupščine občine Vrhnika
Vinko Tomšič l. r.

—————

ŽALEC

45.

Na podlagi drugega odstavka 2. člena odloka o proračunu občine Žalec za leto 1994 (Uradni list RS, št. 20/94 in 76/94) in 202. člena statuta občine Žalec (Uradni list SRS, št. 46/86, 40/87 in Uradni list RS, št. 5/91-I in 56/93) je Izvršni svet Skupščine občine Žalec dne 13. decembra 1994 sprejel

S K L E P

o uskladitvi postavk v bilanci prihodkov in odhodkov proračuna občine Žalec za leto 1994

1. člen

Izvršni svet v okviru obstoječih virov prihodkov usklajuje postavke v bilanci prihodkov in odhodkov z gibanjem cen na drobno.

Skupni prihodki občinskega proračuna znašajo 2.194.200.000 SIT

Od tega:

– za razporeditev po posebnem delu proračuna 2.193.062.553 SIT

– za razporeditev v tekočo proračunsko rezervo 1.137.447 SIT

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 40100/003/94

Žalec, dne 13. decembra 1994.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine Žalec
Boris Krajnc, dipl. ek. l. r.

VSEBINA

Stran

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

1. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o pogojih za opravljanje reproduktivne video in avdio dejavnosti	1
2. Zakon o odlikovanjih Republike Slovenije	1
3. Carinski zakon	3
4. Zakon o meroslovju	33
5. Zakon o standardizaciji	37
6. Zakon o zagotavljanju sredstev za zaprtje rudnikov rjavega premoga Zagorje, Senovo in Kanižarica	40
7. Zakon o gostinstvu	41

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

8. Uredba o spremembah uredbe o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za drugo polletje leta 1994	44
9. Uredba o podaljšanju veljavnosti uredbe o uvedbi finančnih intervencij za celostno urejanje podeželja in obnovo vasi za drugo polletje leta 1994	44
10. Sklep o kriterijih za odobritev prodaje delnic ali sredstev podjetja tujemu kupcu	44
11. Sklep o oprostitvi obveznosti plačevanja cestnine za vozila, s katerimi se opravljajo prevozi za potrebe izvajanja nalog humanitarnih organizacij	46
12. Odločbe o imenovanju državnih tožilcev	47

REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI
IN ZAVODI

13. Odredba o valorizaciji zneskov za odmero davkov po zakonu o davkih občanov za leto 1995	48
14. Količnik za določitev letne akontacije davka iz dejavnosti za leto 1995	49
15. Odločba o pooblastitvi Kmetijskega inštituta Slovenije, Hacquetova 2, Ljubljana za opravljanje del in nalog v postopku potrjevanja novih sort, dovolitve introdukcije tujih sort in varstva sort kmetijskih rastlin	49
16. Zneski povračil, nadomestil in drugih prejemkov za zaposlene v republiških državnih organih	49

BANKA SLOVENIJE

17. Sporočilo o cenah plemenitih kovin na dan 31. 12. 1994	50

USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE
SLOVENIJE

18. Odločba o ugotovitvi, da je določba četrte alineje prvega odstavka 16. člena zakona o dohodnini v neskladju z ustavo, kolikor ne omogoča upoštevanja dejanskih stroškov kot odbitne postavke pri ugotavljanju davčne osnove	50

	Stran		Stran
19. Sklep o sprejemu pobude za oceno zakonitosti sklepa o uvedbi samoprispjevka v denarju na območju Krajevne skupnosti Komenda in sklep o začasnem zadržanju njegovega izvrševanja	51	32. Sklep o uvedbi krajevnega samoprispjevka v Krajevni skupnosti Podgorci za obdobje od 1. 2. 1995 do 31. 1. 2000	59
20. Sklep o zavrnitvi predloga za zadržanje izvršitve 101. člena zakona o upravi do končne odločitve o njegovi ustavnosti	52	33. Poročilo volilne komisije Krajevne skupnosti Podgorci za uvedbo 5. krajevnega samoprispjevka za območje Krajevne skupnosti Podgorci	60
ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI			
21. Sklep o uvedbi samoprispjevka za območje dela vasi Piršembreg v Krajevni skupnosti Globoko (Brežice)	53	34. Sklep o uvedbi krajevnega samoprispjevka v Krajevni skupnosti Sv. Florijan za obdobje 1995–1999	61
22. Sklep o uvedbi posebnega prispevka za financiranje modernizacije lokalne ceste Vrhpolje–Ivančna Gorica (Grosuplje)	55	35. Poročilo o izidu glasovanja na referendumu, dne 4. decembra 1994 za uvedbo krajevnega samoprispjevka na območju Krajevne skupnosti Sv. Florijan v občini Rogaška Slatina	61
23. Uredba o obvezni priključitvi novozgrajenih objektov na plinsko omrežje in plačilu prispevka za priključitev (Kočevje)	55	36. Odlok o prostorsko ureditvenih pogojih za območja izven naselij v občini Slovenj Gradec	62
24. Sklep o začasnem financiranju potreb iz občinskih proračunov v letu 1995 (Kranj)	56	37. Izid volitev župana občine Škofja Loka na rednih volitvah	70
25. Sklep o uskladitvi proračuna občine Krško za leto 1994	56	38. Izid volitev članov občinskega sveta v občini Škofja Loka na rednih volitvah	70
26. Sklep o podaljšanju javne razgrnitve osnutkov prostorsko ureditvenih pogojev za občino Litija (PUP 1, 3, 4, 5 in 6)	57	39. Poročilo o izidu drugega kroga volitev župana v občini Štore	71
27. Sklep o uvedbi krajevnega samoprispjevka v KS Cezanjevci za naselja Cezanjevci, Branoslavci, Vogričevci, Zg. Kamenščak in Vidanovci (Ljutomer)	57	40. Sprememba odloka o proračunu občine Trebnje za leto 1994	71
28. Poročilo o izidu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispjevka v denarju na območju KS Cezanjevci za naselja Cezanjevci, Branoslavci, Vogričevci, Zg. Kamenščak in Vidanovci (Ljutomer)	58	41. Poročilo volilne komisije Krajevne skupnosti Mokronog o izidu glasovanja na referendumu za uvedbo samoprispjevka za območje Krajevne skupnosti Mokronog	71
29. Poročilo Občinske volilne komisije o izvolitvi za župana občine Luče	58	42. Odlok o splošnih merilih in pogojih prostorskih ureditvenih pogojev za občino Vrhnika	72
30. Statutarni sklep občine Mengeš	58	43. Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto V1 Vrhnika-Center	77
31. Statutarni sklep občine Moravče	59	44. Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za plansko celoto V2 Vrhnika-Verd	91
		45. Sklep o uskladitvi postopkov v bilanci prihodkov in odhodkov proračuna občine Žalec za leto 1994	91